

Міністерство культури України
Харківська державна академія культури
Бібліотека

До 85-річчя
Харківської державної академії культури

ВІВАТ, АКАДЕМІЄ!

Дайджест

Випуск 6
(2011–2013)

2011-2013

Харків
ХДАК
2015

УДК 378.4(477.54-25)ХДАК“20”(048)

ББК 74.484.7(4УКР–4ХАР)

В 41

Рекомендовано до друку
вченою радою Харківської державної академії культури
(протокол № 10 від 11 квітня 2014 р.)

Укладачі: С. В. Євсеєнко
О. М. Левченко

Під редакцією С. В. Євсеєнко

В 41 Віват, Академіє! : дайджест / Харків. держ. акад. культури. — [Вип. 1] (1999)— —
Харків : ХДАК, 1999— .

Вип. 6 : (2011–2013) / М-во культури України, Харків. держ. акад. культури,
Бібліотека ; [уклад.: С. В. Євсеєнко, О. М. Левченко ; під ред. С. В. Євсеєнко]. —
2015. — 186 с.

ISBN 978-966-8308-43-7

Дайджест містить матеріали про діяльність Харківської державної академії
культури, опубліковані у всеукраїнських та місцевих газетах за 2011–2013 роки, і
є хронологічним продовженням дайджесту «Віват, Академіє!» (2009–2010), який
вийшов друком у 2011 році.

УДК 378.4(477.54-25)ХДАК“20”(048)
ББК 74.484.7(4УКР–4ХАР)

ISBN 978-966-8308-43-7

©Харківська державна академія культури, 2015
©С. В. Євсеєнко, О. М. Левченко, укладання, 2015

ВІД УКЛАДАЧІВ

Уперше дайджест, підготовлений співробітниками бібліотеки ХДАК під назвою «Що написано пером...», було видано в 1995 році. Цей інформаційно-аналітичний продукт охоплював 66 газетних публікацій та їх фрагментів, що вийшли друком упродовж 1991–1994 рр.

У 1998 році вчена рада ХДАК прийняла рішення щодо зміни назви дайджесту «Що написано пером...» на «Віват, Академіє!». Дайджест набув статусу продовжуваного видання, що виходить друком із певною періодичністю нумерованими випусками.

Так, перший випуск дайджесту «Віват, Академіє!» опубліковано в 1999 році. Він містить 154 публікації, що вийшли друком у 1995–1998 рр.

Запропонований шостий випуск видання охоплює матеріали за 2011–2013 рр. і містить 280 публікацій. До збірки ввійшли окремі газетні статті та замітки про діяльність колективу Харківської державної академії культури, інтерв'ю з її керівництвом, фрагменти публікацій про викладачів, студентів, випускників ХДАК, навіть якщо їхня діяльність безпосередньо не пов'язана з академією.

Серед переглянутих газет — всеукраїнські («Культура і життя», «Урядовий кур'єр», «Україна молода», «Голос України», «Зеркало недели», «День», «Освіта», «Освіта України», «Комсомольская правда в Україні: харьковский выпуск», «Сегодня») та місцеві, які виходять друком у м. Харкові та Харківській області («Время», «Вечерний Харьков», «Слобідський край», «Харьковские известия», «Главное» та ін.). Переважна більшість — це газети, які отримує бібліотека ХДАК, окремі матеріали надійшли від викладачів академії.

До дайджесту ввійшли також матеріали зі студентської газети ХДАК «Бурсацький узвіз», яка найповніше віддзеркалює життя академії за означений період. Уперше у виданні використано електронні ресурси. Після статті вказано електронну адресу публікації.

Укладачі не претендують на повне охоплення матеріалу. Тексти подано в авторській редакції. Пропущені речення, абзаци позначено знаком <...>.

Матеріал згруповано в прямій хронології.

Дайджест містить покажчик персоналій, покажчик творчих колективів ХДАК та покажчик періодичних видань, матеріали з яких використано у виданні.

У покажчику персоналій наведено прізвища тільки викладачів, співробітників, студентів та випускників ХДАК, а також учасників інтерв'ю (респондентів).

До покажчика творчих колективів ХДАК увійшли всі гурти, фольклорні групи, театри, хори, про які згадувалося в газетах за означений період.

У покажчику періодичних видань подано перелік газет, матеріали з яких було використано в дайджесті. Саме він свідчить про популярність ХДАК у пресі.

ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ: МОДЕРНІ ЗДОБУТКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

<...>

Третє тисячоліття висунуло кардинально нові стратегічні завдання перед вищою освітою України загалом і **Харківською державною академією культури (ХДАК)** зокрема, які зумовлені процесами глобалізації, розвитком інформаційного, інноваційного суспільства, а також суспільства, базованого на знаннях. Це викликало необхідність поглиблення та розширення модерного поля діяльності ВНЗ, основою якого є формула — «культура – освіта – наука – творчість – інновації». Це спонукало колектив до уточнення стратегічних цілей на довгострокову перспективу відповідно до українських реалій і світових тенденцій, сприяло взаємопов'язаному системному розвитку освітньої і наукової діяльності, інтеграції ХДАК до європейського і світового освітнього простору. Можна констатувати, що нині саме ХДАК є основним генератором стратегічних напрямів інноваційної діяльності ВНЗ культури і мистецтв України.

Обрана стратегія на інноваційне функціонування у ХХІ ст. зумовлює необхідність формування модерної парадигми створення, поширення та реалізації нововведень, основою якої є системний підхід, що передбачає: реалізацію інноваційного циклу й успішне впровадження новітніх навчальних та наукових продуктів і послуг через формування комунікаційних відносин; створення відповідної інфраструктури ХДАК; охоплення інноваційними ідеями всіх напрямів діяльності ВНЗ; взаємодію всіх елементів та підсистем на внутрішньому і зовнішньому освітньому та науковому рівнях.

Об'єктами обраного курсу на інноваційну модель розвитку стали: система управління; кваліфікація науково-педагогічного складу; якість освіти, асортимент і зміст інтелектуальних продуктів та послуг; організація і технологія навчання та виховання студентської молоді; науково-дослідницька і творчо-виконавська діяльність; науково-методичне забезпечення освітнього та наукового процесу; інформаційне і матеріально-технічне забезпечення інноваційної діяльності ХДАК та ін.

Саме тому в контексті ідей і концепцій вищої школи є сенс проаналізувати, хоча і стисло, діяльність Харківської державної академії культури за період понад два десятиліття (1989–2012 рр.). Особливо слід наголосити на останньому п'ятилітті — 2007–2011 рр., окреслити перспективні напрями подальшого інноваційного розвитку.

Основними досягненнями ХДАК можна вважати:

- збереження і поступове «омолодження» основного складу науково-педагогічного колективу (середній вік зменшився з 45 до 43 років);
- збереження і примноження науково-навчальних та творчо-навчальних шкіл культурологічно-мистецького і бібліотечно-інформаційного спрямувань. За останні роки кількість таких шкіл у ХДАК збільшилася вдвічі і нині складає понад 30;
- суттєве збільшення чисельності викладачів з науковими ступенями та вченими званнями: з 34,3% до майже 60% (2007 р.). На сьогодні кількість викладачів, які мають наукові ступені, вчені звання, державні почесні звання, становить понад 70%, що значно вище, ніж у середньому по ВНЗ України. Зокрема за останні п'ять років кількість штатних докторів наук, професорів збільшилася в 5 разів;
- значне підвищення якості навчання та рівня підготовки бакалаврів, спеціалістів і магістрів через удосконалення змісту, технологій і методів навчання в органічному поєднанні новітніх досягнень світової, європейської та національної вищої школи;
- збільшення з 2-х до 13-ти освітніх напрямів і спеціальностей підготовки сучасних фахівців з 6-ти галузей знань, які ліцензовані в повному обсязі МОНмолодьспорту України (15.07.2011 р.);
- здійснення повторної акредитації академії в повному обсязі за IV рівнем акредитації (2011 р.);
- відкриття принципово нових освітніх напрямів за перспективними спеціальностями — «Туризм», «Медіа-комунікації» (2011 р.);
- проведення ліцензування підготовки магістрів зі спеціальності «кіно-, телемистецтво» (2011 р.);
- розроблення та затвердження нового Статуту ХДАК (2011 р.);

- збільшення кількості кафедр з 22 до 29, факультетів з 2 до 9, забезпечення оптимальної організаційної структури академії;
- створення на базі факультету довузівської та післядипломної освіти Центру безперервної освіти, який здійснює підготовку громадян України до вступу у ВНЗ, забезпечує підвищення кваліфікації викладачів вищих навчальних закладів України I–II та III–IV рівнів акредитації. У 2012 р. отримано ліцензію з надання цієї освітньої послуги;
- реорганізація факультету роботи з іноземними студентами в принципово новий Центр міжнародної освіти і співробітництва, в структурі якого функціонує відділ міжнародних зв'язків, підготовче відділення для іноземних громадян, відділення по роботі з іноземними студентами базових факультетів. У 2012 р. отримано ліцензію МОНмолодьспорту України на його діяльність;
- членство ХДАК у Болонській школі, підписання Великої Хартії Європейських університетів, завершення у 2011 р. впровадження кредитно-модульної системи навчання за всіма освітньо-кваліфікаційними рівнями — бакалавр, спеціаліст, магістр;
- щорічне в повному обсязі виконання ХДАК плану державного замовлення по прийому на навчання за всіма освітньо-кваліфікаційними рівнями;
- проведення за останні п'ять років (2007–2011 рр.) повної комп'ютеризації навчального процесу та відділів академії. У ХДАК — одному із перших у м. Харків ВНЗ — було створено комп'ютерний центр з виходом в Інтернет, 20 комп'ютерних лабораторій, відкрито електронний читальний зал тощо.

Академія стала відомим діючим центром культури та мистецтва в Україні і за її межами. Сотні концертів щороку дають студентські художні колективи як в Україні, так і за кордоном. Наші колективи, ансамблі, солісти, студенти-науковці посідають перші місця, стають лауреатами, дипломантами, переможцями престижних міжнародних та українських фестивалів, конкурсів, олімпіад. Тільки за останні роки стали переможцями і лауреатами міжнародних конкурсів та фестивалів близько 300 студентів. Оркестри, хор, хореографічні та театральні колективи, студенти факультету кіно-, телемистецтва відомі своїми здобутками далеко за межами України.

Науково-педагогічний склад академії підготував та опублікував сотні публікацій. Так, за період з 2007 по 2012 рр. викладачами ХДАК надруковано 45 монографій, 54 підручники і навчальні посібники. Тільки за 2010–2012 рр. вийшли друком 21 підручник і навчальний посібник, серед них 15 із грифом МОНмолодьспорту України. Зауважимо, що раніш на це потрібно було б десятки років. До того ж, упродовж тривалого періоду видання посібників з грифом МОНмолодьспорту України було практично неможливим.

Лише у 2011 р. викладачами, докторантами, аспірантами і студентами ХДАК було надруковано близько 400 матеріалів, серед них: 4 монографії, 14 підручників і навчальних посібників, 382 статті у фахових наукових збірниках.

Успішно функціонує редакційно-видавничий відділ, який 2008 р. було внесено до Державного реєстру видавців, виготовників і розповсюджувачів видавничої продукції. Тільки 2010–2011 рр. тут було надруковано 618 статей і тез доповідей, у тому числі 233 студентських. За останні 5 років вийшли друком понад 900 авторських навчальних програм та науково-методичних матеріалів за курсами, що читаються в академії, у той час як у попередні роки їх було вдвічі менше. Якщо до 1989 р. ХДАК не мала наукових видань, то нині щорічно виходить друком 6–8 випусків збірників наукових статей «Культура України» та «Вісник ХДАК», які затверджені ВАК України як фахові з культурології, мистецтвознавства, історичних, педагогічних наук та соціальних комунікацій. Лише за останні 5 років (2007–2011 рр.) опубліковано 34 випуски цих збірників.

Стало доброю традицією щорічно проводити 8–10 міжнародних та всеукраїнських конференцій, фестивалів, десятки «круглих» столів; зокрема, академія започаткувала проведення на своїй базі постійно діючого всеукраїнського фестивалю «Слобожанський вернісаж», щорічних міжнародних і всеукраїнських наукових конференцій: «Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку», «Культура та інформаційне суспільство XXI століття» та ін.

Значно підвищена якість науково-дослідницької та творчо-виконавської діяльності в ХДАК. Підготовка науково-педагогічних кадрів вищого гатунку в академії здійснюється через аспірантуру (з 1994 р.), докторантуру (з 1996 р.), інститут здобувачів (з 1994 р.). Упродовж 2007–2011 рр. розширено спектр наукових спеціальностей у докторантурі — документознавство, архівознавство; музичне мистецтво; в аспірантурі — документознавство, архівознавство; музичне мистецтво; театральне мистецтво; українська культура. Набір у докторантуру здійснюється з чотирьох наукових спеціальностей: теорія та історія культури; документознавство, архівознавство;

книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство; музичне мистецтво. Набір в аспірантуру — з дев'яти наукових спеціальностей: теорія та історія культури; українська культура, документознавство, архівознавство; книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство; економічна теорія та історія економічної думки; соціальна педагогіка; музеєзнавство, пам'яткознавство; театральне мистецтво; музичне мистецтво. У 2011 р. подано документи до МОНмолодьспорту України на відкриття докторантури з наукової спеціальності «українська культура».

У 2008 р. у ХДАК відкрито дві спеціалізовані вчені ради із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора (кандидата) наук. Спецради приймають до захисту докторські (кандидатські) дисертації за чотирма спеціальностями: Д 64.807.01 за спеціальностями: 26.00.01 — теорія та історія культури; 26.00.04 — українська культура (в галузі культурології, мистецтвознавства); Д 64.807.02 за спеціальностями: теорія та історія соціальних комунікацій; книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство (в галузі соціальних комунікацій). Нині в ХДАК діє єдина в Україні спецрада зі спеціальності — українська культура.

З 2008 р. ХДАК працює над трьома фундаментальними дослідженнями: разом з Інститутом культурології Національної академії мистецтв України над загальнодержавною НДР «Українська культура: історико-культурологічні виміри» (В. М. Шейко). У 2009 р. зареєстровані в УкрІНТЕІ України дві загальноакадемічні НДР: «Вітчизняна та світова культура: історико-теоретичні аспекти» (державний реєстраційний номер 0109U00511) (В. М. Шейко) та «Документально-комунікаційні структури суспільства: інноваційні стратегії розвитку» (державний реєстраційний номер 0109U00512) (А. А. Соляник). У період 2007–2011 рр. викладачі ХДАК захистили 18 докторських дисертацій та 52 кандидатські дисертації.

Академія успішно реалізувала інноваційний проект щодо введення в Україні двох нових наукових галузей — культурологія та соціальні комунікації. Упродовж 2007–2011 рр. провідні вчені ХДАК розробили й оприлюднили перелік десяти нових наукових спеціальностей, проекти паспортів, формули спеціальностей, напрями досліджень, опублікували тринадцять програм кандидатських іспитів, які у 2009 р. затверджені МОНмолодьспорту України та ВАК України.

Зокрема з наукової галузі «26 — культурологія» такі спеціальності: 26.00.01 — теорія та історія культури (культурологія, історичні, філософські, мистецтвознавство); 26.00.02 — світова культура і міжнародні культурні зв'язки (культурологія); 26.00.04 — українська культура (культурологія); 26.00.05 — музеєзнавство. Пам'яткознавство (мистецтвознавство, історичні науки); 26.00.06 — прикладна культурологія, культурні практики (культурологія). З наукової галузі «27 — соціальні комунікації» — такі спеціальності: 27.00.01 — теорія та історія соціальних комунікацій; 27.00.02 — документознавство, архівознавство; 27.00.03 — книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство; 27.00.04 — теорія та історія журналістики; 27.00.05 — теорія та історія видавничої справи і редагування; 27.00.06 — прикладні соціально-комунікаційні технології; 27.00.07 — соціальна інформатика.

За останні п'ять років у ХДАК успішно функціонують більше двадцяти творчих колективів за професійним спрямуванням студентів, клубів, гуртків за інтересами (театр народного танцю «Заповіт», театр сучасного танцю «ЕСТЕТ», ансамбль бального танцю, театр-студія «ЕКМА-ТЕДОС», учбовий театр «Академія», театр естрадного співу «СТЕП», оркестри естрадно-симфонічних, народних, духових інструментів; хори — академічний, український народний; ансамблі народної музики: «Стожари», «Цим-Бан-До»; фольклорні гурти: «Фарби», «Співаймо», «Зарина»; джазові: оркестр «Біг-Бенд» та група «Магніфіка», ансамбль «SYMBOL STREAM»; студентська репортерська майстерня, фото-клуб та ін. Понад 300 студентів стали переможцями міжнародних, всеукраїнських конкурсів і фестивалів.

У 2011 р. уперше запроваджено свято ХДАК «Віват, Академіє!» для формування корпоративної культури. Цього ж року створено та проведено установчі збори Міжнародної асоціації випускників ХДАК.

В академії активно функціонують органи студентського самоврядування, виходить студентська газета, відбуваються студентські конференції, публікуються студентські збірки статей та тези конференцій; організовано команду КВК; проводяться студентські спартакіади тощо. До складу вченої ради обрано 5 студентів — представників студради академії. Делегатами конференції трудового колективу стали 10 студентів та аспірантів.

За високі досягнення в галузі підготовки сучасних фахівців та плідну суспільно-культурну роботу ХДАК неодноразово нагороджувалась Почесними грамотами Кабінету Міністрів України,

Верховної Ради України, золотою медаллю Національної академії мистецтв України, відзнаками Харківської облдержадміністрації, Харківської ради народних депутатів тощо. За останні п'ять років двадцять викладачів академії отримали державні почесні звання заслужених та народних артистів, заслужених діячів мистецтв і працівників культури України, з'явилися і перші члени-кореспонденти та дійсні члени державних і громадських академій наук.

Учених ХДАК запрошують на стажування та читання лекцій у різні країни Європи, США, Індокитаю. ХДАК уклала і успішно реалізує угоди про співпрацю з вищими навчальними закладами: Велика Британія — університет Роберта Гордона (Абердін); США — університет штату Іллінойс (Урбана-Шампейн); Данія — Вища Королівська школа бібліотекознавства (Копенгаген); Нідерланди — Амстердамський університет, Вища політехнічна школа; Німеччина — Вища школа бібліотекознавства та інформатики (Штутгарт); Український Вільний Університет (Мюнхен); Китай — Харбінський університет, Харбінський інститут просвіти; Болгарія — Софійський університет; Японія — Токійський університет.

Сьогодні академія є повноправним членом декількох міжнародних організацій. Вона єдина з вищих навчальних закладів України та країн СНД входить до складу ЄВКЛІД (Європейської асоціації бібліотечно-інформаційної освіти та наукових досліджень), є членом Міжнародної федерації бібліотечних асоціацій та установ (ІФЛА), Організації європейської співдружності в галузі БІО (БОБКАТССС) та ін.

Отже, Харківська державна академія культури — це сучасний вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, фундатор і лідер вітчизняної вищої бібліотечно-інформаційної та культурологічно-мистецької освіти, перший в Україні, другий за часом створення в колишньому Радянському Союзі, ВНЗ культури, науково-дослідний, науково-методичний, творчо-мистецький центр, засновник кращих і продуктивних наукових шкіл означеного профілю, який успішно здійснює фундаментальні й прикладні дослідження, впроваджує їх результати в навчальний процес, забезпечує якісну підготовку науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації — докторів і кандидатів наук у галузі культурології, мистецтвознавства, соціальних комунікацій, педагогіки, економіки тощо. Завдяки копіткій діяльності адміністрації, а також сумлінній праці студентів, співробітників і науково-педагогічного складу за 2007–2012 рр. ВНЗ набув якісних ознак провідного науково-навчального й творчо-виконавського осередку України культурологічно-мистецького та бібліотечно-інформаційного профілів, визнаного не лише в Україні, але й у інших країнах світу.

Нині в ХДАК сформовано сучасну навчально-наукову інфраструктуру, що створює надійне підґрунтя для когнітивної активності, підготовки конкурентоспроможних на вітчизняному і світовому ринку праці фахівців (бакалаврів, спеціалістів, магістрів), наукових та науково-педагогічних кадрів, проведення якісних фундаментальних і прикладних наукових досліджень, забезпечення підготовки й успішного захисту докторських і кандидатських дисертацій.

До її основних складових належать: наявність науково-педагогічних кадрів найвищого кваліфікаційного рівня — докторів і кандидатів наук, професорів і доцентів, народних і заслужених артистів, заслужених діячів мистецтв і заслужених працівників культури України; ефективне функціонування авторитетних науково-педагогічних і творчих шкіл, колективів, об'єднань талановитих випускників ХДАК; створення та активна діяльність творчих лабораторій на чолі з провідними, відомими в усьому світі хореографами, музикознавцями, хорознавцями, театральними, кіно-, телевізійними діячами; наявність аспірантури й докторантури практично за всіма напрямками і спеціальностями підготовки бакалаврів, спеціалістів і магістрів, що є гарантом професійного зростання випускників ХДАК; копітка робота з відбору обдарованої студентської молоді для вступу в аспірантуру, виявлення талановитих кандидатів наук для вступу в докторантуру як випускників ХДАК, так і інших ВНЗ України й світу; багаторічне ефективне функціонування двох спеціалізованих учених рад із правом захисту докторських (кандидатських) дисертацій із культурології, мистецтвознавства та соціальних комунікацій.

Серед вагомих інфраструктурних складових можна назвати: вихід друком на базі академії двох збірників наукових праць — «Культура України» та «Вісник Харківської державної академії культури», затверджених ВАК України в статусі фахових наукових видань; значний науковий доробок, здійснення активної наукової діяльності викладачів з генерування нових креативних освітніх і наукових ідей; ініціювання введення в Україні нових наукових галузей та спеціальностей; висока результативність проведення фундаментальних і прикладних наукових досліджень та оприлюднення їх результатів, висновків і рекомендацій у монографіях, статтях,

підручниках, навчальних посібниках, науково-методичних розробках; активне впровадження їх результатів у навчальний процес; ініціювання і проведення численних наукових і науково-практичних конференцій міжнародного, всеукраїнського та регіонального рівнів; створення дієвої системи студентського самоврядування і студентського науково-творчого товариства на чолі з радою молодих учених; наявність редакційно-видавничого відділу, який редагує, публікує та розповсюджує кращі зразки наукової і науково-методичної продукції академії; ефективне функціонування сучасної бібліотеки, фонд якої налічує понад 400 тис. нонелектронних та електронних документів; створення комп'ютерного центру, оснащеного Інтернетом, загально-академічним та факультетськими веб-сайтами та ін.

Реформування вищої школи України, інтеграція її в європейський і світовий науково-освітній простір, реалізація нових концептуальних моделей вищої освіти передбачають подальші трансформаційні й інноваційні зміни в усіх напрямках діяльності ХДАК. У зв'язку з цим маємо зупинитись на окремих напрямках подальшого реформування основних напрямів діяльності академії.

Потребує змін зміст навчання. Основою цих змін мають бути людиноцентризм, фундаментальність знань, раціоналізм і духовність виховання, культурологічна змістовність навчального процесу, самонавчання, самовиховання, самовдосконалення, що є складовими гасла «Навчання впродовж усього життя!». <...>

У навчальному процесі передбачається: підготувати на якісному рівні всі необхідні документи для проведення у 2015–2016 навчальному році акредитації ХДАК у повному обсязі й за окремими спеціальностями; уніфікувати навчальні плани та підготувати новий комплекс програм і науково-методичної документації з ліцензованих освітніх напрямів та спеціальностей на принципах Болонської декларації та кредитно-модульної системи. <...>

Слід поширити дієвість зв'язків із випускниками минулих років, інтенсифікувати діяльність створеної Міжнародної асоціації випускників ХДАК, поновити традицію щорічного проведення науково-практичних конференцій випускників академії. Організувати Центр майбутньої кар'єри для проведення щорічних ярмарків випускників ХДАК та ін. Створити умови для активного використання викладачами і студентами ВНЗ системи міжнародних грантів, обміну із зарубіжними партнерами. Розробити й упровадити сучасну комплексну програму організації набору в ХДАК з урахуванням демографічної ситуації в країні, на основі новітніх інформаційних технологій.

<...>

Сконцентрувати науково-дослідну діяльність академії на розробленні фундаментальних і прикладних досліджень, тематично пов'язаних із новими науковими галузями — культурологія та соціальні комунікації; сприяти подальшій трансформації ХДАК у сучасну науково-навчальну, творчу інституцію, де результати наукових досліджень активно впроваджуватимуть в навчальний процес. <...>

Усе вищеозначене надасть об'єктивні підстави для успішного вирішення стратегічних і тактичних накреслень інноваційного розвитку ХДАК у XXI ст. <...>

Вісник ХДАК : зб. наук. пр. — 2012. — Вип. 36. — С. 75–86.

2011

Е. Тырина

МЕЖДУНАРОДНЫЙ КОНКУРС «ЗОЛОТО ОСЕНИ – 2010»

ЯРКИЕ ПОБЕДЫ И ВЫСОКИЕ ДОСТИЖЕНИЯ СОВРЕМЕННОГО ТАНЦА

В конце ноября 2010 г. на базе Луганского государственного института культуры и искусств состоялся VI Международный конкурс современного танца «Золото осени – 2010». Учредителем конкурса является Луганский государственный институт культуры и искусств. Основанный в 2000 году конкурс стал традиционным.

Уже шестой конкурс проводится с целью популяризации и развития современной хореографии. В нем принимали участие около 100 коллективов из разных регионов Украины: Киева, Харькова, Днепропетровска, Кривого Рога, Ялты, Николаева, Чернигова, Одессы, Луганска и Луганской области. В этом году в конкурсе приняли участие более 40 коллективов. Около 500 участников имели возможность на должном уровне представить себя и сражаться за главную награду — Гран-при этого конкурса.

<...>

Председателем жюри конкурса был **Александр Чепалов** — пресс-атташе культурных программ и фестивалей, член Национальных Союзов театральных деятелей и журналистов Украины, член Всемирного совета танца (CID) при ЮНЕСКО. По его словам, с каждым годом проведения этого конкурса возрастает уровень исполнительского мастерства коллективов, проявляется больший интерес молодежи к современной хореографии.

— Для жюри очень сложной задачей стало определить победителей конкурса, — говорит автор проекта Алёна Шабалина, — поскольку большинство коллективов были достойны этого звания. На самом деле, чем выше уровень исполнения танца, тем интереснее его оценивать. Когда есть определенная ступень профессионализма в искусстве танца, тогда можем говорить об объективной оценке.

— Проведение конкурса — это скорее добрая традиция, чем хореографическое состязание. Что нового было в этом году?

— Немаловажным событием этого года стал просмотр коллективов высших специализированных учебных заведений. Среди которых были представители из Херсона, Полтавы, Киева, Харькова, Гадяча, Луцка, Днепропетровска, Луганска и многих других городов Украины. <...>

<...>

28 ноября состоялся заключительный этап — гала-концерт VI Международного конкурса «Золото осени – 2010» и награждение победителей. По результатам соревнований жюри определило обладателей Гран-при: в категории профессионалов — ансамбль современного танца «Эстет» Харьковской государственной академии культуры (худ. руководитель — Владимир Резник, балетмейстер — **Евгения Янина-Ледовская**), а в категории любителей — образцовый ансамбль эстрадного танца «Эпатаж» Старобельской специализированной школы I–III степени № 3 (худ. руководитель — Наталья Полторацкая, I категория). Победители конкурса были награждены дипломами и специальными призами.

Камертон. — 2011. — № 16. — С. 2–3.

ПОБЕДИТЕЛИ «ПРИЗНАНИЯ НАРОДА – 2010» ПОЛУЧИЛИ НАГРАДЫ ОТ «ВХ»

Наша газета во второй раз награждает самых достойных, по мнению читателей, общественных деятелей, а также предприятия и организации, внесшие наибольший вклад в развитие родного города.

Дипломы и статуэтки от «Вечернего Харькова» в этом году получили победители в восьми номинациях, определенные по результатам голосования читателей. Редакция газеты поздравляет победителей с получением поистине народной награды и желает им постоянно приумножать собственные достижения, никогда не останавливаясь на достигнутом!

<...>

«ДЕЯТЕЛЬ ИСКУССТВ» — ФЕЛИКС ЧЕМЕРОВСКИЙ

Режиссер, заслуженный деятель искусств Украины, народный артист Украины.

Читатели «Вечернего Харькова» особо отметили значительный вклад **Феликса Чемеровского** в развитие украинской культуры и искусства, активную культурно-просветительскую деятельность, пропаганду «качественного театра», обучение и воспитание следующих поколений актеров и режиссеров, постановку массовых городских праздников.

<...>

Веч. Харьков. — 2011. — 4 янв. — С. 2.

А. Анничев

БАБИЙ БУНТ, ОСМЫСЛЕННЫЙ И МИЛОСЕРДНЫЙ

На сцене Харьковского театра музыкальной комедии вот уже месяц с неизменным успехом идет премьерный спектакль «Бабий бунт» в режиссерской трактовке **Валентины Подорловой** с музыкой Евгения Птичкина и в живописных декорациях театрального художника Тараса Шигимаги.

Сценическую версию по «Донским рассказам» Михаила Шолохова создали Кирилл Васильев и Михаил Пляцковский.

<...>

Мелодраматическая стилистика танца является прекрасным фоном для откровенно фарсовых и комедийных сцен. Именно в целостности хореографического рисунка прослеживается логика сквозного действия, определяющего жанровую культуру этого спектакля.

Характерные особенности персонажей «Бабьего бунта» совпали с индивидуальностями всех без исключения артистов, что обеспечило спектаклю завидную исполнительскую свободу.

Сюжет пьесы только на первый взгляд может показаться простым и незатейливым, а если вдуматься, то за искрометными драматическими и вокальными диалогами скрывается особенная атмосфера далекого времени, которое хорошо знакомо одному поколению зрителей и совершенно неведомо другому. Когда режиссеры обращаются к классическому произведению, у которого уже нет живых свидетелей эпохи, то здесь важным становится лишь творческий замысел и универсальная адаптация сценической версии к проблемам современности, а в данном случае возникает опасность быть осужденными одними и непонятыми другими.

К счастью, этого не произошло, потому что Валентина Подорлова ушла от острого социального конфликта в область бытовой сказки, героями которой стали реальные персонажи, живущие в нереальных для зрителей обстоятельствах.

<...>

Время. — 2011. — 13 янв. — С. 8.

Д. Манукян

В ГОСТЯХ У СКАЗКИ

<...>

Помню, как-то пригласили нас в гости на дачу. Первой, кто нас встретил, была на фронто́не дома «Царевна лебедь» с большими белоснежными крыльями и слегка печальными глазами. Масштаб этой работы погружал нас в картину. Нам казалось, вот-вот еще мгновение, и она взлетит и улетит на другой берег озера. Но нет, Царевна все так же спокойно, но печально сидела на верху и наблюдала за нами.

В арке у входа в дом нам умиленно улыбались «Мадонны с младенцами», написанные по работам Леонардо да Винчи, художника эпохи Возрождения. Мадонны олицетворяли собой великое таинство материнства и красоты! <...> Художник попытался передать с помощью теплых тонов те чувства, которые обогащают каждую женщину, когда в её руках есть новая жизнь. С обратной стороны дома, на фронто́не уютно сидел Пан — бог полей и лесовых угодий. Зеленый фон, на котором был изображён Пан, медленно ниспадал и охватывал весь дом вьющимся плющом,

благодаря которому создавалась атмосфера волшебного леса. Картина «Пан» была подана в новом виде, в руках у него живо разливалось пиво в бокале, и легкая улыбка располагала к себе любого гостя этого дома.

При входе в летний павильон нас окутала легкая, нежная дымка ночной прохлады, которую создал художник в большой 20-метровой панораме под названием «Город Мечты». <...> Из поздней ночи яркими узорами выступают белые башенки необычных домов. Архитектура не имеет аналогов реальной жизни, это все выдумка художника. Ближе к рассвету мы видим очертания древних скульптур. Нежно-розовый бриз окрашивает фигуры из белого мрамора в оттенки, близкие к телу человека, и кажется, боги вот-вот оживут и скажут свои первые слова, с которых начался мир. И наконец, день. Кристальной чистоты воздух делает изображение точным, сбалансированным, не преувеличивая, а открывая все прелести земного мира. Заканчивается панорама восточным вечером, где художник изобразил строения в виде таинственного цветка лотоса. И наконец, мы увидели Персея и Андромеду — монументальную работу высотой в 3,5 метра и длиной в 7 метров. Любовная история Персея и Андромеды — воплощенная мечта любого настоящего мужчины. <...> Художник передал свое виденье этой истории, в которой не было места злу, и в руках Персея находятся только узды от благородного Пегаса, вместо головы Медузы Горгоны. Амуры сдерживают за узды белоснежного Пегаса, весь характер которого показывает стремление сорваться с места и полететь вместе с хозяином навстречу новым и опасным приключениям. Сам Персей, несмотря на грубую физическую мощь, в душе оставался ещё ребенком. <...>

Это всё было похоже на музей живописных работ. Этот необычный домик у озера собрал и примирил в себе мастеров живописи разных эпох. Монументальная живопись **Александра Швецова** началась именно здесь. Современный художник воплотил в реальность работы великих мастеров, таких как М. Врубель, Леонардо да Винчи, П. Рубенс. Что касается «Города Мечты» — то эта работа является идеей Александра Швецова.

<...>

Новости Чугуева. — 2011. — 22 янв. — С. 11.

І. Юр'єва

ВІДКРИВАЧІ ТАЄМНИЦЬ ХАРКІВСЬКИХ ДВОРИКІВ

Напередодні 2011 року в НТУ «ХП» відкрилася фотовиставка студентських робіт «Харківські дворики». Підведено підсумки першого міського студентського краєзнавчого конкурсу. Він передбачав не тільки художню фотозйомку, а й історичне дослідження долі будинків та їх мешканців, а також написання есе про старий Харків. <...>

Ініціатор конкурсу й основний організатор — Етнографічний музей «Слобожанські скарби» ім. Г. Хоткевича НТУ «ХП». Уже понад три роки його співробітники займаються систематичною фото- та відеофіксацією старих вулиць Харкова, а минулого року ними було проведено фотоконкурс студентських робіт «Місто, яке ми втрачаємо»... <...>

Про резонансність події свідчить кількість учасників: 88 студентів з чотирьох вищих навчальних закладів міста (НТУ «ХП», ХНУ ім. В. Н. Каразіна, ХДАК, ХНПУ ім. Г. С. Сковороди). Усього на конкурс було подано 39 робіт (над одним проектом могли працювати до трьох осіб). 20 конкурсантів одержали дипломи переможців, 19 — стали лауреатами, нагороди отримали всі учасники.

Фотовиставка, відкрита за результатами конкурсу, розповідає як про дворики, пов'язані з визначними особистостями (такими, як Олексій Бекетов, Дмитро Багалій, Марк Бернес...), так і про начебто зовсім не «історичні» куточки нашого Харкова, однак сповнені не меншої загадковості й чарівності. <...>

Можна лише приєднатися до думки онука О. М. Бекетова Федора Семеновича Рофе-Бекетова, який на відкритті виставки зазначив, що такі акції закликають не тільки студентство, а й усіх городян не бути байдужими до харківської старовини, яка буквально тане на очах.

Слобід. край. — 2011. — 25 січ. — С. 10.

ЗНАВЦІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

У 2010/2011 навчальному році Міністерство освіти та науки України зніціювало новий державний національний проект — проведення Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді ім. Т. Г. Шевченка. Конкурс започатковано передусім з метою піднесення престижу української мови і літератури в молодого покоління, стимулювання учнівської та студентської молоді до вивчення рідної мови, підвищення рівня загальної мовної культури.

Згідно з указом Президента, починаючи з 2011 року, засновано 39 щорічних стипендій Президента України переможцям даного Міжнародного мовно-літературного конкурсу.

Студенти **Академії культури** взяли активну участь у цьому конкурсі. Так, перший внутрішньовузівський етап його проходив з 9 листопада по 16 грудня. Переможцями стали **Марина Дем'янова** (1 курс, ф-т кіно-, телемистецтва), **Олена Акименко** (5 курс, ф-т культурології), **Наталія Цигічко** (4 курс, ф-т бібліотекознавства та інформатики). Саме ці студентки впоралися з виконанням усіх конкурсних завдань і показали високий рівень грамотного письма, а отже, делеговані ректоратом захищати честь нашої академії на другому обласному турі конкурсу, що буде проходити 29 січня 2011 року на базі Харківського гуманітарно-педагогічного інституту. Тож побажаємо нашій дівочій команді, знавцям української мови, подальшого творчого нахнення, впевненості в собі і в своїх знаннях, а також нестримного прагнення до перемоги!!!

Бурсац. узвіз. — 2011. — Січень. — С. 1.

К. Островська

ЗВІТ ПРО ТВОРЧУ ДІЯЛЬНІСТЬ ТЕАТРУ НАРОДНОГО ТАНЦЮ «ЗАПОВІТ»

Театр народного танцю «Заповіт» було створено 1990 року на базі відділення народної хореографії **Харківської державної академії культури**.

Завдяки участі у творчій роботі театру «Заповіт» студенти набувають практичного досвіду в організації і проведенні репетиційної роботи, у підготовці концертних виступів, організації конкурсів і фестивалів, підвищують свою виконавську майстерність.

Програма театру народного танцю «Заповіт» включає понад 30 хореографічних творів, у яких відображено традиції, обряди, звичаї, свята різних регіонів України та інших країн і народів.

Завдяки творчій діяльності «Заповіту» з національною культурою України ознайомилися люди різних держав світу. У 1990 р. артисти театру демонстрували своє мистецтво у США (Нью-Йорк, Вашингтон, Цинциннаті). Цього ж року **Б. М. Колногузенко** на чолі танцювальної групи брав участь у культурній програмі Ігор Доброї Волі в Сієтлі (США). Цього ж року заповітчани брали участь у всеукраїнському конкурсі артистів естради, на якому першокурсниця **О. Ткаченко** стала призером.

Яскраве враження у фахівців хореографії і глядачів залишив виступ театру в Гала-концерті кращих молодих виконавців та колективів України в Національному Палаці мистецтв «Україна» (1991 р.).

1992 р. театр «Заповіт» отримав Головний приз «Кришталевий тризуб» на всеукраїнському конкурсі ансамблів пісні і танцю України. Цього ж року театр представляв мистецтво України на міжнародному конкурсі народного танцю в Росії (м. Красноярськ). Колектив став володарем «Гран-прі». Лауреатами стали керівник (за кращу балетмейстерську роботу) і солістка театру **О. Ткаченко** (як краща танцівниця конкурсу).

Закінчився 1992 р. для заповітчани участю в концерті лауреатів міжнародних конкурсів, що відбувся в Державному академічному музично-драматичному театрі ім. І. Франка (м. Київ).

1993 р. — творчі поїздки до Польщі, Німеччини, Бельгії.

У 1994 р. «Заповіт» брав участь у всеукраїнському конкурсі фольклорних танців у Севастополі, де колективу та його керівникові було вручено диплом лауреатів I ступеня.

Цього ж року артисти виступали на міжнародному фестивалі народного танцю «Зорі Владикавказу» (Північна Осетія, Росія) та на міжнародному фестивалі-конкурсі «Танці над Ельбрусом» (Кабардино-Балкарія, Нальчик, Росія). Колектив стає лауреатом II ступеня цього конкурсу,

а звання лауреатів отримують керівник театру та 7 виконавців чоловічої групи. Восени театр завойовує «Гран-прі» і звання лауреата на міжнародному фестивалі-конкурсі народного танцю в Гомелі (Білорусь).

1995 р. — участь у концерті кращих ансамблів танцю України на сцені Національної опери України ім. Т. Шевченка (Київ) з нагоди 100-ї річниці з дня народження видатного українського режисера та балетмейстера В. Авраменка. Цей рік приносить театру танцю звання лауреата за участь у міжнародному фестивалі танцю в Калінінграді (Росія). Демонструють своє мистецтво заповітчани і на сцені Львівського театру опери та балету ім. І. Франка.

У 1996 р. у Харкові відбувся міжнародний фольклорний фестиваль «Покуть», де театр отримує звання лауреата. Весна та літо цього року були надзвичайно насичені творчими подіями. Перш за все, це участь у міжнародному фестивалі фольклорного танцю в м. Познань (Польща), де колектив і керівник отримали звання лауреатів I ступеню. Незабутніми подіями були й виступи артистів колективу на сценах Іспанії і Португалії: у м. Хаен (Іспанія) «Заповіт» отримує звання лауреата II ступеню і головний приз Іспанської Асоціації танцю «Лола Торес»; у Лісабоні, Аргончільхе, Каса да Гайя, Санта Марія де Фейра (Португалія) колектив нагороджено багатьма медалями.

Літо 1997 р. розпочалося для театру з поїздки до міста Болеславець (Польща). Яскраві спогади залишала участь артистів колективу в концертах на честь Національного свята Франції «День взяття Бастилії» в Парижі. А завершила цей рік участь у міжнародному фестивалі слов'янської культури «Хотмизька осінь – 97» (Росія).

1998 р. — театр отримує звання лауреата II міжнародного фестивалю фольклору «Покуть» (Харків). Артисти виступають із сольним концертом у Києві, беруть участь у благодійних концертах в Угорщині (Будапешт), Австрії (Відень), Німеччині (Баден-Баден, Льонебург), Франції (Париж), Іспанії (Мадрид), Португалії (Лісабон). Колектив театру брав участь у міжнародному фестивалі-конкурсі народного танцю в Барселоні (Іспанія). Б. М. Колногузенку вручено приз «Золотий клинок Іспанії» за кращу хореографію. За кращу хореографію Б. М. Колногузенку вручили й золоту медаль у місті Серначе де Бонжардім (Португалія).

1999 р. — «Заповіт» бере участь у творчому звіті провідних мистецьких колективів і виконавців Харківщини в столиці нашої держави на сцені Національного Палацу «Україна».

Улітку цього ж року заповітчани брали участь у міжнародних фестивалях танцю в Болгарії. Зважаючи на значний внесок у розвиток фестивального руху Болгарії протягом багатьох років, адміністрація міста Дулово присвоїла Б. М. Колногузенку титул Почесного громадянина свого міста.

Восени в Україні проводився міжнародний мистецький фестиваль «Екофольк – 99». Лауреатами стали колектив театру, керівник і провідні виконавці: **П. Акулов, І. Косарева, Г. Онішко**.

Навесні 2000 р. у м. Керч відбувся всеукраїнський фестиваль-конкурс хореографічного мистецтва «Танцюючий бриз». Виступ артистів «Заповіту» був таким блискучим, що члени журі прийняли рішення про нагородження харків'ян спеціальним дипломом «Найвищого ступеня».

Успіх мали також сольні концерти театру танцю у Херсоні та Полтаві.

Надзвичайно цікавою була в артистів «Заповіту» творча робота в єгипетській столиці, місті Каїрі.

Рік 2001. Колектив брав участь у творчому звіті Харківщини «Симфонія землі Слобожанської» в м. Києві. Демонстрував українське танцювальне мистецтво на міжнародних фестивалях танцю: в Польщі — м. Вроцлав; Німеччині — м. Штутгарт; Франції — м. Ліон; Іспанії — міста Барселона, Жерона, Ля Плесіс; Португалії — міста Порто, Віла Нова де Гайя, Віла де Ботікаш; Італії — м. Венеція. На міжнародному фестивалі танцю в м. Віла Нова де Гайя проводився конкурс на кращу балетмейстерську роботу. «Гран-прі» конкурсу за свої хореографічні твори отримав керівник «Заповіту» Б. М. Колногузенко.

Вересень цього року приніс заповітчанам незабутні враження і зустрічі на міжнародному фестивалі слов'янської культури в Хотмизьську (Росія).

У 2002 р. колектив театру «Заповіт» продемонстрував глядачам Харкова та інших міст України нову концертну програму «Ми діти твої, Україно».

Значною подією для артистів театру «Заповіт» була участь у зустрічі Президента України Л. Д. Кучми.

Завершення 2002 р. студентський театр відзначив перемогою в I турі всеукраїнського конкурсу народної хореографії, присвяченого 100-річчю з дня народження Павла Вірського.

2003 р. творче життя «Заповіту» розпочалося з участі у II Харківському фестивалі російської народної творчості «Талиця», присвяченому року Російської Федерації в Україні. У квітні цього ж року колектив театру танцю став переможцем у міжнародному конкурсі танцю народів світу «Веселкова Терпсихора» (Київ). У вересні колектив «Заповіту» представляв народне мистецтво України на міжнародному фестивалі слов'янської культури в Росії.

Великим досягненням «Заповіту» і його керівника Б. М. Колногузенка є перемога в I всеукраїнському конкурсі народної хореографії ім. П. Вірського. У номінації «малі танцювальні форми» I місце посів дует солістів театру (**С. Двояшкіна і О. Авдеєв**).

У квітні 2006 р. «Заповіт» знову бере участь у міжнародному конкурсі танцю народів світу «Веселкова Терпсихора» й отримує «Гран-прі». А в номінації «малі форми» дует солістів театру (І. Косарева та В. Василенко) посідає I місце.

2007 р. приніс «Заповіту» багато перемог. У вересні артисти театру з успіхом виступають на фестивалі слов'янської культури «Хотмижская осень – 2007», а в листопаді беруть участь у міжнародному конкурсі професійних виконавців народного танцю «Лидер года» (Москва). Солісти «Заповіту» **О. Лісовська** та **В. Василенко** отримують 3 місце в номінації «Парний танець», **М. Холодна** — 2 місце в номінації «Жіночий сольний танець». Наприкінці листопаду — III тур II Всеукраїнського конкурсу народної хореографії імені П. Вірського. I знову перемога — I місце.

У цьому ж році «Заповіт» отримує Диплом українського козацтва за перемоги на міжнародних і всеукраїнських конкурсах народної хореографії.

2008 р. розпочинається цікавою подією — артисти театру танцю «Заповіт» представляють національне хореографічне мистецтво під час проведення Днів культури України у Франції (Париж, Ліль, Сетрен, Третен).

У червні 2008 р. театр «Заповіт» брав участь у культурній програмі Самміту європейських країн з питань розвитку туризму (Чехія, м. Прага).

У серпні 2008 р. артисти театру виступили в 20 містах Іспанії та стали переможцями Міжнародного конкурсного фестивалю «Іспанське літо – 2008».

У листопаді 2008 р. т.н.т. «Заповіт» здобув перемогу на I Всеукраїнському конкурсі народної хореографії ім. Героя України Мирослава Вантуха.

У лютому 2009 р. заповітчани представили танцювальне мистецтво в Перешові (Словакія), Відні (Австрія), Венеції, Кассіно, Атіні (Італія).

Улітку 2009 р. 8 студентів т.н.т. «Заповіт» стали лауреатами III Міжнародного фестивалю-конкурсу дитячої та юнацької хореографічної майстерності «Одеські перлинки – 2009».

Восени 2009 р. т.н.т. «Заповіт» брав участь у творчому звіті Харківщини в Києві, а також у I турі III Всеукраїнського конкурсу народної хореографії ім. П. Вірського (м. Харків).

Узимку 2010 р. артисти театру презентували українське танцювальне мистецтво в Празі, Люксембурзі, Амстердамі, Брюселі, Берліні, Кракові.

У квітні 2010 р. відбувся ювілейний концерт, присвячений 20-річчю колективу (ХАТОБ).

Навесні цього ж року т.н.т. «Заповіт» бере участь у II регіональному турі III Всеукраїнського конкурсу народної хореографії ім. П. Вірського.

У травні т.н.т. «Заповіт» на чолі з його керівником брав активну участь у підготовці та проведенні творчих заходів, присвячених Дню Перемоги.

Улітку 2010 р. «Заповіт» брав участь у концерті, присвяченому ювілею Одеської хореографічної школи, і в Міжнародному фольклорному фестивалі танцю «Пловдив – 2010» (Болгарія).

У серпні 2010 р. дві солістки театру стали лауреатами Міжнародного конкурсу танцю «Зелен світ» (**А. Бондаренко, К. Пилипенко**).

У вересні 2010 р. т.н.т. «Заповіт» брав активну участь у творчих заходах, присвячених 245-річчю Харківської області, а також у етнічно-мистецькому фестивалі «Печенізьке поле».

У жовтні 2010 р. артисти т.н.т. «Заповіт» взяли участь у Гала-концерті «Свято танцю», який проходив на сцені Харківського академічного театру музичної комедії.

У грудні 2010 р. заповітчани презентували своє мистецтво в Севастополі (в театрі ім. Луначарського).

2011 р. розпочався творчою поїздкою до Франції (м. Ліль).

Харківський театр народного танцю «Заповіт» — єдиний хореографічний колектив України, який нагороджено орденами «За розбудову України» та «Слобожанська слава».

44 артисти т.н.т. «Заповіт», студенти кафедри народної хореографії ХДАК стали лауреатами міжнародних конкурсів і фестивалів, 14 — дипломантами. Серед них — заслужена артистка

Автономної Республіки Крим **О. Бухтіярова**, лауреати всеукраїнських або міжнародних фестивалів та конкурсів танцю — **О. Ткаченко, В. Єсауленко, П. Задоя, О. Цомає, О. Авдєєв, С. Двояшкіна, І. Косарева, В. Василенко, О. Лісовська, М. Холодна.**

Серед кращих виконавців «Заповіту», що мають лауреатські звання, ім'я **К. В. Островської**, яка після закінчення навчання в академії стала викладачем кафедри та балетмейстером-репетитором театру народного танцю «Заповіт».

Творчі здобутки колективу театру та його окремих виконавців повною мірою залежать від повсякденної, наполегливої праці талановитого керівника театру, кафедри, факультету **Б. М. Колногузенка** та музичного керівника «Заповіту» **В. П. Лісневського.**

Участь у творчій роботі т.н.т. «Заповіт» надає студентам певний досвід, який вони, закінчивши навчання, втілюють у своїй професійній діяльності.

Бурсац, узвіз. — 2011. — Січень. — С. 4–5.

Ю. Клочан

ДНІ НАУКИ В АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ

18–19 листопада 2010 року в **Харківській державній академії культури** відбулася щорічна Міжнародна наукова конференція «Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку».

Конференція відбулася під патронатом ректора Академії культури, доктора історичних наук, професора, члена-кореспондента Академії мистецтв України, заслуженого діяча мистецтв України **В. М. Шейка** разом з Академією мистецтв України, Інститутом культурології, Управлінням культури і туризму Харківської облдержадміністрації. Оргкомітет конференції на чолі з ректором склали: **Н. М. Кушнарєнко** — доктор педагогічних наук, професор, заслужений працівник культури України, проректор з наукової роботи ХДАК; **М. М. Каністратенко** — кандидат історичних наук, професор, заслужений працівник культури України, перший проректор ХДАК; **А. О. Рижанова** — доктор педагогічних наук, професор, проректор з науково-педагогічної та виховної роботи ХДАК; **А. А. Соляник** — доктор педагогічних наук, професор, декан ф-ту бібліотекознавства ХДАК; **Л. Я. Філіпова** — доктор педагогічних наук, професор, декан ф-ту документознавства ХДАК; **О. А. Гаврюшенко** — кандидат історичних наук, доцент, декан ф-ту культурології ХДАК; **Ю. В. Клочан** — кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри соціальної педагогіки, голова ради молодих учених ХДАК; **С. В. Сищенко** — кандидат педагогічних наук, доцент, заступник голови ради молодих учених ХДАК; **Л. Ф. Торбовська** — начальник редакційно-видавничого відділу ХДАК.

У роботі конференції взяли участь доценти, професори, викладачі, докторанти, аспіранти, здобувачі творчих вишів Харкова, інших міст України (Київ, Дніпропетровськ, Львів, Ужгород, Херсон, Сімферополь), а також зарубіжних країн — Росії (Москва), Білорусі (Мінськ), учителі загальноосвітніх, музичних шкіл, бібліотекарі. <...>

У програмі конференції зазначено близько 200 доповідей з актуальних питань інноваційних стратегій розвитку культурології та соціальних комунікацій. <...>

<...>

У ході конференції відбулися засідання секцій, де обговорювалися наукові проблеми за такими тематичними напрямками: методологічні та теоретичні проблеми культурології і соціальних комунікацій; українська культура в системі міжетнічних комунікацій: історія, теорія, практика; моделі міжкультурної комунікації в умовах глобалізації; соціально-педагогічні аспекти формування культури особистості; соціально-комунікаційні виміри буття сучасного мистецтва; документально-комунікаційні системи суспільства: стратегії, теорії, інновації; соціально-комунікаційні технології глобального соціокультурного простору; теоретичні та прикладні проблеми розвитку масмедійних комунікацій; мова та література в контексті геокультурних змін: гуманітарна освіта в умовах сучасних соціокультурних трансформацій. Головами та секретарями секцій виступили доценти та професори харківських вишів — Академії культури, Академії дизайну і мистецтв, Національного педагогічного університету ім. Г. С. Сковороди. Учасники обмінялися

думками про сучасні культурологічні і мистецтвознавчі концепції, поділилися практичним художньо-творчим і педагогічним досвідом сприяння розвитку особистості в умовах глобальних соціокультурних перетворень. <...>

<...>

Бурсац, узвіз. — 2011. — Січень. — С. 6.

40 РОКІВ КАФЕДРИ ІНСТРУМЕНТІВ ДУХОВОГО ТА ЕСТРАДНОГО ОРКЕСТРІВ

Кафедра інструментів духового та естрадного оркестрів уже 40 років здійснює набір та підготовку артистів оркестру, диригентів духового та естрадного оркестрів, викладачів фахових дисциплін. <...>

<...>

Створення кафедри духових інструментів на факультеті культурно-освітньої роботи ХДІК офіційно було оформлено наказом від 18.12.1970 р. на підставі наказу Міністерства культури УРСР від 13.11.1970 р.

У системі інститутів культури кафедра духових інструментів ХДІК стала першою подібною кафедрою в колишньому Радянському Союзі. Очолив кафедру **М. М. Дудніков**, який багато зробив для її становлення та розвитку.

<...>

У різні роки у штаті кафедри працювали такі відомі педагоги-музиканти, як композитори **В. О. Пономаренко**, **В. Г. Іванов**, **В. М. Пікулик**, диригенти **В. С. Городовенко**, **В. І. Баранов**, засл. діяч мистецтв **Е. В. Стунгуров**. <...> Штатними викладачами кафедри в цей період стали і нині працюють доцент **А. К. Відуліна**, старші викладачі **В. В. Чепеленко**, **Ю. І. Ковач** та ін.

З 1987 по 1991 р. кафедру очолював **В. М. Откидач**, котрий пройшов шлях від студента інституту до завідувача кафедри, доктора мистецтвознавства і доклав чимало зусиль у розвитку жанру духової та естрадної музики в ХДІК. <...>

<...>

З 1991 р. кафедру очолив народний артист України, професор **О. І. Литвинов**, який доклав чимало зусиль для підвищення загального престижу кафедри, збагачення репертуару оркестрових класів. Духовий та створений естрадно-симфонічний оркестри брали участь у багатьох цікавих та престижних концертах, зокрема в записах на обласному телебаченні, зустрічах з іноземними делегаціями, виступах перед абітурієнтами. <...>

<...>

З 2007 р. кафедру очолив кандидат педагогічних наук, доцент **А. В. Гладких**. А. В. Гладких є провідним фахівцем з методики викладання фахових дисциплін, професійний музикант, більше 35 років працює в ХДАК. Він був одним із засновників кафедри духових та ударних інструментів.

Кафедра головну увагу приділяє формуванню контингенту студентів. Основну частину студентського контингенту складають випускники музичних училищ, училищ культури, спеціальних музичних шкіл Слобожанщини. Основою підготовки кожного студента кафедри є виконавство. Участь студентів у відкритих концертах, творчих звітах, музичних фестивалях є найвищою формою виробничої практики.

Сьогодні кафедра пишається творчими колективами: естрадно-симфонічним оркестром (диригенти — заслужений діяч мистецтв України, старший викладач **Ю. Персидський** та лауреат всесоюзного фестивалю народної художньої творчості, старший викладач **Є. Ларін**); духовим оркестром (диригент — заслужений діяч мистецтв України, старший викладач **Ю. Персидський**), джазовим оркестром, лауреатом міжнародних джазових конкурсів та фестивалів у Києві, Донецьку, Запоріжжі, Черкасах, Белгороді, Ялті, Харкові (диригенти — старші викладачі **Ю. Ковач**, **О. Дорожко**, **В. Чепеленко**); джазовим ансамблем студентів та випускників кафедри «**Магніфіка**», лауреатом міжнародних джазових конкурсів і фестивалів; ансамблем скрипалів, лауреатом всеукраїнського конкурсу «Слобожанський вернісаж – 2010» (художній керівник — викладач **С. Романенко**); 45 студентами лауреатами міжнародних та всеукраїнських конкурсів та фестивалів.

Бурсац, узвіз. — 2011. — Січень. — С. 8–9.

ТАЄМНИЦІ ХАРКІВСЬКИХ ДВОРИКІВ

У просторій залі кафедри етики, естетики та історії культури НТУ «ХПІ» вже другий місяць проходить фотовиставка студентських робіт «Харківські дворики». Вона стала результатом першого міського студентського краєзнавчого конкурсу, що передбачав не тільки художню фотозйомку, але й історичне дослідження долі будинків та їхніх мешканців, а також написання есе про старий Харків.

«Ініціатором конкурсу й головним організатором виступив етнографічний музей «Слобожанські скарби» ім. Г. Хоткевича НТУ «ХПІ», який вже понад три роки займається систематичною фото- та відеофіксацією старих вулиць Харкова. Минулого року дослідники провели фотоконкурс студентських робіт «Місто, яке ми втрачаємо» (виставка з такою назвою наприкінці січня перебазувалась з ХПІ на історичний факультет ХНПУ ім. Г. Сковороди). Її «героями» були будинки, кинуті напризволяще, — розповідає директор музею Михайло Красиков. — Серед організаторів нового конкурсу стали профком студентів НТУ «ХПІ», Східно-регіональний відділ Центру пам'яткознавства НАН України, історичний та філологічний факультети ХНУ ім. В. Н. Каразіна, історичний факультет ХНПУ ім. Г. Сковороди, кафедра теорії та історії мистецтв Харківської державної академії дизайну та мистецтв, Українське товариство охорони пам'яток історії та культури тощо».

У конкурсі взяли участь 88 студентів з чотирьох вищих навчальних закладів міста (НТУ «ХПІ», ХНУ ім. В. Н. Каразіна, ХДАК, ХНПУ ім. Г. Сковороди). Усього на конкурс було подано 39 робіт (над одним проектом могли працювати до трьох осіб). 20 конкурсантів одержали дипломи переможців, 19 — стали лауреатами, ті чи інші нагороди отримали всі учасники.

Фотовиставка розповідає як про дворики, пов'язані з визначними особистостями (такими, як Олексій Бекетов, Дмитро Багалій, Марк Бернес), так і про начебто зовсім не «історичні» куточки нашого Харкова, однак сповнені не меншої загадковості й чарівності. <...>

Главное. — 2011. — 26 февр. — С. 5.

А. Анничев

СКАЗКА, НАЙДЕННАЯ В КАПУСТЕ

В Академическом театре кукол им. В. А. Афанасьева состоялась премьера спектакля «Принцы и принцессы», поставленного заслуженной артисткой АР Крым Оксаной Дмитриевой по пьесе нидерландской сказочницы Анны Марии Гертруды Шмидт — обладательницы Золотой медали Ганса Христиана Андерсена.

Три талантливых лицедея заманили нас в удивительный сказочный мир, воплощенный на сцене в трогательных эмоциональных полутонах. Пастельные краски неброских декораций, берущие за душу мелодии классического клавесина и волнующие душу простые, но мудрые тексты песен создают атмосферу спокойного повествования, в котором важное место занимает сказочный вымысел, понятный взрослым и доступный детям.

<...>

Придя в театр, вы увидите завершенное сценическое действие, иными словами, хорошо продуманный режиссером пластический образ спектакля, когда все его составные части органично дополняют друг друга — и хореография Инны Фальковой, и песенная интонация, найденная хормейстером **Галиной Бреславец**, и сценография Натальи Денисовой, и световое оформление **Владимира Минакова**.

В завершение хочу выразить чувство признательности всей постановочной группе. Сегодня в Харькове нет спектакля для детей, по своим достоинствам способного соперничать с «Принцами и принцессами». Логика, художественный вкус и тактичное отношение к автору пьесы и зрителям не подвели его создателей.

Время. — 2011. — 15 марта. — С. 7.

ЕГО КОЛЛЕГИ И ДРУЗЬЯ

В фойе Харьковского национального академического театра оперы и балета открылась фотовыставка, посвященная Международному дню театра.

Автор выставки **Александр Чепалов** — бессменный руководитель литературной части ХНАТОБа, профессор кафедры искусствоведения **Харьковской государственной академии культуры**.

Музыкальное творчество А. Чепалова началось в Харьковском музыкальном училище в 1970 году, где он учился на хормейстерском отделении. Далее был Ленинградский институт театра музыки и кинематографии, театроведческий факультет. Ленинградская школа была всегда на высоте, и А. Чепалов извлек из нее уроки по максимуму. Сегодня он доктор искусствоведения, драматург, телеведущий, пресс-атташе культурных программ и фестивалей, председатель и член жюри конкурсов профессиональных и самодеятельных исполнителей. А. Чепалов — автор около 3 тыс. публикаций и научных работ. Он автор пьес и либретто ко многим операм и балетам.

А еще, где бы он ни находился, особенно на спектаклях, с ним всегда фотокамера. Именно эти театральные действия и экспонируются на персональной фотовыставке Александра Чепалова в фойе театра.

Харьк. известия. — 2011. — 26 марта. — С. 8.

О. Ковьярова

ПОСЕТИТЕЛИ БИБЛИОТЕК ЧАЩЕ ВСЕГО ИНТЕРЕСУЮТСЯ СКАЗКАМИ

<...>

Гость «Прямой телефонной линии» — заместитель директора Департамента культуры Харьковского городского совета Оксана Валентиновна Ковьярова.

ЛИЧНОЕ ДЕЛО

Ковьярова Оксана Валентиновна родилась 27 июля 1973 года в Харькове. В 1996 г. окончила Харьковский авиационный институт по специальности «Системы управления». В этом же году пришла на работу в Харьковское городское управление культуры, где трудится до сегодняшнего дня, с 2007 года — в должности заместителя начальника управления культуры, с июня 2010 года — заместителя директора Департамента культуры горсовета. В 2006 году заочно окончила **Харьковскую академию культуры** по специальности «Менеджмент социально-культурной сферы». В 2010 году стала лауреатом творческой премии горисполкома в области культурно-просветительской работы. <...>

<...>

Подготовила и провела М. Ефанова

Веч. Харьков. — 2011. — 29 марта. — С. 4-5.

КУЛЬТУРНА ТРАНСФОРМАЦІЯ В ХАРКОВІ

29–30 березня відбувся «Колоквіум з питань культурних трансформацій і культурної політики», організований управлінням культури і туризму Харківської обласної державної адміністрації, **Харківською державною академією культури** та Харківським національним університетом ім. В. Н. Каразіна.

Колоквіум відкриває цикл міжнародних зустрічей з фахівцями в галузі культурної політики, теорії культури, освіти, науки, сучасного мистецтва; з організаторами культурних майданчиків (музеїв, галерей, театрів) для обговорення цілей, завдань, засобів і принципів культурної політики в Україні та за її межами. Метою колоквіуму є реєстрація змін в українській культурній політиці в контексті трансформацій європейської культури та створення простору обговорення регіональної культурної політики.

У роботі колоквиуму взяли участь провідні українські фахівці в області культурології та філософії, харківські галеристи, художники, театralи, а також безліч аспірантів і студентів з усіх куточків України. У сфері гуманітарних дисциплін подія такого рівня вперше відбулася в Харкові, що в черговий раз підтверджує його статус «культурної столиці». Особливу увагу слід приділити зарубіжним гостям: так, американо-німецький теоретик культури Ханс Ульріх Гумбрехт (Стенфордський університет, США) виступив з публічною лекцією «Присутність і атмосфера в повсякденній естетиці». Як запрошений професор Ханс Ульріх Гумбрехт виступав з лекціями й доповідями в університетах і наукових установах в Ріо-де-Жанейро, Буенос-Айресі, Монреалі, Барселоні, Будапешті, Парижі, Орхусі, Лісабоні, Кейптауні та Санкт-Петербурзі, а також у найбільших американських університетах, таких як Берклі та Принстон. Україну вчений відвідав уперше.

Підготував М. Лисянський

Слобід. край. — 2011. — 31 берез. — С. 10.

В. Шейко

СПОЧАТКУ БУЛО ДУХОВНЕ

ВАСИЛЬ ШЕЙКО: КУЛЬТУРА ВИМАГАЄ ПОВАГИ ТА ДОПОМОГИ

Йосип Бродський казав, що свобода полягає у тому, щоб мати можливість ходити до бібліотеки. Вільна людина завжди прагне більшого, ніж мати щоденний хліб. Між тим, на тему, чим саме можна виміряти рівень культури у суспільстві, існує багато думок. Проте у Харкові живе людина, яка за покликом долі відповідає за майбутнє вітчизняної культури.

Про те, що саме коїться на її теренах, ми вирішили розпитати президента Української асоціації культурологів, ректора **Харківської державної академії культури Василя Шейка**.

— Сьогодні часто доводиться чути про занепад культури. Якщо спробувати охарактеризувати її нинішній стан, на що, перш за все, ви звертаєте увагу?

— Я не можу погодитись, що культура знаходиться у суцільному занепаді. На жаль, вона завжди в нашій державі була не на першому місці. Якщо культура у суспільстві є пріоритетною, як на Заході, то країна стоїть на високому щаблі розвитку. Звісно, культурні орієнтири та цінності минулого змінили свою прописку і відійшли на другий план. Зараз на перше місце, як правило, ставиться матеріальне. Проте їжа, культурний простір, навколишнє середовище — все це залежить виключно від людини, її культури. Я не вважаю, що сьогоднішній стан набагато гірший, ніж був 5–7 років тому. Культура продовжує свій саморозвиток. Але треба створювати умови, щоб людина, культура могли розвиватися та самоудосконалюватися. На жаль, якраз умови в цьому плані з роками не покращились. Тому культура розвивається аж надто повільно. І все ж таки наша країна продовжує займати перші сходинки в галузі музичного, хореографічного, образотворчого та інших видів і жанрів мистецтва. Наприклад, театр танцю «**Заповіт**» нашої академії користується шаленим успіхом за кордоном. Але правда і в тому, що частина наших митців поповнюють скарбницю можливостей західних країн. Це, до речі, свідчить і про те, що у нас школа на досить високому рівні.

<...>

— Як заохотити школярів до навчання на спеціальностях вашого вузу? Всі знають, що їх чекає після закінчення: невелика зарплата, байдужість держави, невизначений соціальний статус працівників культури. Що ви говорите студентам та їхнім батькам, аби вони вступали до академії?

— Якщо музикант, актор, хореограф або кіно-телемитець займається цим фахом багато років, то він вже визначив свій шлях. Наша академія готує фахівців за чотирма напрямками і 11-ма спеціальностями. Наприклад, ми готуємо справжніх менеджерів з культури і мистецтва з багатогранною освітою чи документознавців, які є менеджерами, що втілюють на практиці гасло «хто володіє інформацією, той володіє світом». Можливостей у нас багато, але батькам я завжди говорю — треба дослуховуватись до серця дитини, її здібностей. Інакше можна зламати людську долю. До мистецьких спеціальностей важко потрапити, якщо ти не маєш попередньої освіти. Колись ми були першими, хто започаткував підготовку фахівців у галузі соціальної педагогіки, тобто виховання людини через культуру й мистецтво, повернення її до життя після важкої хвороби або хибного шляху. Ми були першими й у відкритті таких спеціальностей, як хореографія, документознавство та інформаційна діяльність, культурологія, музейна справа та охорона пам'яток історії

та культури й ряду інших спеціальностей, які сьогодні мають за честь відкривати усі провідні виші України.

— Але куди потім цих випускників дівати?

— Тут не виникає питань, бо ми набираємо, так би мовити, поштучно. У нас найбільші набори на спеціальність від 3-х до 15–17 чоловік. Звичайно, не всі потім працюють за розподілом. Та якщо нашому випускникові пропонують вигідні умови для роботи, він може на них погодитись. Вихід один — створювати для наших випускників сприятливі умови для роботи й життя у своїй країні.

<...>

Розмовляв В. Чистилін

Главное. — 2011. — 15 апр. — С. 7.

А. Насирова, М. Рогожин

ТЕАТР ВИСОКИХ ПОЧУТТІВ

Чим частіше й агресивніше містами і селами України снують незліченні антрепризи з низькопробними театральними виробами, тим серйозніше провінційні театри замислюються про своє місце в духовному житті свого регіону та країни в цілому. Виникають справжні острівці із самотньою сценічною культурою.

Одним з таких центрів в останні роки став Запорізький академічний муздрамтеатр імені В. Магара. Багато в чому його відродженню сприяла історична енергетика острова Хортиця. Саме там народився унікальний спектакль «Тарас Бульба». Ідея постановки належить директору театру, заслуженому діячеві мистецтв України В. Слонову. Він зумів об'єднати зусилля своєї трупи й колективу кінного театру для створення грандіозного видовища козачої вольниці. Образ Тараса Бульби у виконанні зрілого майстра українського театру Михайла Голубовича набув рис героя, монументального й душевного.

Успіх цього спектаклю відкрив перед театром нові обрії. Колектив пішов шляхом створення сценічних творів високого філософського й духовного звучання. Так народилися спектаклі «Козак Мамай» і «Андрій Первозванний» [режисер **Ігор Борис**].

<...>

Голос України . — 2011. — 20 квіт. — С. 13.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

ВІД 16 ЛЮТОГО 2011 Р. № 124-Р

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ СКЛАДУ НАГЛЯДОВИХ РАД НАЦІОНАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ
(УСТАНОВ) КУЛЬТУРИ

Затвердити склад наглядових рад національних закладів (установ) культури згідно з додатками 1–33

<...>

Додаток 2

до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 16 лютого 2011 р. № 124-р

Склад

наглядової ради Національного заслуженого академічного
ансамблю танцю імені Павла Вірського

Авдієвський Анатолій
Тимофійович

— генеральний директор — художній керівник
Національного заслуженого академічного
українського народного хору імені Г. Г. Верьовки,
голова ради

Яременко Віктор Анатолійович	—	художній керівник цеху балету Національного академічного театру опери та балету імені Т. Г. Шевченка, заступник голови ради
Колногузенко Борис Миколайович	—	декан факультету хореографічного мистецтва Харківської державної академії культури
Кохан Тимофій Григорович	—	заступник Міністра культури
Литвинов Віктор Володимирович	—	балетмейстер Національного академічного театру опери та балету імені Т. Г. Шевченка

<...>

Уряд. кур'єр. — 2011. — 20 квіт. — С. 15.

Т. Адамович

ШКОЛА ЛУЧШИХ ТРАДИЦИЙ

В ХАРЬКОВСКОМ УКРАИНСКОМ ДРАМАТИЧЕСКОМ ТЕАТРЕ ИМ. Т. Г. ШЕВЧЕНКО ПРОШЛИ ТОРЖЕСТВА, ПОСВЯЩЕННЫЕ 140-ЛЕТНЕМУ ЮБИЛЕЮ ХАРЬКОВСКОЙ ГИМНАЗИИ № 6

Как заметил, приветствуя собравшихся, Харьковский городской голова Геннадий Кернес, «возраст вашей школы не дает вам стариться, потому что вы всегда шагаете в ногу со временем». «У вас действительно работают педагоги с большой буквы. Желаю вам вырастить еще не одного мэра, не одного губернатора, не одну народную артистку или Героя Украины, а еще много-много настоящих харьковчан, которые будут благодарны за ваш неоценимый труд!» — пожелал педагогам Г. Кернес.

Действительно, одно из старейших учебных заведений нашего города, некогда первая женская Мариинская гимназия, а ныне — Харьковская гимназия № 6, сумело до наших дней сохранить и приумножить лучшие традиции. Здесь работают замечательные педагоги, которые стараются дать своим ученикам не только знания, но также привить и воспитать в них самые добрые человеческие качества. В списке имен, прославивших школу, — народная артистка СССР, почетный гражданин Харькова Людмила Гурченко, поэтесса, драматург и переводчик Христина Алчевская, ректор Харьковской академии дизайна и искусств, профессор, академик Виктор Даниленко, областной врач-отоларинголог Михаил Калашник, заведующий кафедрой бальной хореографии **Харьковской академии культуры Алексей Литвинов**, Герой Украины, директор харьковского завода ФЭД Александр Жданов, председатель Харьковской облгосадминистрации Михаил Добкин и многие-многие другие.

<...>

Харьк. известия. — 2011. — 21 апр. — С. 1–2.

А. Анничев

«МОЛОДЕЖНЫЙ БАЛЕТ»: ОТ КЛАССИКИ ДО МОДЕРНА

<...>

— Харьковский «Молодежный балет» — самостоятельный творческий коллектив, созданный на базе балетных классов Харьковского училища культуры, — рассказывает художественный руководитель коллектива Наталья Замесова. — Состав его исполнителей постоянно меняется, пополняясь новым потоком выпускного курса. Но многие из наших выпускников, вошедших в состав балетной труппы Харьковского национального театра оперы и балета, совмещают работу на большой сцене и безвозмездно танцуют в хореографических миниатюрах «Молодежного балета». Начинающим артистам это приносит практическую пользу в их профессиональном росте.

— Что танцуете?

— Старинную, классическую и современную хореографию. Как правило, это сцены из популярных, а также фрагменты и номера из редко исполняемых балетов. Большое внимание уделяется работе над старинными танцевальными миниатюрами.

<...>

— «Молодежный балет» существует десять лет, а хореографическому училищу, созданному по инициативе народных артистов Украины Теодора Попеску и Светланы Кольвановой, уже исполнилось двадцать. И за два десятилетия вам удалось исправить критическую ситуацию, сложившуюся в балетных труппах периферийных театров, где ощущался острый недостаток молодых балерин и — особенно — танцовщиков.

— Этого могло не быть, если бы не сформировался педагогический состав из выпускников различных хореографических училищ и балетмейстерских отделений творческих вузов Украины, России и Беларуси. Они передали свой опыт тем, кто сегодня преподает классический и современный танец на хореографическом отделении Харьковского училища культуры. Воспитанники Татьяны Иващенко, Любви Марковой, Ирины Ладыгиной, Елены Павленко, **Натальи Чиликиной** и Елены Велигурской ныне танцуют на сценах не только Украины, но и далеко за её пределами.

— Чему вы радуетесь? Наверняка в Германию, Чехию, Израиль, Канаду и Польшу из Украины уезжают не худшие выпускники ваших балетных классов.

— Раз украинские танцовщики востребованы, значит, они не только талантливы от природы, а еще и профессионально подготовлены, что является доказательством прекрасно организованного учебного комплекса на всех уровнях профессионального обучения: детская государственная балетная школа, хореографическое отделение училища культуры и факультет классического танца **академии культуры** — завершённый процесс от начального, специального, до высшего образования.

<...>

Время. — 2011. — 22 апр. — С. 8.

Я. Смоленко

«ЗІРКОВА» ГІМНАЗІЯ ВІДЗНАЧИЛА ЮВІЛЕЙ

19 квітня найстаріша в Харкові гімназія № 6 відсвяткувала знаменну дату: в цьому році закладу виповнюється 140 років.

Найкращий подарунок для кожного вчителя — реалізовані, успішні учні — впевнена директор Харківської гімназії № 6 Олександра Зуб. Серед випускників 6-ї гімназії таких чимало: легендарна акторка Людмила Гурченко, відомий хореограф **Олексій Литвинов**, Герой України, директор заводу «ФЕД» Олександр Жданов, губернатор Харківської області Михайло Добкін...

<...>

Слобід. край. — 2011. — 23 квіт. — С. 12.

А. Анничев

ТАНЦУЙТЕ ВСЕ!

29 апреля весь пляшущий мир отмечает свой профессиональный праздник — Международный день танца.

На протяжении трех десятилетий он празднуется по решению ЮНЕСКО в день рождения французского балетмейстера Жана-Жоржа Новера — реформатора и теоретика хореографического искусства, отца современной хореографии.

Стилистика современного танца проникла на территорию СССР в 1960-х, прочно укоренившись сначала в полулегальных малых балетных труппах Москвы и Ленинграда, а впоследствии распространившись практически по всем республиканским центрам. Особенно ярко-авангардным балет был в республиках Прибалтики.

В Харькове он был представлен в 1970-е «Кармен-сюитой» Родиона Щедрина и хореографической миниатюрой «Барышня и хулиган», созданной выдающимися украинскими танцовщиками Светланой Кольвановой и Теодором Попеску. Традиции авангардного танца ныне подхвачены харьковским «Молодым балетом», о достижениях которого мы недавно писали на страницах нашей газеты.

Сегодня в Харькове существует несколько танцевальных классов, ведущих поиск по всем многовекторным направлениям современной хореографии. Самым популярным у разных возрастных категорий стал «Litvinoff Dance», которым руководит известный далеко за пределами Украины педагог, практик и теоретик современного танца, заслуженный работник культуры Украины **Алексей Литвинов**. В данный момент он готовит программу очередного всеукраинского телешоу «Танцуют все». Осенью конкурс будет снова транслироваться по каналу СТБ, в котором Алексей Игоревич опять займет место в составе профессионального международного жюри.

В танцевальном салоне президента Национального совета балльного танца Алексея Литвинова сегодня работает сильная и слаженная команда репетиторов, подбор которых происходил задолго до образования «Litvinoff Dance». Все педагоги являются неоднократными участниками-победителями многочисленных международных и всеукраинских танцевальных турниров. Этот танц-холл, пожалуй, самое демократичное и самое доступное для харьковчан место, где, невзирая на возраст, каждый пожелавший может научиться танцевать любой современной или светский танец, а также получить ответы на любые вопросы в области танцевального мастерства. Особой популярностью пользуется детская студия современного танца, где наряду с обретением профессиональных азов большое внимание уделяется формированию многогранной личности.

Алексей Литвинов имеет за плечами почти полувековой опыт учителя танцев. На протяжении этого времени он ежедневно учит танцевать и старых, и молодых. Дает мастер-классы в разных городах Украины, читает лекции, ставит танцы и организывает танцевальные фестивали. «Ежедневно, — иронизирует маэстро, — перед моими глазами только танцы и все, что с ними связано. Постоянно пытаюсь доказать, что многие проблемы этого рода деятельности связаны не только с низким уровнем жизни или пробелами в образовательной системе, а с недостаточно ясным пониманием людьми значения танцевальной культуры, требующей адекватного художественного мышления. Танец обогащает нас и физически, и интеллектуально».

Побывав на занятиях «Litvinoff Dance», взгляды в лица танцоров, вдруг ясно осознал: их объединяет желание стать лучше, красивее, пластичнее, даже — сексуальнее. Все они смогли переступить психологический порог, уходя от скучной действительности. Сопротивляясь серой обыденности, они создали для себя совершенно иной мир, наполненный красотой неожиданных эмоций, доселе глубоко скрывааемых в себе. Другая жизнь, иной взгляд на себя со стороны, а желания благородны, порою даже возвышенны. На такие перевоплощения способны только люди творческие. Поэтому весьма кстати будет вспомнить слова великого Жана-Жоржа Новера: «Если танец лишен выразительности, если в нем нет ярких картин, сильных положений, он останется всего лишь зрелищем, холодным и однообразным». Танцуйте, живите в танце, это придаст вам силы и уверенность в себе. С праздником всех, кто любит и хочет танцевать!

Время. — 2011. — 29 апр. — С. 8.

А. Чепалов

КОНФЛИКТ «НА ДНЕПРЕ»

КАК СУДИЛИСЬ ЛИФАРЬ И ПРОКОФЬЕВ

В конце апреля весь мир отмечает Международный день танца. К этому событию приурочен выход первого номера журнала «Танец в Украине и мире». Он издан в Харькове. Презентация издания состоялась в Киеве — в Национальном центре театрального искусства имени Леся Курбаса. А героями первого номера стали яркие и уникальные личности из мира хореографии: Наталья Макарова, Борис Эйфман, Марта Грэхем, Радуга Поклитару, Вадим Писарев, Вадим Елизаров,

Алексей Литвинов, Анна Дорош и многие другие. Один из сюжетов первого номера... посвящен малоизвестной истории сотворчества Сергея Лифаря и Сергея Прокофьева.

<...>

Зеркало недели. — 2011. — 29 апр.–13 мая. — С. 13.

Г. Костин

ДОЛГОЖДАННОЕ СОБЫТИЕ В МИРЕ ТАНЦА

Накануне Международного дня танца, который отмечался вчера, в Малом зале Харьковского национального академического театра оперы и балета им. Н. Лысенко состоялась необычная презентация-концерт уникального для нашей страны нового издания — первого номера журнала «Танец в Украине и мире».

Как рассказал «Харьковским известиям» автор идеи издания и главный редактор журнала, доктор искусствоведения, профессор **Харьковской государственной академии культуры Александр Чепалов**, «Танец в Украине и мире» — это профессиональный журнал для тех, кто учится и уже занимается танцами, освещающий различные направления хореографического искусства, в частности, классические, народные, балетные, современные танцы. Среди материалов издания — интервью, рецензии и статьи о балетных спектаклях ХНАТОБа. Под его обложкой собрались авторы из разных стран. «С их помощью мы постараемся оперативно отслеживать главные события в мире танца», — подчеркнул А. Чепалов. По его мнению, новое издание может стать и обязательно станет трибуной для живых дискуссий о хореографической культуре наших дней, проблемах хореографического образования, науке о танце и творческого наследия балетмейстеров прошлого. При этом танец должен быть связан не только с культурными и духовными традициями страны. По мнению авторов журнала, танец — универсальный язык общения, своеобразное «эсперанто» мирового сообщества. Именно поэтому на обложке журнала бегущей строкой на десятках языков повторяется его название. Именно поэтому авторы журнала ждут интересных публикаций от теоретиков и практиков танца, ярких профессиональных фотоснимков. Ведь каким будет дальнейшая судьба журнала, который планируется выпускать ежеквартально, в большой степени зависит именно от профессионализма заинтересованных в нем авторов и читателей.

«Танец в Украине и мире» был основан в связи с тем, что чувствуется необходимость в журналах, которые бы объединяли профессионалов хореографического искусства, подчеркивает А. Чепалов.

«Появление такого журнала именно в нашем городе, известном своими танцевальными традициями, — это явление, неординарное событие в жизни не только людей танцующих, но и людей, которые интересуются культурой, духовной жизнью общества, стремящихся к гармонии в нашей жизни, — отметила в свою очередь директор ХНАТОБа Любовь Морозко. — Создать такое красочное, великолепное и по качеству, и по содержанию, и по красоте издание — это, в наше нелегкое время, настоящий подвиг настоящих профессионалов и мастеров своего дела».

Так случилось, что презентация журнала совпала с проведением на большой сцене ХНАТОБа VII Международного юношеского конкурса классического танца «Хрустальная туфелька», инициатором проведения которого и идейным руководителем стала заслуженный деятель искусств Украины Наталья Ржевская, которая также нашла много теплых слов в адрес нового издания, назвав его выход невероятным событием. Участниками презентации стали и члены международного жюри этого конкурса, известные мастера и педагоги танца из России, Японии, Китая, Беларуси и Украины. Редко такое созвездие звезд танца собирается вместе, и каждый из них с интересом и благодарностью отнесся к событиям, участником которых стал.

Общее мнение по поводу происходящего высказала от имени всех член жюри, почетный гражданин Харькова, кавалер множества высоких национальных наград, народная артистка Украины, лауреат международного конкурса, гордость Харькова и его легенда Светлана Кольванова: «Благодарим и поздравляем всех авторов, учредителей и издателей этого уникального и такого важного для всех нас журнала. Будем с нетерпением ждать его следующих выпусков, таких же увлекательных и насыщенных».

В том, что это только начало большой и яркой жизни уникального для всех постсоветских стран проекта, уверен и единственный в Украине хореограф, который является лауреатом 17 международных конкурсов, основатель и руководитель знаменитого на весь мир театра

народного танца «Заповіт» наш земляк **Борис Колногузенко**. Сейчас он по поручению губернатора Харьковской области Михаила Добкина работает над созданием нового коллектива — ансамбля песни и танца Слобожанской Украины, руководителем и главным балетмейстером которого назначен. Несмотря на занятость, Борис Николаевич нашел свободную минутку, чтобы поделиться своими впечатлениями по случаю первого номера нового журнала. «Этот проект просто обречен на успех, поскольку он не только крайне необходим, но и очень востребован. И слава богу, что нашлись неравнодушные и щедрые душой люди, которые своими титаническими усилиями в наше непростое время смогли поднять такую глыбу. Низкий вам поклон за это и удачи. И спасибо за такой огромный подарок всем нам», — сказал он.

<...>

Харьк. известия. — 2011. — 30 апр. — С. 13.

М. Ефанова

ПЕРВЫЙ НОМЕР ЖУРНАЛА О ТАНЦЕ УВИДЕЛ СВЕТ

Накануне Международного дня танца в Харькове появился дебютный номер первого в Украине журнала о языке танца и искусстве пластики.

Презентация нового издания «Танец в Украине и мире» прошла в театре оперы и балета.

— Я вижу этот журнал скорее профессиональным, чем просветительским, — делится главный редактор, профессор **Харьковской государственной академии культуры Александр Чепалов**. — Журнал должен быть универсальным: в нем будут представлены все темы и жанры хореографического искусства. Это издание, которое будет интересно прежде всего профессионалам и тем, кто хочет стать профессионалом.

Александр Чепалов выбрал серьезный тон, однако это не значит, что журнал будет строго научным или академическим. На его страницах найдут место теория и история хореографии, материалы о языке и пластике танца, размышления о разных танцевальных направлениях — классическом, народном, балльном, современном.

— Харьков никогда не считался балетной столицей, и мы не можем сказать, что в области балета он впереди планеты всей, — признает Александр Чепалов. — Но первая балетная труппа, первый украинский национальный балетный спектакль, первый лауреат международного конкурса, народная артистка Украины Светлана Кольванова родились в Харькове.

По словам главного редактора, в свободную продажу журнал не поступит, он будет распространяться в специализированных магазинах, где продаются аксессуары для танцев, в среде специалистов, в профильных вузах и балетных театрах Украины и России.

Веч. Харьков. — 2011. — 30 апр. — С. 20.

АНСАМБЛЮ НАРОДНОЇ МУЗИКИ «СТОЖАРИ» — 10 РОКІВ

Від редакції. **Харківська державна академія культури** пишається багатьма своїми студентськими студіями, гуртами, ансамблями, оркестрами... Одним із таких колективів, який є невід'ємною частинкою нашої Альма матер, який уже протягом багатьох років веде свою бурхливу творчу діяльність, є ансамбль народної музики «**Стожари**». Ансамбль заснований 2001 року **Олександром Вікторівною Савицькою**, лауреатом міжнародних конкурсів, старшим викладачем кафедри народних інструментів.

З моменту заснування колектив «Стожарів» бере активну участь у традиційних загальноакадемічних та факультетських концертах, а також є постійним учасником всеукраїнських та міжнародних мистецьких заходів, серед яких — VI Світовий конгрес цимбалістів (2001 р., м. Львів), IV Міжнародний фестиваль «Хотмизька осінь» (2004 р., м. Белгород), Міжнародний конкурс «Самородки» (2009, 2010 рр., м. Севастополь), Міжнародний фестиваль «Райдужний світ народних мелодій» (2002–2009 рр., м. Зміїв Харківської обл.) та ін. Як найкращий ансамбль народної музики, що демонструє професійну віртуозну гру на народних інструментах, «Стожари» неодноразово нагороджувалися пам'ятними знаками та дипломами I, II та III ступенів, а також здобули звання лауреата міжнародних фестивалів.

Незважаючи на те, що склад виконавців «Стожарів» уже декілька разів змінювався (оскільки студенти закінчують навчання і прощаються з ансамблем), творче обличчя колективу залишається незмінним — спільна гра сопілки (**П. Юха**), кобзи, контрабаса та балалайки (**К. Хігушко**), домбри басу (**Т. Піхуля**), баяну (**Д. Сизенко**), ударних (**П. Яковенко**), цимбалів (**О. Савицька**) та скрипок (**Я. Погребняк**, **Д. Миронюк**, **А. Вороніна-Дерев'янка**, **К. Дрига**) спонукає до багатоголового експресивно-віртуозного виконання інструментальних творів.

Свій 10-річний ювілей колектив вирішив зустріти новими цікавими творчими задумами, які й втілює у святковому концерті, що відбувся у великому актовому залі нашої Альма матер.

<...>

Бурсац. узвіз. — 2011. — Квітень. — С. 1–2.

Б. Колногузенко, В. Різник, Є. Янина-Ледовська

АНСАМБЛЮ СУЧАСНОГО ТАНЦЮ «ЕСТЕТ» — 10 РОКІВ

Від редакції. 11 квітня в Харківському академічному театрі музичної комедії відбувся ювілейний концерт ансамблю сучасного танцю «ЕСТЕТ», який є невід'ємною частинкою нашої Альма матер. Якими ж є творчі здобутки колективу, що протягом 10 років підкоряв хореографічний олімп?

Ансамбль сучасного танцю був заснований у 2000 р. на базі кафедри сучасної хореографії ХДАК за ініціативою народного артиста України, лауреата міжнародних конкурсів, професора, академіка, декана факультету хореографічного мистецтва **Б. М. Колногузенка**. Першим керівником творчого колективу був лауреат всеукраїнських хореографічних фестивалів **В. І. Павленко**, балетмейстером-репетитором та постановником деяких номерів — **Я. О. Павленко**.

У 2004–2009 рр. художнім керівником колективу був заслужений артист України, доцент **Л. В. Марков**, який запропонував теперішню назву — ансамбль сучасного танцю «ЕСТЕТ». Балетмейстерами-репетиторами стали молоді викладачі кафедри **О. В. Мірошніченко** та **К. В. Ситченко**. У цей період було організовано та проведено два сольні концерти колективу (2006 р., 2008 р.).

З 2009 р. «ЕСТЕТ» очолює викладач кафедри **В. Е. Різник**. Головним балетмейстером ансамблю є викладач **Є. В. Янина-Ледовська**, балетмейстерами-репетиторами — викладачі **О. В. Мірошніченко** та **К. В. Ситченко**.

Репертуар ансамблю складають хореографічні композиції, танцювальні номери та мініатюри в різних стилях та напрямках сучасного танцю. Перші танцювальні композиції «Лісова пісня» та «Пісня духів» було створено своєрідним талановитим хореографом, заслуженим працівником культури АР Крим, лауреатом міжнародних конкурсів **Г. В. Шалмановою**. Пізніше здійснили постановки яскравих хореографічних номерів харківський балетмейстер **В. І. Логвиненко** («Енергія») та головний балетмейстер Дніпропетровського державного цирку **С. В. Коваленко** («Полум'я»). Постановку танцювальних номерів у колективі здійснювали і викладачі кафедри сучасної хореографії: **Л. В. Марков**, **І. І. Макарова**, **О. Ю. Хендрік**, **Є. В. Янина-Ледовська**.

В активі ансамблю «ЕСТЕТ» є хореографічні роботи, пов'язані з відомими виконавцями сучасної української пісні: народними артистами України **П. Зібровим**, **Т. Повалій**, **Н. Шестаковою**, заслуженими артистами України **О. Дзюбою** і **Є. Костенко**.

У 2001 р. творчий колектив брав участь у звіті майстрів мистецтв та творчих колективів Слобожанщини в Києві на сцені Національного палацу «Україна». Крім того, ансамбль отримав Гран-прі на Всеукраїнському конкурсі сучасного естрадного танцю «Танець не знає меж» (Дніпропетровськ).

У 2002 р. у Львові відбувся I Всеукраїнський конкурс сучасного естрадного танцю «Ритми часу», на якому ансамбль одержав Гран-Прі. У цьому ж році рішенням Харківської обласної державної адміністрації ансамбль було визнано кращим творчим колективом 2002 року, і його артисти отримали спеціальний приз губернатора Харківщини **Є. П. Кушнарєва**.

Восени 2005 р. «ЕСТЕТ» знову брав участь у звіті майстрів мистецтв та творчих колективів Слобожанщини в Києві на сцені Національного палацу «Україна».

Навесні 2008 р. ансамбль «ЕСТЕТ» брав участь у двох конкурсах сучасної хореографії, що проходили в Харкові, та двічі став володарем Гран-Прі. Цього ж року **Л. В. Марковим** було

створено хореографічні мініатюри «Вдови» та «Концерт на замовлення», які користувалися популярністю у глядачів.

Із номером «Концерт на замовлення», у виконанні солісток ансамблю, Л. В. Марков став лауреатом першої премії II Відкритого харківського конкурсу балетмейстерів у номінації «Малі форми сучасної хореографії».

Восени 2009 р. ансамбль сучасного танцю «ЕСТЕТ» втретє взяв участь у творчому звіті Харківщини в м. Києві (Національний палац «Україна»).

У грудні цього ж року в Харкові відбувся Губернаторський бал, де артисти ансамблю продемонстрували свою майстерність у хореографічній композиції під музичний супровід Харківського симфонічного оркестру (балетмейстер-постановник Є. В. Янина-Ледовська).

У 2010 р. майже кожна видатна мистецька подія в Харкові не проходила без участі ансамблю сучасного танцю «ЕСТЕТ»: у березні — підготовка церемонії відкриття «Малих олімпійських ігор», у травні — творчі заходи, присвячені Дню Перемоги та Міжнародному кінофестивалю «Харківський Бузок – 2010», де артисти ансамблю успішно показали хореографічну композицію «Французький бульвар» (балетмейстер-створювач Є. В. Янина-Ледовська), у червні–вересні — виступи на майдані Свободи (Випускний вечір – 2010, свята Незалежності України та Дня знань).

У вересні 2010 р. ансамбль сучасного танцю «ЕСТЕТ» брав активну участь у творчих заходах, присвячених 245-річчю Харківської області, а також в етнічно-мистецькому фестивалі «Печенізьке поле».

У листопаді 2010 р. у Луганську відбувся VI Міжнародний конкурс сучасного танцю «Золото осені – 2010», де ансамбль сучасного танцю «ЕСТЕТ» у боротьбі з творчими колективами професійних навчальних закладів хореографічного спрямування виборів «Гран-Прі». Балетмейстера Є. В. Янину-Ледовську за хореографічну композицію «Французький бульвар» було нагороджено дипломом «За активний балетмейстерський пошук у сучасному танці» в номінації Modern, Contemporary/Формейшн.

Узимку 2010 р. артисти ансамблю презентували своє танцювальне мистецтво у Празі, Люксембурзі, Амстердамі, Брюсселі, Берліні, Кракові в межах міжнародної програми «Інтеграція європейських країн».

У грудні відбувся блискучий виступ ансамблю сучасного танцю «ЕСТЕТ» на творчому заході під назвою «Офіцерський бал» для офіцерського складу Харківського гарнізону, який був присвячений Дню Збройних сил України.

Завдяки творчій роботі в колективі студенти набувають практичного досвіду в організаційній, репетиційній роботі та концертній діяльності, підвищують свою виконавську та акторську майстерність. Крім того, вивчаючи і виконуючи репертуарні номери ансамблю, детальніше опановують стилі та напрямки в бурхливому морі сучасної хореографії.

Творчі здобутки колективу ансамблю «ЕСТЕТ» та його окремих виконавців повною мірою залежать від повсякденної, наполегливої праці творчого консультанта Б. М. Колногузенка, художнього керівника і головного режисера В. Е. Різника, головного балетмейстера Є. В. Янини-Ледовської та балетмейстерів-репетиторів О. В. Мірошниченко і К. В. Ситченко.

Бурсац. узвіз. — 2011. — Квітень. — С. 3–4.

«ПРИСУТНІСТЬ І АТМОСФЕРА В ПОВСЯКДЕННІЙ ЕСТЕТИЦІ»

— саме таку назву мала публічна лекція американо-німецького теоретика культури Ханса Ульріха Гумбрехта, яка відбулася 30 березня в стінах **Харківської державної академії культури**. Видатний культуролог сучасності неодноразово виступав з лекціями і доповідями в університетах та наукових установах в Ріо-де-Жанейро, Буенос-Айресі, Монреалі, Барселоні, Будапешті, Парижі, Орхусі, Лісабоні, Кейптауні, а також у найбільших американських університетах, таких як Берклі і Принстон. І ось Ханс Ульріх Гумбрехт — гість нашої alma mater!

Лекція професора Стенфордського університету (США) зібрала всіх бажаючих послухати розповідь про специфіку змін, які відбуваються в сучасному культурно-філософському часопросторі. Не залишилися байдужими до знакової події передусім студенти і викладачі факультету культурології, майбутні фахівці в галузі культурної політики, теорії культури. Адже роботи Х. У. Гумбрехта (наприклад, «У 1926 році: на вістрі часу» (2005), «Виробництво присутності.

Чого не може передати значення» (2006) та «Похвала красі спорту» (2010) широко використовуються в програмах різних курсів, що читаються на факультеті культурології, з метою вивчення цілого спектру культурологічних і філософських проблем. Зустріч залишила по собі чимало приємних і незабутніх вражень.

Бурсац. узвіз. — 2011. — Квітень. — С. 11.

Т. Терен

ШЛЯХ «ОЙРИ»

Харківський етногурт не боїться електроніки і планує музично-поетичну мандрівку із Сергієм Жаданом.

Коротке і влучне «ойра» надзвичайно підходить для назви українського фолькового гурту. Наші пращури Ойрою називали Дух Щасливої Долі, який на Різдво вселявся у козу і разом із нею приносив щастя й радість у домівки українців. Нинішня «Ойра» теж виконує роль такого собі провідника поміж українською традицією та сучасністю, поміж фольклором та музичними новаціями.

НАЙБІЛЬШ ПІДПІЛЬНИЙ ЕТНОГУРТ

У Харкові із творчістю «Ойри» можна познайомитися або на фольклорних концертах, або на культурних заходах, модератором яких виступає поет Сергій Жадан. Де б уперше ви їх не почули, вони вас здивують. По-перше, поєднанням року і фольку, по-друге, своїми дивовижними дизайнерськими костюмами і яскравими діями, які є обов'язковою частиною їхніх виступів. «Ми — найбільш підпільний і андеграундний український етногурт», — гордо зізнається аранжувальник «Ойри» Юрко Єфремов. Окрім нього, до нинішнього складу «Ойри» входять вокалістки **Галина Бреславець** та Ольга Воропаєва, скрипалька Наталя Дудинська та **Петро Юха**, який відповідає за духові інструменти.

Майже всі учасники «Ойри» мають музичну освіту. Галина та Петро викладають на факультеті музичного мистецтва **Харківської державної академії культури**, відтак, український фольклор «ойрівці» знають із першоджерел. «Ми не виконуємо популярні народні пісні на кшталт «Цвіте терен», — розповідає Галина Бреславець. — Матеріал для роботи ми віднаходимо в різних кутках України під час фольклорних експедицій».

У МАНДРИ ІЗ ЖАДАНОМ

2009 року «Ойра» професійно зазвучала на першому диску «Кроковое колесо», виданому мистецькою агенцією «Арт-вертеп». До альбому ввійшли 19 композицій, серед яких — коломийки, веснянки, щедрівки і купальські пісні.

Минає рік, і «Ойра» дивує всіх новим альбомом «Клубок Мокоші» (A Tangle of Mokosha), який критики назвали одним із найкращих неофолькових записів у всій українській дискографії останніх років. Співавтором альбому виступив харківський експериментальний музикант Андрій Кириченко, який до цього працював із багатьма закордонними музикантами і видав близько 40 сольних альбомів. Фольклор у цьому проекті лишився, але до нього додалися електронна музика, шуми міста, природи, відеоарт та танцювальні перфоманси. «Клубок Мокоші» «Ойра» презентувала не лише в Україні, а й у Німеччині та Польщі. <...>

Після міжнародного успіху проекту до тандему «Ойра»&Кириченко приєднався ще й великий поціновувач мистецьких експериментів Сергій Жадан. Нещодавно в Харківській міській художній галереї вони презентували свій новий проект (а точніше — звуко-відео-данс-перфоманс) під робочою назвою «Мандрівники». Якщо ви звикли до попереднього музично-поетичного проекту Сергія із гуртом «Собаки в космосі», то тепер вам доведеться уявити щось абсолютно немислиме: Жадан читає вірші, «Ойра» грає фольк, Кириченко традиційно чаклує з різними електронними звуками і шумами, художня студія «Антресоль» НаУКМА забезпечує відеоарт, знятий тут і тепер, а Марія Дементьєва — відеоарт. «Головний герой «Мандрівників», — пояснює Галина Бреславець, — молода людина, яка поїхала з України у пошуках чогось незвіданого. Ніхто не знає, чи повернеться цей герой в Україну, але, де б він не був, рідна земля ні на мить його не відпускає».

<...>

Україна молода. — 2011. — 5 трав. — С. 13.

ПРО ЩО ЗНИМАЮТЬ ФІЛЬМИ ХАРКІВСЬКІ ДІТИ

У Харкові проходить Другий міський фестиваль дитячих авторських фільмів. <...>

Уже вдруге учні харківських шкіл змагаються в майстерності кінозйомки. Започаткований минулого року Харківською міською організацією учнівського самоврядування конкурс цього року набирає ще більших обертів: діти, які беруть у ньому участь удруге, врахували свої минулі помилки, відбулися спеціальні майстер-класи і тепер представили роботи якісно вищого рівня. Принаймні, у цьому переконана одна з ініціаторів фестивалю — член дитячо-юнацької організації «Крос» Комінтернівського району Олександра Мальцева.

<...>

РОБОТИ ОЦІНЮЄ ПРОФЕСІЙНЕ ЖУРІ

За словами організаторів, цього року на конкурс надійшло понад 60 учнівських робіт. І для того, щоб визначити з них кращі, знадобилося провести три етапи відбору. Перший етап — шкільний. Рішення цього завдання розділили між собою лідери шкільного самоврядування і вчителі, котрі допомагали дітям розібратися в тонкощах оформлення робіт. Другий етап — районний. Кращі роботи від шкіл брали участь у районному конкурсі, котрий пройшов у квітні цього року. У результаті було відібрано 20 відеосюжетів, що потрапили на міський фестиваль. І, нарешті, третій етап — міський, на якому й буде визначено переможців.

«Усі фільми, які беруть участь у нашому кінофестивалі, оцінює професійне журі, до складу якого входять студенти й викладачі факультету теле- і кіномистецтва **Харківської академії культури**, — розповідає куратор фестивалю, керівник Харківської міської організації учнівського самоврядування Інна Полякова. — Остаточні результати буде підбито або на «круглому столі», або в кіномайстерні академії, куди ми запросимо переможців».

А доки журі обирає кращих з кращих, школярам — учасникам фестивалю запропонували переглянути найбільш яскраві із заявлених на конкурс робіт.

<...>

ДРУГИЙ ШАНС ДЛЯ ТИХ, ХТО СПІЗНИВСЯ

Чи відповідають установленій планці конкурсні фільми, має стати відомо вже за декілька тижнів. А тим часом компетентне журі обиратиме переможців у чотирьох номінаціях: кінострічка, кінокліп, відеорепортаж, анімація та соціальна реклама. Крім цього, в рамках фестивалю відбудеться конкурс кіноафіш, презентація яких також відбулася 29 квітня.

А для тих, хто бажав узяти участь у конкурсі, але не встиг вчасно подати свої роботи, організатори дадуть шанс надолужити пропущене.

<...>

Слобід. край. — 2011. — 5 трав. — С. 7.

ДАВАЙТЕ ПОЗДРАВИМ!

<...>

9 мая — день рождення ректора **Харьковской государственной академии культуры Василия Николаевича Шейко**.

Харьк. известия. — 2011. — 7 мая. — С. 2.

В. Паниматка

ТРЕТИЙ РАСЦВЕТ «ХАРЬКОВСКОЙ СИРЕНИ»

Праздничными для харьковчан станут не только первые майские денечки, но и конец мая. С 22 по 26 мая в Харькове пройдет III Международный фестиваль короткометражного кино «Харьковская сирень».

В рамках фестиваля наш город посетит множество известных режиссеров, актеров, композиторов. Они проведут мастер-классы, поделятся своим опытом, ну и, конечно же, проведут

експертну оцінку творчості молодих кінематографістів. В цьому році фільми будуть оцінені в 9 номінаціях: кращий документальний короткометражний фільм, кращий ігровий короткометражний фільм, кращий анімаційний фільм, краща режиссерська робота, кращий сценарій, краща операторська робота, приз зрительських симпатій, приз журналістських симпатій і гран-при кінофестивалю. <...>

<...>

«Основними критеріями відбору кінокартин для участі в фестивалі було визначення того, наскільки добре розкрито тема фільма, а також яким способом вона розкрито. Ці критерії демонструють рівень сценарія і його екранного втілення», — заявила 27 квітня в ході прес-конференції член селекційної комісії кіновед **Наталья Черкасова**.

Також вона підкреслила, що в ході відборчого туру враховувалася свобода вираження задумки, легкість сприйняття кінокартини і оригінальність мислення автора.

<...>

Время. — 2011. — 11 мая. — С. 5.

ИСТОРИЧЕСКИЕ ЭТЮДЫ XIX ВЕКА

Міжнародний день музеїв з'явився в календарі в 1977 році, коли на черговому засіданні Міжнародного ради музеїв було прийнято пропозицію російської організації об'єднати цей культурний свято. З 1978 року Міжнародний день музеїв став відзначатися більш ніж в 150 країнах.

В Харківському історичному музеї відбулося урочисте відкриття нової виставки «Харків. Історичні етюди XIX століття», присвячене Міжнародному дню музеїв.

В презентації взяли участь заступник голови Харківської облгосадміністрації Євген Савин і перший заступник голови облсовета Єлена Олешко. Для почесних гостей була проведена показова екскурсія, в ході якої вони ознайомилися з матеріалами, ілюструючими політичну, економічну і культурну життя Слобожанського краю в XIX ст.

<...>

До створення і відкриття виставки були залучені вчені і студенти **Харківської академії культури**. В ході урочистого відкриття експозиції класичні музикальні твори виконав **камерний оркестр** академії культури.

<...>

Харьк. известия. — 2011. — 14 мая. — С. 21.

Т. Огородня

МОЛОДА ЗМІНА ГОТУЄТЬСЯ ШТУРМУВАТИ ТЕЛЕВІЗІЙНИЙ ОЛІМП

В кадрі двоє юних телеведучих розповідають і показують, як власними руками зробити свій одяг оригінальним, прикрасивши його малюнками та написами акриловими фарбами. Робочий процес «розбавляють» сюжети з харківського фестивалю «хенд-мейд»: майстри на всі руки демонструють свої вироби та відповідають на запитання журналістів-школярів... До кінця передачі дівчата-ведучі закінчують розмальовувати футболки, на яких тепер красуються різнобарвні написи: «Майстерня». Саме так називається програма дитячої телестудії «Наш світ».

«Майстерня» — передача для тих, хто все хоче зробити своїми руками, — лише один з чисельних проєктів учнів телевізійного відділення Харківської школи сучасних театральних сценічних напрямів. Сьогодні в телестудії «Наш світ» займаються 28 дітей віком від 10 до 16 років. Шестеро учнів навчаються тут з моменту відкриття студії — вже по 5 років.

<...>

До речі, серед випускників телестудії є такі, хто пішов далі телевізійним шляхом: **Ольга Доценко** та **Ірина Іваненко** вже навчаються у **Харківській академії культури** на відділенні телевізійної журналістики.

МАЙСТРИ ТЕЛЕЖАНРІВ

<...>

У телестудії готують не тільки акторів і режисерів, а й телевізійних журналістів. <...>

Звичайно ж, кіно- й телепередачі учні телестудії створюють під чуйним керівництвом справжніх професіоналів. Наприклад, завідувачка телевізійного відділу школи сучасних театральних сценічних напрямів — за фахом телевізійний режисер, працювала на телебаченні. Педагоги **Харківської академії культури** навчають дітей премудростям операторської майстерності, випускники — репортерській і режисерській справі. «Наші викладачі — професіонали, але головне те, що вони вміють працювати з дітьми, знаходити до них підхід, можуть зацікавити, знайти тему, яка захопить дитину», — зазначає Катерина Усменцева, завідувачка телевізійного відділення школи сучасних театральних сценічних напрямів.

<...>

Слобід. край. — 2011. — 17 трав. — С. 5.

Е. Зеленина

ФРЕСКИ РУССКОГО СЕВЕРА И «ВИШНЕВИЙ САДОК»

Во Дворце детского и юношеского творчества Харьковского городского совета состоялся концерт-бенефис заслуженной артистки Украины **Татьяны Акиньшиной**, посвященный 20-летию ее творческой деятельности.

<...>

Уникальный случай в истории присвоения звания «Заслуженный артист». Татьяна Акиньшина — не дива шоу-бизнеса, не оперная примадонна и даже не солистка областной филармонии. Она — бессменный художественный руководитель образцового вокально-танцевального ансамбля «Сударушка».

В свое время солистка Российского государственного ансамбля народной музыки, песни и танца «Русский Север», будучи студенткой **Харьковской академии культуры**, пришла работать во дворец и посвятила свою дальнейшую жизнь внешкольной работе с детьми, удостоившись знака «Отличник образования Украины».

Первые участники ансамбля «Сударушка» уже давно стали взрослыми, получили профессии. И, между прочим, некоторые связали свою жизнь с профессиональной культурпросветработой и музыкой, одна из воспитанниц ансамбля после окончания Харьковской государственной академии культуры пришла работать в свой родной дворец. А тех ее учеников и учениц, кто, независимо от будущей профессии, на всю жизнь приобщился к духовным родникам народного творчества, не сосчитать.

<...>

Сегодня, спустя много лет, заслуженная артистка Украины Татьяна Акиньшина решает новые сложные творческие задачи. В минувшем году на основе «Сударушки» и танцевального коллектива дворца был создан детский театр песни и танца «Забава», который радует зрителей своим мастерством, секретом которого является верность народным традициям.

Детский театр «Забава» уже привез диплом с фестиваля народного творчества в Чехии и готовится выступить на престижном международном фестивале-конкурсе «Золотая пчелка» в Белоруссии...

Время. — 2011. — 17 мая. — С. 7.

Ю. Горобець

«ХАРЬКОВСКАЯ СИРЕНЬ – 2011»: ОСТАННІ АНОНСИ

Майстер-класи, творчі зустрічі, виставки, презентації книг, концерти, спектаклі, покази конкурсних робіт — усе це чекає на гостей III Міжнародного фестивалю короткометражного кіно «Харьковская сирень» з 22 до 26 травня. За словами організаторів, у насиченій і різноманітній програмі кожний може знайти захід собі до душі.

<...>

ПРОГРАМА ІІІ МІЖНАРОДНОГО ФЕСТИВАЛЮ КОРОТКОМЕТРАЖНОГО КІНО
«ХАРЬКОВСКАЯ СИРЕНЬ»

<...>

23 травня 2011 (понеділок)

<...>

13.00

Секція «Майстерня талантів». Майстер-клас кінорежисера, народної артистки Росії Алли Сурикової і кінорежисера, члена Правління Союзу кінематографістів РФ Володимира Фокіна (**Харківська державна академія культури**, Бурсацький спуск, 4).

<...>

24 травня (вівторок)

<...>

16.00

Секція «Майстерня талантів». Майстер-клас з народним артистом України Богданом Бенюком (**Харківська державна академія культури**, Бурсацький спуск, 4).

Слобід. край. — 2011. — 19 трав. — С. 11.

В. Косенкова

ХАРЬКОВСКАЯ СИРЕНЬ – 2011: ЧТО, ГДЕ, КОГДА

<...>

13.00 — секція «Мастерская талантов». Мастер-класс кінорежисера, народної артистки Росії Алли Сурикової і кінорежисера, члена правління Союзу кінематографістів РФ Володимира Фокіна (**Харьковская государственная академия культуры**).

<...>

16.00 — секція «Мастерская талантов». Мастер-класс с народным артистом Украины Богданом Бенюком (**Харьковская государственная академия культуры**).

<...>

Харьк. известия. — 2011. — 19 мая. — С. 3.

Веч. Харьков. — 2011. — 21 мая. — С. 21.

«ХАРЬКОВСКАЯ СИРЕНЬ»: РЕКОРДНА КІЛЬКІСТЬ ЗІРОК НА ОДИН КВАДРАТНИЙ МЕТР

22 травня у Харківському державному цирку відбулась урочиста церемонія відкриття ІІІ Міжнародного кінофестивалю «Харьковская сирень».

Світові кінозірки П'єр Рішар і Жан-Поль Бельмондо, французька кіноактриса Мілен Демонжо, народний артист Росії Максим Дунаєвський, заслужений артист Росії Борис Токарев, заслужена артистка Росії Людмила Гладунко — це далеко не всі почесні гості, які взяли участь у церемонії відкриття.

До складу журі фестивалю увійшли: кінорежисер Алла Сурикова, композитор Володимир Дашкевич, кінокритик Володимир Миславський, депутат міськради, директор відеоканалу «Первая Столица» Костянтин Кеворкян, доктор мистецтвознавства, декан факультету кіно- і телемистецтва **Харківської державної академії культури Зоя Алфьорова**, режисер Микола Сологубовський. Голова журі — кінорежисер Володимир Фокін.

<...>

У ході церемонії відкриття перед глядачами виступили ансамбль Максима Дунаєвського, ансамбль сучасного танцю «Естет», хореографічний ансамбль «Закаблуки», повітряні гімнасти та театр вогню.

<...>

Слобід. край. — 2011. — 24 трав. — С. 1.

Ю. Борщ

БОГДАН БЕНЮК: «УКРАЇНА ПЕРЕТВОРЮЄТЬСЯ НА КРАЇНУ-ВИБРОБНИКА КОРОТКОМЕТРАЖНИХ ФІЛЬМІВ»

Чи є шанс у молодого артиста з провінційного театру потрапити на столичну театральну сцену? Чому класика не в моді? Яке кінематографічне майбутнє чекає на Україну? Про це та багато іншого розповів народний артист України на своєму майстер-класі, який відбувся в **Академії культури** в рамках III Міжнародного фестивалю короткометражних фільмів «Харківський бузок».

КЛАСИКА НЕ ТЕРПИТЬ МЕТУШНІ

На початку зустрічі, яка відбулась у заповненій студентами аудиторії, Богдан Бенюк розповів про свою першу кінематографічну роль. Його кіновізитівкою є фільм Леоніда Бикова «Ати-бати, йшли солдати», де він зіграв невелику, але пам'ятну роль рядового Кринкіна. А найскладнішим епізодом була сцена, коли виявили крадіжку мила, яке, власне, і вкрав його герой. Сцена була емоційною: за сценарієм герой повинен плакати, а це зробити не так просто.

<...>

Також Богдан Михайлович розповів студентам про курйозні моменти зйомок фільмів «Капітан Крокус», «Кандагар», «Запорожець за Дунаєм». Співпраця з російськими артистами передусім запам'яталася Богдану Бенюку за зйомками фільму «Кандагар». <...>

<...>

АРТИСТУ ПОТРІБНО ВІРИТИ В СЕБЕ

Чи є шанс у молодого артиста або режисера з провінційного театру потрапити на столичну театральну сцену? Які якості мають бути у студента театального вишу, щоб відбутися як артист? Такі запитання поставили студенти Богдану Бенюку, на що він відповів, що єдиних критеріїв чи формул немає, але головне в цьому — наполегливість.

Під лежачий камінь вода не тече, все одно слід добиватися і не думати про те, що це столиця і тут у мене нічого не вийде. Якщо людина хоче чогось досягти, в неї горять очі. Коли є віра і сила — то вони все завойовують.

<...>

Завершилася зустріч з артистом автограф-сесією.

Слобід. край. — 2011. — 26 трав. — С. 6–7.

Ю. Горобець

ЯК РОЗПІЗНАЄТЬСЯ РЕЖИСЕРСЬКИЙ ТАЛАНТ?

<...>

У понеділок, 23 травня, Алла Сурикова та Володимир Фокін провели двогодинний майстер-клас для режисерів-початківців, які беруть участь у III Міжнародному фестивалі короткометражного кіно «Харьковская сирень», та студентів **Харківської академії культури**. Як і належить усім викладачам, свій урок вони почали з теорії, розповівши про методики навчання на Вищих курсах сценаристів і режисерів при ВДІКу, де вони викладають.

«Вищі курси сценаристів і режисерів — це друга вища освіта. 45 років тому наш навчальний заклад виник як альтернатива ВДІКу. І сьогодні серед його випускників багато людей, котрі є окрасою вітчизняного кіно і яких ви напевно знаєте, — почав свою розповідь Володимир Фокін. — Ми з Аллою Іллівною навчаємо студентів бути режисерами. Це непросте завдання, перш за все тому, що надзвичайно складно відібрати людей, гідних цього високого звання, і взагалі, талановиту людину розпізнати дуже складно».

Хоча й складно, та все ж таки можливо. Для того, щоб розпізнати справжній талант у своїх студентах, ці режисери мають свою систему професійної підготовки. <...>

Як практичну частину свого харківського майстер-класу Алла Сурикова та Володимир Фокін запропонували присутнім переглянути декілька навчальних завдань, які виконували їх кращі студенти. І, що найприємніше, серед цих завдань були роботи наших співвітчизників. <...>

<...>

Слобід. край. — 2011. — 26 трав. — С. 7.

ПУТЬ К ПРОФЕССИОНАЛИЗМУ В ВЫСШЕМ ОБРАЗОВАНИИ

В этом году проект «Топ – 200 Украина» выходит пятый раз. Его методика, основанная на использовании данных прямых измерений и экспертных мнений, в течение указанного периода незначительно адаптировалась к изменениям в системе высшего образования страны. Но неизменным базисом методики оставался общий набор индикаторов для университетов разных типов, что позволяло сравнивать результаты их деятельности между собой. Напомним, что деятельность вуза оценивается при помощи интегрированного индекса — I_z . Этот индекс включает три комплексные составляющие: $I_z = I_{np} + I_n + I_{mv}$, где I_{np} — индекс качества научно-педагогического потенциала, I_n — индекс качества обучения, I_{mv} — индекс международного признания.

<...>

РЕЙТИНГ ВЫСШИХ УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЙ УКРАИНЫ В 2011 ГОДУ — «ТОП 200 УКРАИНА»

Рейтинг 2011	Рейтинг 2010	ВУЗ (3)	Оцінка якості наук.-пед. потенціалу I_{np} (4)	Оцінка якості навчання I_n (5)	Оцінка міжнародного визнання I_{mv} (6)	Оцінка інтегрального показника діяльності ВНЗ I_z (7)
1	1	Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут»	30,9735	22,0765	17,05289	70,10286713
<...>						
152	151	Харківська державна академія культури	3,96342	3,31664	4,36136	11,64142461
<...>						
200	204	Криворізький дер- жавний педагогічний університет	2,56515	3,41051	2,68	8,655663085

Зеркало недели. — 2011. — 4–10 июня. — С. 1, 13.

КОНЦЕРТНА ПРОГРАМА ДЛЯ ЖІНОК

Чудовим подарунком для всіх жінок, що зібралися 24 травня у залі районного Будинку на святкування Дня матері, була концертна програма, у якій з піснями і танцями виступили дитячі та студентські колективи з Харкова.

Цікаву і змістовну програму для наших жінок підготувала студентка, випускниця **Харківської державної академії культури Ірада Гусейнова**, для якої сцена нашого Будинку культури стала творчим майданчиком з захисту дипломної роботи.

У своїй дипломній роботі молодий спеціаліст режисування естради та масових свят, вдало поєднавши танцювальну і пісенну творчість з сучасними комп'ютерними технологіями, створила справжню атмосферу свята і уславлення жінки-матері. Особливо ж схвилював глядачів момент, коли на сцену запросили майбутніх юних мам, які перебуваючи в тій прекрасній стадії свого життя, коли всім очевидно, що вони незабаром подарують світу нове життя, давали всім зрозуміти, яка це відповідальна справа — бути мамою.

Творчий доробок своєї студентки приїхав оцінити керівник дипломної роботи, професор Харківської державної академії культури, завідувач кафедри режисури естради та масових свят **Сергій Гордєєв**. Автору цих рядків випала нагода поспілкуватися з викладачем, який готує таких чудових спеціалістів, як Ірада та її друзі — студенти, що допомагали в організації концерту. Сергій Іванович зазначив, що виступаючи на головній сцені нашого району, академія в такий спосіб демонструє свою готовність до більш тісної співпраці з районними закладами культури.

Викладачі та студенти навчального закладу готові дарувати вовчанським глядачам як концертні програми, так і театральні постановки. Крім того академія готова прийняти на навчання творчу і обдаровану молодь, яка в подальшому зможе повернутися в район і працювати в закладах культури.

Ті, кому випала нагода побувати на цьому концерті, ще довго ділилися враженнями від нього, відзначаючи, що він сам по собі став справжнім святом творчості і гарного настрою.

Хлібороб: вовчан. район. газета. — 2011. — 4 черв. — С. 2.

В. Бойко

ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ КРОКУЄ ХАРКІВЩИНОЮ

У Харківській області стартував проект «Розвиток молодіжних центрів зеленого туризму «Зелентур», який націлено на створення нових робочих місць на селі.

Проект стартував у травні поточного року, і за цей час для студентів ХНУ ім. В. Н. Каразіна, ХНЕУ, ХДАК, ХарРІ НАДУ при Президентіві України, а також активної молоді міст Лозова та Ізюм було проведено лекції та тренінги з основ ведення бізнесу у сфері зеленого туризму. <...>

<...>

Проект реалізується за підтримки Міжнародного фонду «Відродження», Харківського регіонального фонду підтримки підприємництва, Молодіжного центру праці Харківського обласного центру молоді та Обласного комунального закладу «Організаційно-методичний центр туризму». Також в його реалізації беруть участь науковці кафедри соціальної і гуманітарної політики Харківського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентіві України і громадський сектор.

Слобід. край. — 2011. — 7 черв. — С. 7.

А. Павленко

«ХАРЬКОВСКАЯ СИРЕНЬ»: ПІСЛЯМОВА

ТЕ, ЩО НЕ ВМІСТИЛОСЯ В РАМКИ ФЕСТИВАЛЮ

Пішов в історію III Міжнародний фестиваль короткометражних фільмів «Харьковская сирень». Позаду залишилось хвилювання як його учасників, так і організаторів. Харків'яни і гості надовго запам'ятають незабутні зустрічі з метрами світового кіно. Перша столиця ще раз продемонструвала, що вона є європейським містом.

«Кінофестиваль «Харьковская сирень» є одним з величезної низки заходів, які позиціонують нас як справжнє європейське місто. Нашому місту не вистачало саме такого заходу, де б збиралися протягом тижня найкращі кінематографічні голови — як молоді люди, так і метри кінематографа з різних країн світу, — заявила журналістам, підбиваючи підсумки фестивалю, начальник управління у справах преси та інформації облдержадміністрації, співголова фестивалю Вікторія Маренич. — На сьогоднішній день цей проект вже впевнено став на ноги».

<...>

БІЛЬШЕ УВАГИ УКРАЇНСЬКОМУ КІНО

Саме так назвала наступний кінофестиваль його співголова, а також поділилася планами щодо його проведення. «Ми обов'язково продовжимо французьку лінію, тому що почесним президентом кінофестивалю є людина, яка нам подарувала його назву, — Мілен Демонжо. Є вже намітки щодо гостей, і ми вже почали переговори. Безумовно, буде продовжено лінію російського кінематографа, і ми будемо прагнути до того, щоб якомога більше нових представників російського кіно побували в нашому місті», — зазначила Вікторія Маренич. Наступного року значно більше уваги приділятиметься українському кінематографу. «Ми будемо активно просувати і виводити на такий само рівень українську гілку, — сказала вона. — Якщо в Каннах перемогла молода кінематографістка з Києва, то не за горами той час, коли, можливо, переможець нашої «Харьковской сирени» зможе гідно представити нашу країну за її межами. Українську гілку буде розширено, вона наповнюватиметься новими роботами і новими особами з тих людей, хто

досить довго працює в кінематографі і користується досить стабільною увагою як з боку засобів масової інформації, так і глядачів». Кінофестиваль «Харьковская сирень» є чудовим майданчиком для презентації робіт молодих режисерів. Традиційно проводимуться майстер-класи метрів кінематографа. «Ми будемо продовжувати цю лінію і наступного року. І **Академія культури**, і режисерський факультет університету мистецтв дуже потребують такого спілкування, оскільки не кожний ВНЗ може собі дозволити запросити досить відомого режисера, який міг би відповісти на будь-які питання тих людей, які роблять тільки перші кроки в реалізації своїх творчих ідей», — наголосила Вікторія Маренич.

<...>

Слобід. край. — 2011. — 16 черв. — С. 10.

С. Бычко

ХАРЬКОВУ НЕ ХВАТАЕТ МАЛЕНЬКИХ ТЕАТРОВ И ГАЛЕРЕЙ

Гость «Прямой телефонной линии» — председатель Национального Союза театральных деятелей в Харьковской области, директор харьковского Дома актера Сергей Анатольевич Бычко.

НЕГОСУДАРСТВЕННЫЕ ТЕАТРЫ НЕСУТ БОЛЬШУЮ ОТВЕТСТВЕННОСТЬ

— Здравствуйте, Сергей Анатольевич, меня зовут Елена. Что вы можете сказать о нынешних выпускниках-актерах? Есть ли у них перспектива работать по специальности?

— У нас в городе два вуза, которые выпускают театральных специалистов — **академия культуры** и университет искусств им. Котляревского. С одной стороны, выпускников достаточно много и устроиться на работу им непросто. С другой, вузам нужно решать финансовые вопросы, и если человек хочет учиться и готов платить за обучение, трудоустройство — это его проблема.

Особенно сложно бюджетникам — им нужны какие-то рабочие места, иначе возникают сложности с получением диплома. Ребятам приходится уезжать из Харькова, потому что здесь нет работы. Там же, куда они едут, проблема с жильем: общежитий нет, а снимать квартиру зарплата театрального актера не позволяет. Получается замкнутый круг, и решения этой проблемы я не вижу.

<...>

Подготовила и провела И. Зозуля

Веч. Харьков. — 2011. — 16 июня. — С. 4–5.

В. Косенкова

ОТ «СИРЕНИ» ДО «СИРЕНИ»

Очередной, уже третий по счету, кинофестиваль «Харьковская сирень» стал страницей истории. Напомнить, как оно было, и озвучить приблизительные планы на следующий фестиваль пригласила журналистов сопредседатель фестиваля — начальник управления по делам прессы и информации Харьковской облгосадминистрации Виктория Маренич.

Прежде всего, В. Маренич заметила, что III Международный фестиваль «Харьковская сирень» показал: «в Харькове есть желание, размах и небезразличные люди, которые готовы оказать содействие в организации и проведении этого мероприятия». <...>

В ходе пресс-конференции В. Маренич более подробно остановилась на планах на следующий кинофестиваль. Его по-прежнему планируется проводить в мае.

«Мы обязательно продолжим французскую линию, потому что почетным президентом кинофестиваля является человек, который нам подарил его название, — Милен Демонжо. <...>

В. Маренич также сообщила, что, по решению оргкомитета фестиваля со следующего года будет значительно больше внимания уделяться украинскому кинематографу. <...>

Традиционно состоятся мастер-классы мэтров кинематографа. «Мы будем продолжать эту линию и в следующем году. И **академия культуры**, и режиссерский факультет университета искусств очень нуждаются в таком общении, поскольку не каждый вуз может себе позволить пригласить достаточно известного режиссера, который мог бы ответить на любые вопросы тех

людей, которые делают только первые шаги в реализации своих творческих идей», — подчеркнула она.

<...>

«Кинофестиваль «Харьковская сирень» является одним из огромной череды мероприятий, которые позиционируют нас как настоящий европейский город. Нашему городу не хватало именно такого мероприятия, где бы собирались лучшие кинематографические умы — как молодые люди, так и мэтры из разных стран мира», — подытожила пресс-конференцию начальник управления по делам прессы и информации ХОГА Виктория Маренич.

Харьк. известия. — 2011. — 18 июня. — С. 8.

Ю. Горобець

СТУДЕНТИ ЗМАГАЮТЬСЯ В АКТОРСЬКІЙ МАЙСТЕРНОСТІ

Цими днями у Харкові проходить III Міжнародний фестиваль студентських театрів «На крилах любові». Позмагатися в артистизмі до Першої столиці з'їхалася творча молодь Києва, Москви, Белгорода. Не залишилися осторонь і місцеві виші. А приймає гостей Харківський гуманітарний університет «Народна українська академія».

Перший фестиваль студентських театрів у ХГУ «НУА» відбувся ще у 2003 році, другий — у 2004. І тільки зараз, після семирічної перерви, заклад знову відчиняє свої двері для театралів-аматорів зі студентського середовища України та Росії.

<...>

Акторські таланти студентів-конкурсантів оцінюватимуть: начальник управління у справах преси та інформації Харківської обласної державної адміністрації Вікторія Маренич; проректор з наукової роботи і театрального навчання Харківського національного університету мистецтв ім. І. П. Котляревського, заслужений працівник культури України Галина Ботунова; театральний критик, ведучий програми «Театральна вітальня» на Харківському телеканалі ОТБ Олександр Анічев; голова міського благодійного фонду «Тимур», художній керівник театру «Тимур» Василь Сідін; поетеса Лілія Собко; творчий директор телевізійного фестивалю «Зоряні мрії» Ольга Фалькович та голова журі — завідувач кафедри режисури **Харківської державної академії культури**, заслужений діяч мистецтв України **Сергій Гордєєв**.

А щоб оцінки журі були тільки високими, під час відкриття Фестивалю заступник голови оргкомітету — перший проректор ХГУ «НУА» Катерина Астахова навіть виконала спеціальний ритуал. На прохання конкурсантів вона кинула на сцену два цвяхи. Адже за давньою акторською прикметою, знайдений на сцені цвях неодмінно принесе артистові удачу.

Слобід. край. — 2011. — 18 черв. — С. 14.

І. Можейко

ХАРКІВ'ЯНИ НА АГОНАХ

Слово «агони» у Стародавній Греції означало чесні змагання вільних людей. Тринадцятий рік поспіль у Криму проходить фестиваль античного мистецтва «Боспорські агони», який збирає акторів і режисерів, художників і фотографів, поетів і письменників, які у своїй творчості звертаються до античної традиції. З 2006 року харків'яни — неодмінні учасники «Боспорських агонів». Цього року переможцем фотопленеру, проведеного в рамках фестивалю, став позаштатний фотокореспондент газети «Слобідський край» Ігор Лаптев.

Девіз фестивалю — «Вглиб століть — до майбутнього», тому до участі в ньому запрошуються всі, хто так чи інакше пов'язаний своєю творчістю з античністю. Зараз «Боспорські агони» вважаються одним з найсолідніших фестивалів не тільки у Криму, а і в Україні. Він носить статус міжнародного: цього року в ньому брали участь театральні колективи з Болгарії, Росії, Казахстану та України, а в літературному конкурсі «Ліра Боспору», що проходив у рамках фестивалю, — письменники і поети з Ізраїлю, Литви, Росії, України. Якщо подивитися на його географію за всі 12 років існування, можна нарахувати близько 40 країн-учасниць. До 2006 року «Боспорські

агони» проводилися в Керчі, а останні 5 років фестиваль «кочує» по всьому Криму: Лівадія та Євпаторія, Сімферополь і Алушта, Ялта і Бахчисарай ставали свідками і учасниками триумфу античного мистецтва.

ВОГОНЬ АГОНІВ

Щорічно фестиваль збагачувався новими починаннями й ідеями: його програму в різні роки доповнювали конкурс бардівської пісні, кіносторінка з фільмами, відповідними тематиці фестивалю, літературний конкурс, конкурс-плєнер для фотохудожників, майстер-класи для художників, театральної молоді, творчі зустрічі з зірками театру й екрана. <...>

Цього року на «Боспорських агонах» висадився справжній «зоряний десант». Народна артистка Росії Ірина Алфьорова, народна артистка України Лариса Кадирова, народний артист Росії Володимир Качан, заслужений артист Росії Олексій Кузнецов, народний артист України Михайло Захаревич, народний артист Росії Євген Глазов, заслужений артист Росії Сергій Комін проводили зустрічі і майстер-класи для студентів театральних вузів, працювали в журі, оцінюючи конкурсні спектаклі.

ТРИНАДЦЯТИЙ, АБО ПЕРШИЙ У НОВОМУ КОЛІ

Не секрет, що люди театру — забобонні: у багатьох театрах світу немає 13-го ряду, 13-го місця. Організатори, відкриваючи 13-й за рахунком фестиваль, знайшли вихід із становища. «Ми пройшли перший 12-річний цикл, — каже автор ідеї фестивалю, заслужений працівник культури України Тетяна Умріхіна, — ми виконали свою місію: знайшли таланти, привезли до Криму зірок світової величини, з'єднали Схід із Заходом, показали, що влада різних рівнів може працювати злагоджено. Статус театального Криму піднято на високий рівень. Нинішній фестиваль гідний бути першим на новому витку».

Цьогорічний фестиваль став чудовою школою для молоді. Студенти трьох вузів — Кримського університету культури, мистецтв і туризму, **Харківської державної академії культури** та Московського державного університету культури і мистецтв не тільки показували свої вистави, а й спілкувалися на майстер-класах з метрами театру і кіно, а також відомими московськими режисерами. «Це вийшла ціла лабораторія для студентів, — розповідає член журі і керівник театру «Академія» Харківської державної академії культури **Сергій Гордєєв**. — Потрібно було бачити, з якою жадібністю молодь вбирає інформацію — адже студенти чудово розуміли, що їм надано унікальну можливість. Таке поєднання з практикою має дати добрі сходи».

ПРИНАДНИЙ ПЛЕНЕР

Цього року майже всі члени харківської делегації опинилися на «Агонах» уперше. Виняток становив тільки член журі фестивалю, професор Харківської академії культури Сергій Гордєєв і автор цих рядків. Для моїх супутників — фотографа Володимира Кульбіта, фотохудожника Ігоря Лаптева і організатора фотовиставки Раїси Кульбіт все це було новим. Завдання наше було водночас просте і складне: взяти участь у фотопленері «Боспорські агони очима фотохудожників» і за його підсумками зробити виставку. Кращу роботу, а отже і переможця, мали обрати глядачі.

<...>

ОЧИМА ФОТОХУДОЖНИКІВ

Фестиваль ішов своєю чергою: зранку — майстер-класи для студентів трьох театральних вузів. Після обіду — студентські вистави в рамках фестивалю в фестивалі — «Міжнародної зустрічі столичних університетів» і «доросла» конкурсна програма — творчі зустрічі та вистави, причому іноді і по дві на день. Якщо врахувати, що хотілося зняти не тільки стандартні кадри самих вистав, а й підготовку до них, то часу на пляж практично не було. Проте була сила-силенна вражень. Виявляється, можна дивитися спектакль болгарською мовою — і все буде зрозуміло! <...>

<...>

ЗАМІСТЬ ПІСЛЯМОВИ

Незмінний голова журі Лариса Кадирова впевнена, що фестиваль — це живий організм, і йому властива особлива енергетика: «Дивовижна земля, дивовижні люди, дивовижне бажання зробити добро. Це в повітрі, в очах людей, у словах, діях, думках — скрізь. І той, хто хоч один раз потрапив сюди, буде прагнути приїхати ще і ще». Вона мала рацію: прощаючись, ми говорили одне одному: «До зустрічі за рік!»

Слобід. край. — 2011. — 18 черв. — С. 15.

Харьк. известия. — 2011. — 9 июля. — С. 8.

ВОЛОНТЕРЫ РАССКАЗАЛИ ДЕТВОРЕ О ПРОФЕССИЯХ

В детском загородном оздоровительном лагере «Каразинский» на окраине Краснокутска на минувшей неделе студенты-волонтеры совместно с работниками Харьковского областного и Краснокутского районного центров занятости устроили большую перемену для маленьких.

88 мальчишек и девчонок в возрасте от 8 до 12 лет, которые отдыхают в «Каразинском», стали участниками веселого и увлекательного мероприятия «Летнее путешествие в профессию», которое призвано помочь детворе больше узнать о различных специальностях и в будущем сделать правильный выбор. Волонтеры областного центра занятости — студенты гуманитарно-педагогического и социально-экономического институтов, **государственной академии культуры**, готовящиеся стать социологами, психологами, социальными педагогами, в игровой форме рассказали ребятам о профессиях.

<...>

Веч. Харьков. — 2011. — 21 июня. — С. 6.

А. Анничев

ПРИЛЕТЕВШИЕ В ХАРЬКОВ «НА КРЫЛЬЯХ ЛЮБВИ»

В Харьковском гуманитарном университете «Народная украинская академия» подведены итоги III Международного фестиваля студенческих театров с романтическим названием «На крыльях любви».

<...>

Открывался фестивальным занавес внеконкурсным спектаклем «Старый дом» по пьесе А. Казанцева, показанным студентами Харьковского национального института искусств, а закрылся внеконкурсным — показом драмы И. Грековой «Вдовый пароход» в исполнении студентов **Харьковской академии культуры**.

На протяжении фестивальной недели творческая жизнь актеров студенческих театров из Украины и России была наполнена встречами с мастерами театрального дела, участием в мастер-классах, репетициями, экскурсиями по городу, а вечерами каждый театральный коллектив демонстрировал зрителям свое искусство со сцены гуманитарного университета.

В состав жюри под председательством заслуженного деятеля искусств Украины **Сергея Гордеева**, заведующего кафедрой режиссуры ХГАК, входила заслуженный деятель искусств Украины Галина Ботунова (декан театрального отделения ХНУИ). Курировала фестивальный процесс Виктория Маренич — начальник управления по делам прессы и информации ХОГА. Почетными гостями с правом голосования являлись — Василий Сидин (председатель благотворительного фонда «Тимур»), Лилия Собко (поэт и педагог), Ольга Фалькович (директор телефестиваля «Звездные мечты»), а также ваш покорный слуга.

Своих победителей нашла каждая из девяти заявленных номинаций театрального фестиваля. <...>

<...>

Каждый из художественных руководителей получил памятный знак, ценные подарки, цветы и сладости. Но самым главным подарком, по мнению всех участников, была редкая возможность «себя показать и на других посмотреть». Конкурсанты еще раз подтвердили старую как мир истину — искусство сближает творцов и народы.

<...>

Время. — 2011. — 21 июня. — С. 7.

«КРУГОЗОР» И «ЯВОРИВНА»

Нынешней весной исполнилось 70 лет со дня рождения известного харьковского музыканта, заслуженного работника культуры Украины **Петра Никитовича Васюры**. Талантливый баянист и дирижер, он известен как мудрый педагог и замечательный организатор.

«НАШОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ...»

Творческая биография Петра Никитовича была довольно насыщенной. Будущий музыкант родился 28 мая 1941 года в живописном селе Мельники на Черкащине. Высшее музыкальное образование получил в **Харьковском государственном институте культуры** на отделении народных инструментов, после окончания которого начал свою творческую карьеру.

Петр Васюра руководил многочисленными самодеятельными коллективами, являлся первым директором Харьковского культпросветучилища, преподавал в детской музыкальной школе № 10, занимал пост декана факультета народных инструментов Харьковского института культуры, некоторое время был главным администратором оперного театра. Где бы ни работал Петр Никитович, везде его вспоминают как высокопрофессионального музыканта и педагога, вдохновенного пропагандиста украинской народной музыки. Однако самым весомым вкладом в музыкальную культуру Харькова и, пожалуй, всей Украины можно считать создание им оркестра народных инструментов «Кругозор».

Этот коллектив был организован в 1969 году на базе Дворца культуры строителей по инициативе бывшего художественного руководителя, а потом директора Дворца культуры Анатолия Чилутьяна. Совместно с Петром Васюрой основателем коллектива был выпускник Харьковского института искусств, будущий министр культуры, а ныне генеральный директор Национальной филармонии Украины Дмитрий Остапенко. Энтузиазм и преданность своему делу позволили им в короткий срок создать уникальный оркестр, в котором всех участников объединяла горячая любовь к музыкальным истокам народной культуры.

За сорок лет творческой деятельности коллектив выступал на различных концертных площадках города и области, неоднократно приглашался для записи на радио и телевидении. «Кругозор» быстро снискал любовь слушателей и музыковедов, став лауреатом различных фестивалей и творческих конкурсов, о чем свидетельствуют многочисленные грамоты, медали и полученное вскоре звание — «Народный самодеятельный коллектив Украины».

<...>

Петр Никитович рано ушел из жизни. Он умер в 2000 году в расцвете сил и таланта. После смерти музыканта оркестру народных инструментов присвоено имя его создателя — П. Н. Васюры. <...>

<...>

Время. — 2011. — 24 июня. — С. 8.

М. Лисянський

СЛОБОЖАНСЬКА МАЛЕЧА

Торік на базі Харківського музичного училища ім. Б. М. Лятошинського відбувся фестиваль «Цимбальна малеча» за проектом заслуженого діяча мистецтв України Олени Опанасівни Костенко. У цьому році рамки фестивалю розширилися, було підготовлено концерт «Слобожанська малеча» (за проектом Олени Костенко й Таїсії Шабанової). Чим дивували глядачів цього року? Про це розповіла директор Комсомольської дитячої музичної школи Лариса Шабаршина.

У цьогорічному концерті додалися ансамблі народних інструментів і виконавці на сопілках і окаринах. Учні Комсомольської ДМШ виступали як солісти-сопілкарі, чудово виконавши твори у супроводі концертмейстера Вікторії Юр'євої. <...>

Показали високий рівень володіння цимбалами учні Олени Костенко та вихованці її учнів — **Олександри Савицької** (керівник ансамблю «**Стожари**» і цимбалістки «**Цимбандо**»), Ольги Юрченко, Михайла Кужби — лауреатів міжнародних конкурсів, та Тетяни Стрілець і Алли Гаврюшенко. <...>

<...>

Слобід. край. — 2011. — 25 черв. — С. 14.

13 СЕКЦІЙ 13-Ї КОНФЕРЕНЦІЇ МОЛОДИХ УЧЕНИХ: ВІД ЗАБОБОНІВ ДО ПЛІДНОЇ НАУКИ

21–22 квітня 2011 р. у **Харківській державній академії культури** втринадцяте відбулася щорічна всеукраїнська науково-теоретична конференція молодих учених «Культура та інформаційне суспільство XXI століття» під патронатом ректора академії, доктора історичних наук, професора, члена-кореспондента Академії мистецтв України, заслуженого діяча мистецтв України **В. М. Шейка**. Оргкомітет конференції на чолі з ректором ХДАК склали: **Н. М. Кушнаренко** — доктор педагогічних наук, професор, заслужений працівник культури України, проректор з наукової роботи ХДАК; **М. М. Каністратенко** — кандидат історичних наук, професор, заслужений працівник культури України, перший проректор ХДАК; **А. О. Рижанова** — доктор педагогічних наук, професор, проректор з науково-педагогічної та виховної роботи ХДАК; **Ю. В. Клочан** — кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри соціальної педагогіки, голова ради молодих учених ХДАК; **С. В. Сищенко** — кандидат педагогічних наук, доцент кафедри бібліографознавства та інформаційно-бібліографічної діяльності, заступник голови ради молодих учених ХДАК; **І. Ю. Коновалова** — кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри теорії музики та фортепіано, заступник голови ради молодих учених ХДАК; **Т. Д. Булах** — кандидат педагогічних наук, доцент кафедри документознавства та книгознавства ХДАК; **В. О. Брусенцев** — кандидат технічних наук, доцент кафедри інформаційних технологій ХДАК; **В. С. Мірошниченко** — кандидат культурології, викладач кафедри менеджменту соціокультурної діяльності ХДАК; **Н. М. Семенова** — викладач кафедри сучасної хореографії ХДАК; **О. О. Литвиненко** — аспірант кафедри документознавства та книгознавства ХДАК; **К. Ю. Насонова** — кандидат культурології, викладач ХДАК; **Н. Є. Шолуха** — кандидат культурології, викладач ХДАК.

Згідно з регламентом роботи конференції 21 квітня о 10.00 відбулося пленарне засідання, яке розпочалося з вітального слова проректора з наукової роботи ХДАК. Наталя Миколаївна Кушнаренко привітала присутніх з початком конференції та побажала плідної роботи секціям, творчої наснаги учасникам. Проректор зазначила, що в академії створена якісна система науково-дослідницької діяльності студентів, адже ХДАК — фундатор і лідер вітчизняної вищої бібліотечно-інформаційної та культурологічно-мистецької освіти — характеризується сучасною науковою інфраструктурою: наявністю науково-педагогічних кадрів найвищого кваліфікаційного рівня; ефективним функціонуванням авторитетних наукових шкіл, відомих творчих колективів, співтовариств; наявністю аспірантури й докторантури практично за всіма напрямками і спеціальностями підготовки бакалаврів, спеціалістів, магістрів; проведенням численних наукових конференцій міжнародного, всеукраїнського, регіонального рівнів.

<...>

Бурсац, узвіз. — 2011. — Червень. — С. 2–3.

А. Субботіна

ХДАК — ЦЕ СТАБІЛЬНІСТЬ, ЩО ВІДКРИВАЄ МАЙБУТНЄ!

За підсумками всеукраїнського рейтингу вузів «Компас» **Харківська державна академія культури** посіла 10 місце в номінації: «Топ – 10 кращих вузів від випускника і роботодавця». Прикметно, що це єдиний в Україні рейтинг, який спирається на світову практику опитування роботодавців і випускників.

Чим же можна пояснити такі високі рейтингові результати? З цим та іншими запитаннями напередодні вступної кампанії – 2011 ми і звернулися до заступника декана факультету культурології **Любові Григорівни Тишевської**.

— Любова Григорівно, Ваша думка щодо рейтингової оцінки нашого вишу?

— Я вважаю різні соціологічні агентства, які аналізують ринок освітніх послуг, їх результати досить цікаві і часто-густо конче необхідні суспільству. Але поняття «рейтингу», особливо, якщо це стосується вищого навчального закладу, має базуватися на системному аналізі закладу, а не на запитаннях «подобається — не подобається». Рейтинг вузу — це наукові школи,

матеріальна база, науково-педагогічний склад, кількість студентів, і нарешті, відсоток випускників, що працевлаштовуються з дипломом даного вузу відразу після його закінчення. Тому, як людина-максималіст, я вважаю, що «тверде місце в десятці» для ХДАК уже мало, за показниками ми знаходимось вище.

— Завдяки чому академія, і зокрема наш факультет отримали такий високий результат?

— Наша Академія слідує за розвитком життя та майбутнім, тому керівництво вирішило відкрити такий факультет, який буде випускати необхідних «спеціалістів майбутнього» — менеджерів міжнародного туризму, менеджерів з реклами та PR-спеціалістів. Результат ви бачите завдяки щоденній праці сотень наших викладачів, спеціалістів у різних галузях і працівників адміністрації.

<...>

Бурсац. узвіз. — 2011. — Червень. — С. 4.

О. Бувалець

«ЗАЧАРОВАНА ДЕСНА» ЗНОВ ПОЇДЕ НА ФЕСТИВАЛЬ!

Студентський естрадний театр «Академія» Харківської державної академії культури існує вже понад 10 років і є постійним учасником багатьох міжнародних театральних фестивалів України. До складу театру входять студенти академії, вихованці режисерської майстерні лауреата міжнародних театральних фестивалів і творчих премій, заслуженого діяча мистецтв України, професора **Сергія Івановича Гордєєва**, який є засновником і художнім керівником театру.

За час існування театр поставив багато вистав, які були представлені на міжнародних театральних фестивалях України і стали дипломантами й лауреатами. Одною з таких вистав є «Зачарована Десна» за автобіографічною кіноповістю О. Довженка. Створена у 2006 році, вона й нині прикрашає репертуарну афішу театру «Академія».

Філософська, сповнена романтичного світогляду автора кіноповість «Зачарована Десна» потребувала ще на первісному етапі розроблення режисерського задуму ґрунтовного аналізу та вивчення традицій українського народного театру. Саме це стало приводом для дослідження мистецького здобутку Леся Курбаса, у творчості якого були видатні сценічні досягнення в розкритті змісту народного буття, його звичаїв, духовних і культурних цінностей. Глибоко осмислюючи надбання великого українського режисера, С. І. Гордєєв зіткнувся з поняттям «евритмії» в його творчості. Залишаючись вірним принципам школи переживання, яку С. І. Гордєєв отримав від майстрів російського театру, він використовує принципи евритмії на прикладі вивчення та аналізу курбасівських вистав «Цар Едіп» і «Гайдамаки». Результатом цієї дифузії став новий самобутній метод роботи С. І. Гордєєва як режисера і педагога. Одним із найяскравіших прикладів тому й стала вистава «Зачарована Десна».

У сценічній версії актори театру спробували розповісти про красу і багатогранність людської натури автора. Про його дитячі враження, пов'язані зі спостереженнями за життям простого українського народу, частиною якого і був сам Довженко.

Постановка за своєю формою і спрямованістю є експериментальною. Роль автора виконують одразу троє акторів. У виставі використано мовний хор і пластично-музичні композиції, в яких зайняті не лише головні герої, але й усі його учасники. Ці елементи допомагають створити поетичну атмосферу, відтворити та відобразити сценічно події вистави прийомами поетико-метафоричного театру.

Театр «Академія» і вистава «Зачарована Десна» отримали Гран-прі другого ступеня і диплом лауреата за внесок у розвиток театрального мистецтва XI Міжнародного фестивалю «Земля. Театр. Діти» в Криму.

І сьогодні вистава продовжує життя. Випускники академії, учасники та співавтори вистави, збираються знов, щоб представити Харківську державну академію культури на Міжнародному фестивалі молодих театрів «Кримський світ: берег Мельпомени» в рамках міжнародної зустрічі столичних університетів, що пройде на початку червня в Криму.

<...>

Бурсац. узвіз. — 2011. — Червень. — С. 6.

ТЕАТР «АКАДЕМИЯ» ПОБЫВАЛ НА МЕЖДУНАРОДНОМ ФЕСТИВАЛЕ «БОСПОРСКИЕ АГОНЫ»

В начале июня коллектив студенческого эстрадного театра «Академия» принял участие в Международном фестивале античного искусства и актерского мастерства «Боспорские агоны», который уже в тринадцатый раз принимает гостей в Крыму. Данный фестиваль не имеет аналогов в Украине и ежегодно получает самую высокую оценку представителей театральной общности стран ближнего и дальнего зарубежья. В этом году участники прибыли на фестиваль из России, Болгарии, Казахстана, Польши и, конечно же, Украины. Среди почетных гостей и членов жюри были ведущие театральные деятели Украины (народные артисты Украины Л. Кадырова, М. Захаревич) и России (народные артисты России И. Алферова, В. Качан, заслуженный артист России А. Кузнецов и мн. др.).

Программа фестиваля включала в себя несколько страниц. Встретили своих гостей «Боспорские агоны» в Никитском ботаническом саду торжественной церемонией открытия. В программе были семинары по актерскому искусству и режиссуре, конкурс профессиональных театров, мастер-классы, а также впервые в истории фестиваля был представлен проект «Международная встреча столичных университетов «Крымский мир: берег Мельпомены». <...>

В рамках Международной встречи столичных университетов представляли свое выступление студенты Московского университета культуры и искусств (спектакль «Цареубийство» по мотивам трагедии В. Шекспира), Крымского университета культуры, искусств и туризма (спектакль «Дама с собачкой») и **Харьковской государственной академии культуры** в лице театра «Академия», который стал лауреатом фестиваля и обладателем оригинальной статуэтки-премии «Берег Мельпомены». Отдельно награду получил заведующий кафедрой режиссуры ХГАК **С. И. Гордеев**, который также являлся членом жюри фестиваля «Боспорские агоны».

Примечательно то, что для участия в фестивале театр «Академия» собрал не только студентов, но и выпускников мастерской С. И. Гордеева. В рамках фестиваля был представлен спектакль, который уже стал визитной карточкой театра — «Зачарована Десна» по мотивам одноименной киноповести А. Довженко, который в очередной раз принес театру звание лауреата и достойно представил Харьков среди остальных участников.

Искусство должно нести свет, и студенческий театр «Академия» старается быть светочем в сложном и неоднозначном современном театральном мире.

Бурсац, узвіз. — 2011. — Червень. — С. 7.

СТУДЕНЧЕСКИЙ ТЕАТР «АКАДЕМИЯ» ПРОДОЛЖАЕТ ГАСТРОЛИ!

Вернувшись из Крыма, где театр «Академия» успешно выступил со спектаклем «Зачарована Десна» (по мотивам киноповести А. Довженко) и стал лауреатом международного фестиваля «Боспорские агоны», студенты, во главе с художественным руководителем театра профессором **С. И. Гордеевым**, приняли участие в еще одном, теперь уже харьковском III Международном фестивале студенческих театров — «На крыльях любви». В период с 15 по 18 июня он прошел на базе Харьковского гуманитарного университета «Народная украинская академия» при поддержке фонда «Русский мир» (Москва) и Центра русской культуры (Харьков).

В конкурсной программе фестиваля приняли участие студенческие театры России и Украины, ... вне конкурса как почетные гости в фестивале приняли участие студенческий театр Харьковского национального университета искусств имени И. Котляревского, камерный театр танца «Magis danse» и студенческий театр «Академия» **Харьковской государственной академии культуры**.

Оценивало спектакли студенческих театров жюри во главе с председателем — заведующим кафедрой режиссуры Харьковской государственной академии культуры, заслуженным деятелем искусств Украины С. И. Гордеевым.

18 июня студенческий фестиваль «На крыльях любви» завершился. Награды получили все участники фестиваля. Благодарности и «сладкие» призы были вручены студенческим театрам, которые приняли участие в фестивале, в том числе студенческому театру «Академия» (руководитель Гордеев С. И.), который представил свой премьерный спектакль — «Вдовый пароход» по мотивам одноименной повести И. Грековой. Драматургия спектакля не оставила равнодушными зрителей в зале, и это очень важно для участников театра.

<...>

Бурсац. узвіз. — 2011. — Червень. — С. 9.

С. Ковалева

УНИВЕРСИТЕТ ПОПРОЩАЛСЯ СО СТУДЕНТАМИ

Первого июля более чем 2,3 тысячи студентов-пятикурсников Харьковского национального университета имени В. Н. Каразина попрощались с родным вузом. По традиции выпускники отправились в оперный театр, где их ждали поздравления и праздничный концерт. <...>

<...>

Выпускников торжественно поздравил ректор ХНУ Виль Бакиров. Он поблагодарил бывших студентов за то, что пять лет назад они остановили свой выбор на университете.

<...>

Завершил торжественную церемонию праздничный концерт, в котором выступили участники проекта «Майданс», театр экстремального танца «Модерн-стиль», театр спортивного рок-н-ролла «Гранд» и т. д.

По словам организаторов — преподавателей **Харьковской государственной академии культуры Виктории Бугаевой** и **Марины Островской**, работа по подготовке концерта длилась месяц и задействовано в ней было около двадцати человек.

Веч. Харьков. — 2011. — 2 июля. — С. 3.

Л. Дорошенко, Е. Волкова

ПО ХАРЬКОВУ ПОШЛИ ФАШИСТЫ

В Харькове стартовали съемки исторической драмы «Матч» — о легендарном «матче смерти», сыгранном киевскими футболистами с немецкой командой Flakelf в оккупированном Киеве в 1942 году. Тогда наши спортсмены (среди которых были игроки из «Динамо») отказались проигрывать и забили в ворота противников пять голов, после этого победителей расстреляли, а поединок окрестили «матчем смерти».

Вчера центр Харькова превратился в Киев 40-х годов, а город заполнили люди в старых одеждах. Здание **Академии культуры** выполняло роль штаба нацистов, а вместо привычных желто-синих стягов у входа развивались красные кресты со свастикой, на ул. Рымарской появилась афишная тумба с раритетной афишей матча.

<...>

Командовал съемками лично российский режиссер Андрей Малюков («Мы из будущего»). <...> Харьков ждет приезда главных героев ленты Сергея Безрукова и Елизаветы Боярской, которые сыграют любовь.

Сегодня. — 2011. — 5 июля. — С. 8.

МУЗЫКАЛЬНАЯ ПАУЗА

...Под таким названием прошел третий день XVI Международного фестиваля «Земля. Театр. Дети». Главным событием этого дня стал музыкальный конкурс «Песня о Евпатории», который проводился в рамках празднования 75-летия Евпатории как детской здравницы. Принять участие в конкурсе мы предложили и гостям-участникам фестиваля.

Вечером на малой фестивальной площади перед «Золотым ключиком» был развернут огромный ковер для самых маленьких зрителей, расставлены скамейки для участников фестиваля, гостей, жителей города и жюри. В команду компетентных судей во главе с саунд-продюсером, композитором и аранжировщиком Павлом Гавроновым, вошли талант фестиваля Куколка, **Сергей Иванович Гордеев** (заведующий кафедрой режиссуры **Харьковской государственной академии культуры**, заслуженный деятель искусств Украины, руководитель студенческого театра «Академия») и Влад Кириллов — лидер-гитарист евпаторийской рок-группы «Семь».

<...>

Можно только посочувствовать членам жюри, перед которыми стояла задача судить представителей самых разных коллективов, участников самых разных возрастов. Да еще, безусловно, талантливых и к тому же любящих наш город — все песни были написаны коллективами самостоятельно. А сами номера на сцене были не только исполнены, но и ярко обыграны. Тем не менее, пришлось делать выбор...

Третье место занял театр «Наш дом» из Харькова с авторской песней «Едем в Евпаторию!».

Обошел харьковчан театр «Арлекин» (г. Лисичанск). Песню «Привет, Евпатория» написала для коллектива Анна Долженко.

Но Харьков вряд ли особо расстроится... Итаааак! Первое место занял театр «Старт-Арт» (г. Харьков)!!! Их песня понравилась и зрителям, которые с удовольствием подпевали несложный припев, и нашим судьям, которые почти единогласно приняли решение в пользу песни «Евпаторийский блюз» (автор — Дмитрий Макляков).

<...>

Антракт [Евпатория]. — 2011. — 6 июля. — С. 4.

СТУДЕНЧЕСКИЙ ТЕАТР «АКАДЕМИЯ», ХГАК — ХАРЬКОВ, УКРАИНА

Театр «Академия» своим рождением обязан именно фестивалю «Земля. Театр. Дети!» Именно здесь в 1999 г. на сцене МДЦК «Золотой ключик» он впервые был представлен как самостоятельный художественный коллектив — студенческий эстрадный театр **Харьковской государственной академии культуры**. С тех пор наш театр является постоянным участником этого фестиваля. Известно, что актерами театра являются ученики **С. И. Гордеева**, так вот в нынешнем году у профессора особое положение — курс у него исключительно женский! 12 дам и ни одного юноши! Прямо цветник. Что из этого вышло, увидите.

Театр «Академия» будет представлен спектаклем по одноименной повести И. Грековой «Вдовый пароход». Спектакль непростой, психологический, о судьбах вдов, проживающих в одной коммунальной квартире. Именно через них, через героинь, мы постарались показать самое страшное время — войну. Постановка рассказывает о женщинах со сложными характерами, о разрушенных семьях, о жестоком и грубом времени, о вдовах, которые все же хотят любви и счастья. Довольно трудно было преодолеть возрастной барьер, который возник в процессе работы над инсценировкой (20-летним девушкам пришлось играть 40-летних вдов). Но это нас не остановило. Надеемся, что все получилось и мы сумеем донести со сцены то, что было задумано.

<...>

Антракт [Евпатория]. — 2011. — 6 июля. — С. 3.

С. Гордеев

«ЭТО СЧАСТЬЕ — ПРИКОСНУТЬСЯ К ТАКОМУ МАТЕРИАЛУ!»

В Харькове в здании Народной украинской академии 15–19 июня прошел III фестиваль студенческих театров «На крыльях любви». В последний день вне конкурса зрителям был представлен спектакль студенческого театра «Академия» **Харьковской государственной академии культуры**.

«Вдовый пароход» — спектакль по мотивам одноименной повести Ирины Грековой. Это рассказ о тяжелой женской судьбе во времена Великой Отечественной войны. Тяжелый, тонкий,

глубоко драматичный спектакль, приоткрывающий завесу частной женской жизни, которая шла за кулисами военных подвигов, на фоне бодрых радиосводок об успехах советского государства, в коммунальной квартире.

На сцене играли студентки-второкурсницы: **Екатерина Каспарова** (Анфиса), **Кристина Настаченко** (Ольга), **Анастасия Павленко** (Панька), **Леся Лошкарева** (Ада), **Алена Закарлюка** (Капа). Ставить спектакль им помогали преподаватели по режиссуре и актерскому мастерству — **Е. А. Бувалец, М. В. Островская**.

В состав студенческого эстрадного театра «Академия» входят студенты Академии культуры, воспитанники режиссерской мастерской лауреата международных театральных фестивалей и творческих премий, заслуженного деятеля искусств Украины, профессора **Сергея Ивановича Гордеева**. Он и является художественным руководителем и вдохновителем театра.

— Здравствуйте, Сергей Иванович. Скажите, зачем будущим режиссерам эстрады нужно осваивать совершенно иной жанр?

— В программе подготовки заложено обучение классической режиссуре. Это обязательный путь для признания основ профессии. Классика есть классика! А дальше, начиная с третьего курса, студенты переходят непосредственно к своей специализации, то есть к постановке эстрадных представлений и массовых праздников. И вот в рамках обучения классической режиссуре студенты, готовя спектакли, где сами являются не только постановщиками, но и исполнителями ролей, осваивают жизнь человеческого духа по Станиславскому, проникают в психологию сценического образа.

— Почему выбор пал именно на произведение с такой тематикой? Ведь психологически это очень сложный материал.

— В театральной педагогике давно известно, что профессиональным навыкам надо учиться на хорошем драматургическом материале. А эта повесть, превращенная в инсценировку, очень широко и успешно шла в 80-х годах в Москве и других городах. Для любого театра, любого актера или актрисы это счастье — прикоснуться к такому материалу. Потому что он отражает жизнь в самый тяжелый период жизни нашего народа — Великую Отечественную войну. Причем необычность постановки в том, что речь идет не о поле сражения, а о поле выживания. В коммунальной квартире живут обожженные войной женщины, у которых сочатся раны от того, что они потеряли всех на войне. Они одиноки. И выжить в этом одиночестве очень сложно. А самое страшное, что окончание войны, которым, собственно, и заканчивается наша инсценировка, приносит не просто радость от ощущения Победы, но и опять переходит в очень сложную психологическую драму. Ведь вдовы понимают, что война-то кончилась, а мужья к ним не вернутся, и они снова одиноки. Вся трагедия заключается в том, что никто из вдов не знает, как сложится их дальнейшая жизнь.

— Как шел процесс адаптации повести?

— Этот процесс протекал сложно. Под руководством своих преподавателей — Е. А. Бувалец и М. В. Островской, студенты создали авторский вариант инсценировки повести И. Грековой, потому что пришлось уйти от мужских ролей. У нас подобрался такой интересный курс — женский. Это впервые за все время моей работы в академии, а это более 30 лет. Но девочки оказались очень способные, они доказали, что могут на себя взять мужскую профессию. Ведь режиссура — это все-таки удел мужчин. Во время работы над сценарием мы познакомились с экранизацией повести и различными сценическими постановками, в том числе спектаклем Моссовета. Для нас было важно не повториться и глубже понять само произведение. Трудно было сделать такую инсценировку, которая сохранила бы не только сюжетные повороты, но и авторское дыхание, стиль. Из-за того, что мы убрали мужских персонажей, пришлось кое-что домыслить. Но это иногда разрешается, ведь спектакль создается по мотивам произведения.

— Какие еще темы затрагивает спектакль?

— В целом это рассказ о тяжелой женской судьбе во времена Великой Отечественной войны. Студенты попытались сохранить и передать ту атмосферу быта и психологической напряженности, которая сопровождала жизнь всех во времена Великой Отечественной войны. Но есть в постановке и еще один очень важный момент. Анфиса, одна из этих женщин, на войне встретила человека, полюбила его, но судьба их развела. Зато у нее родился сын, как символ новой жизни. Поэтому спектакль направлен еще и на то, чтобы показать, какое это невероятное счастье — родить ребенка. Эта тема не основная, но на сегодняшний день она тоже может очень пронзительно прозвучать и помочь подумавшим современным молодым девушкам о том, что же

такое счастье на самом деле и как его надо беречь в мирное время. Поэтому такой спектакль, несомненно, нужен и сегодня. Другое дело, насколько удастся донести все эти мысли до зрителя средствами театра. Мы сыграли спектакль уже трижды и увидели, что в зале есть люди к нему равнодушные. Некоторые даже плакали, сопереживая событиям на сцене. Приятным удивлением стало и то, что большинство зрителей — молодое поколение. Студенты смогли достучаться до современного человека и напомнить, какой ценой завоевана победа. Этим спектаклем можно ознаменовать и рождение нового поколения для театра «Академия»!

— И какое же будущее у этой постановки?

— Мы впервые вывозим «Вдовый пароход» на международный фестиваль «Земля. Театр. Дети», который проходит 1–7 июля в Евпатории. Наш театр уже неоднократно был лауреатом разных фестивалей, получал Гран-при. Поэтому, надеюсь, в Евпатории мы еще раз докажем, что наш театр имеет право на то, чтобы вызвать к себе творческий интерес.

— Какое место занимает ваш театр в творческой жизни Харькова?

— «Академия» — это молодой репертуарный театр, который наравне с другими молодежными театрами вписывает еще одну страницу в формирование культурной жизни Харькова. В состав театра входят студенты академии культуры, воспитанники нашей режиссерской мастерской. Это своеобразная лаборатория поиска новых форм и методов сценического воплощения драматургического материала, синтеза различных жанров эстрадного искусства. После окончания учебы в академии студенты творческой мастерской овладевают профессией режиссера эстрады и массовых представлений и передают репертуар театра новому поколению. Таким образом, мы создаем условия, приближенные к профессиональной деятельности режиссеров и актеров в театре. Впоследствии наша кафедра выпускает профессионально подготовленных режиссеров, с творчеством которых вы можете встретиться там, где работают наши выпускники, а это практически все вузы Харькова, районные и областные дворцы культуры и другие сферы культурно-развлекательной деятельности. Поэтому театр «Академия», несомненно, занимает немаловажное место в развитии творческой жизни нашего города.

В течение всего спектакля «Вдовый пароход» на сцене передо мной были зрелые женщины с искалеченными судьбами и тяжелым грузом утрат. Тем удивительнее было осознавать, что все актрисы — младше меня. Уверена, что такая превосходная передача образов достижима только благодаря совместной кропотливой работе актеров и преподавателей, совершенствованию своего мастерства и, конечно же, бесконечной любви к театру. Мы желаем «Академии» новых интересных постановок и творческого вдохновения.

Беседовала К. Еремина

Время. — 2011. — 6 июля. — С. 5.

М. Пилипенко

ХАРЬКОВ НА ЦЕЛУЮ НЕДЕЛЮ ОККУПИРОВАЛИ НЕМЦЫ

В первой столице проходят съемки российско-украинского фильма «Матч», посвященного военным событиям. По сюжету действие фильма происходит в Киеве, однако столица Украины оказалась не готова сыграть саму себя времен войны.

<...>

Весть о том, что в Харькове снимают кино, разнеслась в день начала съемок — 4 июля. Не заметить процесс было невозможно — движение на Бурсацком спуске, где снимались первые сцены, перекрыли, заполнили улицу ретро-техникой, а **академию культуры** «украсили» фашистской символикой

<...>

К тому моменту, когда киногруппа перебралась в переулок Грабовского (короткая улочка, соединяющая Рымарскую и Сумскую возле театра «Березиль»), народ уже был более подкован: снимают военную драму «Матч», основанную на реальных событиях.

В августе 1942 года в оккупированном Киеве украинские футболисты из команды «Старт» встретились с немецкой сборной «Флакелф». Им никак нельзя было выигрывать у «освободителей», но, вопреки всему, «Старт» победил со счетом 5:3. Через несколько дней девять киевских спортсменов были арестованы гестапо. Четверо из них были расстреляны, остальные находились

в концентрационном лагере до прихода советских войск. Роковой поединок вошел в историю под названием «Матч смерти».

Фильм снимает российский режиссер Андрей Малюков («Мы из будущего», «Спецназ», «Побег»), а в главных ролях — звезды российского кино Сергей Безруков (играет вратаря легендарной команды) и Елизавета Боярская (в роли его возлюбленной). Но в ленте очень много украинского — актеры Остап Ступка, Александр Кобзарь, Станислав Боклан, задействованные в ролях второго плана, продюсеры, огромный штат технического персонала и, конечно, улицы и здания Киева и Харькова.

<...>

ГЕРОЯМИ ФИЛЬМА СТАЛИ УЛИЦЫ

— Самая главная ценность вашего города — это улицы. В Киеве мы таких не нашли, потому что все значительно изменилось, осовременилось. А в Харькове еще можно снять кино, которое похоже на 1940-е годы: меньше кондиционеров, спутниковых тарелок на фасадах зданий, автомобилей, — рассказывает исполнительный продюсер фильма Максим Асадчий.

Требования создателей «Матча» удовлетворили несколько харьковских улиц — Университетская, Бурсацкий спуск, переулок Грабовского, Чеботарская, Краснооктябрьская.

Университетская на время превратилась в Крещатик. Здесь 6 июля снимали самую массовую за харьковский период съемок сцену — въезд фашистов в оккупированную столицу. В этом эпизоде было задействовано около тысячи человек. Все участники массовки — харьковчане, набор которых начался еще в мае. Среди них были как люди, связанные с профессией, — выпускники академии культуры, университета искусств, начинающие актеры и режиссеры, так и самые обычные люди.

<...>

Веч. Харьков. — 2011. — 9 июля. — С. 1, 20.

КТО ЕСТЬ КТО В ШОУ «ГОЛОС СТРАНЫ»

На этой неделе на «1+1» стартуют прямые эфиры популярного вокального шоу. Каждый из звездных тренеров популярного проекта представляет участников своих команд.

<...>

КОМАНДА РУСЛАНЫ

<...>

Артем Верещака, 28 лет (Харьков). Образование: **Харьковская академия культуры**.

Опыт: преподаватель вокала. <...>

<...>

Комсом. правда в Украине: харьк. вып. — 2011. — 15–21 июля. — С. 20–21.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

<...>

Додаток 2

до розпорядження Кабінету Міністрів України від 22 червня 2011 р. № 592-р

Список аспірантів вищих навчальних закладів, яким призначено академічну стипендію

Кабінету Міністрів України на 2011/12 навчальний рік

<...>

Лаптев Олексій Олексійович — аспірант другого року навчання **Харківської державної академії культури**.

<...>

Уряд. кур'єр. — 2011. — 16 лип. — С. 21.

ПРОГУЛКА ПО ДВОРАМ НЕСБЫВШИХСЯ НАДЕЖД

Продолжаем публикацию материалов победителей и лауреатов II городского конкурса студенческих художественно-исследовательских работ «Харьковские дворики», подготовленных и представленных его организатором Михаилом Красиковым.

Порой у нас не хватает времени просто присесть и задуматься: почему все то, что начиналось так прекрасно и, казалось, создается на века, в один момент может просто превратиться в пыль, исчезнуть со страниц истории.

В этой работе мы представляем вашему вниманию дворик, который расположен на улице Конторской (ныне ул. Краснооктябрьская). Эта улица — одна из первых в западном районе города. Улица брала свое начало от Конторского моста, разрушенного во время войны, и была названа так потому, что на ней располагалась Контора винных откупов.

Наш дворик расположен далее по улице. Мы окажемся в нем, пройдя мимо бывшего ресторана и гостиницы «Версаль» (ныне отделения **Академии культуры**), а также мимо уютной площади, где в свое время высилась одна из древнейших церквей Харькова — Рождественская, позже разрушенная большевиками.

Мы выбрали эту улицу не случайно. Ведь она по-своему уникальна — это единственная улица в современном городе, на которой не было домов, сооруженных в советское время, кроме здания телефонной станции. Благодаря этому ей удалось сохранить свой исторический облик. Левая сторона улицы, застроенная маленькими домиками, утопала в вишневых садах. Здесь, между отдельными усадьбами, тянулись переулки к реке, через которую были проложены мостки, за проход по ним строители-арендаторы брали плату.

<...>

Время. — 2011. — 19 июля. — С. 7.

А. Литвинов

КАПИТАН ТАНГО

Алексей Литвинов, многократный победитель чемпионатов по бальным танцам, заслуженный работник культуры Украины и просто талантливый танцор, он занимается бальными танцами более 40 лет. По словам самого Литвинова, он видит в паре не столько положительное, сколько отрицательное, и исправляет это. Наверное, именно поэтому среди учеников Алексея Литвинова чемпионы и финалисты мира и Европы, победители и призеры самого престижного и авторитетного чемпионата по бальным танцам, который проводится в г. Блэкуолл (Англия).

<...>

— Из «Танцуют все!» порой вылетают даже профессиональные хореографы. Как заслужить вашу симпатию?

— Два условия. Первое — работа над собой. Нужно быть хорошим танцором, и без подготовки сюда не стоит приходить. Есть шанс разве что ненадолго попасть в кадр, почувствовать себя халифом на час. Конечно, без исключений не обходится. Второе — необходимо обладать харизмой. Для телевизионного проекта мало чувствовать ритм и прекрасно двигаться. Важно быть яркой личностью — не бубнить, а хорошо поставленным голосом высказывать интересные мысли, обладать определенным артистическим талантом, уметь зацепить зрителей, ну хотя бы необычным фактом своей биографии. Словом, чтобы победить, нужно понравиться публике.

— Говорить с танцором о здоровом образе жизни — обсуждать масло масляное. Вы постоянно тренируетесь и этим держите себя в тонусе?

— Ежедневно я танцую 10–12 часов. У меня до 10–12 тренировок в день. И я никогда не отдыхаю в сторонке, всегда танцую со своими учениками. Думаю, это главный акцент в моем здоровом образе жизни.

<...>

— В беседах с журналистами вы часто подчеркиваете, что идеальная танцевальная пара — это мужчина-лидер и ведомая им красавица. В семейной жизни придерживаетесь такого же принципа?

— Моя семья — это двое детей, Ярослав и Маша (тридцатилетний сын живет в США, а 17-летняя дочь — в Харькове), и жена Анастасия. Это мой третий брак. Мы познакомилась с Настей 9 лет назад, когда она была студенткой Харьковской академии культуры. Она танцовщица высокого класса, на сцене показывает мастерский танцевальный фольклор. А в нашей супружеской жизни лидер, безусловно, я.

7Я. — 2011. — 9–15 авг. — С. 15.

В МИНУВШУЮ СУББОТУ НА ПЛ. СВОБОДЫ ПРОШЛА АКЦИЯ, ПОСВЯЩЕННАЯ 300 ДНЯМ, ОСТАВШИМСЯ ДО НАЧАЛА ЧЕМПИОНАТА ЕВРОПЫ ПО ФУТБОЛУ 2012 ГОДА

В акции приняли участие 100 волонтеров и 300 танцоров — участников телепроекта «Майданс» и присоединившихся к акции. По словам режиссера мероприятия Татьяны Настаченко, среди танцоров нет профессионалов, для участия в акции привлекали всех желающих.

Ровно в 19.00 команда из 300 человек начала свое выступление, создавая композиции из чисел 301 и 300. Они символизировали отсчет времени. Футбольный мяч в исполнении команды — олицетворение предстоящего спортивного события.

«У нас получается, что сегодня наступает 300 дней до Евро, и ребята сначала делают композицию 301. Единица будет превращаться в ноль, и это означает, что до старта Евро – 2012 осталось ровно 300 дней», — прокомментировал выступление постановщик действия **Алексей Настаченко**.

«Ровно через 300 дней, также в 19.00, в Харькове начнется первый матч чемпионата. Поэтому символично, что 300 харьковских ребят именно в это время танцевали на площади, чтобы харьковчане почувствовали дух приближающегося праздника. Мы рады, что у них все получилось», — подчеркнула после выступления команды директор Департамента по вопросам подготовки Евро – 2012 по футболу Харьковского городского совета Наталья Мирошниченко.

<...>

Акция подготовлена и проведена в рамках подготовки Харькова к Евро – 2012 при содействии Харьковского горсовета. Подобные акции должны были пройти во всех городах, которые примут матчи Евро – 2012.

<...>

Харьк. известия. — 2011. — 16 авг. — С. 1.

І. Можейко

ЯК ПОСВЯЧУЮТЬ У БРАТСТВО АРХЕОЛОГІВ

15 серпня — день археолога. Це свято офіційно почали відзначати всього три роки тому. Але археологи — люди неформальні, а тому головним святом сезону в будь-якій експедиції є свято посвячення в археологи. Це давня археологічна традиція — приймати поповнення у свої ряди, попередньо випробувавши його «на міцність». Про традиції та їх сенс ми розпитували харківських археологів. <...>

СТРИБАЛИ ПО КУПИНАХ, ПЕРЕЛАЗИЛИ ЧЕРЕЗ ЗАВАЛИ...

<...>

Олександр Тортика, професор, доктор історичних наук, завідувач кафедри музеєзнавства та пам'яткознавства ХДАК: «Мене посвячували в археологи в Коломаку, в експедиції Палацу піонерів у Віри Євгенівни Радзівєвської; мені було тоді 12 років. Пам'ятаю, вишикували нас, маленьких, — і почався перший етап посвяти — смуга перешкод. Вона у нас була досить сувора: треба було бігти крізь глухий ліс, стрибати по купинах, перелазити через завали, для хлопчиків — 50-літровий бак з водою тягти на час, проповзати під натягнутою на висоту багнета лопати мотузкою, причому по бруді... Потім підтягування були, віджимання, присідання! Друга частина посвяти це вже художня самодіяльність... я тоді дуже худий був, і за сценарієм мав зображати вічно голодного піонера: у мене на животі було написано «каші», на спині — «хліба», на руках —

«згущенки», і вигляд у мене був дуже жалісливий... А взагалі (я потім спостерігав посвячення в археологи в різних експедиціях) можу сказати, що сам обряд залежить від того, яке було свого часу посвячення керівника експедиції. Ще від місцевості залежить: якщо експедиція антична, то там все відбувається в античному дусі; якщо працює на скіфському пам'ятнику — то якісь елементи скіфські обов'язково будуть... У Харківській школі археологів велика частина традицій у проведенні посвячення сходять до дитячих археологічних гуртків; звідти вона, очевидно, перекочувала в студентські колективи разом з гуртківцями, що подорослішали».

ДАВНІ ЗНАРЯДДЯ ПРАЦІ СТАЛИСЯ У НАГОДІ

Віктор Ряполов, старший викладач кафедри музеєзнавства та пам'яткознавства ХДАК: «Я читаю студентам курси етнографії та історії первісного суспільства і можу сказати, що традиція посвяти в археологи походить від обряду ініціації. Цей обряд, що існував в давнину, символізував собою перехід людини в якісно новий стан: дитини — у дорослого. <...>

Як мене посвячували — я, звичайно, пам'ятаю, хоча це було дуже давно: у 1977 році. Мені тоді було 12 років, і наша експедиція копала пам'ятник бронзового століття на Лиманському озері (це Донецька область). І серед інших, суто спортивних змагань — смуги перешкод, потрібно було скласти іспит на вміння користуватися давніми знаряддями праці, яких ми знаходили досить багато. Для цього потрібно було енеолітичною (енеоліт — мідно-кам'яна доба. — Авт.) сокирою зрубати довгий і рівний прут з ліщини, кремінним ножом зняти з нього кору, а сокирою бронзової доби (вона більше на молоток схожа) з бляшанки виготовити наконечник і насадити його на палицю, щоб вийшов спис — і все це змагання на час. Ще пам'ятаю конкурс, який викликав найбільший ажіотаж: один хлопчик брав іншого за ноги, а той біг на руках і носом (!) котив по рівному, задалегідь підготовленому майданчику пряслице (грузик для веретена — Авт.) бронзової доби. Я з того часу бачив багато посвят, сам багато разів посвячував студентів в археологи, і можу сказати: відмовляється від посвячення одна людина раз на 3–4 роки. Як правило, це затяті індивідуалісти, яких просто обтяжує будь-яка колективна дія — і робота, і відпочинок. Як правило, вони більше ніколи в експедицію не приїжджають...»

І ВОГНИЩЕ З ОДНОГО СІРНИКА, І НАМЕТ НА ШВИДКІСТЬ

Віктор Аксьонов, завідувач відділу археології Харківського історичного музею, начальник ранньосередньовічної експедиції ХІМ і ХДАК:

«Мене посвячували в археологи 36 років тому. Звісно, я це добре запам'ятав. Тоді була піонерія, і посвята у нас в археологічному гуртку була чимось середнім між «Зірницею» і скаутами: потрібно було і вогнище з одного сірника розпалити, і відро води бігом принести, і намет на швидкість поставити. А ще були питання з археології — і треба було відповідати на них. <...>
<...>

Слобід. край. — 2011. — 16 серп. — С. 10.

Т. Огородня

ПРОБА ПЕРА: ВИХОВАНЦІ «ГВОЗДИКИ» НАВЧИЛИСЯ ПИСАТИ СЦЕНАРІЇ

Учасники тематичної зміни «Я створюю телебачення», що проходить у дитячому оздоровчому таборі «Гвоздика», навчаються телемистецтву від справжніх майстрів харківського телебачення.

За тиждень відпочинку в таборі діти вже встигли побувати на чотирьох майстер-класах. Серед професіоналів, які поділилися власним досвідом з юними телезірками, — представники медіа-групи «Об'єктив», творці дитячої програми «В гостях у Забодайка» телеканалу «Оріон», представник Нацради з питань телебачення та радіомовлення в Харківській області Тетяна Довбня.

ДІТИ ВПОРАЛИСЯ ІЗ ЗАВДАННЯМИ НЕ ГІРШЕ ЗА СТУДЕНТІВ

А відкрив низку зустрічей з телевізійниками майстер-клас, присвячений сценарній справі, від заступника декана факультету кіно- та телемистецтва **Харківської державної академії культури Ганни Курінної**.

Вона розповіла юній аудиторії про те, що сценарій — це основа будь-якого телевізійного продукту: фільму, програми чи шоу. Акцентувала увагу на тому, що будь-який сценарій повинен

мати ідею і підтвердила це, продемонструвавши кумедний, але філософський мультфільм про долю маленького поросятка.

Ганна Курінна провела з дітлахами декілька вправ на розвиток асоціацій, вигадкування історій і маленьких кіносценаріїв — власних і на основі відомих казок. З деякими завданнями, за словами викладачки, діти впоралися краще, ніж студенти академії культури. За її словами, це заняття — справжнісінький сценарний тренінг, який застосовується у вишах, просто дещо спрощений. «За допомогою гри я намагалася пояснити дітям важливі речі. Головне, на чому я хотіла акцентувати увагу, це те, що творча людина в кожному своєму творі, навіть якщо це реклама чи музичний кліп, має донести до глядача якусь важливу думку». Підсумовуючи заняття, викладачка акцентувала увагу дітей на головних рисах, які мають бути у сценариста.

По-перше, для нього дуже важливо бути по-справжньому працездатним і дуже терплячим, бо твори доводиться переписувати по кількадесят разів, часто працюючи цілодобово. Крім того, сценарист має бути контактною людиною, адже йому потрібно працювати у великому колективі. І, безумовно, це має бути людина з великою фантазією.

Найактивніших учасників майстер-класу Ганна Курінна нагородила атрибутикою фестивалю «Дитятко» та власними збірками сценаріїв для шкільних заходів.

ЩОБ З ПРОФЕСІЄЮ НЕ ПОМИЛИТИСЯ

Аудиторія залишилася задоволеною заняттям. <...>

<...>

Задоволення від майстер-класу отримала й викладачка. «Діти — це найкраща аудиторія, тому що вони завжди вірять та щиро ставляться до того, чим займаються. Діти активні та сповнені фантазії, — каже Ганна Курінна. — Вони тільки починають замислюватися про майбутню професію. Сподіваюся, хтось після нашого заняття захоче стати сценаристом.

Взагалі, тематична зміна в таборі — це чудова ідея. Важливо, що діти навчаються у справжніх професіоналів».

Слобід. край. — 2011. — 16 серп. — С. 7.

ВЫСОКИЕ НАГРАДЫ

В ходе пленарного заседания сессии Харьковского облсовета депутаты приняли решение «О присвоении звания «Почетный гражданин Харьковской области» пятерым жителям региона.

За весомый вклад в развитие Харьковской области, повышение ее авторитета на государственном и международном уровнях звания Почетный гражданин Харьковской области присвоено:

<...>

Борису Колногузенко, декану факультета хореографического искусства **Харьковской государственной академии культуры**, главному балетмейстеру театра народного танца «Заповіт» Харьковской государственной академии культуры, народному артисту Украины, академику, профессору.

<...>

Харьк. известия. — 2011. — 20 авг. — С. 3.

В. Рожок

«НАМ Є ЧИМ ПИШАТИСЯ...»

Нещодавно відзначив свій 65-літній ювілей ректор Національної музичної академії України імені Петра Чайковського, доктор мистецтвознавства, народний артист України, професор **Володимир Іванович Рожок**. <...>

— Володимир Іванович, у Вас багатий послужний список високих постів і посад, але був не дуже простий шлях входження в мистецтво: Ніжинське училище культури, Харківський інститут культури (нині — **Харківська державна академія культури**), Харківський державний інститут мистецтв імені І. П. Котляревського. Чому Ви вибрали такий витіюватий шлях, адже можна ж було після училища відразу вступити до Харківського інституту мистецтв?

— Непростий шлях у мистецтві пояснюється декількома обставинами. По-перше, я не вчився в музичній школі, а відразу вступив у Ніжинське училище культури. В нашому селі не було музичної школи. Я володів гарним слухом, прекрасними природними здібностями, тобто мав хист до музики, тому й поступив до училища, незважаючи на те, що конкурс був дуже серйозний. По-друге, провчившись в училищі й закінчивши його з відмінністю, я все-таки побоявся вступати до Харківського державного інституту мистецтв, оскільки відчував нестачу теоретичної бази. По-третє, Ніжинське училище я закінчив як народник, а в Харківському інституті культури (нині — Харківська державна академія культури) навчався на хоровому факультеті. Але цей виш давав лише категорію клубного працівника вищої кваліфікації, тому після його закінчення я й вирішив отримати ще й професійну освіту у Харківському державному інституті мистецтв, до якого я вступив на диригентсько-хоровий факультет, і, до речі, дуже добре підтягся в теоретичних дисциплінах.

<...>

— Ви були директором з творчих питань Державного академічного театру опери та балету України імені Тараса Шевченка (нині — Національна опера України), заступником Міністра культури й мистецтв, керівником Управління з гуманітарних питань Адміністрації Президента України, радником з питань культури й освіти Посольства України в Росії. Але ви також якийсь час були керівником хору хлопчиків спеціалізованої музичної школи-інтернату імені М. В. Лисенка...

— Шість років я керував хором хлопчиків цієї школи, паралельно сполучаючи цю роботу з обов'язками заступника міністра культури. Разом з хором я об'їхав усю Європу. Мені дуже подобалася посада керівника хору. Саме тоді я й повірив у свої професійні сили хорового диригента. Хор виступав на самих престижних світових концертних майданчиках — у театрах, соборах, при величезній кількості слухачів. <...>

— Ви засновник числених конкурсів, а організація таких заходів — дуже складна справа. Вам допомогало високе статусне положення у розв'язанні цих питань?

— Не тільки, мною керувало величезне бажання щось зробити для розвитку музичної культури. Я засновник восьми конкурсів, серед яких — бандуристів імені Гната Хоткевича, піаністів імені Володимира Горовиця, вокалістів імені Бориса Гмирі, диригентів імені Стефана Турчака. Останній, до речі, я вважаю своїм найзначнішим досягненням. Багато з лауреатів цього конкурсу займають провідні позиції у вітчизняному виконавському мистецтві.

<...>

— Яке головне завдання Ви ставите перед собою як ректор вишу з давніми творчими традиціями?

— Головне моє завдання, щоб наш виш набув іміджу високопрофесійного закладу світового класу, став центром музичної освіти. <...>

<...>

Укр. музична газета. — 2011. — № 4. — С. 4.

«ЛОЛИТА» В ХАРЬКОВЕ

3 октября в театре Шевченко премьера первого негосударственного спектакля, показ которого состоится в зале на 800 человек. Покажут набоковскую «Лолиту» в инсценировке киевского режиссера Андрея Билоуса. Как уверяют организаторы, это будет первый масштабный театральный проект в Харькове такого рода: неординарная работа художников, оригинальные декорации, экран 3 на 6 метров, серьезная работа балетмейстера. При этом в спектакле заняты заслуженный артист Украины Александр Вирченко и Олег Власов — актеры театра Пушкина, педагог **академии культуры** и ведущая актриса Харьковского театра для детей и юношества **Ольга Двойченкова**. <...>

<...>

Харьк. известия. — 2011. — 8 сент. — С. 4.

ДЕНЬ КИНО ПО-ХАРЬКОВСКИ

Указом Президента каждый год во вторую субботу сентября в нашей стране отмечается День украинского кинематографа. В Харькове также отметили этот праздник. Тем более что у нашего города — своя история. Ведь именно у нас состоялся 115 лет назад первый публичный кинопоказ.

14 сентября состоялось торжественное возложение цветов к памятной доске Альфреду Федецкому — фотографу, который 2 декабря 1896 года провел в здании театра по ул. Рымарской, 21, где сегодня находится Харьковская филармония, первый в Украине публичный киносеанс. Мемориальная доска была установлена в 2010 году в ходе 2-го фестиваля «Харьковская сирень».

Кроме того, в честь прошедшего праздника, а также в рамках проекта «Харьковская сирень. P. S.» в кинотеатре им. Довженко состоялся премьерный показ фильма Михаила Кауфмана «Весной» (1929 г.).

«Фильм этот уникальный, — отметила на пресс-конференции начальник управления по делам прессы и информации облгосадминистрации — сопредседатель кинофестиваля «Харьковская сирень» Виктория Маренич. — Интересный, особенно для тех, кто через призму киноработ прослеживает историю Советского Союза. Это 1929 год. Такую работу мы увидим впервые».

На показ были приглашены студенты двух вузов, которые готовят специалистов сферы киноиндустрии — **Государственной академии культуры** и Национального университета искусств имени И. П. Котляревского.

<...>

Харьк. известия. — 2011. — 15 сент. — С. 2.

В. Субота

ЛИНЕ ПІСНЯ ПЕЧЕНІЗЬКИМ ПОЛЕМ

Печенізьке поле — це землі Печенізького району, що від часів Київської Русі протягом багатьох століть було свідком жорстоких битв слов'янських народів із ворожими племенами. Вперше про події на ньому згадується в літописах 968 року, коли князь Святослав розбив хозарів.

<...>

Саме тут у 2001 році було започатковано етнічно-мистецький фестиваль, головною метою якого стало прищеплення любові до Батьківщини, її історії, культури і традицій, відродження національних свят та обрядів, пропагування духовних цінностей українського народу. Якщо на першому святі було шість тисяч учасників та глядачів, то нині їх зібралось більше 200 тисяч, що свідчить про всезростаючу популярність цього фестивалю.

<...>

Головна сцена «Співочий майданчик» була виконана у формі човна. Саме тут відкрили свято міністр культури і туризму України Михайло Кулиняк і голова Харківської обласної державної адміністрації Михайло Добкін. <...>

<...>

І дітей, і дорослих приваблювали майданчики «Дитяча галявина», «Повітряні перехрестя», «Козацька застава», «Печенізька мозаїка» тощо. Нікого не лишали байдужими дитяча вишивка, змагання козаків, поросячі перегони, конкурс красунь Слобожанщини, виступ нещодавно створеного Слобожанського ансамблю пісні і танцю під керівництвом народного артиста України **Бориса Колногузенка**. На естрадах співали популярні гурти «ТамДеМі», «Друга ріка», «Мандрі», «Село і люди», співачка Lama.

<...>

Культура і життя. — 2011. — 23 верес. — С. 12.

У ХАРКІВ ПРИЙШЛА ДИТЯЧА ТЕЛЕОСІНЬ

Діти з майже тридцяти телестудій України, Росії та Білорусі цими днями визначатимуть, хто з них краще вміє знімати документальні фільми, телепередачі й мультфільми. У Харкові стартував III Міжнародний дитячий телевізійний фестиваль «Дитятко».

ДОРΟΣЛОМУ ТЕЛЕБАЧЕННЮ НЕ ВИСТАЧАЄ ДУШІ

За доброю традицією, уже третій рік поспіль у вересні Перша столиця України перетворюється на столицю дитячого телебачення. Щороку на фестиваль «Дитятко» в Харкові збираються юні творці телебачення з усіх куточків України, а також із сусідніх держав — Росії та Білорусі. І, як показав досвід попередніх двох років, фестиваль стає дедалі популярнішим.

<...>

...у фінал вийшли 29 студій, що представили 35 робіт. <...>

«Переконаний, що сьогоднішній захід — неординарна подія в культурному житті не лише Харкова, а й усіх міст, представники яких є в цій залі. У роботах учасників є найголовніше, чого не вистачає телебаченню сьогодні, душа, чистота почуттів і відкритість назустріч усьому новому», — сказав у ході церемонії відкриття «Дитятка» голова оргкомітету, голова Харківської міської ради Сергій Чернов.

ДИТЕЙ ХВИЛЮЮТЬ ВІЧНІ ТЕМИ

Попереду на учасників фестивалю чекає неймовірно насичена програма — як конкурсна, так і розважальна. Протягом чотирьох днів вони ознайомляться з усіма конкурсними роботами, відвідають майстер-класи визнаних професіоналів телевізійної справи: старшого викладача факультету кіно-, телемистецтва **Харківської державної академії культури Євгена Павлова**, журналіста та телеведучого Філіпа Діканя. Крім того, у програмі заплановано творчі зустрічі з льотчиком-космонавтом Юрієм Онуфрієнком та головою журі фестивалю «Дитятко», телеведучою каналу «Карусель» (1-й канал, всесвітня мережа), композитором мультсеріалу «Смешарики» Мариною Ландою.

<...>

ТЕЛЕМИСТЕЦТВО НЕ МАЄ ВІКУ

Під керівництвом Марини Ланди конкурсні роботи оцінюватимуть: режисер популярних телесеріалів Наталя Галузо; генеральний директор Харківської обласної державної телерадіокомпанії Сергій Гулевський; голова Наглядової ради телерадіокомпанії «Simon», президент благодійного фонду «Заповіт» Карина Давтян; сценарист і педагог, кандидат мистецтвознавства, доцент, член спілки «Обдарована молодь України» **Анна Курінна**; проректор Московського державного університету, повноважний представник МГУ та постійний друг фестивалю Микола Сьомін; заслужений діяч мистецтв України, карикатурист, ілюстратор, мультиплікатор, автор понад 100 документальних фільмів Леонід Сторожук; сценарист і режисер дитячих програм телекомпанії ПРИВАТ TV, лауреат фестивалів «Телетриумф», «Україна Єдина» та інших В'ячеслав Чепурко, кандидат педагогічних наук, професор кафедри соціальної педагогіки Харківського національного педагогічного університету ім. Г. С. Сковороди Катерина Яресько.

<...>

Слобід. край. — 2011. — 24 верес. — С. 5.

ЗАСЛУГИ ХАРЬКОВЧАН БЫЛИ ОЦЕНЕНЫ ПО ДОСТОИНСТВУ

23 сентября на форуме по случаю 20-й годовщины независимости Украины в Национальной академии наук состоялась торжественная церемония Международного академического рейтинга «Золотая Фортуна». Правительственными, ведомственными и академическими наградами были отмечены выдающиеся отечественные и зарубежные деятели, представители всех отраслей и регионов, в том числе и Харьковщины.

<...>

За весомый вклад в развитие государства юбилейными медалями «20 лет Независимости Украины» были награждены коллективы коммунального учреждения «Школа высшего спортивного мастерства» и ООО «Тигра», которое признано ведущим на рынке рекламных услуг.

Престижну нагороду також отримали: директор Департаменту культури Харківського горсовета Светлана Бабицкая, основатель ТМ VAM Андрей Влащинский, генеральний директор КСП «Харьковгорлифт» Анатолий Кандауров, основатель и директор НПП «Светофор» Юрий Колчинский, заведующий кафедрой хореографии **Харьковской государственной академии культуры Алексей Литвинов...** <...>

Веч. Харьков. — 2011. — 24 сент. — С. 2.

М. Добролюбов

СЛОБОЖАНСЬКА БОТТИЧЕЛЛІ

У Харкові встановлено оригінальний меморіальний постер на честь видатної художниці Зінаїди Серебрякової.

За словами ініціатора створення цього пам'ятного знаку краєзнавця Михайла Красикова, Серебрякова — це найзначніша постать у художньому житті Харкова за всю його історію. <...> У світову скарбницю увійшли картини «На террасе в Харківці» та «Карточный домик», де зображені діти художниці в інтер'єрі будинку на Конторській.

<...>

Оскільки акція проходила у межах проекту «Харківські дворики», вона відбулася у дворі будинку. У ній взяли участь мистецтвознавці В. Берлін, О. Денисенко, В. Пухарев, а також краєзнавці, актори театру «Апарте» та студенти театрального факультету **Харківської державної академії культури**, музики, барди, поети.

Присутні мали змогу переглянути понад 350 репродукцій картин художниці та фотографії родини Серебрякових-Лансере-Бенуа. Також організатори почали збір підписів за перейменування вулиці Червоножовтневої на честь Зінаїди Серебрякової.

Главное. — 2011. — 24 сент. — С. 8.

Н. Завгородня

НА ПЕРЕХРЕСТІ ТРЬОХ ЖАНРІВ: «ФАУСТ» ОБІЦЯЄ ЗДИВУВАТИ

У перший день жовтня Харківський академічний театр музичної комедії відкрив свій 83-й сезон. Цього святкового вечора на глядачів чекатиме феєричний гала-концерт «Усі секрети оперети». А у другій половині листопада глядачам буде презентовано виставу «Фауст».

АНШЛАГИ — ВЖЕ ЗВИЧНЕ, АЛЕ ЗАВЖДИ ПРИЄМНЕ ЯВИЩЕ

Подробиці щодо наступного сезону наш кореспондент з'ясував у директора театру Ігоря Ковалюка.

<...>

— Ми починаємо сезон у Всесвітній день музики великим гала-концертом під назвою «Усі секрети оперети». Під такою назвою концерти у нас проходять уже не вперше, однак це в жодному разі не означає, що ми пропонуємо глядачам одні й ті самі концертні номери. Постійно відбувається оновлення репертуару. Так, цього разу на глядачів чекатимуть, крім давно відомих улюблених номерів, декілька нових і яскравих прем'єр. У форматі концерту ми збираємо все найкраще, що має наш жанр: у першому відділенні — номери зі світової класики оперети та музичної комедії, а у другому — «Його Величність» мюзикл, адже саме він формує сьогоднішню оперету в усьому світі. Так, ми порадуємо у цьому сезоні новими номерами із мюзиклу «Собор Паризької Богоматері», зокрема, всесвітньовідомою «Belle». Буквально через місяць, 5 листопада, у нашому театрі ще одне свято — День Харківської оперети. До нашого дня народження (наш театр було створено 1 листопада, тож його народження відзначається в першу декаду останнього місяця осені) ми готуємо нові сюрпризи. Нам приємно, що наші концерти завжди привертають увагу харків'ян, а аншлаги на них — уже звичне, але завжди приємне для нас явище.

У ЦЬОМУ СЕЗОНІ ВІДСВЯТКУЮТЬ 50 РОКІВ «СІЛЬВИ» ТА 25 — «ЮНОНИ ТА АВОСЬ»

— Минулого року театр з успіхом демонстрував у Росії прем'єру сезону — виставу «Бабій бунт». Чи плануєте гастролі цього року?

— Найближчим часом ми плануємо сфокусуватися на роботі на нашому сценічному майданчику, адже навантаження на театр зараз є просто колосальним: концерти, прем'єра. До того ж, до кінця календарного року ми відзначимо два ювілеї — 50-річчя оперети Імре Кальмана «Сільва» та 25-річчя рок-опери Олексія Рибнікова «Юнона та Авось». До ювілею ми активно оновлюємо декорації та костюми в «Сільві», адже ближче до Нового року ми сподіваємося відзначити ювілей однієї із найулюбленіших у світі оперет. До речі, на ювілейній виставі за диригентським пультом стоятиме **Аліса Відуліна** — диригент-постановник, яка і в далекому 1961 році також стояла за пультом на прем'єрі вистави.

<...>

Слобід. край. — 2011. — 24 верес. — С. 12.

А. Симоненко

МЕЧТЫ СБЫВАЮТСЯ

В кинотеатре им. Довженко состоялась торжественная церемония закрытия III Международного детского телевизионного фестиваля «Дитятко», который проходил в Харькове под патронатом председателя харьковского областного совета Сергея Чернова.

<...>

На торжествах по случаю закрытия III Международного детского телевизионного фестиваля «Дитятко» для его участников и гостей выступили творческие коллективы «Экспрессия», «Счастлирое детство», «Улыбка» и заслуженная артистка Украины Светлана Сидорова.

В этом году фестиваль собрал в Харькове представителей детских телевизионных коллективов из Украины, Беларуси и России.

Начал церемонию награждения член жюри, директор Харьковской областной государственной телерадиокомпании Сергей Гулевский. <...>

<...>

Победителя в номинации «Лучший актер» объявила член жюри, сценарист и педагог **Анна Куринная**. Им стал Артем Сидоренко из г. Днепропетровска, студия телевидения и прессы «Мы вместе».

Специальный приз от **Харьковской государственной академии культуры** заслужил фильм «Ты молодой» детской студии телевидения «Вместе» Полтавской ОГТРК «Лтава».

<...>

Харьк. известия. — 2011. — 27 сент. — С. 1, 7.

Е. Дейнеко

ТЕРПСИХОРА НА ГЛЯНЦЕВЫХ СТРАНИЦАХ

В Харькове вышел второй номер журнала «Танец в Украине и мире».

Его презентации уже прошли в **Харьковской академии культуры** и Центре культуры Киевского района. После выхода в свет журнал в числе других тепло поздравил Алкис Рафтис, председатель Международного совета танца CID ЮНЕСКО, а также владелец известной в мире фирмы-производителя товаров для танца Н. Н. Гришко, который считает появление такого издания в одной из самых танцевальных стран мира важным событием в культурной жизни.

Концепция журнала содержится уже в его названии. И потому на страницах нового номера география событий в мире танца значительно расширилась. Здесь можно прочитать интервью с творческим лидером грузинского ансамбля народного танца Нино Сухишвили, статьи о культовом израильском хореографе Охаде Нахарине и недавно ушедшем французском балетмейстере Ролане Пети, уроках современного танца, которые дают украинцам польские мастера, юбилее кубинской балерины Алисии Алонсо, экспериментах шведского хореографа Эвы Лилья, постановщике знаменитого танцевального мюзикла «Кошки» англичанке Джиллиан Линн.

<...>

На обложке второго номера журнала — фотография звезды мирового балета Владимира Малахова, а статья, посвященная ему, называется «Греческий бог из Кривого Рога» — именно такую траекторию совершила судьба мальчика из провинциального города, который сегодня возглавляет Берлинский Штаатсбалет. Кстати, на днях В. Малахов посетит родной город после выступлений на фестивале «Звезды мирового балета», который организует в Донецке, Киеве и Харькове Вадим Писарев.

По словам главного редактора журнала, доктора искусствоведения **Александра Чепалова**, на обложке следующего номера будет Наталья Дудинская, великая балерина, столетие которой будет отмечаться в 2012 году. И сам журнал будет посвящен нашей землячке — ведь в школе ее матери Н. Дудинской-Тальори на бывшей улице Конторской воспитывались в 1920-е годы будущие звезды украинского балета.

Время. — 2011. — 29 сент. — С. 8.

НАГРАДЫ ХАРЬКОВЧАНАМ

23 сентября 2011 г. на форуме по случаю 20-й годовщины Независимости Украины в актовом зале Национальной академии наук состоялась торжественная церемония Международного академического рейтинга «Золотая фортуна».

<...>

За весомый вклад в развитие государства юбилейными медалями «20 лет Независимости Украины» были награждены коллективы Коммунального учреждения «Школа высшего спортивного мастерства» и ООО «Тигра», которое признано ведущим на рынке рекламных услуг.

Престижную награду также получили: директор Департамента культуры Харьковского горсовета Светлана Бабицкая, основатель ТМ «VAM» Андрей Влащинский, генеральный директор КСП «Харьковгорлифт» Анатолий Кандауров, основатель и директор НПП «Светофор» Юрий Колчинский, заведующий кафедрой хореографии **Харьковской государственной академии культуры Алексей Литвинов**... <...>

Харьк. известия. — 2011. — 27 сент. — С. 2.

Ю. Горобець

ТЕЛЕБАЧЕННЯ МАЙБУТНЬОГО ОБЦЯЄ БУТИ ЦІКАВИМ, РОМАНТИЧНИМ І КУМЕДНИМ

Як готуються космічні польоти та дитячі телепередачі? Яким чином ще в дитинстві забезпечити собі успішне майбутнє? І яку роль у кар'єрі відіграє кохання? Своїми професійними та особистими секретами з учасниками III Міжнародного телевізійного фестивалю «Дитятко» поділилися льотчик-космонавт, телеведуча, директор цирку та професійні режисери.

<...>

ТАКЕ НЕ ВСІМ ДОРΟΣЛИМ ДО СНАГИ

Як і було обіцяно, в рамках III Міжнародного дитячого телефестивалю «Дитятко» для юних тележурналістів провели низку майстер-класів. Один із них — від старшого викладача факультету кіно-, телемистецтва **Харківської державної академії культури Євгена Павлова**.

На прикладі своїх фоторобіт він продемонстрував кольорові натюрморти, створені методом прямих фотографій. А прикладами ускладнення фотоформи стали репродукції, зняті з екрана телевізора.

Крім цього, лектор познайомив дітей з методом накладення подвійної експозиції в одному кадрі, що стає запорукою несподіваного, неочікуваного результату. Це дозволяє ефективно створювати контраст між старим і новим, урбаністичним і ландшафтним.

Ще одна представлена автором майстер-класу сходинка ускладнення фотографічної форми — аплікативний монтаж на плівці. Євген Павлов продемонстрував прийоми, запозичені фотографією у живопису, графіки та кіно. Як результат — показ багатовимірності простору та плинність часу.

<...>

ПЕРЕМОЖЦІ ІІІ МІЖНАРОДНОГО ДИТЯЧОГО ТЕЛЕФЕСТИВАЛЮ «ДИТЯТКО»

Розпочав церемонію нагородження член журі, директор Харківської обласної державної телерадіокомпанії Сергій Гулевський. Спеціальний диплом фестивалю «За творчий пошук» отримала Дитяча інформаційна ліга «Сузір'я» з Івано-Франківської області.

За краще розкриття спеціальної теми фестивалю «50 років першого польоту у космос» переможу отримала Дитяча анімаційна студія «Сто фантазій» з м. Київ, фільм «Як Гагарін і Тітов». Переможця у номінації «Кращий актор» оголосила член журі, сценарист і педагог **Анна Курінна**. Ним став Артем Сидоренко з м. Дніпропетровськ, студія телебачення і преси «Ми разом». Спеціальний приз від **Харківської державної академії культури** отримав фільм «Ти молодий» дитячої студії телебачення «Разом» Полтавської ОДТРК «Лтава».

<...>

Слобід. край. — 2011. — 27 верес. — С. 6–7.

Ю. Олександрова

ПРОБЛЕМИ КУЛЬТУРИ ВИРІШУЮТЬСЯ В РЕЖИМІ ОНЛАЙН

Понад 100 студентів, аспірантів, молодих учених і досвідчених фахівців із трьох братніх країн вирішували, як відновити історичну пам'ять і зберегти вітчизняне культурне надбання. Причому, в режимі онлайн.

У рамках відзначення Днів європейської спадщини 27 вересня у Харкові відбулась ІІ міжнародна науково-практична конференція молодих учених «Пам'яткоохоронні традиції Слобожанщини». Організатори — управління культури і туризму Харківської облдержадміністрації, Харківський науково-методичний центр охорони культурної спадщини та **Харківська державна академія культури**. Цього разу конференцію було присвячено 270-річчю від дня народження та 195-річчю від дня смерті Паліцина Олександра Олександровича (1741–1816), російського і українського просвітителя, письменника, архітектора, перекладача, громадського діяча.

Учасники конференції з Харківської, Київської, Львівської та Полтавської областей, а також з Москви та Гомеля зачитали більш ніж 40 доповідей. Тематика дуже різноманітна: від загальних питань розвитку культури в краї, внеску в її формування окремих діячів до аналізу конкретних об'єктів і пам'яток.

Крім того, вперше учасники конференції дискутували не «наживо», а по скайпу. Свої думки з приводу проблем вивчення та збереження нематеріальної культурної спадщини в онлайн-режимі висловили кандидат філологічних наук, директор Етнографічного музею «Слобожанські скарби» ім. Г. Хоткевича НТУ «ХПІ» Михайло Красиков, кандидат філологічних наук, завідувач відділу сучасного фольклору Державного республіканського центру російського фольклору Михайло Алексєєвський (м. Москва) та фольклорист, магістр Європейського університету за спеціальністю «культурна антропологія», співробітник Кабінету фольклору Академічної гімназії Ірина Назарова (м. Санкт-Петербург).

Слобід. край. — 2011. — 6 жовт. — С. 7.

В. Рожок

«ТРЕБА ВМІТИ ЦІКАВО ЖИТИ...»

Ректор — це свого роду візитівка вишу, особистість, за якою оцінюють діяльність усього творчого колективу. **Володимир Рожок** — ректор Національної музичної академії України імені Петра Чайковського, доктор мистецтвознавства, народний артист України, професор — нещодавно відзначив 65-річчя. <...>

— Володимире Івановичу, Ви свого часу перебували на дуже «статусних» посадах — директора з творчих питань Державного академічного театру опери та балету України імені Тараса Шевченка (нині — Національна опера України), заступника міністра культури і мистецтв, керівника Управління з гуманітарних питань Адміністрації Президента України, радника з питань культури і освіти Посольства України в Росії. Які риси потрібні людині, щоб потрапити до такої категорії і утримуватись у ній стільки років?

— Насамперед, усе залежить від характеру й ділових якостей людини. Лідер, хороший керівник мусить бути фахівцем екстракласу. Справжні професіонали завжди й скрізь цінуються. По-друге, слід бути морально стійким. Хіба може чогось досягти особа аморальна, безпринципна, яка страждає на згубні звички? По-третє, треба уміти працювати з людьми, а до цього не кожен має хист, — вислухати, не перебивати співрозмовника, навіть якщо він роздратований, агресивний або верзе казна що. Його все одно варто вислухати і тільки в певний момент зупинити, аби він сам зрозумів помилковість власної позиції. Та найголовніше — дотримання слова, здатність довести розпочату справу до логічного завершення. Людину цінують за вчинки, а не балаканину.

— Яка Ваша формула успіху в організації справи?

— Для того, щоб організувати щось і повести за собою колектив, у жодному разі не можна фальшивити в спілкуванні з людьми. А ще потрібно багато працювати. Слід подавати власний приклад. Позиція стороннього спостерігача — крах для будь-якого починання. Молодь одразу відчуває неправду. Від вискочки або базики швидко відвернуться, махнувши на нього рукою. Я за знаком зодіаку Діва, а для його представників характерні скрупульозність і старанність у всьому, почуття відповідальності. Діви дещо настирливі, але в цьому їхній плюс.

— У який момент життя відбувся перехід від статусу «звичайної людини» до «начальника»?

— На другому курсі Ніжинського училища культури мої однокурсники одноставно обрали мене комсоргом. Здавалось, який із мене комсорг? Мені було всього шістнадцять років. Та я був надзвичайно активним. Виходить, у мені помітили лідерські риси характеру. В **Харківському інституті культури** на другому курсі я знову став комсоргом групи, на третьому — факультету, а на четвертому, напередодні захисту диплома, учасники комсомольської конференції інституту висунули мене на пост секретаря комітету комсомолу, відкинувши кандидатуру іншого претендента на це місце, котрий уже пройшов співбесіди в райкомах комсомолу, партії, міськкомі комсомолу і обкомі партії (тоді така процедура була обов'язковою).

<...>

Культура і життя. — 2011. — 7 жовт. — С. 6–7.

Л. Дорошенко

НА СЕРОЙ СТЕНЕ — 100-ЛЕТНИЙ ХАРЬКОВ

<...>

Художники продолжают превращать серые улицы Харькова в красочные панно. На днях 18-метровая стена на автостоянке на пр-те Московском, 85-а, превратилась в красочную открытку, на которой изображен старинный город. Художник — преподаватель **Харьковской государственной академии культуры Александр Швецов** три недели разукрашивал кирпичную стену. На мегаоткрытку ушло около 45 литров эмали, зато теперь красочная картина переливается на солнце и радует глаз.

«Идея создать эту картину принадлежит моим знакомым — супругам Татьяне и Сергею Савиным, которые уже много лет вместе. Поэтому на картине все изображения парные: люди стоят по двое, либо ждут свою пару и даже трамваи едут параллельно друг другу. Это наш подарок влюбленным харьковчанам. Мы решили изобразить тихие забытые всеми улочки дореволюционного Харькова, поэтому сюжеты приходилось искать в архивах, на старых фотоснимках и черно-белых открытках. Цвета для картины тоже выбрали коричневые, чтобы подчеркнуть раритетность», — рассказывает художник.

Так, на 18-метровой картине появились старинные фонари, малоизвестные дворики центральных улиц — Сумской и Пушкинской, древние усадьбы, которые уже исчезли с карты города, и даже Свято-Дмитриевский храм, который в советское время превратили в кинотеатр. Поселился на серой стене и уличный музыкант, который развлекает влюбленных игрой на саксофоне.

Кроме рисунков, на стене появился и настоящий раритетный светильник, который художник отыскал на рынке. Вскоре изображение и вовсе станет объемным. «Я хочу сделать выпуклые барельефы амуров, которые до революции красовались практически на всех харьковских

домах», — говорит художник. Красочным рисунком уже заинтересовались туристы. «Когда я рисовал, подошло несколько англичан, которые восторгались работой и даже попросили сфотографироваться на память», — рассказывает Швецов.

Сегодня. — 2011. — 19 окт. — С. 9.

ИКОНА ИЗ-ПОД РЕЗЦА

В Харьковской областной библиотеке для юношества состоялась презентация выставки картин и икон **Евгения Кролевца**. На встречу с художником пришли ученики 58-й школы.

<...> Высота духовного порыва, чистота души Евгения Викторовича с редкостной полнотой проявилась в его пейзажах, которые в первую очередь — философствование на лоне природы с палитрой и кистями в руках, а затем уже естественная потребность, желание и умение художника донести до зрителя конкретные черты остановившего его внимание вида, любимшегося ландшафта, уголка родной земли. <....>

Представленные на выставке иконы пластичны и выточены. Четкими движениями мастер воплощает в дереве священные образы Богородицы, Николая Чудотворца, Святого мученика Евгения, Господа Вседержителя, Иисуса в утробе. С каждой иконы светится неповторимый срез дерева всеми оттенками цвета от белого до бледно-желтого к темно-коричневому. Иконы мастера поражают филигранным мастерством резьбы и особенной лиричной наполненностью образов. В обтекаемой динамичной форме Богородицы автор доносит основную идею христианского мира — самопожертвование.

<...>

Затем на вечере прозвучали авторские стихи, а приглашенные на презентацию друзья Е. Кролевца, коллеги «по перу» В. Романовский, А. Аулов (члены Союза писателей Украины) и М. Ром, И. Скоробогатый (члены творческой ассоциации литераторов «Слобожанщина») высказали много теплых слов и пожелали ему творческих успехов.

Евгений Кролевец родился 7 ноября 1962 года в пос. Коктас Карагандинской обл. Окончил **Харьковский государственный институт культуры**. Работал художником-оформителем на фабрике «Динамо». С 1989 года — исполнитель художественно-оформительских работ Харьковского метрополитена. Пишет стихи и прозу. Публиковался в периодической печати, в коллективных сборниках «Отражение мечты» 2002 г., «Оконца души» 2003 г. С 2005 года состоит в творческой ассоциации литераторов «Слобожанщина».

Харьк. известия. — 2011. — 25 окт. — С. 5.

К. Гареев

УЗЫ, СОЕДИНЯЮЩИЕ ЛЮДЕЙ

<...>

БИБЛИОТЕКА И ВРЕМЯ

<...>

Официальное открытие Харьковской общественной библиотеки (ХОБ) состоялось 26 сентября (8 октября) 1886 г. Город с его богатой научной, образовательной и культурной жизнью (здесь тогда было десятка три научных и просветительных обществ, три высших учебных заведения, в том числе университет, знаменитый своими научными школами во всей Российской империи) нуждался в таком учреждении.

Созданию и развитию библиотеки содействовали известные ученые и общественные деятели, объединенные идеей сделать чтение и самообразование доступными для всех классов общества. <....>

Им удалось добиться, чтобы стали по-настоящему востребованными услуги ХОБ — не только как культурно-просветительного, но и как научно-информационного учреждения. <...>

<...>

Столетие с четвертью, охватив последнюю четверть XIX в., весь XX в. и начало III тысячелетия н. э., вместило в себя множество общественно-политических и исторических перемен,

соціальні потрясення, війни... Преодолев немало испытаний, пройдя и через переломные 90-е годы, и период поиска новых форм библиотечно-информационной деятельности в 2000-х, ХГНБ сохраняет и сохраняет отечественное и мировое документное наследие.

<...>

БИБЛИОТЕКА И КУЛЬТУРА

На торжественном юбилейном приеме во Дворце студентов Национальной юридической академии им. Ярослава Мудрого 11 октября начальник отдела анализа и прогнозирования деятельности библиотек Минкультуры Л. С. Никифорова вручила директору ХГНБ В. Д. Ракитянской поздравительную телеграмму министра М. А. Кулиняка. С приветствиями выступили гости: корифей библиотековедения М. Я. Дворкина (Российская государственная библиотека, РГБ, — бывшая «Ленинка»), начальник управления культуры Харьковской ОГА Д. П. Кузнецов, ректор ХНУ им. В. Н. Каразина В. С. Бакиров, ректор **Харьковской государственной академии культуры В. Н. Шейко**, художественный руководитель Харьковской филармонии Ю. В. Янко, директор Харьковского театра музыкальной комедии И. Н. Коваль.

<...>

В научно-практической конференции «От XIX до XXI в.: трансформация библиотек в контексте развития общества» 12–13 октября приняли участие отечественные и зарубежные библиотековеды, доктора наук, профессора: Ю. Н. Столяров (Московский госуниверситет культуры и искусств), М. Я. Дворкина (РГБ), **Н. Н. Кушнарченко, А. А. Соляник, И. А. Давыдова** (Харьковская госакадемия культуры). А также специалисты из Национальной библиотеки им. В. И. Вернадского, Национальной парламентской библиотеки, Национальной академии руководящих кадров культуры и искусств, Львовской национальной научной библиотеки им. В. Стефаника, харьковского музея «Городская усадьба», представители архивов, вузовских, областных и специализированных библиотек Днепропетровска, Донецка, Луганска, Львова, Одессы и Харькова, ведущие региональные издательства.

<...>

БИБЛИОТЕКА И БУДУЩЕЕ

Поскольку Харьков входит в число ведущих интеллектуальных и культурных центров страны, в дальнейшем потенциал ХГНБ как одного из основных национальных центров библиотечно-информационной деятельности только усилится. И мы обязаны сохранить и ее уникальный научно-информационный, историко-культурный и человеческий феномен, и библиотеку в целом как многомерный памятник культуры. Ведь она своей историей, героями своих книг, контингентом читателей, коллег дает нам ощущение близости человека к человеку, вселяет веру в то, что среди сегодняшнего саркастического отношения к ценностям мы все же в силах сохранить человеческое достоинство — свое и ближнего.

<...>

Еженедельник 2000. — 2011. — 28 окт. — С. 5.

VIVAT ACADEMIA! VIVAT PROFESSORES!

Цього навчального року викладачі, студенти і співробітники **Харківської державної академії культури** перегортають 82-гу сторінку історії рідної Альма матер. З цієї нагоди 20 жовтня о 16.00 у великій актовій залі відбудуться святкові урочистості.

З яким же настроєм, якими відчуттями і якими перемогами зустрічає академія свій день народження? У чому ж її унікальність, неповторність, самобутність? На ці та багато інших запитань відповідає член-кореспондент Академії мистецтв України, заслужений діяч мистецтв України, дійсний член Міжнародної академії інформатизації при ООН, кавалер орденів «За заслуги» I, II та III ступенів, доктор історичних наук, професор, ректор Харківської державної академії культури **Василь Миколайович Шейко**:

— Сьогодні Академія культури знана й відома не тільки в Україні, а й далеко за її межами, про що свідчать численні поїздки наших викладачів і студентів за кордон. Наші найстарші факультети сьогодні святкують свої ювілеї. Так, нещодавно відсвяткував 80-річчя факультет бібліотекознавства та інформатики. Знаковою подією для нас є й 125-річчя бібліотеки ім. Короленка, бібліотеки, в якій більше 90 % працівників — це випускники Харківської державної академії культури. Близько 50 % наших випускників сьогодні продовжують керувати різними

зкладами культури й мистецтва України. Наші філії стали самостійними вищими навчальними закладами. Тобто ми багаті на традиції, на минуле, на сьогоднішнє, ми маємо серйозний авторитет, знання, фундамент задля того, щоб і далі продовжувати залишатися найкращим елітним, лідируючим вищим навчальним закладом IV рівня акредитації і продовжувати готувати фахівців європейського зразка за спеціальностями, які є багато в чому унікальними.

Так, у 1996 році за рішенням Кабінету Міністрів ми відкрили дві принципово нові спеціальності як наукові галузі знань — «Культурологія» та «Соціальні комунікації». І це, звичайно, робить честь нашій вищій школі. Думаю, не так багато навчальних закладів, які б могли похвалитися подібними досягненнями.

Ми маємо чудовий науково-навчальний персонал, до складу якого входить більше 60 % викладачів зі ступенями й званнями, майже 15 % докторів наук. У нас є магістратура, аспірантура, докторантура, спеціалізовані вчені ради, фахові наукові видання.

В академії проводяться лекції і круглі столи за участю викладачів інших навчальних закладів. Так, нещодавно до нас завітав професор Королівської школи бібліотекознавства та інформатики (м. Копенгаген, Данія) Ханс Ельбесгаузен. Він прочитав нашим викладачам і студентам лекцію «Соціальний та культурний капітал публічних бібліотек». Треба зауважити, що це було англomовне спілкування, що іще раз підкреслює високий рівень підготовки нашого студентсько-педагогічного колективу.

Вітаю всіх студентів, викладачів та співробітників академії зі святом! Бажаю всім здоров'я, наснаги, успіхів у подальшій роботі, подальшому професійному становленні!

Бурсац. узвіз. — 2011. — Жовтень. — С. 1.

«ПАМ'ЯТКООХОРОННІ ТРАДИЦІЇ СЛОБОЖАНЩИНИ»

— таку назву мала Друга міжнародна науково-практична інтернет-конференція молодих учених, що відбулася 27 вересня 2011 року в стінах **Харківської державної академії культури**. Вона проходила в межах загальноєвропейського проекту «Дні європейської спадщини» і була присвячена 270-річчю від дня народження російського й українського просвітника, письменника, архітектора, перекладача та громадського діяча О. О. Паліцина. За своїм представництвом конференція мала характер міжнародної: у ній взяли участь провідні вчені, наукові співробітники, викладачі, студенти не тільки з України (Харківська, Сумська, Полтавська, Львівська області, м. Ялта АР Крим), а й із Росії (м. Москва, м. Санкт-Петербург), Білорусії (м. Гродно).

Провідною темою конференції було відновлення історичної пам'яті та збереження вітчизняного культурного надбання. Так, на пленарному та секційних засіданнях учасникам та гостям було запропоновано для обговорення ряд актуальних питань щодо проблем відродження культури Слобожанщини, проблем охорони, дослідження пам'яток історії та архітектури, дослідження та реставрації предметів із музейних фондів, а також творчого доробку подвижників збереження культурної спадщини Слобідської України, зоківна О. О. Паліцина, С. А. Таранушенка, Г. С. Сковороди та ін.

<...>

Бурсац. узвіз. — 2011. — Жовтень. — С. 3.

«ХАРКІВСЬКА БІБЛІОТЕЧНА НАУКОВА ШКОЛА: ВІД ВИТОКІВ ДО СЬОГОДЕННЯ»

— саме під такою назвою 28 вересня 2011 року в стінах **Харківської державної академії культури** пройшла наукова конференція, приурочена до 80-річчя з дня заснування факультету бібліотекознавства та інформатики. У цей день усі бажаючі студенти, аспіранти, викладачі, як нашої академії, так й інших вищих навчальних закладів, прагнули продемонструвати свої знання і наукові захоплення в галузі бібліотекознавства. Теми, з якими виступали учасники, були надзвичайно цікаві, нові, ґрунтовно розкриті, відчувався свіжий погляд на стан речей, і, мабуть, ніхто з присутніх не залишився байдужим до поставлених проблем.

Бурсац. узвіз. — 2011. — Жовтень. — С. 3.

ФЕЄРВЕРК ПОДІЙ НА ФБІ

Цієї осені відбувся феєрверк подій у бібліотечному житті академії.

28 жовтня факультет бібліотекознавства та інформатики святкував свій ювілей — 80 років з дня заснування. Цей факультет — перший в Україні та другий на території колишнього СРСР; він майже ровесник академії. Нині факультет бібліотекознавства та інформатики ХДАК — єдиний в Україні факультет даного профілю, який зберіг свій самостійний статус попри всі «реформації» у вищій школі. Його наукова спадщина є настільки значною, що у вітчизняному та світовому науковому просторі давно і цілком об'єктивно набула абсолютного авторитету харківська бібліотечна наукова школа.

З нагоди ювілею 28 жовтня у малому актовому залі відбулася наукова конференція «Харківська бібліотечна наукова школа: від витоків до сьогодення». Після привітання ректора ХДАК **В. М. Шейка**, виступили **Н. М. Кушнарєнко**, **Г. В. Шемаєва**, **І. О. Давидова**, **А. А. Соляник**, **М. А. Низовий**, **В. В. Сєдих**, **Є. М. Тодорова**. У своїх виступах викладачі окреслили історію створення та розвитку Харківської бібліотечної наукової школи, та окремо — кафедри бібліотекознавства та соціальних комунікацій. Також був розглянутий внесок викладачів ХДАК у розвиток бібліотечного каталогознавства та кількісно-якісний аналіз розвитку української книжки на початку ХХ століття.

29 жовтня відбувся святковий концерт на честь 80-річчя факультету БІ та Всеукраїнського дня бібліотек. На святі працівники бібліотеки отримали обереги від академії (окремо для кожного відділу), були відзначені завідувачі відділів та працівники, що найдовше працюють у бібліотеці ХДАК. Відзначити свято зібралися всі: працівники бібліотеки ХДАК та інших бібліотек, викладачі і студенти ФБІ та інших факультетів. Працівники бібліотеки ХДАК також привітали рідний факультет: вони підготували цікаву виставку книжок і фотографій видатних викладачів факультету бібліотекознавства та інформатики. Особлива увага була приділена тим науковцям, які внесли значний внесок у розвиток харківської бібліотечної наукової школи.

13 та 14 жовтня до академії завітали почесні гості з Москви: професори Ю. М. Столяров та М. Я. Дворкіна. 13 жовтня гостям була проведена екскурсія по академії і бібліотеці, а 14 жовтня Ю. М. Столяров провів майстер-клас для викладачів та студентів ФБІ.

18 жовтня до академії завітав професор із Данії Ханс Ельбесхаузен та прочитав цікаву лекцію про стан бібліотечної справи та бібліотеки в Данії.

Бібліотека ХДАК бере активну участь у житті факультету БІ. <...>

... Сьогодні факультет БІ та бібліотека ХДАК тісно співпрацюють, підтримують один одного та живуть активним та цікавим життям. Студенти ФБІ можуть пишатися тим, що вони навчаються на унікальному факультеті, що імена їх викладачів знають по всій Україні та країнах СНД. Бібліотечна спільнота Харкова може пишатися представниками харківської бібліотечної наукової школи, які, не дивлячись на буревії різноманітних складнощів у суспільному житті, сповнені енергією, стратегічними й тактичними планами на майбутнє.

<...>

Бурсац. узвіз. — 2011. — Жовтень. — С. 4.

Е. Бувалец

«Я, ТЫ, ОН, ОНА — ТЕАТРАЛЬНАЯ СТРАНА!»

— так називалась визитная карточка студенческого театра «Академия» Харьковской государственной академии культуры, который вернулся после традиционной поездки на XVI Международный фестиваль «Земля. Театр. Дети», названный ведущими СМИ «Детские Канны» и посвященный светлой памяти режиссера и основателя фестиваля Олега Пермякова.

<...>

В рамках фестиваля состоялись мастер-классы, актерские тренинги, театральные капустники, творческие встречи. <...>

В целом, в этом году уровень участников фестиваля вырос количественно и качественно, поэтому жюри было нелегко выбрать победителя. Лучшие молодежные театральные коллективы из разных уголков Украины, ближнего зарубежья представляли свои работы на сценических

площадках МДЦК «Золотой ключик». <...> Многие из коллективов, проверенные дружбой и временем, снова приехали на фестиваль, и среди них — лауреат международных театральных фестивалей, студенческий театр «Академия» Харьковской государственной академии культуры.

Открылся фестиваль карнавальным шествием, которое традиционно прошло по улицам города, а продолжилось театрализованным шоу, подготовленным хозяевами фестиваля. <...> После этого участники театральных коллективов представили свои творческие «визитки». Лучшей, по мнению членов жюри фестиваля, была признана «визитка» студенческого театра «Академия» ХГАК. И это не случайно. Кроме театра «Академия» на площадь вышли представители разных коллективов-участников фестиваля и исполнили вокальную композицию о театре. Построенная на основе популярных в свое время пионерских песен, с оригинальным текстом и подходом к сценическому воплощению темы «Я, ты, он, она — театральная страна!», «визитка» наглядно воплотила идею театрального братства, дружбы, коллективного творчества. И кроме того сама постановка показала возможности и потенциал студентов-режиссеров ХГАК.

Стоит отметить, что во всем разнообразии творческих работ, представленных на фестивале, организаторами отдельно был отмечен и спектакль театра «Академия» — «Вдовый пароход». Это — рассказ-воспоминание о тяжелых буднях женщин-вдов, которые находились в тылу во время Великой Отечественной войны. <...>

<...>

Интересно было наблюдать, как юные и взрослые участники фестиваля воспринимали спектакль. После показа «Вдовьего парохода» на лицах зрителей было все: и радость, и слезы, и счастливые улыбки, и, конечно, благодарность театру «Академия», который и на этот раз подтвердил репутацию одного из лучших фестивальных коллективов. Свидетельством тому стали высокие оценки зрителей, которые по традиции оставляют свои впечатления в Книге отзывов. <...>

<...>

Успешное выступление студенческого театра «Академия» было отмечено наградами оргкомитета фестиваля: звание лауреата, почетная грамота за подписью министра культуры АР Крым А. Плакиды и благодарность городского головы г. Евпатории А. Даниленко были торжественно вручены во время церемонии закрытия фестиваля руководителю театра — заслуженному деятелю искусств Украины, профессору **Сергею Ивановичу Гордееву**.

Бурсац, узвіз. — 2011. — Жовтень. — С. 6–7.

НАВЧАЛЬНО-АРХЕОЛОГІЧНА ПРАКТИКА В НАЦІОНАЛЬНОМУ ЗАПОВІДНИКУ «ХЕРСОНЕС ТАВРІЙСЬКИЙ»

Важливим елементом підготовки студентів-музеезнавців **Харківської державної академії культури** є навчально-археологічна практика, яка традиційно проходить улітку на березі Чорного моря в місті Севастополі, а саме — в Національному заповіднику «Херсонес Таврійський». Так, після третього курсу студенти стають учасниками археологічних розкопок стародавнього міста Херсонесу, невтомно досліджують його таємниці та милуються неймовірною красою архітектурного ансамблю давніх греків. Які ж саме спогади залишила в серцях цьогорічна літня практика? Про це звітують студенти-музеезнавці, нинішні четвертокурсники:

Яна Гринько:

<...> Кожен день, прожитий у Херсонесі, був по-своєму цікавим, особливим, неповторним... Почувши вигук «у розкоп!», не звертала увагу на спеку (через що обсмагла у перші ж дні), хапала совкову лопату і... відчувала себе справжнім археологом, який прагне доторкнутися до античної історії... <...>

Вікторія Нарожна:

<...> Найтепліші спогади в мене залишилися після розкопок житлової середньовічної садиби. За час розкопок були виявлені численні цікаві знахідки — монети, кераміка, фрагменти мармурових колон, бронзових виробів, а також предметів побуту — підсвічники, риболовецькі знаряддя та багато іншого. Незабутніми були відчуття, коли опинялася в атмосфері старовини, відчувала (хоча б на мить) свою причетність до античної історії та культури Давньої Греції, яка подарувала світу одну з унікальних та незабутніх цивілізацій.

Аліса Зіненко:

<...> Основною нашою метою, звичайно, були археологічні розкопки стародавнього міста. Ми намагалися зробити видимим те, що знаходилося під великим шаром землі тисячі років. <...>
<...>

Бурсац. узвіз. — 2011. — Жовтень. — С. 12.

Д. Зеленская

НЕДЕЛЬНЫЙ ЗАРЯД «КУРБАЛЕСИЕЙ»

Созданный **Игорем Борисом** как «Осенний бенефис», фестиваль негосударственных театров «Курбалесия» продолжает свой творческий полет. В октябре Харьков «покурбалесил» в девятый раз.

Собрав гостей-участников из семи городов России и Украины, включая Харьков, фестиваль в течение недели работал в трех направлениях: демонстрационном, конкурсном (показ спектаклей, их оценка членами экспертного совета) и лабораторном (написание открытых рецензий студентами-театроведами).

На открытии «Курбалесии» председатель Харьковского межобластного отделения Национального союза театральных деятелей Украины и директор Харьковского Дома Актера им. Леся Сердюка Сергей Бычко отметил, что для фестиваля всегда главной задачей было создание условий и возможностей работы для тех, кто хочет учиться, постигать профессию... <...>

<...>

Недельная «Курбалесия»... оставила после себя не только массу впечатлений, но и твердое убеждение: негосударственному театру — быть! Новые имена, яркие премьеры, расширение зрительской аудитории, оригинальное прочтение классики и свежие идеи — все это составляет серьезную конкуренцию театру государственному и поднимает планку творчества талантливой молодежи на еще большую высоту. <...>

Время. — 2011. — 2 нояб. — С. 4.

ЮЖНАЯ ДОРОГА — ЛУЧШАЯ ВО ВСЕМ!

В Харькове финишировал смотр-конкурс народного творчества работников железнодорожной отрасли Украины. Как выяснилось, среди железнодорожников есть немало настоящих талантов, хранящих традиции народных песен, танцев и прикладных ремесел, кроме того, работники стальных магистралей владеют и современными искусствами.

Смотр-конкурс – 2011 стартовал еще 21 февраля этого года. Самодеятельные таланты и творческие коллективы искали даже на самых отдаленных станциях, а потому отборочные конкурсы состоялись во всех подразделениях шести железных дорог страны. В них приняли участие более 7 тысяч человек (из 340-тысячного коллектива «Укрзалізниці»), 850 лучших артистов получили путевку в финал смотра-конкурса, который прошел в Центральном доме науки и техники Южной железной дороги. Кстати, Харьков принимает этот конкурс уже в шестой раз.

<...>

В этом году оргкомитет и жюри смотра-конкурса народного творчества железнодорожников возглавил начальник Главного управления кадровой и социальной политики «Укрзалізниці» Михаил Головацкий. А судили аматоров профессионалы, — преподаватели **Харьковской государственной академии культуры**, известные артисты. Как позже призналась заслуженная артистка Украины Евгения Костенко, решать, кто из участников выступил лучше, было очень нелегко, поскольку «придраться» чаще всего было просто не к чему — практически все номера исполнялись на уровне, не уступающем профессиональному. <...>

<...>

Харьк. известия. — 2011. — 3 нояб. — С. 5.

НА СЛУЖБЕ У МУЗЫКИ

Сегодня генеральный директор Национальной филармонии Украины **Дмитрий Остапенко** празднует 65-летний юбилей.

Трудно представить, какой бы была (и вообще была ли бы!) Национальная филармония Украины, если бы в начале независимости, в 1992 году, ее не возглавил Дмитрий Иванович — талантливый музыкант-исполнитель и человек с многолетним управленческим стажем. В неполных 30 лет молодой человек родом с Полтавщины успел заявить о себе на Республиканском фестивале творческой молодежи, приобрести педагогический опыт в **Харьковском институте культуры** и поработать в Харьковском обкоме комсомола. Исключительный случай — 31-летний (!) директор Харьковского академического театра оперы и балета им. Н. Лысенко. Факты говорят сами за себя. Перечень последующих государственных должностей (вплоть до руководителя Министерства культуры Украины), в принципе, можно и не продолжать. Вместо этого предоставим слово коллегам и старым друзьям Дмитрия Ивановича, которым есть что сказать и что вспомнить о юбиляре.

Евгений Станкович, композитор, почетный президент Национального союза композиторов Украины, заведующий кафедрой композиции Национальной музыкальной академии Украины:

— Одно время Дмитрий Иванович был министром культуры, сейчас — директор Национальной филармонии, но я не воспринимаю его как человека, который занимается административными делами. Для меня и для большинства украинских композиторов он прежде всего очень хороший музыкант, наш коллега. <...> Дмитрий Иванович работал на многих руководящих должностях. Хотя «руководящих» — не совсем точное слово, скорее — государственных. Он всегда очень осторожно относился к людям искусства, принимал взвешенные решения. Это свидетельствует о его высокой внутренней культуре, которой не может научить ни одна школа. <...>
<...>

СПРАВКА «ДНЯ»

Остапенко Дмитрий Иванович родился 3 ноября 1946 года в с. Новачиха Хорольского района Полтавской области. В 1964-ом окончил Полтавское музыкальное училище им. Н. Лысенко, а в 1968 г. — Харьковский институт искусств по специальности «Домра» с квалификацией «Концертный исполнитель, дирижер оркестра народных инструментов, преподаватель».

В 1966–1968 гг. — артист Ансамбля народных инструментов Харьковской филармонии; 1968–1969 гг. — преподаватель по классу народных инструментов Харьковского культурно-просветительного училища;

1977–1982 гг. — директор Харьковского академического театра оперы и балета имени Н. Лысенко;

1992–1995 гг. — генеральный директор — художественный руководитель Национальной филармонии Украины;

1995–1999 гг. — министр культуры и искусств Украины;

1999 — до настоящего времени — генеральный директор Национальной филармонии Украины.

В 1998 г. Дмитрию Ивановичу присвоено ученое звание профессора кафедры народных инструментов Национальной музыкальной академии Украины им. П. Чайковского. В 2003 году ему присвоено высокое звание народного артиста Украины. <...>

День. — 2011. — 3 нояб. — С. 7.

Д. Остапенко

ВЕЛИКА ДО МУЗЫКИ ЛЮБОВ

Людській спільноті притаманна підвищена увага до ювілеїв. І цьому є певне пояснення. Вагомі дати надають шанс на мить пригальмувати шалений біг життя й озирнутися, проаналізувати можливі прорахунки і здобутки... Суспільна увага фокусується на особі ювіляра особливо тоді, коли йдеться про ключову постать у культурній панорамі країни. Нині музична громадськість Києва вшановує генерального директора Національної філармонії України, народного артиста України, професора **Дмитра Остапенка**, який відзначає 65-ту річницю від дня народження. <...>

«ГОЛОВНЕ — НЕ ЗРАДЖУВАТИ СВОЄМУ ПОКЛИКАННЮ...»

— У Вашому житті переплелися дві стежини: музиканта і керівника. Саме ці дві іпостасі органічно сполучаються у Вашій нинішній відповідальній посаді генерального директора Національної філармонії України. Ви вважаєте цю посаду просто дарунком долі або, скоріше, щасливим розташуванням зірок, чи цьому етапові передувало непросте і тривале сходження кар'єрними щаблями?

— Насправді, усе перелічене Вами мало місце у моєму житті. Людина, яка відчуває власне покликання, йде вперед обраним шляхом. Головне не зраджувати цьому покликанню. Гадаю, кожен здатен знайти себе. <...>

«СТАВИТИСЯ ДО ЛЮДЕЙ ТРЕБА ТАК, ЯК ТИ ХОТІВ БИ, ЩОБИ ВОНИ СТАВИЛИСЯ ДО ТЕБЕ...»

— Які відкриття Ви зробила для себе, обіймаючи посаду директора опери?

— Керівник має дати кожному артистові шанс реалізуватися. Основна умова — управляти професійно, толерантно й водночас вимогливо, цінувати людей і зберігати цілісність колективу. Кожного дня доводилося стикатися з надзвичайними складностями фінансового і постановочного характеру. Але коли вдавалося вивести колектив на лінію стабільності й побачити результат спільних зусиль — приходили хвилини задоволення, відчуття певних досягнень і перемог.

— І все-таки: де було найскладніше?

— Досить важко виокремити котрийсь із етапів власного життя як найтяжчий. Кожний із них був непростим, але водночас цікавим по-своєму. Мені подобалося і викладати в культосвітньому училищі та **Харківському інституті культури**, і працювати артистом Харківської філармонії, і бути секретарем комітету комсомолу, завідувачем відділу пропаганди обкому комсомолу, інструктором міськкому партії, працювати в апараті ЦК Компартії України. Але наголошу: скрізь слід викладатися на повну силу — і тоді не будеш ніколи ні про що шкодувати... <...>

Розмову вела Н. Семененко

Культура і життя. — 2011. — 4 листоп. — С. 6–7.

А. Павленко

МИСТЕЦТВО СЛОБОЖАНЩИНИ ПОКАЖУТЬ ЗА КОРДОНОМ

В Україні кожний регіон має своєрідний фольклор з неповторною лексикою, музикою, костюмами. І якщо декілька століть тому вони були невід'ємною частиною життя, то зараз познайомитись із різнобарв'ям спадщини українського народу можна, в першу чергу, завдяки професійним та аматорським колективам. Один з них — Великий Слобожанський ансамбль пісні і танцю. Днями його артисти продемонстрували, на що здатні, на репетиції у Харківському національному академічному театрі опери та балету ім. М. В. Лисенка. Ансамбль створено за ініціативи голови обласної державної адміністрації Михайла Добкіна. Але, незважаючи на те, що це сталося лише у травні цього року, колектив веде активну концертну діяльність. Всього в ансамблі 100 осіб: танцювальна, оркестрова та хорова групи. Очолюють колектив відомі фахівці: художній керівник та головний балетмейстер **Борис Колногузенко**, керівник оркестру Андрій Стрілець, хормейстер Михайло Когутич.

МАЙСТЕРНІСТЬ ВІДТОЧУЄТЬСЯ ДО СЬОМОГО ПОТУ

Зараз колектив готується до поїздки в Ізраїль, де 16–22 листопада відбудуться дні культури України. Тому графік репетицій напружений. Артистам доводиться нелегко, особливо танцюристам. Щоб відточити всі рухи, працюють до сьомого поту. І потурань від балетмейстера ніхто не чекає — про вимогливість свого вчителя артисти знають, адже більшість з них — ще і його студенти.

Борис Колногузенко є засновником і незмінним керівником кафедри народної хореографії, факультету хореографічного мистецтва, театру народного танцю «Заповіт» **Харківської державної академії культури**, Харківського обласного осередку Національної хореографічної спілки України, автором багатьох книжок з методики хореографічної роботи, головою журі хореографічних конкурсів багатьох європейських країн. Увесь репертуар становлять власні хореографічні твори Бориса Миколайовича, що здобули високу оцінку фахівців і любов глядачів. А ще він є першим і єдиним хореографом на Слобожанщині, який має звання народного артиста України, професора та академіка, лауреатом 17 міжнародних конкурсів; лицарем ордена

Архистратига Михаїла, кавалером ордена «За заслуги», володарем багатьох почесних відзнак України та інших держав. Борис Колногузенко — єдиний балетмейстер з України, що входив до складу постановочних груп Всесвітнього фестивалю молоді та студентства в Москві (Росія) та культурної програми Ігор доброї волі (Сіетл, США).

«СПОДОБАЛИСЬ МІНІСТРУ, СПОДОБАЄМОСЬ І ІЗРАЇЛЬТЯНАМ»

Спілкуючись із журналістами, Борис Колногузенко розповів, що поїздкою до Ізраїлю колектив завдячує міністру культури та туризму України Михайлові Кулиняку. «Сталося так, що під час Х етнофестивалю «Печенізьке поле» він побачив наш виступ і вирішив, що такий відповідальний міжурядовий захід, як Дні культури України в Ізраїлі, в першу чергу, включатиме в свою програму виступ нашого ансамблю. Впевнений: сподобались міністру, сподобаємось і ізраїльтянам. Бо кожний учасник колективу вкладає у нього часточку своєї душі, і серця кожного переповнені любов'ю до України. Ці емоції і передаватимемо за допомогою своєрідної мови фольклорного танцю, пісні, бо вони відбивають історію розвитку нашої країни, наповнюють душу гордістю за свій народ.

Наше мистецтво зрозуміють за кордоном. Наша культура має у своїх витоках багато спільного з культурами інших народів, бо вона воістину народна і зрозуміла всім. Тому за допомогою мистецтва ми повинні сприяти зближенню народів. Буваючи у багатьох країнах світу, знаю, що українське мистецтво визнане. У нашого народу є власні культурні надбання, які ми маємо зберігати, збагачувати і нести іншим», — зазначив художній керівник ансамблю.

На артистах дуже яскраві і цікаві костюми, які передають колорит національного фольклору. Очей не можна відвести від хлопців і дівчат. Справжнісінькі козаки та козачки!

«Одягати народний костюм — це теж справжнє мистецтво, — каже солістка хору Оксана Добренька. — Інколи допомагаємо одне одному. Та і взагалі у нас дружний колектив однодумців. Усі ми любимо мистецтво. Дехто вже закінчив навчальні заклади культури, дехто продовжує навчання — їм особливо важко поєднувати репетиції із заняттями. Але мета у всіх одна — досягти успіху, пропагувати народне мистецтво Слобожанщини в Україні і за кордоном».

Окрім поїздки за кордон колектив ансамблю готує гала-концерт, прем'єра якого відбудеться 5 грудня у великій залі театру опери та балету.

Слобід. край. — 2011. — 10 листоп. — С. 6.

С. Миценко

ХАРКІВСЬКІЙ ДЕРЖАВНІЙ НАУКОВІЙ БІБЛІОТЕЦІ ІМ. В. Г. КОРОЛЕНКА — 125

За 125 років Харківська державна наукова бібліотека ім. В. Г. Короленка пройшла шлях від однієї з найвідоміших громадських бібліотек Російської імперії до бібліотеки всеукраїнського значення. Зараз ХДНБ ім. В. Г. Короленка за обсягом фонду (понад 7 млн примірників) є однією з найбільших в Європі та посідає друге місце в Україні.

<...>

Фонд ХДНБ ім. В. Г. Короленка є вагомим складовою частиною національного інформаційного фонду держави і належить до культурного надбання всього українського народу. У ньому представлені всі види документів з усіх галузей знань, значну частину фонду становлять рідкісні та цінні видання і рукописи, унікальні колекції писемності та друку, які вдалося зберегти незважаючи на війни та репресії. Особливо цінні та рідкісні документи і колекції включені до Державного реєстру національного культурного надбання народу України, архівні документи входять до складу національного архівного фонду. Їх збереження для наступних поколінь — важливе завдання, що стоїть перед бібліотекою, як і питання реставрації фондів, їх мікрофільмування та переведення на електронні носії інформації.

<...>

Свій ювілей бібліотека відзначала протягом 11–14 жовтня 2011 року. З нагоди 125-річчя проводився комплекс заходів: міжнародна науково-практична конференція «Від XIX до XXI ст.: трансформація бібліотек у контексті розвитку суспільства», відкриття музейної експозиції, історичної фотогалереї, Кабінету бібліотекознавства ім. Л. Б. Хавкіної, Читального залу рідкісних видань і рукописів ім. Д. Багалія, виставка-продаж книжкової продукції харківських видавництв у рамках книжкового фестивалю «Читай, Харкове! Читай, Україно!».

Працівників бібліотеки та її директора, заслуженого працівника культури України В. Д. Раки-
тянську привітали начальник відділу аналізу і прогнозування бібліотек Міністерства культури
України Л. С. Нікіфоренко, заступник голови Харківської обласної державної адміністрації
Є. Є. Савін, начальник управління культури Харківської обласної державної адміністрації
Д. П. Кузнецов, заступник Харківського міського голови С. О. Горбунова-Рубан, перший заступ-
ник голови Харківської обласної ради О. П. Олешко, доктор педагогічних наук, професор, зав.
сектором науково-дослідного відділу бібліотекознавства Російської державної бібліотеки,
дійсний член Міжнародної академії інформатизації М. Я. Дворкіна, доктор педагогічних наук,
професор кафедри бібліотекознавства та інформатики, голова відділення бібліотекознавства
Міжнародної академії інформатизації, академік Академії гуманітарних наук Юрій Миколайович
Столяров (Москва), голова міжурядової ради Програми ЮНЕСКО «Інформація для всіх», прези-
дент Міжрегіонального центру бібліотечного співробітництва, заслужений працівник культури
Російської Федерації Є. І. Кузьмін, наукова громадськість міста — ректори вузів, митці, читачі,
зарубіжні партнери, гості, колеги з провідних вітчизняних та зарубіжних бібліотек.

З ПРИСУТНІМИ НА УРОЧИСТОСТЯХ ЗНАНИМИ ФАХІВЦЯМИ БІБЛІОТЕЧНОЇ СПРАВИ
ВІДБУЛАСЯ ЦІКАВА РОЗМОВА

<...>

Валерія Павлівна Жукова, віце-президент АСІБТ, кандидат наук із соціальних комунікацій,
старший викладач ХДАК.

— Ваші враження від ювілею Харківської державної наукової бібліотеки ім. В. Г. Короленка?

— Це свято всього міста і навіть усієї культурної спільноти. Завжди приємно знаходитися
серед колег, у яких я багато чому вчуся і які надають допомогу моїм студентам. Прекрасно, що
бібліотека зберегла свої традиції, і з нагоди 140-річного ювілею Л. Б. Хавкіної відкрито кабінет
її імені. Л. Б. Хавкіна — це своєрідний феномен у бібліотекознавстві. Не кожний вчений може
похвалитися такою кількістю різнобічних праць. Свідченням того, що колектив бібліотеки гідно
підготувався до ювілею, є відкриття нових кабінетів, що мають історичне значення, і, звичайно
ж, музею, який, на мою думку, ще має поповнитися вітальними адресами, тому що це — став-
лення громадськості до своєї бібліотеки. Дуже цікаво було дізнатися, що ж підготували для
презентації Читального залу рідкісних видань і рукописів ім. академіка Д. І. Багалія, а також
приємно поспілкуватися з приїжджими гостями, корифеями бібліотечної справи, з якими ми
вже встигли плідно попрацювати.

<...>

БАГАТО ЦІКАВОГО РОЗПОВІЛИ ТАКОЖ ГОСТІ БІБЛІОТЕКИ

<...>

Юрій Павлович Дерев'янку, завідувач лабораторії реставрації Харківської державної
академії дизайну і мистецтв:

— До бібліотеки я потрапив не дуже давно, у 1990-ті, коли з В. М. Корецьким організував
лабораторію. Ми прийшли до завідувача відділу рідкісних видань та рукописів ХДНБ ім. В. Г. Коро-
ленка **І. Я. Лосієвського** з пропозицією про співпрацю. Відтоді ми дружимо, і я дуже ціную цю
дружбу.

На відкритті Читального залу рідкісних видань і рукописів ім. академіка Д. І. Багалія я
подарував колекцію книг, адже завдяки тому, що займаюся реставрацією, дуже добре знаю, що
потрібно цьому відділу. <...>

<...>

Харківська державна наукова бібліотека ім. В. Г. Короленка — книгозбірня унікальна, це
гордість України.

Культура і життя. — 2011. — 11 листоп. — С. 12–13.

Т. Адамович

В ИЗРАИЛЬ НА ГАСТРОЛИ

Большой Слобожанский ансамбль песни и танца накануне поездки в Израиль провел
открытую репетицию в Харьковском национальном академическом театре оперы и балета
им. Н. Лысенко.

«Выступать в Израиле коллектив Слобожанского ансамбля будет во время Дней культуры Украины с 16 по 22 ноября», — рассказал художественный руководитель ансамбля **Борис Колногузенко**. На гастроли отправятся 60 артистов. «Случилось так, что во время X этнофестиваля «Печенежское поле» наше выступление увидел министр культуры и туризма Украины Михаил Кулиняк. Он решил, что такое ответственное межправительственное мероприятие, как Дни культуры Украины в Израиле, будут, в первую очередь, включать в свою программу выступление нашего ансамбля», — подчеркнул Б. Колногузенко. Он также сообщил, что коллектив готовит гала-концерт, премьеры которого состоится 5 декабря в большом зале ХНАТОБа.

Большой Слобожанский ансамбль песни и танца был создан в Харькове в 2011 году. Коллектив активно начал свою концертную деятельность. 7 мая на торжественных мероприятиях, посвященных 90-летию Митрополита Харьковского и Богодуховского Никодима, состоялась презентация ансамбля, а 9 мая харьковчане и гости нашего города имели возможность познакомиться с ним в праздничном концерте, посвященном 66-й годовщине Великой Победы. Также Большой Слобожанский ансамбль песни и танца был участником торжественных мероприятий, посвященных 20-летию Независимости Украины, проходивших 24 августа в Харьковской области, X этнофестиваля «Печенежское поле».

Харьк. известия. — 2011. — 12 нояб. — С. 8.

Ю. Горобець

ВИ ПОЇДЕТЕ НА БАЛ?

ХАРКІВСЬКІ ОФІЦЕРИ ВРАЗИЛИ НАЙВІДОМІШИХ УКРАЇНСЬКИХ ХОРЕОГРАФІВ

Майстер-класи від Влада Ями та **Олексія Литвинова**, музичне привітання від Наталії Могилевської та вручення нагород від перших осіб області — так військова еліта Харківщини відзначала своє професійне свято — 20-річчя Збройних Сил України — на вже традиційному та водночас єдиному у своєму роді Офіцерському балі.

ПОДВІЙНИЙ ЮВІЛЕЙ

6 грудня в Харківському Палаці спорту відбувся п'ятий — ювілейний — Офіцерський бал.
<...>

<...>

Офіцери, які мали честь побувати на балу, цілком виправдали надану їм довіру. Військова виправка анітрохи не завадила їм танцювати від самого початку і до кінця вечора. Причому кожний наступний танець не повторював попередній.

Бал відкрили вишуканим полонезом вихованці Харківського військового ліцею. Потім був гопак від Великого Слобожанського ансамблю пісні і танцю. Після чого — найцікавіше — майстер-класи від відомих хореографів, членів журі популярного телешоу «Танцюють всі» Влада Ями та Олексія Литвинова. Влад навчив офіцерів запальній польці, а Олексій — пристрасному танго та стрімкому латино.

<...>

Слобід. край. — 2011. — 8 груд. — С. 7.

Г. Найда

ТАНЦЫ СО ЗВЕЗДАМИ. НА ПОГОНАХ

Оказывается, наши военные умеют не только ходить строевым шагом, но и довольно хорошо танцевать. Что они смогли продемонстрировать на офицерском балу, который прошел в харьковском Дворце спорта в День Вооруженных сил Украины.

<...>

<...> Известный украинский танцор, судья в телевизионных шоу «Танцюють всі», «Україна має талант» Влад Яма провел для офицеров и их спутниц мастер-класс по польке — казалось бы, классическому бальному танцу. Однако полька вышла особенная, «харьковская», как ее назвал сам Влад. Кроме традиционных па, харьковская полька включала элемент латиноамериканского «ча-ча-ча».

Другой знаменитый танцор-хореограф, президент Украинского совета бального танца харьковчанин **Алексей Литвинов** превзошел своего более молодого коллегу. Он преподнес парам не только «азы» вальса, но и совсем нетрадиционные для бала основы зажигательного мамбо и страстного танго. <...>

<...>

Время. — 2011. — 8 дек. — С. 4.

А. Быкова

И ГРЯНУЛ БАЛ! ПАРАДНЫЙ РАСЧЕТ ОФИЦЕРСКОГО БАЛА

Традиционный, уже пятый по счету, офицерский бал организовали для лучших военнослужащих харьковского гарнизона городские и областные власти.

В честь 20-летия Вооруженных сил Украины во Дворец спорта были приглашены около 300 пар офицеров и их дам, в том числе военнослужащие со своими боевыми подругами из нескольких регионов Украины — из Киева, Черкасс, Полтавы, Сум, а также из российских городов — Воронежа и Курска.

А вот пять лет назад Колонный зал академии им. Говорова вместил на первый офицерский бал всего около 30 пар. Но традиция, начатая руководством города, прижилась, понравилась и расширилась. <...>

В начале торжества первые лица города и области поздравили офицеров с праздником и подняли бокалы за 20-летие ВС Украины. После завершения церемонии награждения на танцпол вышли артисты Большого Слобожанского ансамбля.

Уроки танцев продолжались и в ходе вечера. Офицеры и их дамы постигали искусство бального танца от знаменитого украинского танцора и судьи телевизионных проектов «Танцуют все!» и «У Украины есть талант» Влада Ямы. Звезда украинского телевидения учил собравшихся польке, а последние тут же сдавали экзамен — пытались повторить то, что разучили.

В дальнейшем на танцполу появился член жюри популярного украинского телешоу «Танцуют все!», президент Украинского совета бального танца **Алексей Литвинов**, который уже проводил танцевальные мастер-классы для офицеров в прошлом году. Маэстро в этот раз обучал собравшихся азам танца страсти — танго, а также латиноамериканским танцам.

И грянул бал!..

<...>

Для тех, кто поленился и как следует не подготовился к танцам, были проведены мастер-классы от Алексея Литвинова и Влада Ямы. Под руководством известных хореографов все желающие могли исполнить польку, танго и фокстрот. Не обошлось и без зажигательных буги-вуги.

Праздник был проведен не только как танцевальный вечер — на балу выступили лучшие коллективы города и области, в частности Большой Слобожанский ансамбль.

<...>

Харьк. известия. — 2011. — 8 дек. — С. 1, 4.

Ю. Коваленко

ЗОЛОТАЯ СВАДЬБА «СИЛЬВЫ»

Далеким летом 1961 года на сцене Харьковского театра музыкальной комедии состоялась премьера четвертой в истории этого театра постановки спектакля «Сильва» Имре Кальмана. Именно ему суждено было дожить до наших дней, пленяя свежестью прочтения и соблюдением классических пропорций жанра. Проходят десятилетия, а спектакль, осуществленный тогда главным режиссером театра И. Радомыським, остается визитной карточкой харьковского коллектива.

— С небывалым юбилеем театр пришли поздравить начальник управления культуры и туризма Харьковской облгосадминистрации Дмитрий Кузнецов, председатель Харьковского отделения Национального музыкального союза Н. Бабич и главный дирижер ХНАТОБа

им. Н. Лысенко В. Куценко. Д. Кузнецов назвал состоявшийся театральный праздник «уникальным событием культурной жизни Харькова». Необычайность юбилея еще больше усиливалась тем фактом, что за дирижерским пультом в этот вечер находилась учитель В. Куценко (и многих других дирижеров страны и зарубежья) — **Алиса Константиновна Видулина**, дирижер-постановщик «Сильвы» 1961 года. Юбилей спектакля совпал с шестидесятилетием дирижерской практики этой уникальной женщины-дирижера! Директор театра музыкальной комедии И. Коваль сравнил талантливую постановку с архитектурным шедевром. «Спектакль, построенный качественно, с душой, «выстоит» еще одно десятилетие», — пообещал Игорь Николаевич. А самой Алисе Константиновне был преподнесен символический лавровый венок. Аншлаг в этот вечер свидетельствовал о том, что интерес к «Сильве» за последние полвека ничуть не угас.

Уж если кто и сохраняет в нынешнем спектакле высоту классической оперетты, так это Алиса Видулина, ведущая оркестр непогрешимо, властно и эмоционально. Потому так потрясают в интерпретации оркестра знаменитые кальмановские финалы актов; потому же замирает, будто над пропастью, сердце, когда дирижер мастерски акцентирует паузу или роковое замедление темпоритма эпизода...

В 1961 году главный дирижер театра К. Бенц доверил молодой выпускнице киевской консерватории А. Видулиной дирижировать премьерой «Сильвы». Это доверие она оправдала сполна. Всю жизнь дирижируя «Сильву» на память, Алиса Константиновна сроднилась с этим произведением, но не устает творчески открывать его новые интерпретации. Сегодня по праву постановщика А. Видулина ревностно следит не только за качеством звучания солистов и оркестра, но и шлифует партии с новыми исполнителями, следит за точностью выполнения мизансцен, аутентичностью трактовок персонажей. Она — помощник и консультант актеров, ведь А. Видулиной есть дело до всего — игры, танца, манер и умения пользоваться театральным реквизитом в этом судьбоносном для нее спектакле. В дирижерской манере А. Видулиной подкупает то, что она по-актерски проживает и пропускает через себя каждую смешную или остродраматическую сцену, становясь в дуэте как будто бы третьим персонажем. Именно поэтому А. Видулина — истинно театральный дирижер.

<...>

В трехактной версии «Сильвы» в один вечер на сцену вышли все задействованные сегодня в спектакле артисты. <...>

В том, что на сцене в этот вечер прошли парадом все составы актеров, был и глубинный смысл — это дало возможность труппе проявить любовь и признательность к своей главной постановке. Однако в такой юбилей особенно важно вспомнить тех актеров, кто был украшением спектакля на протяжении прошлых десятилетий: заслуженных артисток Украины М. Свирскую и **В. Харитонову**, **В. Подорлову**, О. Кацаеву и Л. Кайкову, М. Тюрешову и И. Васильеву — забываемых в роли Сильвы; Г. Бабича — блистательного фрачного Эдвина; искрометных Бони: народного артиста Украины Н. Бутковского, О. Логвиненко; Стаси: заслуженную артистку Украины В. Донченко, Н. Антоненко, С. Санину; колоритнейшую Н. Силь в роли княгини Воляпюк...

Отрадно видеть, как продолжается в этом спектакле эстафета поколений. Особенно это заметно на примере вечно молодого балета. <...>

Так же бережно сохранялся спектакль и в актерском, оркестровом цехах. Поразительных результатов в психологической нюансировке партии Сильвы достигла М. Остонен. Так она зазвучала после вдумчивых репетиций с возвратившейся в театр через много лет А. Видулиной. <...>

<...>

Харьк. известия. — 2011. — 27 дек. — С. 8.

О. Богдан

НОВЫЕ ГОРИЗОНТЫ КНИЖНОГО МИРА

В Харьковской области все активнее разворачивается сотрудничество библиотек со своими читателями.

<...>

Библиотечные фонды находятся под охраной государства и к ним предъявляют определенные требования. К слову, в некоторых крупных библиотеках на официальных сайтах

предусмотрен специальный сервис для желающих принести в дар книги, где можно ознакомиться с условиями дарения. Также на сайтах частенько выкладывают информацию о буккроссинге и обменном фонде библиотеки. Хотелось бы, чтобы хорошая тенденция, которая набирает на Харьковщине обороты, была проявлением любви к книге, говорят специалисты. И соответствовала традициям Харькова — города, который по праву можно назвать первой библиотечной столицей Украины.

ОТ НАРОДНОЙ ЧИТАЛЬНИ К ОНЛАЙН БИБЛИОТЕКЕ

<...>

Харьков оказался законодателем «мод» в библиотечном деле. Еще в 1869 году Харьковским университетом по инициативе профессора Н. Н. Бекетова было основано общество распространения в народе грамотности. Благодаря активной деятельности общества в городе были созданы несколько школ для детей рабочих. Но не школами едиными... С деятельностью этого общества связано также и появление в Харькове четырех бесплатных народных библиотек. Едва упомянутые выше «Правила...» были опубликованы, как общественность Харькова отреагировала молниеносно: уже на следующий год в конце улицы Марьинской была открыта первая в городе народная библиотека-читальня общества грамотности. С этого времени книга становится обычным делом в харьковской пролетарской среде.

А ровно 80 лет назад именно в Харькове был организован первый в Украине факультет библиотековедения и информатики (ныне **ФБИ Харьковской государственной академии культуры**). На сегодня это единственный в стране факультет, который сохранил свой статус и является научной базой харьковской библиотечной школы — абсолютного авторитета в этой сфере в Украине.

Сегодня Харьков — мощнейший библиотечный центр страны, и очень хотелось бы, чтобы он таковым и оставался. <...> Правда, пока это дело продвигается медленнее, чем хотелось бы...

Время. — 2011. — 28 дек. — С. 7.

СЛОБОЖАНСЬКІ СТАРОЖИТНОСТІ

Харківська область — унікальний археологічний регіон України. Тут понад 10 тисяч археологічних пам'яток. Археологічними дослідженнями займаються науковці Харківського національного університету імені В. Каразіна, педагогічного університету імені Г. Сковороди, **державної академії культури**, історичного музею та «Слобожанської археологічної служби».

За останні десять років розкопок уперше в стінах університету імені В. Каразіна всіма археологічними експедиціями були виставлені знахідки, які стали своєрідним звітом перед громадськістю про дослідницьку роботу протягом польового сезону.

— Знайдене — справжні музейні експонати, що служать цінним матеріалом для дослідників, — сказав на відкритті виставки декан історичного факультету університету Сергій Посохов.

<...>

Загалом, археологи університету давно виношують ідею організувати археологічний туризм на Харківщині. На їхню думку, з такими цікавими історичними об'єктами можна розробити захоплюючі маршрути, які користуватимуться популярністю. <...>

Культура і життя. — 2012. — 13 січ. — С. 12.

ПТЕНЦЫ СОЛОВЬИНОГО САДА

В минувшю субботу в малом зале Харьковского национального академического театра оперы и балета им. Н. В. Лысенко состоялся концерт «Молодые голоса». В нем приняли участие воспитанники вокального класса народной артистки Украины, профессора Харьковского национального университета искусств и бывшей солистки ХНАТОБа Валентины Федоровны Аркановой.

Условно концерт можно было разделить на две части. В первой в сопровождении концертмейстера Ивана Моисеева выступили студенты Руслана Тищенко, Яна Рыбкина, Денис Кудряшов и Виталий Лашко, которые делают первые, но уверенные шаги на концертной эстраде и уже побеждают в национальных конкурсах. С ними разделила успех перспективная выпускница, а ныне ассистент-стажер Джизель Муньос-Амбросимова. Вторая часть была отдана солистам харьковской оперы — заслуженной артистке Украины Елене Слепцовой и лауреату международных конкурсов Владимиру Козлову. Их выступление в сопровождении заслуженного деятеля искусств Украины **Александра Склярова** (ф-но) зрители приветствовали особенно горячо. <...> Но самые бурные аплодисменты вызвал соловьиный голос (в аудио и видеозаписи) самой Валентины Федоровны, которая в минувшем году отметила полвека творческой деятельности.

Время. — 2012. — 17 янв. — С. 7.

Ю. Коваленко

ДІАМАНТОВО-ЗОЛОТЕ ВЕСІЛЛЯ В ОДИН ВЕЧІР

Усім, хто поважає жанр оперети, приклад творчого довголіття демонструє постановка оперети «Сільва», здійсненої 1961 року досвідченим режисером Ісаком Радомиським та зовсім тоді ще молодою диригенткою **Алісою Відуліною** в Харківському академічному театрі оперети. Напередодні нового року ця вистава відсвяткувала своє «золоте весілля» з містом. Але справжнім сюрпризом стало те, що за диригентським пультом — знову Аліса Відуліна, чия професійна біографія розпочалася 60 років тому!

Одна з небагатьох в Україні жінок з диригентською паличкою, постановник харківської «Сільви» Відуліна після багатьох років педагогічної та творчої діяльності на різних сценах повернулася до рідного театру музичної комедії.

Аліса Відуліна — виключно театральна особистість. Коли спостерігаєш за тим, як вона диригує виставою, ловиш себе на думці, що їй співзвучний темперамент чардаша Імре Кальмана. Переживаючи з дуєтом виконавців кожну паузу, кожен такт співу, пані Аліса — немов третій, невидимий глядачу, учасник сцени. А з яким грайливим куражем диригує вона штраусівськими польками або увертюрою з «Летючої миші»!

Аліса Відуліна була наче генетично запрограмована на артистизм та довголіття, поєднавши в собі польську та кавказьку кров батьків. Навіть у страшні роки війни вона впевнено йшла до своєї мрії, займаючись грою на фортепіано, а потім вступивши до харківського музучилища. У перший післявоєнний рік її принциповий характер зашкодив абітурієнтці консерваторії, адже вона зробила не політичний вибір між авторитетним маестро та своїм скромним учителем, який мерз і голодував з Алісою в окупованому Харкові. В Київській консерваторії заради талановитої Відуліної навіть пішли на виняток, зарахувавши молоду жінку одразу на третій курс факультету симфонічного диригування. Витримавши конкурс серед чоловіків, Аліса виборола право стати за диригентський пульт оркестру народних інструментів всеукраїнського радіо, де часто записувалася разом із видатними Борисом Гмирею та Марією Литвиненко-Вольгемут. Гонориста випускниця-відмінниця консерваторії не прийняла запрошення на посаду третього диригента Державного симфонічного оркестру України, повернувшись до Харкова, де сподівалася отримати власний оркестр.

Проте на батьківщині єдиній в республіці жінці-диригенту не поспішали доручити керівні повноваження. Стереотипи, які вона так блискучо розбила майстерністю та талантом у столиці, в Харкові трималися міцно. Після роботи в «академічних» стінах оперної студії Аліса ризикнула спробувати сили в більш демократичному театрі музичної комедії. Саме тоді молодий фахівець отримала несподівано щедрий подарунок від головного диригента театру К. Бенца. Мабуть, вирішивши, що жінка краще за нього зможе передати музичну драматургію кальманівської «Сільви», він дав можливість Алісі ствердити себе. Саме ця оперета-шлягер стала її зірковим білетом. Обираючи редакцію клавіра, Відуліна схилилася до варіанту московської оперети. Її розрахунок виправдав себе — в наступні десятиріччя престиж Харківського театру музичної комедії підвищували імениті гастролери з головних сцен країни (Т. Савіна, О. Феона, З. Федорова, Г. Грінер із Москви) та закордону (Ванда Полянська з Варшави, Марія Тібальді з Будапешта). Втім, справжню любов харків'ян виставі принесли місцеві актори, які з покоління в покоління передавали малюнок ролей, тим самим забезпечивши еталонній постановці таке довге життя. Перші виконавиці головної ролі Генрієтта Юркевич та Марія Свірська були примадоннами з вогняним темпераментом; пізніше їх замінили Алла Дадаліна і Валентина Парчеллі з сучаснішою трактовкою. У 80-ті роки вплив рок-опери, яку тоді безпрецедентно багато ставили в харківському театрі, проявився в інтелектуалізації ансамблю «Сільви». Однаково фрачними і водночас молодими героями-сучасниками були як Едвін — Григорій Бабич, так і Боні — Микола Бутковський; зворушлива тендітність у купі з вражаючою цілісністю надзвичайної натури підкорювала в Сільві Ольги Кацаєвої; інакше як розкішною не назвеш Сільву **Віри Харитоновой**; вдумливою, проникливою, трагічною була героїня у виконанні **Валентини Подорлової**; чарівливими — Стасі у виконанні Валентини Донченко, Світлани Саніної, Наталії Антоненко.

<...>

Серед сучасних виконавців головних ролей вистави не можна не згадати Сільву — Інгу Васильєва та Боні — Олег Логвиненко. Безпосередньо в урочистий вечір заголовну героїню грали Мілана Остонен та Елеонора Джулік. Незважаючи на індивідуальні трактування, обидві актриси спираються на досвід попередніх учасників вистави. Джулік осягала багатогранність образу Сільви за допомогою уроків Дадаліної, а в психологічному нюансуванні партії Остонен відчувається вплив диригентської культури Аліси Відуліної. <...>

<...>

Переповнена контрастними почуттями щастя та трагедії, «Сільва» була написана Імре Кальманом у рік розв'язання Першої світової війни. Її нині залишається найактуальнішою серед усього опереткового репертуару.

ГОСТИ ИЗ БУДУЩЕГО

В Татьянин день, 25 января, харьковские железнодорожники общались с гостями из будущего — сегодняшними студентами железнодорожных вузов, которым уже через несколько лет придется управлять движением на стальных магистралях, придя на смену тем, кто делает это сегодня.

Будущих специалистов чествовали в Центральном доме науки и техники ЮЖД, где для них был подготовлен прекрасный концерт. <...>

Чтобы угодить студенческим вкусам, организаторы концерта включили в праздничную программу как участников популярных Всеукраинских телешоу, так и творческие коллективы самого ДК «Железнодорожник», а еще — студенческие таланты из **Харьковской государственной академии культуры**.

<...>

Время. — 2012. — 27 янв. — С. 8.

Ю. Горобець

У ТРАВНІ В ХАРКОВІ ПОБУВАЮТЬ ЗНАМЕНИТОСТІ З ГОЛЛІВУДУ

Цього року на кінофестиваль «Харьковская сирень» приїде автор спецефектів у фільмі «Матриця», володар премії «Оскар» за фільм «Хижак» Юджин Момут. Премію імені Людмили Гурченко вручить її партнер по фільму «Любов і голуби» Олександр Михайлов. А французька кінодіва, неперевершена Міледі Мілен Демонжо, покаже колекцію своїх фотографій у молодості...

УСІХ УЧАСНИКІВ ПОСТАВЛЯТЬ В ОДНАКОВІ УМОВИ

З 1 січня офіційно розпочався прийом заявок на участь у **IV Міжнародному фестивалі короткометражного кіно «Харьковская сирень»**. Як повідомляють організатори фестивалю, менше ніж за місяць вони отримали близько трьох десятків робіт від молодих кінематографістів. А з 1 березня, коли прийом заявок завершиться, з них почнуть відбирати учасників кінофесту. Роль селекційної комісії на себе візьмуть метри харківського телемистецтва: керівник телеканалу «Первая столица» Костянтин Кеворкян, кінокритик Володимир Миславський і викладач кафедри телебачення **Харківської державної академії культури Наталія Черкасова**. У цьому році їхня задача дещо змінилася.

«Тепер у конкурсі не зможуть взяти участь фільми, зняті студентами або родичами членів журі. Наша позиція така, що всі, хто братиме участь, мають бути в рівних умовах. Таким чином, прописавши ці норми, ми показуємо, що ми цілком не ангажовані, ми ставимося до всіх робіт однаково», — повідомила на прес-конференції співголова фестивалю «Харьковская сирень», начальник управління у справах преси та інформації Харківської облдержадміністрації Вікторія Маренич.

<...>

Слобід. край. — 2012. — 28 січ. — С. 14.

И. Куличенко

ПОДАРКОМ ОТ ТАТЬЯНЫ СТАЛИ ИМЕННЫЕ СТИПЕНДИИ

25 января в день памяти святой великомученицы Татьяны харьковские студенты отмечали свой первый в году профессиональный праздник. Второй, кто не помнит, отмечается 17 ноября в Международный день студента. <...>

Для большинства студентов приятным сюрпризом стала насыщенная концертная программа с участием как хорошо знакомых и любимых зрителями танцевальных коллективов и вокалистов ЦДНТ ЮЖД и **Харьковской государственной академии культуры**, так и известных далеко за пределами Харькова лауреатов международных конкурсов, участников популярных телешоу. <...>

<...>

Харьк. известия. — 2012. — 28 янв. — С. 8.

СВЯТО СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ

Від редакції. У зв'язку з 15-річчям кафедри соціальної педагогіки, що на сьогодні є провідною серед кафедр соціальної педагогіки міста Харкова, редакційна колегія звернулася до її завідувача **Алли Олександрівни Рижанової** з проханням розповісти декілька слів про урочисті заходи з цієї нагоди, а також окреслити академічну специфіку підготовки майбутніх соціальних педагогів.

— Цього навчального року, а саме в жовтні, ми відсвяткували 20-річчя підготовки соціальних педагогів в Академії та 15-річчя кафедри соціальної педагогіки. 20-річчя підготовки соціальних педагогів говорить про те, що наш навчальний заклад перший в Україні розпочав базову підготовку таких спеціалістів (з першого курсу). Ми є провідним вишем у даному напрямі, адже за 20 років уже і напрацьовано теоретичний досвід, і розроблено науково-методичну базу.

Наше святкування насправді перетворилося у свято соціальних педагогів міста Харкова. <...>

Уперше ми провели WEB-конференцію. Було пряме включення з Єкатеринбургом, а саме з Уральським державним університетом, який також святкував 20-річчя підготовки соціальних педагогів. Тож відбувся жвавий діалог і обмін багаторічним досвідом щодо специфіки підготовки соціальних педагогів.

У нашій академії уже склалися навіть цілі династії соціальних педагогів. <...>

<...>

Оскільки ми є **Академією культури**, то в нас відповідно культурологічний напрям підготовки подібних фахівців, що відображено в таких спеціалізаціях, як «Анімаційна діяльність», «Організація молодіжних ініціатив» та «Соціально-психологічна реабілітація». Відповідно підготовка соціального педагога в академії здійснюється на основі специфічних циклів дисциплін — культурологічних, психологічних та педагогічних.

Соціальний педагог у нашому культурологічному розумінні — це той, хто створює умови для соціального розвитку людини, хто налагоджує стосунки між соціальним суб'єктом і середовищем, в якому він гармонійно взаємодіє, при цьому сам реалізується і розвиває середовище навколо себе. Тому при підготовці соціальних педагогів в академії ми координуємо свою діяльність не тільки з освітніми закладами, але і з громадськими організаціями. Так, наприклад, ми активно співпрацюємо з такою організацією, як «Карітас», що надає допомогу дітям-сиротам, з різноманітними міськими та обласними соціальними службами, з центром профорієнтації тощо.

Академія готує соціальних педагогів на всіх освітньо-кваліфікаційних рівнях — від базової професійної підготовки «бакалавр» — «спеціаліст» — «магістр» до післядипломної підготовки в аспірантурі, яка діє з 1993 року.

На нашій кафедрі всі викладачі мають науковий ступінь кандидата або доктора наук, тобто кафедра забезпечила себе спеціалістами повністю і тепер випускниками забезпечує інші навчальні заклади.

Тож запрошуємо до Академії! Ми чекаємо всіх абітурієнтів, хто вважає себе з нестандартним мисленням, хто хоче змінити себе і світ навколо себе, зробити його соціально благополучним. Наша академія на базі соціально-педагогічної освіти готує таких собі «Данко», які собою освітлюють шлях іншим.

Бурсац, узвіз. — 2012. — Січень. — С. 1.

Ю. Клочан

НАУКОВІ ДИСКУСІЇ МІЖНАРОДНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

8–9 грудня 2011 р. у **Харківській державній академії культури** відбулася щорічна міжнародна наукова конференція «Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку». Конференція пройшла під патронатом ректора Харківської державної академії культури, доктора історичних наук, професора, члена-кореспондента Академії мистецтв України, заслуженого діяча мистецтв України, дійсного члена Міжнародної академії інформатизації при ООН **Василя Миколайовича Шейка** разом з Інститутом культурології Національної академії мистецтв України, Управлінням культури і туризму Харківської обласної державної адміністрації.

<...>

У роботі міжнародної конференції взяли участь доценти, професори, викладачі, докторанти, аспіранти, здобувачі творчих вузів Харкова, інших міст України (Київ, Слов'янськ, Луганськ, Кіровоград, Дніпропетровськ, Запоріжжя, Тернопіль, Рівне, Львів, Ужгород, Черкаси, Херсон, Одеса, Маріуполь, Сімферополь), а також зарубіжних країн — Росії (Москва, Белгород), Данії (Копенгаген), Білорусі (Мінськ), учителі загальноосвітніх, музичних шкіл, центру дитячої та юнацької творчості, бібліотекарі та інші.

<...>

У програмі конференції зазначено близько 200 доповідей з актуальних питань інноваційних стратегій розвитку культурології та соціальних комунікацій. Учасники обмінялися думками про сучасні культурологічні і мистецтвознавчі концепції, поділилися практичним художньо-творчим і педагогічним досвідом сприяння розвитку особистості в умовах глобальних соціокультурних перетворень. <...>

<...>

Бурсац. узвіз. — 2012. — Січень. — С. 2–3.

Ю. Клочан

СОЦІАЛЬНИЙ ПЕДАГОГ — СПЕЦІАЛІСТ ІЗ СОЦІАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ

27 жовтня 2011 р. кафедра соціальної педагогіки факультету менеджменту провела науково-практичну конференцію, присвячену 20-річчю підготовки соціальних педагогів у **Харківській державній академії культури** та 15-річчю кафедри соціальної педагогіки «Соціальний педагог — спеціаліст із соціального виховання». Конференція відбулася під патронатом ректора Харківської державної академії культури, доктора історичних наук, професора, члена-кореспондента Академії мистецтв України, заслуженого діяча мистецтв України, дійсного члена Міжнародної академії інформатизації при ООН **Василя Миколайовича Шейка**.

Програма конференції передбачала вітальну частину, проведення круглого столу та обмін досвідом з проблеми підготовки вітчизняних соціальних педагогів. У програмі зазначено 65 доповідей учених провідних ВНЗ України, зокрема Харкова, Києва, Луганська, Сум, Слов'янська, Тернополя, Херсона, Севастополя, а також Росії (Первоуральськ, Єкатеринбург) з актуальних питань теорії та практики соціальної педагогіки.

<...>

У ході вітальної частини конференції відбулася презентація кафедри соціальної педагогіки ХДАК, яку представила завідувач кафедри, доктор педагогічних наук, професор, проректор з науково-педагогічної та виховної роботи **Алла Олександрівна Рижанова**. Рижанова А. О. є випускницею ХДАК (1983 р.) за спеціальністю «Бібліотекознавство та бібліографія». Працює на кафедрі з 1995 року. Є членом спеціалізованої вченої ради Д 29.053.03 у Луганському національному університеті імені Тараса Шевченка (2007 р.), членом Експертної ради ВАК з педагогіки (2010 р.). У 2005 р. захистила докторську дисертацію на тему «Розвиток соціальної педагогіки в соціокультурному контексті» за спеціальністю 13.00.05 — соціальна педагогіка. Рижанова А. О. є автором (співавтором) понад 80 наукових, науково-методичних праць з соціальної педагогіки, соціальних комунікацій, науковим керівником 7-ми аспірантів, які захистили кандидатські дисертації з соціальної педагогіки. <...>

У ході обміну досвідом з проблеми підготовки вітчизняних соціальних педагогів обговорювалися питання за актуальними напрямками: теорія та історія соціального виховання; проблеми соціального виховання різних соціальних суб'єктів; проблеми соціального виховання різних вікових груп людей (у різних соціальних інституціях); соціальний педагог — організатор соціально-педагогічної діяльності; анімаційна діяльність соціального педагога у сфері дозвілля; підтримка молодіжних ініціатив як напрям діяльності соціального педагога; сучасна практика соціально-педагогічної діяльності та інноваційні методи соціального виховання; напрями та форми формування професійного іміджу соціального педагога в сучасному суспільстві. Доценти кафедри соціальної педагогіки ХДАК презентували дві спеціалізації, за якими нині здійснюється

підготовка фахівців із соціальної педагогіки: **Максимовська Н. О.** — анімаційну діяльність, **Аніщенко А. П.** — організацію молодіжних ініціатив. <...>

До визначної дати — святкування Дня народження кафедри — видано матеріали науково-практичної конференції, буклет, підготовлено альбом випускників.

<...>

Бурсац, узвіз. — 2012. — Січень. — С. 4–5.

Н. Цигічко

НАПЕРЕДОДНІ СЛАВЕТНОГО ЮВІЛЕЮ

У лютому 2012 року ми відзначаємо славетну дату — 125-річчя з дня народження видатного діяча української театральної культури Леся Курбаса. Під час ювілейного свята, яке пройде 14–15 березня, відбудуться: міжнародна наукова конференція, присвячена Л. Курбасу, круглі столи, виставки та виступи експериментальних молодіжних театральних колективів, студентів творчих вузів. Урочистий вечір, присвячений Л. Курбасу, пройде в Харківському академічному українському драматичному театрі ім. Шевченка.

Крім цього, у рамках наукової конференції відбудеться презентація бібліографічного покажчика праць, присвячених Л. Курбасу. У цей покажчик увійдуть також архівні матеріали з фондів театру ім. Т. Шевченка, Літературного та Історичного музеїв, приватних архівів. Покажчик готує бібліографічний відділ бібліотеки ХДАК, де завідувач кафедри режисури, професор **С. І. Гордєєв** разом з завідувачем бібліографічного відділу **С. В. Євсеєнко** збирають для нього матеріал, формують концепцію видання та вибудовують композицію покажчика.

С. І. Гордєєв: «У процесі пошуку нових неопублікованих матеріалів у харківських архівах, ми несподівано знайшли листування Л. Курбаса із відомим драматургом І. Дніпровським. У своїх листах до драматурга Л. Курбас пише про людей, що його оточують, а також про постановку п'єси «Яблуневий полон», яка, до речі, стала блискучою прем'єрою театру «Березіль». Ці листи — справжнє відкриття у науці. Вони цікаві тим, що підкреслюють значення Л. Курбаса не тільки як видатного режисера, але й розкривають його пошуки, пов'язані із системою виховання березільського актора, зокрема у листах підкреслюється, що ця система допомагає акторам грати на сцені ролі різноманітні за стилем та жанром, бути «синтетичними» в розв'язанні проблем, що торкаються виконавчого перевтілення».

У нас в академії теж будуть проходити заходи, присвячені ювілею — 125-річчю з дня народження Л. Курбаса. Студентський навчальний театр ХДАК у рамках 10 театрального сезону покаже декаду вистав, присвячених цій даті. 28 лютого буде проведений вечір для студентів і викладачів академії, на якому, до речі, будуть показані відеоматеріали, серед яких є документальні кадри з життя Л. Курбаса, відгуки про нього сучасних діячів української культури, відомих театрознавців, акторів, режисерів.

Бурсац, узвіз. — 2012. — Січень. — С. 8.

«БІБЛІОТЕКАР РОКУ – 2011»

Колектив **Харківської державної академії культури** щиро вітає переможницю професійного конкурсу «Бібліотекар року – 2011» у номінації «Кращий бібліографічний покажчик», завідувача довідково-бібліографічного відділу бібліотеки ХДАК **Євсеєнко Світлану Василівну**.

«Дайджест — це віддзеркалення іміджу вищого навчального закладу в пресі», — стверджує Світлана Василівна Євсеєнко.

Переможниця цього річного конкурсу «Бібліотекар року – 2011» також зазначає, що довідково-бібліографічний відділ бібліотеки ХДАК уже багато років у режимі диференційованого обслуговування керівництва здійснює моніторинг преси, яка віддзеркалює наукову, навчальну та культурну діяльність нашої академії.

«Наша задача, — говорить Світлана Василівна, — полегшується тим, що багато років бібліотека підписує практично всю міську пресу. Але не залишаються осторонь і самі викладачі,

які приносять замітки про себе з регіональних газет Харківської області та зарубіжних газет. Принцип роботи зі статтями такий: інтерв'ю з ректором, викладачами академії, статті, які повністю присвячені академії, подаються без скорочень. В інших випадках стаття проходить аналітико-синтетичну обробку, яка полягає в умінні вибрати головні фрагменти, при цьому не порушуючи концепції статті».

Про те, яким же є кращий бібліографічний покажчик (дайджест) 2011 року, в чому його унікальність і неповторність, і піде мова далі.

Світлана Василівна Євсеєнко:

— У структуру дайджеста «Віват, Академіє!» входять: інформація від укладачів, передмова ректора академії **В. М. Шейка**, що підвищує статус видання, основний текст, згрупований за роками (2009–2010 рр.). Дайджест також містить покажчик персоналій, покажчик творчих колективів ХДАК та покажчик періодичних видань, матеріали з яких використано.

Так, у покажчику персоналій наводяться прізвища не тільки викладачів, студентів та випускників ХДАК, а також учасників інтерв'ю.

До покажчика творчих колективів ХДАК увійшли гурти, фольклорні групи, театри, хори і т.д., про які згадувалось у газетах за означений період.

Покажчик періодичних видань наводиться у виданні вперше. Вважаємо, що саме він у концептуальному вигляді свідчить про популярність ХДАК у пресі.

АВТОБІОГРАФІЧНА ДОВІДКА:

Євсеєнко Світлана Василівна закінчила бібліотечний факультет Харківського державного інституту культури в 1984 році. З того ж року працює в довідково-бібліографічному відділі, з 2004 року — на посаді завідувача. Минулого року вже була переможцем у конкурсі «Кращий бібліотекар року — 2010» за бібліографічний покажчик, випущений до 60-річчя **Н. М. Кушнарєнко**.

«Унікальне видання, яке не має аналогів» — саме таку оцінку кращому бібліографічному покажчику (дайджесту) 2011 року «Віват, Академіє!», який був підготовлений співробітниками довідково-бібліографічного відділу нашої бібліотеки під керівництвом Світлани Василівни Євсеєнко, дав ректор Харківської державної академії культури Василь Миколайович Шейко.

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА:

Уперше дайджест, підготовлений співробітниками бібліотеки ХДАК під назвою «Що написано пером...», було видано на базі академії в 1995 році. Цей інформаційно-аналітичний продукт охоплював 66 газетних публікацій та їх фрагментів, що вийшли друком упродовж 1991–1994 рр. Він вражав своєю якістю та значимістю не лише викладачів і співробітників ВНЗ, але й усю вітчизняну професійну спільноту.

У 1998 році вчена рада ХДАК прийняла рішення щодо зміни назви дайджесту «Що написано пером...» на «Віват, Академіє!». Ця доленосна ухвала мала інноваційне підґрунтя: дайджест набув статусу продовжуваного видання, що виходить друком із певною періодичністю нумерованими випусками.

Так, перший випуск дайджесту «Віват, Академіє!» опубліковано в 1999 році. Він містить 154 публікації, що вийшли друком у 1995–1998 рр.

Другий випуск дайджесту «Віват, Академіє!» було видано в 2004 році вже у двох частинах. Він містить 394 публікації. Зокрема перша частина охоплювала 190 публікацій, що вийшли впродовж 1999–2000 рр., друга частина — 204 публікації, що вийшли протягом 2001–2003 рр.

Третій випуск дайджесту «Віват, Академіє!» було видано в 2006 році. Він відбиває 190 публікацій, що вийшли друком у 2004–2005 рр.

Четвертий випуск дайджесту вийшов друком 2009 року. Він містить 298 газетних публікацій 2006–2008 рр.

І нарешті п'ятий випуск дайджесту «Віват, Академіє!» вийшов друком у 2011 році. Він акумулює 187 газетних публікацій 2009–2010 рр.

Бурсац, узвіз. — 2012. — Січень. — С. 9.

БИБЛИОТЕКА ХХІ ВЕКА

На днях в Харківській обласній бібліотеці для дітей состоялась торжественная церемонія відкриття регіонального сайту дитячих бібліотек Харківської області — «Бібліогородок — дитяче простірство».

Начальник управління культури і туризму Харківської облгосадміністрації Дмитрій Кузнецов дав високу оцінку проекту, відмітив, що саме бібліотеки, бібліотечні працівники стоять в авангарді цих змін в нашій області, які зараз відбуваються, в тому числі в плані інформаційного забезпечення. <...>

Створення цього сайту стало можливим завдяки гранту, який виграла бібліотека в квітні 2011 року в рамках програми «Бібліомост».

<...>

На відкритті сайту побували партнери і гості — директор Харківської громадської організації «Центр реабілітації молодих інвалідів і членів їхніх сімей «Право вибору» В. А. Бутенко, президент громадського об'єднання «Вірю в тебе» Карлігаш Ракішева (Казахстан), представники деканату факультету бібліотекознавства і інформатики Харківської державної академії культури, а також завідувачі дитячими бібліотеками області, педагоги, читачі.

<...>

Харків. відомості. — 2012. — 2 лютого. — С. 4.

І. Борис

ТАЇНСТВО ТЕАТРУ ВІД ІГОРЯ БОРИСА

Відомому театральному режисеру, педагогу, громадському діячеві, заслуженому діячеві мистецтв України **Ігорю Олександровичу Борису** виповнилося 60! Митець належить до того кола ментально українських художників, які особливо тонко відчувають українську класичну та модерну драматургію і поезію. Обіймаючи сьогодні дві посади — декана театрального факультету **Харківської державної академії культури** та завідувача кафедри режисури драматичного театру Харківського національного університету мистецтв ім. І. Котляревського, досвідчений майстер не залишає надії, що саме молодим людям мистецтва вдасться здійснити зміни на краще у сфері театрального мистецтва.

— Ігорю Олександровичу, нині Ви авторитетний педагог. Кого вважаєте своїми вчителями?

— Першим своїм учителем вважаю рідну бойківську землю. Батько мій закінчив духовну академію, навчався в Йосипа Сліпого, знаменитого митрополита. Бабуся по лінії матері, Клементина Ковальська, родом була з Кракова. Тому й генетично, й у плані традицій у мене поєдналися різні культури. Змалку часто випадало їздити з батьком на похорони, весілля, хрестини, бути присутнім при обрядах, ритуалах, якими освячували храми та будинки. З іншого боку, моя мати в Польщі була актрисою аматорського театру...

Згадуючи школу на Львівщині, не обмину вагомий вплив заслуженого артиста України Івана Давидовського, колишнього березільця, який давав нам уроки майстерності актора. Моїми викладачами в театральному училищі були Олександр Гринько, Богдан Антків, Борис Романіцький, Володимир Максименко. Головний режисер театру ім. М. Заньковецької Михайло Гілярівський дозволяв мені виходити в масовці ще як я був студентом. Режисурі я навчався на курсі Ірини Молостової в Київському інституті театрального мистецтва ім. І. Карпенка-Карого. На першому курсі мені випало щастя слухати лекції з теорії режисури у відомого соратника Леся Курбаса Михайла Верхацького.

— Географія ваших театральних виражів охоплює всю Україну: Львів, Київ, Запоріжжя, Харків... Роботу в якому з цих театрів Ви самі вважаєте своїм найбільшим успіхом?

— По-своєму дорогий для мене рідний театр ім. М. Заньковецької. У моїй дипломній виставі на цю сцену виходили зірки української Мельпомени: Анатолій Хостікоєв, Богдан Ступка, Віталій Розстальний, а художнім керівником постановки — відповідно також учителем — був Сергій Данченко.

Згодом я здійснив кілька постановок у Запорізькому театрі і звідти був направлений на дворічне стажування в Московський театр ім. Є. Вахтангова, де мав можливість спілкуватися з М. Ульяновим, В. Лановим, Ю. Борисовою, І. Купченко! Художній керівник театру Євген Симонов доручав мені окремі репетиції у своїх виставах.

Після Москви в Запоріжжі мені запропонували очолити молодіжний театр. Там я першим поставив поему «Мама і нейтронна бомба» Є. Євтушенка, зробив виставу за «Навіки дев'ятнадцятилітніми» Г. Бакланова — вона стала переможцем Всесоюзного огляду театрів для дітей та юнацтва.

Особисто для мене найцікавішим був період роботи в Івано-Франківському театрі з 1986 по 1990 рр.

Завдяки спільній діяльності з директором театру відбувався розквіт театру на Прикарпатті, а для мене особисто — етап розуміння справжнього театру. Задля вистави «Тіні забутих предків» М. Коцюбинського ми з акторами два місяці жили в горах, спостерігали за звичайним життям бойків. Врешті створили цікаву виставу.

Потім мене запросили посісти посаду головного режисера в Харкові, де колись працював Лесь Курбас. Для мене найголовніше в діяльності Курбаса — це щоденний процес пошуку й відкриття лабораторно-дослідницької роботи в театрі. Я трішки повернув це до його театру. Протягом тих 5 років, що я очолював театр, десяток молодих режисерів поспробували себе як на малій, так і на великій сцені.

Тоді я й сам здійснив чимало постановок, проте етапними вважаю вистави «Король Лір» з незабутнім Леонідом Тарабариним у головній ролі та «Украдене щастя» І. Франка. У 1996 році я покинув театр з власної ініціативи, бо зрозумів, що почався новий етап: ринкові відносини при капіталістичних стосунках етносу і народу. От і зараз театр продовжує втрачати рівень височезної професійності, який був напрацьований попередніми поколіннями, у будь-який спосіб заволодіваючи увагою глядача. А театр не має опускатися до рівня офіціантів. Звичайно, є винятки. Сьогодні для мене це Запорізький театр ім. В. Магара під керівництвом заслуженого діяча мистецтв України В. Слонова, у якого я останніми роками здійснив постановки: «Апостол Андрій», «Таїнство творіння», «Нестор Махно», «Майська ніч», «Алеко і Земфіра»...

— Серед Ваших особливих заслуг — організація і проведення першого в Україні Міжнародного фестивалю «Березіль – 1993», що став визначною подією не тільки для культурного життя міста Харкова, а й усїєї України. Яку мету Ви ставили собі? І чому цей фестиваль не став певною традицією?

— Головною ідеєю було зберегти наші стосунки з іншими театрами світу, ті контакти, що з розпадом Радянського Союзу почали руйнуватися. Я хотів поєднати у фестивалі традиції, сучасність і майбутнє. Я бачив за цим фестивалем продовження, проте фатальну роль зіграв випадок. Пішов із життя губернатор О. Масельський, який підтримував фестиваль. Але я вірю, що сьогоднішня влада розуміє: будь-який пам'ятник, будь-який фестиваль підносить рівень культури України і дає можливість стати вище на щабель духовності, гуманності та інтелектуальності.

— Ваша вистава «Украдене щастя» й до сьогодні в репертуарі Харківського театру ім. Т. Шевченка. Як гадаєте, чому саме вона?

— Жоден із наступних режисерів, який знімав постановки попередників, не здійснив руку на виставу «Украдене щастя». Адже це театр державний і саме національного спрямування, тому вистава «Украдене щастя» за І. Франком, мені здається, житиме доти, доки існуватиме сам процес розуміння такого театру.

Ця вистава для мене позиційна, бо саме глядач має входити в театр, а не театр іти до глядачів. Для мене театр — це храм. Коли людина приходить у храм мистецтва театру, вона прагне спілкуватись із собою подібною людиною на сцені. В театрі не слід відпочивати, розважатися, навпаки тут глядач має відчутти і зрозуміти те, чого в житті ще не знає. Театр має бути донором духовності, місіонером, має виховувати і проводити освітянську систему художньої ідеології. Сьогодні, на жаль, попереду йде видовище і шоу, а те, про що я говорю — вторинне. Тут потрібно працювати не лише театру, а й державі. Держава відпустила цей процес на самоплив і не контролює зараз. Якщо в приватному театрі можна робити альтернативне мистецтво, то державний театр має нести, і особливо в Україні, мораль, традиції, що закладалися багато століть.

— Зараз Ви очолюєте театральний факультет Харківської державної академії культури і кафедру режисури Харківського національного університету мистецтв ім. І. Котляревського.

Ви усвідомлюєте різні театральні школи цих вузів? Чи відрізняється ваша робота з їх студентами на практиці?

— На мою думку, немає різних театральних шкіл. У нас є одна школа — «система К. Станіславського». Її у Львові, і в Києві, і в Харкові в основі лежить вона. Якщо ти знаєш, що маєш дати людині сьогодні, а вона має це продовжити, то це вже не школа, а майстерня. Власне, так є для мене. Ясна річ, що я продовжуватиму створені в Академії культури напрацювання і в університеті мистецтв.

— Ви також є автором ряду доповідей та публікацій, присвячених особливостям власної творчої майстерні. Розкажіть про свою методику.

— Останніми роками я займаюся експериментом. Моя майстерня називається ЕКМАТЕДОС (експериментальна майстерня театральних досліджень). Її діяльність спрямована на формування універсальних акторів спеціалізації драматичного театру й кіно ХХІ століття. За моєю термінологією це передбачає оволодіння методикою ПАСВІСУ (паралельний світ існування в середовищі невидимого світу вистави). Визнаними досягненнями на цьому шляху стали такі навчальні вистави, як «Яма», «Одержима», «Осінь кохання». Нині я працюю над книгою під робочою назвою «Таїнство творіння актора і режисера».

Бесіду вела Н. Губрій

Культура і життя. — 2012. — 17 лют. — С. 10.

ЛЕСЬ КУРБАС — НАШ ВЕЛИКИЙ ЗЕМЛЯК

Вчера на городском кладбище № 13 состоялось торжественное возложение цветов к могиле-пантеону семьи украинского режиссера Лесь Курбаса.

Торжественное событие было посвящено 125-летию со дня рождения основателя театра «Березиль». Почтить память выдающегося деятеля культуры пришли заместитель городского головы по вопросам развития и жизнеобеспечения города Игорь Терехов, представители Союза театральных деятелей, театров им. Т. Г. Шевченко и музкомедии, студенты и преподаватели Харьковского национального университета искусств им. И. П. Котляревского, **Харьковской государственной академии культуры**.

Заместитель городского головы отметил, что культурная жизнь в Украине того времени развивалась и достигла значительных высот именно благодаря таким людям, как Лесь Курбас. «В Харькове проходил особый период его жизни, и мы гордимся тем, что стараниями великого режиссера в городе был создан театр «Березиль». Вся культурная элита того времени сконцентрировалась вокруг этого театра — Остап Вишня, Наталья Ужвий и многие другие деятели культуры. Это был революционный прорыв в искусстве, именно тогда создавалась целостная система культурного развития Украины. К сожалению, Лесь Курбас повторил судьбу гениев того времени, которым инкриминировали идеологические ошибки и которые трагически закончили свою жизнь. Думаю, лучшей памятью Лесю Курбасу станут новые постановки, которые будут радовать харьковчан», — отметил Игорь Терехов.

Харьк. известия. — 2012. — 25 февр. — С. 1.

И. Борис

В ЕГО ЖИЗНИ БЫЛ ЗАПРОГРАММИРОВАН РОК

...25 февраля руководители города и области, представители общественности и творческой интеллигенции возложили цветы на могилу Лесь Курбаса и почтили его память. А помнит ли о нем широкий городской «загал», как теперь говорят? Советуются ли мысленно с мастером современные театральные постановщики? Как относится к мэтру театральное «племя младое, незнакомое»? Об этом мы поговорили с деканом факультета театрального искусства **Харьковской государственной академии культуры Игорем Борисом**.

— Игорь Александрович, вы — декан факультета театрального искусства Харьковской государственной академии культуры, заслуженный деятель искусств Украины, ваши регалии,

звания и титулы можно перечислять долго, а что бы вы сочли нужным рассказать о Курбасе сегодня тому, кто интересуется ярким и известным человеком, прославившим не только Харьков, но и национальный украинский театр?

— Сегодня?.. Сегодня есть как бы две позиции, это — имя Курбаса, личность его и современный срез, состояние, характеризующие размышления в его исследованиях, изреченных 80–90 лет назад в методике «театра акцентированного воздействия» и «театра метода превращения». Он соединил в себе интересную такую историю: западно-европейскую культуру Австро-Венгерской империи до Первой мировой войны с русской, российской культурой. Дело в том, что Курбас как раз в то время переехал в Россию. Киев тогда еще — 1914–1917 годы — был в Российской империи, и, взяв на вооружение все то, что он видел в Германии, Австрии, Польше и приближенной к ним части Западной Европы, сохранил и объединил с этнично-фольклорной структурой человека, выросшего на традициях той части земли, которая называется Галичина. <...>

А уже во Львове в театре «Руська бесіда», когда он увидел и оценил профессиональный уровень актеров, которые тогда там работали, Курбас создал, как теперь говорят, блок обучений, полученных им сначала во Львовском университете, потом на философском отделении в Вене, после общаясь в Тернополе на «тернопольских театральные вечерах» в 1910–1911 годах, а далее и по приезде в Киев по приглашению Николая Садовского. <...> Эксперименты начались в 1916–1917 годах в Молодом театре. К тому времени МХАТу, например, было около 20 лет, в нем Станиславский уже внедрял свою реалистическую систему психологического театра, а малороссийский театр, тогда он еще назывался театром под руководством Николая Садовского, только проводил, привносил свои традиции национального театра. И Лесь Курбас понял, что необходим как бы соединительный момент западноевропейского и не просто российского, малороссийского, но и украинского национального театра с современным каким-то направлением. Он начал искать это современное направление, и первые поиски новой методики работы актеров, режиссеров, художников, литераторов постепенно, год за годом, через Молодой театр к 31 марта 1922 года завершились созданием театра «Березиль». Сначала эксперименты и поиски продолжались на расстоянии, а в 1926 году маэстро в конце концов приезжает в первую столицу Украины. Вот тут и разворачиваются уже очень мощно его экспериментальные творческие мастерские, режиссерская лаборатория, в которой работали по всем театральным специальностям. Сюда же потом примкнули и деятели так называемого пролеткульта — писатели, художники, появились Николаи — Хвылевой и Кулиш, а с последним — спектакли «Мина Мазайло», «Народный Малахий», «Патетическая соната», «Маклена Граса», ставшие в основе направления «Театр политической сатиры».

Но в 1928–1929 годах начинается коллективизация, а в 1930–1933 — голодомор, и политическая ситуация в стране и в театральном искусстве трагически переплетается. После «Маклена Граса» уже ничего свободолобивого, новаторского и самостоятельного на украинской театральной сцене не случилось. Причем, я до сих пор не думаю, что это был театр такого уж прямого антивывоза, но он был очень морально, ударно, мысленно, этически направлен против режима тоталитаризма и диктатуры: человек должен быть все время ищущим и свободным.

<...>

— Ваши нынешние студенты хорошо знают Курбаса, не говорят ли, что это вчерашний день в театральной эстетике?

— Тут имеет место интересный парадокс: в этом смысле 20 лет независимой Украины распределились на странные этапы. Начальный — это харьковский театральный фестиваль «Березиль – 93», мой первый выпуск, поколение, еще немного сохранявшее болевые ощущения переживаний друг за друга, потому что пришли из советской действительности, последнего периода 90-х годов, горбачевской оттепели. Потом, как мне показалось, был какой-то спад — конец 90-х — начало 2000-х, когда студентам ничего не было нужно, кроме очень интенсивно «работающего» момента информационного поля: телевидения и начала компьютеризации. <...> Следующее поколение с 2005–2007 годов уже чуть-чуть остыло к сложившемуся информационному изобилию и, сидя в Интернете, не шарахается из стороны в сторону, а интересуется в основном тем, что нужно. А последние года два-четыре уже прислушиваются к тому, что скажут с кафедры и пытаются понять не только культурные традиции Европы, мира, но и национальные — имею в виду, конечно, культуру, в основном театральную и кино. Я это уже

чувствую. Может быть, это связано и с тем, как все преподается, но результаты, безусловно, видны. Уже нет такого: ой, да это шароварщина, хуторянство, архаизм — молчат. А если молчат, значит, думают.

— Вам, конечно, как педагогу виднее, но всегда ли так?.. Может быть, молчат потому, что, как теперь говорят, «пофигисты»?

— А это же надо проверять! А, молчишь, — встань и покажи! На практике! Нет, за последние пять-семь лет я вижу неплохие изменения. Вижу, что и им уже тяжело смотреть на представление в стиле «чего изволите?», быть официантом на театральной сцене, о чем я всегда говорю, когда имею в виду спектакли, предполагающие только своеобразное обслуживание зрителей, потакание их самым низменным инстинктам и т. д., когда сказал слово и зал должен смеяться, произнес матерное выражение и зал должен опять быть довольным. Все-таки нынешние студенты пытаются осознать свое мироощущение, мирознание, мироприемлемость, мировоззрение для того, чтобы понять, что человек живет не для того только, чтобы развлекаться в этом грешном мире, что нужно пытаться и освежиться духовно, морально, пытаться отмыться от черноты этой реальной, всегда сложной жизни, а сейчас еще и откровенного выживания при рыночных отношениях.

— Вы не первый год преподаете Леся Курбаса, знаете его, любите, проводите научные исследования, проясните, пожалуйста: что-либо мистическое присутствовало во времена его гибели в стенах Театра «Березиль» или все-таки, как многие его коллеги, он попал в жернова эпохи?

— Я бы ответил таким образом: любой мистицизм сегодня и физически, и математически, и кибернетически, и космически, и еще Бог знает, как можно объяснить, понимаете? Любые тени, любые восставшие из пепла и т.д. Думаю, что там было другое: его, Леся Курбаса, энергетика была настолько сильна, мощна — и, надо сказать, не только его одного, но и некоторых из его окружения, той же Валентины Чистяковой, жены Курбаса, Марьяны Крушельницкого, молодого Романа Черкашина, некоторых других, — что он чувствовал, но не замечал возможности такого финала. То есть за этим своим фанатизмом, бесконечным желанием каждый день, каждую минуту и секунду созидать, творить, противопоставлять, думать, одновременно уставать, но вести за собой, он не представлял того, что все может кончиться крахом его личной жизни. И, если намеренно не заметить этого, можно сказать: да, в его жизни был запрограммирован рок. <...>

Беседовала Т. Невская

Харьк. известия. — 2012. — 1 марта. — С. 5.

И. Клепикова

«ОТДАТЬ ШВАРТОВЫ!»

Впервые вручена Литературная премия Уральского федерального округа.

Премия учреждена в конце 2011 года с заранее оговоренной миссией («от писателей ждут ярких литературных образов Урала и Сибири, развития лучших традиций отечественной литературы»).

На соискание премии, несмотря на ее дебют, заявили со своими произведениями аж 60 авторов. Причем не только уральцы, но представители Украины, Белоруссии, Азербайджана, Израиля... <...>

Предваряя вручение, которое состоялось в резиденции Полномочного представителя Президента России в УрФО, заместитель полпреда Сергей Сметанюк сказал: «Речь идет о подлинной, качественной литературе, а не той рыночной, что заполонила книжные прилавки. Как правило, добротной литературе — книгам «с большой дистанцией» — нужна поддержка.

<...>

ПОЗДРАВЛЯЕМ!

ЛАУРЕАТЫ ЛИТЕРАТУРНОЙ ПРЕМИИ УРАЛЬСКОГО ФЕДЕРАЛЬНОГО ОКРУГА

<...>

СПЕЦИАЛЬНАЯ НОМИНАЦИЯ «ВЕРНОСТЬ ИСТОКАМ»

<...>

Леонид Мачулин (Украина) за цикл очерков «В поисках своей реки»

<...>

Областная газета [Свердловск]. — 2012. — 3 марта. — Режим доступа: http://www.oblgazeta.ru/media/newspaperpdf/pages/2012-03-03_og_88-89_8.pdf

И. Кобзарь

«ТАЛИЦА» — НЕЗАМЕРЗАЮЩИЙ ИСТОЧНИК

Делай что должно — и будет тебе. Если судить по делам, то становится понятно, что этим духовным наказом и руководствуется возглавляемое М. П. Годуновым Русское национально-культурное общество Харьковской области, по инициативе и при поддержке которого уже в 11-й раз состоялся в Харькове фестиваль русского народного творчества — с необычным для южного уха трогательным названием «Талица».

Если мы посмотрим в справочники, то обнаружим 49 рек и 8 городков России с именем Талица, не считая вариаций! Название харьковского фестиваля символично, поскольку изначально «талица» означает незамерзающий источник.

<...> Фестиваль поддержан генеральным консульством Российской Федерации в Харькове, государственными администрациями Харьковской (Украина) и Курской (Россия) областей, Харьковским городским советом, Управлением Южной железной дороги. А соучредителями его также стали Харьковский союз коллективов и мастеров русского народного творчества и Харьковский союз предпринимателей.

<...>

Цели фестиваля просты, понятны и законны: сохранение и развитие русской народной культуры за пределами современных границ России — как неотъемлемой, живой и плодотворной ветви культуры России, Украины, Беларуси, Молдовы и других стран, наполнение реальным содержанием права на русскую культурную самобытность, русскую идентичность.

<...>

Впечатлениями о прошедшем фестивале с нами любезно поделился его художественный руководитель — заслуженный артист Украины, заместитель декана музыкального факультета **Харьковской академии культуры В. Н. Цыцырев**, отметивший на нынешнем форуме свое 60-летие, а также 40-летие творческой деятельности.

Виктор Николаевич подчеркивает, что харьковская «Талица» по-прежнему уникальна, других русских фольклорных фестивалей в Украине больше не проводится! Ни на Левобережье Днепра, и уж тем паче, на Правобережье. Однако русские фольклорные коллективы здесь стараются сохранять свою аутентичность, берущую начало еще от русских поселенцев многовековой давности.

Таковыми художественный руководитель фестиваля назвал несколько ансамблей из райцентров Харьковщины: оркестр народных инструментов детской музыкальной школы г. Первомайский (руководитель Л. Замчурина, солистка Н. Евдокимова), коллектив «Слобода» из Дергачевского района, коллективы из Новой Водолаги и Краснограда.

В. Н. Цыцырев отметил также профессионализм народного танца «Вдохновение» изюмского городского Дворца культуры Харьковской области (руководитель Наталья Дикань), оба коллектива из Луганска.

В нынешнем году, по мнению В. Н. Цыцырева, фестиваль был одним из самых мощных за все 11 лет.

Это уже не назовешь «малым делом». В фестивале «Талица» в этом году приняло участие 33 коллектива с общим числом профессиональных и самодеятельных артистов более 850 человек! <...>

С удовлетворением организаторы отмечают участие в форуме представителей разных поколений. <...>

В. Н. Цыцырев особо подчеркивает значение народной культуры, которая ярко и выразительно воспроизводит образы окружающего мира, переживания людей, жизненные и исторические события. Следует подчеркнуть, что В. Цыцырев, помимо «Талицы», является художественным руководителем еще трех фестивалей: «Мой Пушкин» (школьных сочинений и рисунков; с него-то все когда-то и началось благодаря инициативе М. Годунова), молодежного фестиваля «Победа» (песен Великой Отечественной войны), фестиваля духовных песнопений «Покровские голоса» (начавшего работу еще по благословению митрополита Харьковского и Богодуховского Никодима и проводимого ежегодно осенью в Успенском соборе).

<...>

Ответственность за сохранение и развитие народной культуры русского зарубежья лежит на современном поколении русских соотечественников — живущих как в России, так и за ее пределами. Так считают организаторы харьковской «Талицы».

Время. — 2012. — 6 марта. — С. 7.

М. Ефанова

ЗАСЛУЖЕННЫЙ АРТИСТ ПРЕСЛЕДОВАЛ НЕЗНАКОМКУ В ЦЕНТРЕ ГОРОДА

<...>

Заслуженный артист Украины **Леонид Марков** почти четверть века был одним из ведущих танцовщиков Харьковского театра оперы и балета. Сейчас он преподает в **академии культуры**. В артистической жизни маститого танцора было несколько женских ролей — Фея Карабос в балете «Спящая красавица», Марцелина в балете «Тщетная предосторожность» и Атаманша в «Бременских музыкантах», где ему довелось даже петь.

— Это было новое, неординарное решение, и я согласился. Моя Атаманша вышла шухарная, — признается актер.

Разбитная бабенка с разбойничьими замашками получилась легко. Леонид Марков так разошелся в этой роли, что во время спектакля немного попалил из театрального парабеллума. Артисту даже сделали замечание — мол, дети в зале пугаются стрельбы.

ДЛЯ МУЖСКОЙ ТАЛИИ ПОНАДОБИЛИСЬ ДВЕ БАЛЕТНЫЕ ПАЧКИ

Если Атаманша вышла сама собой — Марцелину танцор подсмотрел в жизни.

— Как-то мы сидели в кафе с приятелем и он сказал: «За тобой сидит Марцелина». Я обернулся, и действительно — за столиком сидела не очень красивая женщина: глаза немного навывкате (видимо, из-за базедовой болезни), пораженные подагрой руки. Женщина что-то рассказывала очаровательной девочке и из ее глаз струилась такая доброта, такой поток нежности — это было фантастическое зрелище. При всей своей некрасивости она была настолько обаятельна и светилась любовью, что я подождал, пока она выйдет на улицу, и пошел за ней по Сумской, чтобы скопировать ее неординарную походку. Не обращая внимания ни на поток машин, ни на людей, шел следом, повторяя все особенности ее шагов. И только через какое-то время очнулся: «Боже, что я творю, что обо мне подумают?».

А однажды на капустнике Леонид Владимирович станцевал умирающего лебедя Сен Санса.

— Для меня специально сшили пуанты 44 размера, из двух пачек сделали одну: моя талия в стандартную пачку балерины не помещалась, — улыбается танцовщик.

Зрители ожидали увидеть на сцене грациозную представительницу слабого пола и были в полном восторге, когда на сцену выплыл мускулистый «лебедь» в пачке и обычной мужской майке.

<...>

Веч. Харьков. — 2012. — 10 марта. — С. 20.

ПАМЯТИ СВЕТЛОГО СТУДЕНТА

У меня в руках книга «Энциклопедия шокирующих истин», изданная в 2001 году.

Написал ее **Валерий Гитин**, перу которого принадлежат еще более 20 изданий. 12 марта ему исполнилось бы 70 лет.

Я знал этого человека с 1960 года, когда 18-летний студент В. Гитин познавал азы театральной режиссуры в **Харьковском институте культуры**, где хороший вкус ему прививали профессора **А. Плаголин**, **Т. Ольховский** и **В. Ивченко**. В новой пьесе А. Арбузова «Иркутская история» Валерий трепетно сыграл роль Родика и уехал в Закарпатье, где поставил дипломный спектакль в профессиональном театре. Тяга к хорошей драматургии осталась у В. Гитина на всю жизнь. Он организовал в Харькове театр исторического детектива, начал писать прозу и его пьесу «Фортинбрас не придет» поставил академический театр им. Т. Шевченко.

Меня поражала энциклопедичность знаний Валерия, за которой стоял большой систематический труд. Регулярно, как на службу, ходил он в библиотеку им. В. Короленко и в архивы Областной прокуратуры, скрупулезно делал выписки, в результате чего появлялись такие книги как: «Свадебный катафалк», «Анатомия любви», «Корабль дураков, или Афоризмы житейской мудрости» в 2-х томах, «Всемирная история без комплексов и стереотипов», «Анатомия криминала». Последние годы своей жизни Валерий Григорьевич был тесно связан с казачеством и много доброго сделал для восстановления славных традиций Запорожского войска. Им написаны книги «Орден казацкого рыцарства», «Каинова печать», «Кавалерия любви, или Запорожцы во Франции». Последняя повесть издана дважды и мгновенно раскуплена читателями, ибо несет в себе увлекательную интригу и идеалы, которые воспевали классики: дружбы, добра и любви.

За свою деятельность на ниве популяризации идеалов казачества В. Гитин удостоен звания генерала-хорунжего, что равняется чину генерал-лейтенанта, а Союз писателей Украины избрал его Почетным членом Союза. Его мудрая проницательность и доброе отношение к людям частично переданы в романах и повестях, но в полной мере остаются у тех людей, которые знали его лично. Автор ушел, но остались его творения.

Главное. — 2012. — 10 марта. — С. 5.

Л. Филиппова

ТРЕНЕР ДЛЯ ИНТЕРНЕТА

На глазах одного поколения понятие информационной деятельности невероятно расширилось.

Интернет и мобильная связь поглотили радио, газеты, телефонию и телевидение, позволив нам получить доступ к любым данным, музыке, видео, новостным лентам, коммуникационным сервисам сети: общению через электронную почту, форумы, чаты, видеоконференции. Теперь каждой организации необходимы специалисты по информации, работающие на пересечении компьютерных, мультимедиа и интернет-технологий, систем документооборота и делопроизводства, информационно-аналитического обеспечения управления, архивного и библиотечного дела, — ведь сейчас любая социальная деятельность сопровождается сложными, интенсивно развивающимися информационными и коммуникационными процессами.

В Украине таких специалистов готовит только факультет документоведения и информационной деятельности **Харьковской государственной академии культуры**. Декан факультета **Людмила Филиппова** — известный ученый в области документальных коммуникаций и интернет-сервисов, гуманитарной информатики, библиографоведения — отмечает 60-летие со дня рождения и 30-летие научно-педагогической деятельности. Сегодня она — наш собеседник.

— Людмила Яковлевна, как вы пришли к информационной деятельности и современным информтехнологиям?

— Я окончила библиотечный факультет Харьковского института культуры (ХГИК, ныне — академия культуры, ХГАК), специализация — технические библиотеки и службы НТИ. Работала в библиотеке Харьковского инженерно-экономического института библиографом, а через год

возглавила справочно-библиографический отдел. Информационная и справочно-библиографическая — это работа для думающих и эрудированных людей. Чуть позже мне поручили организовать практически с нуля сектор НТИ. Вот так я и перешла к информационной деятельности.

Однако семь лет спустя мне пришлось поменять работу. В родном институте, на кафедре отраслевого библиографоведения стала преподавать техническую библиографию, а также другие отраслевые курсы. После защиты диссертации в Московском институте культуры я перешла на кафедру информатики ХГИК. И вот уже 20 лет работаю в сфере информационных технологий, вначале доцентом, а сейчас профессором кафедры информационно-документных систем. Позже освоила и интернет-технологии уже в качестве участника международной программы IREX, один из проектов которой был ориентирован на внедрение этих технологий в гуманитарную сферу. Была тренером по основам интернета, а также первым автором контента веб-сайта ХГАК.

— Что изменилось в науке с тех пор, когда вы начинали свою деятельность?

— В то время науку ценили и уважали, да и оплачивали достойно. Сейчас многое поменялось в обществе, в людях: к сожалению, нередки случаи циничного и даже халтурного отношения к научной работе, молодежь плагиатит из интернета.

На научную, как и на другие виды деятельности, существенно влияют информационные и интернет-технологии, а позитивно или негативно это влияние, зависит от человека, от того, насколько он научно чистоплотен, порядочен, профессионален.

ЭТА СПЕЦИАЛЬНОСТЬ УНИВЕРСАЛЬНА

— Возглавляемому вами факультету в этом году исполнилось 15 лет. Как он создавался?

— Он начинался в 1995 г. как специализация на библиотечном факультете. С 1997-го организационно оформлен в самостоятельный факультет. А в 1999-м после защиты докторской диссертации меня назначили деканом этого факультета, возможно, и потому, что тема моей диссертации была на стыке гуманитарной (документально-библиографической) и компьютерной проблематики.

Я возглавляю факультет 13 лет. Начало было сложное, имелись расхождения по поводу путей развития. Но постепенно выработалась сегодняшняя концепция, которая объединяет и документоведческую, и информационно-компьютерную, и гуманитарную подготовку, предлагая студентам два основных направления: информационно-аналитическое и административно-кадровое.

Наши выпускники — это специалисты по информации, которая функционирует в обществе на любых носителях и в любых сферах деятельности.

А необходимость в них была и есть, потому что информатизация, компьютеризация и «интернетизация» коснулись всех сфер жизни современного общества.

— Ваши питомцы легко находят работу?

— К перспективным местам трудоустройства наших выпускников я бы отнесла службы и подразделения информационно-аналитической деятельности, которые организуют свою работу на базе информационных и интернет-технологий.

Информационно-аналитическая подготовка делает нашу специальность почти универсальной. Поэтому наши выпускники успешно адаптируются практически к любой сфере социальной деятельности, где необходима профессиональная обработка документов и информации. В частности, это могут быть информационный поиск и мониторинг интернет-ресурсов, аналитико-синтетическая обработка документов и информации и подготовка соответствующих аналитических форм, научно-информационная и информационно-библиографическая деятельность, формирование информресурсов учреждения, систем управления электронным документооборотом, баз данных, электронных архивов.

— Готовят ли подобных специалистов за рубежом?

— Знаю, что в США есть две похожие специальности. Первая — гуманитарная, информационно-библиотечная (или информационная), обучение по которой максимально приближено к потребностям информационно-аналитической деятельности и базируется на информационных и интернет-технологиях. Вторая — техническая, предполагающая подготовку инженерных работников, которые занимаются программированием и администрированием систем электронного документооборота.

В России есть похожая специальность, которая также родилась на библиотечно-библиографических кафедрах Московского и Ленинградского институтов культуры — документационное обеспечение управления, но она относится исключительно к сфере менеджмента. А вот сочетание документоведения и информдеятельности в одной специальности — уникальная особенность украинского высшего образования.

БИБЛИОТЕКАРЕЙ В США УВАЖАЮТ

— Вы стажировались в Иллинойском университете в Чикаго. Каковы ваши впечатления?

— Это было уже давно, в 2000 г. Я тогда выиграла конкурс и получила грант для научного исследования возможностей применения интернет-технологий в библиотеках Украины. В то время наши библиотеки только начинали осваивать интернет.

Эта стажировка многое мне дала в плане научного и преподавательского развития; я позаимствовала из американской системы образования некоторые методики проведения практических занятий, темы и проблемы для своих магистров и аспирантов. И еще мне удалось побывать в Высшей школе библиотечных и информационных наук **Pratt Institute в Нью-Йорке, поучаствовать** в международных и американских конференциях, семинарах и форумах. Впечатлений было много, и, безусловно, польза для профессионального развития огромная.

Подобные программы и гранты предлагают и сейчас, и я всегда говорю студентам и аспирантам, что не надо быть ленивыми и пассивными — участвуйте в конкурсах, стремитесь к развитию!

<...>

ПОКА ЕСТЬ СТУДЕНТЫ И УЧЕНЫЕ, БИБЛИОТЕКИ НЕ ИСЧЕЗНУТ

— Среди ваших научных интересов — библиотечно-информационные интернет-ресурсы и интернет-сервисы. Как повлияло развитие информтехнологий на библиотеки?

— Интернет во многом сейчас заменяет библиотеки, особенно для молодежи. Но библиотека — очаг культуры и образования и, по-моему, бессмертное учреждение, оно будет до тех пор, пока существует человечество.

Библиотекам следует активнее реагировать на вызовы интернет-технологий. Конечно, им помогает и государство, и международные программы. Вот и сейчас Международный фонд Билла и Мелинды Гейтс предоставляет гранты библиотекам на получение компьютерной техники и доступа к интернету. И в тех населенных пунктах, которые получают компьютеры по этой программе, библиотеки становятся интернет-центрами, а заодно привлекают новых читателей. Надо адаптировать украинские библиотеки к реалиям информационного общества. Нельзя всю информацию в современных библиотеках хранить только в бумажном виде, надо доверять техническим средствам и компьютерам, переводить ее в цифровую форму, давать читателям свободный доступ к электронным каталогам и к базам данных, которые размещаются на библиотечном веб-сайте.

— Если все ресурсы будут доступны в электронном виде, то не окажутся ли читальные залы пустыми?

— Не думаю, что библиотека останется без читателей, пока есть учащиеся, студенты, аспиранты, научные работники и преподаватели, которые постоянно нуждаются в информации и знаниях. «Удаленный» пользователь библиотеки тоже относится к категории «читатель», а их количество будет возрастать по мере разумной организации контента библиотечного веб-сайта, предоставления в их распоряжение библиотечных ресурсов и поискового аппарата к ним.

К компьютеризации и интернетизации библиотек нужно относиться спокойно и доверительно. Молодежи нужно больше доверять, потому что многие проблемы библиотек упираются не только в финансирование, но и в отношении библиотекарей к своей работе.

НУЖНО ЗНАТЬ, КАК ПРАВИЛЬНО ИСКАТЬ...

— С появлением интернета в науке обострилась проблема плагиата.

— Да, пиратская атмосфера в интернете присутствует, ведь он никем не регулируется, не контролируется и не управляется. Поэтому, к сожалению, проблемы защиты авторских прав и прав интеллектуальной собственности в сетевом пространстве обострились. Для борьбы с плагиатом создаются специальные компьютерные программы, призванные отслеживать это явление, в частности в диссертациях. Но наш народ весьма изобретателен, и я мало верю в эффективность таких программ. Больше верю в то, что человек должен уметь себя контролировать, воспитывать внутреннюю порядочность: человеческую и научную. Многие ученые, особенно старой закалки, используют интернет-публикации, однако же указывают их авторов, делают необходимые ссылки. Я придерживаюсь таких правил и своих студентов и аспирантов убеждаю делать только так, с уважением к любому авторскому труду, в том числе и в сети интернет.

— То, что интернет никем не контролируется, наверное, не совсем хорошо?

— Это реалии нашей жизни! Действительно, в сети множество информации: и очень полезной, и интересной, и негативной, и вредной. Но мы должны понимать, зачем обращаемся к

интернету, должны уметь находить нужное для работы, учебы или для отдыха. Но делать это надо самому пользователю, а не подчиняться воздействию многочисленных «засывалок»...

К тому же необходимо учиться фильтровать информацию. Например, на официальном веб-сайте какой-то организации ей стоит доверять, а если сайт авторский — надо еще подумать, достоверные ли сведения там разместили. Да, мешают баннеры, реклама (которая становится все назойливее), игры, эротика — но они и так везде! А негатив от интернета можно свести к минимуму, если знать, как правильно искать.

Как я уже говорила, интернет появился в нашей академии давно, в 1998 г. И тогда же мы с коллегами организовали дисциплину «Информационный сервис интернет», чтобы научить студентов грамотно пользоваться его услугами, прежде всего вооружить методикой поиска ради получения только релевантной информации. И для этого тоже существует наша специальность!

САМОРЕГУЛЯЦИЯ ПОВЕДЕНИЯ В СЕТИ — ЭТО ВАЖНО

— Не считаете, что интернет, открывая возможности неограниченного общения в соцсетях, как ни странно, не удовлетворяет потребности людей в настоящем общении?

— Мне кажется, люди становятся все более одинокими, им не хватает живого общения, раз хочется проводить много времени в социальных сетях, в блогах, пожалуй, это опасный соблазн, когда человек может сам себя ввергнуть в полное одиночество рядом с компьютером. Я наблюдаю за этим со скепсисом, и еще меня пугает, что там люди излишне откровенны, делятся своей частной жизнью — а не всегда знают, с кем!

У меня достаточный круг близких и друзей, с которыми я могу себя реализовать в этом плане, и мне не нужно обращаться к незнакомым людям.

— В каких соцсетях вы зарегистрированы?

— Ну конечно, в «Одноклассниках». И мне сразу ответили мои одноклассники, но только те, кто живет за рубежом: в Канаде, Израиле, США. А остальные, наверное, далеки от компьютеров.

— Вы впервые в Украине адаптировали курс «Компьютерная этика».

— Да, я приобрела в Чикаго учебник Деборы Джонсон «Компьютерная этика» и по приезде домой мне удалось внедрить такой курс в наш учебный план для бакалавров специальности «документоведение и информационная деятельность». Зачем он нужен? Но мы же студентов обучаем сервисам и технологиям интернета, и в этом отношении они вполне хорошо подготовлены на уровне продвинутых пользователей. Однако никто из них особенно не задумывается над морально-этическими и правовыми проблемами, возникающими в процессах взаимоотношений «пользователь – компьютер», «пользователь – интернет». Вот поэтому для сбалансирования разных взаимоотношений (не только потребительских) в интернет-коммуникациях и необходим учебный курс «Компьютерная этика» — как для инженеров-программистов, так и для пользователей всемирной паутины.

Предварительно потребовалось изучить и перевести содержание этой учебной дисциплины, адаптировать к нашим реалиям, так как в те времена Украина отставала от США в области компьютеризации образования и культуры как минимум на 30 лет.

И я полностью солидарна с мнением американских специалистов, что такую учебную дисциплину необходимо внедрять еще в школьных программах, воспитывать в детях цивилизованное, моральное отношение ко всему, с чем им приходится сталкиваться в сети, помогать им приучать себя к принципам саморегуляции поведения и самоуважения в любом месте, даже в виртуальном, где им кажется, что они сами по себе, без общественного воздействия, их никто не контролирует и там можно делать все что угодно.

ИНТЕЛЛЕКТ, ЭРУДИЦИЯ И ЖЕЛАНИЕ

— Каковы принципы вашей преподавательской деятельности?

— Никогда не задумывалась над таким вопросом. Просто нужно относиться к профессии творчески, находить интересные формы обучения, постоянно работать над собой и не только в пределах своих дисциплин, но и развивать эрудицию. И к студентам надо относиться уважительно, прислушиваться к их мнению и всегда стремиться поддерживать с ними обратную связь.

— Что цените в студентах?

— Пытливость и неравнодушие — это всегда видно по глазам. И еще — желание учиться, не показушное, а искреннее, это тоже заметно. Сейчас, к сожалению, немало студентов, безразличных к учебе, поэтому очень приятно, когда задают умные вопросы, а не праздные, лишь бы поговорить; приходят проконсультироваться по непонятным моментам в написании дипломных и магистерских работ.

— Женщине сложнее быть ученым и руководителем, чем мужчине?

— Ну, я же женщиной не была, как я могу сравнить! Мне кажется, что мужчинам легче, прежде всего потому, что у них намного меньше домашних и семейных обязанностей и хлопот. Эти обстоятельства, безусловно, усложняют процесс научной работы тех женщин, которые стремятся успеть все, и не в ущерб отношениям в семье (с мужем и особенно с детьми).

А в целом я не вижу каких-то серьезных гендерных проблем или различий в научной деятельности. И мужчине, и женщине для успешной научной работы нужны интеллект, эрудиция, целеустремленность, работоспособность и желание. Последнее очень важно, потому что обстоятельства (личные, домашние) по-разному складываются, и на каком-то этапе можно опустить руки. А если есть интерес к теме, стремление достичь цели — все получится. И конечно, важно трудолюбие — пожалуй, я бы поставила его на второе место после таланта или способностей к научной работе.

СПРАВКА «2000»

Людмила Филиппова. Ученый и преподаватель в области документальных коммуникаций, гуманитарной информатики, библиографоведения, интернет-сервисов. С 1980 г. и по настоящее время преподает в Харьковской государственной академии культуры. Декан факультета документоведения и информационной деятельности, доктор педагогических наук, профессор. Автор около 180 научных публикаций, в том числе монографий и учебных пособий. Разработчик авторских учебных дисциплин «Теоретическая информатика», «Информационный сервис интернета», «Компьютерная этика», а также ряда учебно-методических материалов по основам интернета для библиотекарей. Инициатор пользовательского подхода в научных исследованиях проблем информатизации и компьютеризации библиотечно-библиографической и документно-информационной сфер деятельности. Проводит активную общественную деятельность.

Беседовал К. Гареев

Еженедельник 2000. — 2012. — 23 марта. — С. 3.

Л. Садовский

ЛЮБОВНЫЕ ИМПРОВИЗАЦИИ В ТЕАТРЕ МУЗЫКАЛЬНОЙ КОМЕДИИ

Известный харьковский режиссер, заведующий кафедрой мастерства актера Национального университета искусств им. И. Котляревского — Леонид Садовский полным ходом репетирует премьеру в Академическом театре музыкальной комедии «Любовь в стиле джаз» (по музыкальной комедии «Любовь по-американски» немецкого композитора Вальтера Коло).

<...>

— Леонид Викторович, когда драматический режиссер приходит ставить в театр оперетты, это плюс — появляется острота драматического рисунка, конкретность действенных задач. Но вместе с тем актуальным является вопрос о владении спецификой музыкально-драматического театра.

— Могу вас успокоить. С такой спецификой я встречаюсь не впервые. Я имел опыт постановки настоящего мюзикла М. Ли «Человек из Ламанчи» в Крымском музыкальном театре, полнометражных национальных синтетических спектаклей по украинской классике «Назар Стодоля», «Ой, не ходи, Грицю...», «Шантрапа» в Луганске, Полтаве и Кировограде. Так что как режиссер я имею значительный опыт работы постановки с оркестром. Конечно же, хожу на репетиции оркестра, слушаю, вникаю в музыку. У меня есть давняя мечта — поставить мюзиклы «Скрипач на крыше», «Вестсайдская история». Сегодня это, как никогда, актуально, на дворе — бум мюзикла. И мне, как драматическому режиссеру, это направление кажется перспективным, интересным. Да и зритель любит синтетический театр.

— В чем тогда изюминка материала В. Колло, который был выбран к постановке сейчас?

— Главный дирижер театра Я. Сорочук сориентировал меня по партитуре, отвечающей стилю джаза 1930-х. То есть на лицо ретро. Однако мне хотелось, чтобы наш спектакль мог привлечь как можно больше меломанов и театралов, а не только знатоков классического джаза. Поэтому я рискнул разбавить музыку современным популярным джазом, симфоджазом,

джазом-модерн. Что касается стиля спектакля, то я намеренно перенес действие в 1950-е. Это эра буги-вуги, рок-н-ролла, мне нравится женская мода того времени. Все это создает праздничность спектакля. Балетмейстер, заслуженный артист Украины **Л. Марков**, с которым мы часто выступаем в постановочном тандеме, насытил спектакль современными джазовыми пластическими вариациями. По своей танцевальной энергетике спектакль будет «драйвовым» уже с первых тактов.

«Любовь в стиле джаз» не просто название, в нем заложена игра смыслов. Ведь сюжет спектакля, как всегда в этом жанре — любовь, приключения. Темой служит поиск идеала и любви. А джаз — лично для меня — синоним импровизации. Вот и получилось название «Любовь в стиле джаз». <...>

<...>

Беседу вела Ю. Коваленко

Харьк. известия. — 2012. — 29 марта. — С. 5.

Ю. Коваленко

«УМИРАЮТЬ МАЙСТРИ...», АЛЕ ВІЮТЬ «ВІТРИ БЕРЕЗОЛЯ»

Із нагоди 125-річчя від дня народження Леся Курбаса в Харкові, де він зазнав як найбільшого розквіту таланту, так і найфатальнішого безталання в житті, відбулася низка заходів вшанування пам'яті геніального режисера.

Ювілейні події розпочалися на пантеоні родини Леся Курбаса, куди з урочистими промовами і квітами прийшли представники мистецької громадськості: викладачі та студенти Харківського національного університету мистецтв ім. І. Котляревського, **Харківської державної академії культури**, директор та актори Театру ім. Т. Шевченка («Березіль»). <...>

Того ж дня відкрилася експозиція у літературному музеї (автор і екскурсовод — актриса Наталія Цимбал). Тут було презентовано безцінні документи — фотоальбом сестер Тінських, актрис театру «Березіль», із світлинами колективу, зокрема Л. Курбаса та В. Чистякової (особистий дар актора і режисера А. Стародуба), три листи і записка — автографи Леся Курбаса (до харківського драматурга І. Дніпровського). Нарешті, паспорт майстра та одна з його останніх фотографій, зроблена вже під арештом.

14–15 березня на базі Будинку актора відбулася міжнародна наукова конференція «Леся Курбас в контексті світової та вітчизняної культур», де взяли участь імениті курбасознавці зі столиці: Леся Танюк, Неллі Корнієнко, Лариса Брюховецька та Ганна Веселовська, а також були озвучені доповіді дослідників-іноземців: Вірляни Ткач (США) та Ірини Макарик (Канада). В рамках заходу «Театр у кошику» презентував виставу «Сон. Комедія» за Т. Шевченком, а керівник театру Ірина Волицька виступила з доповіддю. Тематично різнобічно та найбільш вагомо було представлено харківське коло дослідників спадщини Курбаса (представники двох театральних вузів і Державної академії дизайну та мистецтв). Крім основної наукової та творчої програм під час конференції відбулася презентація бібліографічного покажчика «Творчий спадок Леся Курбаса у ХХІ столітті» (видання **ХДАК**, 2012).

Увечері 15 березня гості та учасники попередніх акцій прийшли на велику сцену Театру ім. Т. Шевченка («Березіль»), під сорокаметровою стелею якої — хтозна! — ще вирують «голоси» вистав Курбаса; прийшли в ту залу, де Леся Курбаса «розпинали» руками власних учнів на зборах 5 жовтня 1933 року... Березильці-нащадки за традицією присвятили ювілярові виставу, цього разу — «Вітри «Березоля».

<...>

Вистава до ювілею вийшла певною мірою тривожною, такою, що бентежить почуття і думки, враховуючи обставини відзначення 125-ліття Леся Курбаса на Харківщині. Втім, в цьому щемливому камертоні — запорука руху «Березолю», ознака його рефлексій та живого продовження.

Культура і життя. — 2012. — 30 берез. — С. 10.

ДИВЛЮСЯ НА СВІТ ОЧИМА ДОБРА Й МИЛОСЕРДЯ

Один зі славетних митців Харківського державного академічного українського драматичного театру ім. Т. Г. Шевченка — заслужений діяч мистецтв України **Ігор Борис**, який очолював художнє керівництво театру-ювіляра протягом 1991–1996 років. Він пройшов чималий шлях у мистецтві — від актора з масовки до постановника масштабних вистав-«полотен», впевнений у тому, що «сцена має відтворювати образ людини як частки космосу».

— Ігоре Олександровичу, що підштовхувало вас до вибору режисерської професії?

— З дитячих років бере свій початок моє тяжіння до сцени, адже вистава — свого роду ритуал, що завдяки своїм специфічним засобам дозволяє подивитися на людей очима добра й милосердя. Підлітком я захоплювався шкільною театральною самодіяльністю, мені пощастило бути учнем колишнього актора-«березільця» Івана Давидовського. Закінчивши 8 клас, я подався до Львова навчатись у театральному училищі на відділенні режисерів аматорських драматичних колективів. Студентом училища, у допоміжному акторському складі Львівського театру ім. М. Заньковецької на чолі з Михайлом Гіляровським, якому я понині щиро вдячний, бігав, як усі початківці, у масовках, грав невеличкі гострохарактерні ролі, частіше — злодіїв.

— З новісіньким дипломом вас було запрошено до Запорізького театру ім. Щорса під проводом Володимира Грипича.

— Так, і цей театр дав мені можливість самовдосконалення. Звідти мене було направлено на стажування до московського Театру ім. Є. Вахтангова, де мені випала добра нагода проводити репетиції з унікальними акторами Щукінської школи. Причому я не відчував ніякої «диспропорції» у наших стосунках, навіть мій український акцент нікому не заважав. Пам'ятаю, між репетиціями Василь Лановий, схильний до сентиментальності, поринав у спогади про свої кінозйомки, жартівник В'ячеслав Шалевич «чесав» анекдоти, завжди усміхнена Юлія Борисова підгодовувала домашніми пиріжками з джемом... Усі вони здавалися простими, доступними людьми. Винятком був лише Михайло Ульянов, відчувалася його внутрішня пружистість, працював він на сцені ніби в якомусь іншому вимірі.

— Театр в Івано-Франківську ви очолювали в період горбачовської перебудови, ваші резонансні вистави «Плаха» за Чингізом Айтматовим, «Диктатура совісті» Михайла Шатрова були відвертою розмовою з глядачем.

— Принаймні, так писали критики. Але поряд зі спектаклями із злободенною тематикою я ставив класику — «Іванова», що було першопрочитанням на українській сцені цієї п'єси Антона Чехова, «Юду Іскаріота», «Тіні забутих предків»... Запрошення до Харківського театру ім. Т. Г. Шевченка я сприйняв передусім як омріяну можливість доторкнутися до Курбасового «Березолю». Це був буремний час розпаду Союзу, і на хвилі громадських національних прагнень я поставив драму «Украдене щастя», що йде досі.

— Ви заснували в Харкові Міжнародний театральний фестиваль «Березіль – 93».

— Цей фестиваль об'єднав драматичні колективи з України, Росії, Білорусі, Литви, Бразилії, Іспанії, США, Польщі, Австрії, Франції, Ізраїлю. Спрацювало те, що після розпаду Союзу перед митцями різних регіонів колишньої великої держави постала нагальна проблема збереження культурних контактів, і всі, кого я і тодішній директор Театру ім. Т. Г. Шевченка Володимир Цигульов запрошували, з відкритим серцем погоджувалися приїхати до нас.

— Як ви розумієте процес творення вистави?

— Це спроба власної індивідуалізації, пошук свого невидимого світу. Можливістю здійснення цього експерименту я завдячую ректору ХДАК, професору **Василю Шейку**. В одного з сучасних американських поетів, Патріка Келлі, я знайшов близькі до мого світосприйняття рядки, які можуть бути відповіддю на ваше запитання: «...Якщо ти мене питаєш, у якому напрямі буде моя спроба, я тобі відповім: це молитва, проказана цією спробою, яку я неспроможний проказати сам».

Бесіду вела О. Седунова

Слобід. край. — 2012. — 31 берез. — С. 13.

АЛЕН ДЕЛОН ЕДЕТ В ХАРЬКОВ

В мае в Харькове пройдет IV международный кинофестиваль короткометражных фильмов «Харьковская сирень – 2012».

Торжественное открытие фестиваля состоится 10 мая во Дворце студентов Национальной юридической академии им. Я. Мудрого.

Как сообщила начальник управления по делам прессы и информации Харьковской ОГА, сопредседатель оргкомитета фестиваля Виктория Маренич, в первый день «Сирени» всех участников и гостей фестиваля ждет презентация книги кинокритика Владимира Миславского, посвященной жизни и творчеству украинского изобретателя кинематографа Иосифа Тимченко. В этот же день пройдет мастер-класс французского певца Ришарда Кросса, творческая встреча с актрисой театра и кино Адой Роговцевой, а также вечер памяти Эдит Пиаф.

Кроме того, для почитателей таланта выдающейся французской актрисы Милен Демонжо, которая стала почетным гостем фестиваля, будет представлен арт-проект «Образы», посвященный кинозвезде.

11 мая мастер-класс проведет бывший харьковчанин, специалист по киноспецэффектам и обладатель приза Американской киноакадемии «Оскар» за создание спецэффектов к фильму «Хищник» Юджин Мамут.

Также будет открыта выставка, посвященная всемирно известному дизайнеру театральных и балетных костюмов, харьковчанке Варваре Каринской.

По традиции гости фестиваля оставят отпечатки ладоней для Аллеи почетных гостей в саду им. Т. Г. Шевченко. После чего состоится традиционная церемония возложения цветов к мемориальной доске Альфреду Федецкому.

Основной изюминкой фестиваля станет творческая встреча с французским киноактером Аленом Делоном.

<...>

УЧАСТНИКИ ФЕСТИВАЛЯ

На кинофестивале «Харьковская сирень» будут представлены 128 фильмов из 7 стран. Это ленты из Франции, ФРГ, Польши, Сирии, Литвы, России и Украины. Украинское кино представляют города Киев, Симферополь, Одесса, Харьков, российское — Москва, Санкт-Петербург и республика Татарстан. Непосредственных участников кинофестиваля изберет селекционная комиссия, в состав которой вошли кинокритик Владимир Миславский, руководитель студии «Первая столица» Константин Кеворкян и преподаватель кафедры телевидения **Харьковской государственной академии культуры Наталья Черкасова**.

<...>

Возглавит жюри народный артист РФ, режиссер, сценарист, член Союза кинематографистов России Владимир Фокин. Также в состав жюри войдут декан театрального факультета Харьковского национального университета искусств им. Котляревского, заслуженный работник культуры Украины Галина Ботунова, заслуженная артистка РФ, актриса, режиссер, сценарист Людмила Гладунко, заслуженный артист РФ Борис Токарев, заведующий кафедрой телевидения Киевского национального университета культуры и искусств Роман Ширман, кинокритик Владимир Миславский.

Кроме того, место в составе жюри займет и почетный гость «Харьковской сирени» Милен Демонжо.

<...>

Харьк. известия. — 2012. — 5 апр. — С. 4.

О. Бувалець

ЛАБОРАТОРІЯ НАТХНЕННЯ

Сьогодні майже кожен вуз Харкова має свій театр, а це означає, що мистецтво потрібне сучасному суспільству, і в першу чергу — молоді.

Одним з цікавих творчих колективів нашого міста є студентський естрадний театр «Академія» **Харківської державної академії культури**, котрий існує вже понад 10 років.

До його складу належать студенти Академії культури, вихованці режисерської майстерні лауреата міжнародних театральних фестивалів і творчих премій, професора **Сергія Гордєєва**, який є засновником і художнім керівником театру. Наразі «Академія» є своєрідною лабораторією пошуку нових форм і методів сценічного втілення драматургічного матеріалу, синтезу різних жанрів естрадного мистецтва.

Величезне бажання студентів створити щось нове, цікаве, актуальне, але водночас веселе і легке, допомогло майбутнім режисерам з великою відповідальністю й ентузіазмом створювати як свою першу творчу роботу, так і всі наступні. Сьогодні в репертуарі театру «Академія» є вистави, які одержали звання дипломантів і лауреатів театральних фестивалів. Ще однією особливістю відрізняється майстерня театру «Академія», де поряд з метром працюють викладачі кафедри режисури, які також є випускниками С. Гордєєва і учасниками театру. Так, 29 лютого відбулась прем'єра мелодраматичної комедії «Кімната нареченої» за однойменною п'єсою В. Красногорова, головні ролі в якій виконували **А. Кікоть**, за освітою режисер, а нині — доктор культурології, професор кафедри режисури ХДАК, а також **В. Бугайова** і **Р. Набоков** — аспіранти, викладачі кафедри режисури ХДАК.

Сьогодні майстерня театру продовжує творчу діяльність, готує нову естрадну виставу, прем'єра якої відбудеться вже наприкінці квітня. Всіх, хто цікавиться мистецтвом, запрошуємо відвідати вистави театру «Академія», які проходять в Учбовому театрі Харківської державної академії культури.

Главное. — 2012. — 7 апр. — С. 8.

П. Невская

ГДЕ УЧАТ ГУМАНИТАРИЕВ

<...>

Харьков славится не только количеством высших учебных заведений, но и вековыми традициями обучения. Недаром в наши академии и университеты едут за знаниями абитуриенты со всех уголков Украины. «Сегодня» уже писала, что в Харькове готовят сильных специалистов по техническим специальностям, теперь мы расскажем о том, в каких вузах можно углубиться в постижение гуманитарных наук.

<...> В **Харьковской государственной академии культуры** гордятся героями СССР, а также заслуженными и народными артистами Украины, которые когда-то учились мастерству в стенах этого вуза. А ведь таких знаменитостей в академии насчитывается около 1000!

<...>

АКАДЕМИЯ КУЛЬТУРЫ: ГЕРОИ И УЧЕБА ЗА БУГРОМ

...старейший вуз не только первой столицы, но и Украины — Харьковская государственная академия культуры.

В вузе набирают абитуриентов для учебы на факультетах информатики и библиотековедения, документоведения и информационной деятельности, хореографического искусства, культурологии, менеджмента, музыкального искусства, театрального, кино- и телеискусства.

Кроме украинцев, знания в Академии культуры получают также европейцы, представители Азии и Африки. «За годы существования наши преподаватели подготовили более 35 000 специалистов в разных областях», — рассказали нам в приемной комиссии вуза. А своими выпускниками академия непомерно гордится, ведь среди ее именитых выходцев — более тысячи Героев Советского Союза, народных артистов Украины и заслуженных деятелей искусства. Конечно же, в Академии культуры даже после лекций без искусства — никуда: студенты могут петь в хоре, играть в оркестре и учебном театре, а также танцевать в разных стилях. В этом вузе абитуру также привлекут спортзал, компьютерные аудитории, телевизионная лаборатория и студия звукозаписи, которые работают при академии. Кроме того, вуз сотрудничает с учебными заведениями США, Польши, Германии, Китая и других стран и заботится о том, чтобы наши студенты могли продолжать обучение за границей.

Сегодня. — 2012. — 10 апр. — С. 9.

ПРОФЕССИОНАЛАМ НУЖЕН ЭТОТ КОНКУРС

9 и 10 апреля состоялся Пятый Всеукраинский конкурс профессиональных чтецов им. Романа Черкашина, организаторами которого выступили харьковское межобластное отделение НСТДУ, Департамент культуры горсовета и Национальный университет искусств им. И. П. Котляревского. Об итогах и лауреатах юбилейного конкурса мы поговорили с председателем жюри — заслуженным деятелем искусств Украины С. Пасечником.

— Степан Владимирович, как известный актер и режиссер, вы впервые выступили в качестве жюри чтецкого конкурса. С позиции какой из своих профессий вы оценивали конкурсантов?

— Естественно, что мне — режиссеру, были интересны номера тех участников, которые не просто читали произведение, но прибегали к его театрализации. Вместе с тем, я очень придирчиво оценивал само чтение. В общем, для меня было важно, чтобы участник демонстрировал не только овладение материалом, но и свою личность. <...>

— Кому, кроме вас, в этом году была доверена миссия определить победителей?

— Членами жюри выступили заслуженные артисты Украины Л. Важнева и Ю. Шейко (Харьковский национальный университет искусств), заслуженный артист Украины **П. Кучин (Харьковская государственная академия культуры)** и заслуженный работник культуры Украины Н. Кукуруза (институт искусств Прикарпатского национального университета им. В. Стефаника).

— А дипломы конкурса разъехались и вовсе в самые разные уголки Украины. Какие номинации присуждались в этом году?

— Хочу отметить такую новую номинацию, как «Надежда конкурса», которой удостоились сразу трое конкурсантов. Дипломантами на сей раз стали трое студентов Харьковского университета искусств, воспитанница академии культуры и представитель Ивано-Франковска.

На первом месте в этом году — представительница Харьковского университета искусств им. И. Котляревского Анастасия Хмельницкая, которая подготовила поэму «Ведьма» Т. Шевченко.

Второе место поделили между собой студент Киевского университета театра, кино и телевидения Василий Скакун и студентка Харьковской академии культуры **Татьяна Королькова**.

Третье место присудили харьковчанину, ведущему радиовещания областной телерадиокомпании и постоянному участнику конкурса Вадиму Доценко, чье исполнение композиции из «Контрабаса» П. Зюскинда было оригинальным по форме и по сути.

<...>

Беседовала Ю. Коваленко

Харьк. известия. — 2012. — 19 апр. — С. 13.

Е. Волкова

СТАРЫЙ ХАРЬКОВ НА СТЕНЕ

На днях художник **Александр Швецов** закончил украшать офисный центр (ул. Малиновского, 3), в котором за три недели в коричневых тонах воссоздал изображения Южного вокзала, Института благородных девиц, а также именитых харьковчан, которые жили сто лет назад. Старинные сюжеты расположились на стенах и под лестницей. Самое большое панно — 8 на 4 метра.

«Это бывшее здание жандармерии, которое раньше частично принадлежало ЮЖД. Поэтому мы и решили сделать акцент на вокзале 1917 года. Информацию о том периоде искал, в основном, в интернете, библиотеке и семейном архиве. Ведь от прадедушки нам достались фотографии столетней давности, из которых я почерпнул многие образы и виды старого города», — рассказывает художник Александр Швецов.

По его задумке, на панно все взаимосвязано: к примеру, в самом центре стоит девушка из Института благородных девиц, которую фотографируют, а неподалеку — юноша, который вот-вот к ней подойдет. «За всем этим наблюдает солидный мужчина — первый архитектор Южного вокзала Андрей Тон», — добавляет автор.

По словам Александра, писать старинный город пришлось на высоте более 8 метров: работал со страховкой, но, тем не менее, несколько раз чуть не слетел вниз. «Прохожие частенько

просили нарисувати їх на панно, мол, у них лица подходящие. А один мужчина, — видимо, с Западной Украины, — хотел, чтобы поезд на картине «приезжал» именно с запада», — смеється художник.

Сьогодні. — 2012. — 19 апр. — С. 8.

М. Каністратенко, Н. Кушнарєнко

ВИДАТНИЙ КУЛЬТУРОЛОГ

«Випускник академії культури має стати таким духовним магнітом, навколо якого формується високе поле духовної культури, своєрідне біополе культурного розвитку суспільства». Ці слова ректора **Харківської державної академії культури В. М. Шейка**, випускника академії 1968 р., який у травні відзначає своє 70-річчя, найповніше визначають як роль ювіляра в перетворенні колишнього Харківського інституту культури в сучасний провідний культурологічно-мистецький вищий навчальний заклад, відомий далеко за межами України, так і в цілому значення діяльності цього видатного вченого, педагога, вихователя, талановитого керівника.

Серед сотень видатних діячів культури і мистецтва, якими так щедра Сумщина, по праву одне з провідних місць належить заслуженому діячеві мистецтв України, члену-кореспонденту Національної академії мистецтв України, доктору історичних наук, професору, повному кавалеру ордена «За заслуги», ректору Харківської державної академії культури (ХДАК) В. М. Шейку, який ще в юнацькі роки визначився зі своїм головним покликанням — служінням мистецтву і науці.

Після закінчення в 1959 р. середньої школи В. М. Шейко став студентом Белгородського музичного училища (відділення народних інструментів), яке закінчив з відзнакою в 1963 р. Про неабиякі виконавські та педагогічні здібності митця-початківця свідчить його успішне поєднання навчання з педагогічною діяльністю в музичних школах та студіях. Та попри сподівань педагогів і друзів на продовження кар'єри музиканта, випускник Харківського інституту культури в 1968 р. став аспірантом Інституту історії СРСР АН СРСР.

З цього часу визначилося і коло наукових пріоритетів, які й дотепер є наріжними в дослідницькій діяльності вченого: вивчення історії української і світової культури, розробка історії і теорії культурології як самостійної науки, регіональні аспекти розвитку української культури, історія української інтелігенції, підготовка культурологічно-мистецьких кадрів. Вражають глибина й обґрунтованість як теоретико-методологічних підходів В. М. Шейка до аналізу історико-культурологічних процесів в Україні і світі, так і їх тісний зв'язок із завданнями модернізації вищої мистецько-культурологічної освіти. Невипадково поряд з фундаментальними теоретичними працями з проблем культурології, серед яких монографії «Культура. Цивілізація. Глобалізація (кінець ХІХ — початок ХХІ ст.)», «Формування основ культурології в добу цивілізаційної глобалізації» (у співавт. з Ю. Г. Богуцьким), «Культура та цивілізація в історико-культурній думці України в добу глобалізації», Василь Миколайович є автором десятка підручників, навчальних посібників, які неодноразово перевидавали найавторитетніші видавництва України: «Знання», «Генеза», «Кондор». Серед них один із перших в Україні багатотомний підручник «Історія художньої культури», який вийшов друком ще в 1999–2001 рр., підручники та навчальні посібники «Історія української культури», «Історія української художньої культури», «Історія культури Слобідської України», «Організація та методика науково-дослідницької діяльності» та ін. На сьогодні науковий доробок ювіляра складає понад 500 друкованих праць, зокрема 40 монографій, підручників і навчальних посібників.

Плідну наукову роботу В. М. Шейко поєднує з діяльністю по утвердженню в Україні культурології як самостійної науки. З 2003 по 2007 рр. В. М. Шейко очолює в ХДАК спеціалізовану вчену раду по захисту докторських дисертацій зі спеціальності «Теорія та історія культури», а з 2007 по 2010 рр. був головою експертної ради ВАК України з культурології і мистецтвознавства. Цього ж року В. М. Шейко став провідним науковим співробітником Інституту культурології Національної академії мистецтв України, а з 2011 р. став першим президентом Української асоціації культурологів.

Результатом плідної багаторічної наукової праці Василя Миколайовича стало формування в Харківській академії культури потужної наукової культурологічної школи та перетворення академії в сучасний науково-навчальний центр мистецько-культурологічної освіти. І на цьому

терені повною мірою розкрився талант В. М. Шейка як організатора, сучасного менеджера вищої школи, особливо після його обрання ректором у 1989 р. Очолювана В. М. Шейком академія докорінно змінилася. Перш за все, про це свідчить формування колективу науково-педагогічних працівників. Якщо наприкінці 1980-х рр. в академії (тоді Інституті культури) було лише 3 доктори наук, то на сьогодні їх 37. Науковий ценз ВНЗ виріс з 47 до 70%. В академії успішно діють докторантура з чотирьох та аспірантура з дев'яти наукових спеціальностей, дві спеціалізовані вчені ради по захисту докторських дисертацій. І все це вперше було започатковано саме ректором В. М. Шейком.

Докорінно змінилися зміст і структура навчального процесу. Замість двох факультетів нині в структурі академії 8 факультетів, 29 кафедр, Центр міжнародного співробітництва і Центр безперервної освіти, а підготовка бакалаврів, спеціалістів і магістрів здійснюється за 12 напрямками і спеціальностями галузей знань «Педагогіка освіти», «Культура», «Мистецтво», «Менеджмент і адміністрування», «Сфера обслуговування», «Специфічні категорії». Гордістю академії є десятки студентських творчих колективів, лауреатів найпрестижніших всеукраїнських і міжнародних конкурсів і фестивалів, таких як театр народного танцю «Заповіт», ансамбль народної музики «Стожари», театр сучасного танцю «Естет», театр обрядової пісні «СТЕП», фольклорні ансамблі — «Фарби», «Гільце» та ін. Невипадково у 2005 р. за ініціативою європейської спільноти В. М. Шейко одним із перших ректорів Харківського вузівського центру підписав у м. Болоньї Велику Хартію університетів, що юридично закріпило входження академії до світової освітньої спільноти.

Шановний Василю Миколайовичу! Щиро вітаємо Вас зі славним ювілеєм, бажаємо міцного здоров'я, натхнення, творчих злетів, щастя та благополуччя на довгі роки, успішного здійснення всіх Ваших величних планів і задумів!

Освіта. — 2012. — 25 квіт. — 2 трав. — С. 4.

Г. Рожков

ФАН-ЗОНА НА ПЛОЩАДИ: СКУЧАТЬ БУДЕТ НЕКОГДА!

Стали известны некоторые подробности готовящейся сейчас большой культурной программы, которую покажут харьковчанам и гостям города в дни проведения в Харькове матчей Евро – 2012. Об этом на встрече с журналистами рассказали вице-мер города по вопросам семьи, молодежи, спорта и подготовки к Евро – 2012 Александр Попов и руководитель проекта «Официальная фан-зона 2012 года» в Харькове Сергей Харьков.

По их словам, в ходе работы фан-зоны на площади Свободы будет выступать большое количество молодых исполнителей.

«Поскольку мероприятие долгосрочное, мы выпустим на сцену молодых талантливых исполнителей, которые пока еще не смогли проявить себя. Будут выступать известные исполнители, такие, как «Танок на майдане Конго», польский джазовый оркестр Alex-Band, Ольга Крюкова, «Кривоструй», «Сезон загона», «Морж», deliKate, VIPs, «Оркестр ЧЕ», а также коллективы университета искусств, педагогического университета, академии культуры», — отметил С. Харьков.

<...>

Харьк. известия. — 2012. — 5 мая. — С. 6.

ДАВАЙТЕ ПОЗДРАВИМ!

<...>

9 мая — день рождения — 70 лет — ректора Харьковской государственной академии культуры, заслуженного деятеля искусств Украины **Василия Николаевича Шейко**.

Харьк. известия. — 2012. — 8 мая. — С. 2.

ПОД ПАРУСАМИ НАДЕЖДЫ

В свой 50-летний юбилей Харьковский театр для детей и юношества даже в дачный сезон рискует провести ряд знаменательных творческих акций.

Только что тут состоялся бенефис корифея этой сцены, начавшего свой путь в театре более полувека назад и ныне празднующего свое 75-летие — народного артиста Украины Владимира Антонова.

А на 17, 19 и 30 мая в театре запланирована премьера, с которой связаны надежды долгожданного обновления ТЮЗа. «Капитан Фракасс» по роману Т. Готье должен стать визиткой модернизирующегося театра для детей и юношества, хотя адресован не только последним, но и взрослой публике. Постановку впервые на этой сцене осуществляет известный по работе в театре им. Т. Шевченко актер и режиссер Александр Ковшун, с которым мы и поговорили о готовящейся премьере.

— Александр, Вы получили приглашение директора ТЮЗа Андрея Гапановича на постановку и привели с собой еще четырех специалистов из своего театра. Это — от недоверия к мастерам ТЮЗа?

— Скорей потому, что мы — команда. Хотя, безусловно, лучшего специалиста по свету, чем **В. Минаков**, в нашем городе нет. Е. Приступ не только занимается в «Капитане Фракассе» постановкой танцев, боев и пластики, но и является автором инсценировки. Д. Евсюков создал полноценный саундтрек, а художником выступил А. Абманов, с которым мы уже сделали шесть спектаклей на сцене театра им. Т. Шевченко.

<...>

— Представьте, пожалуйста, героев вашего спектакля. Судя по составу в главных ролях, вы решительно сделали ставку на молодежь.

— Сигоньяка играют совсем юные выпускники ХНУИ им. И. Котляревского — Максим Левадный и студент того же вуза Дмитрий Герасимчук. В роли Изабеллы представительница той же альма-матер Нина Хижная. Кроме того, играют выпускники **академии культуры Анна Дровлиенко** и **Владимир Царьков**. Я действительно доверяю молодым сознательно, потому что моя режиссерская интрига такова, чтобы поставить этих начинающих актеров на место их героев и в жизни. Почему бы им самим на деле не попробовать стать героями, открывающими новую страничку в истории ТЮЗа, как в спектакле становится лидером бродячей труппы барон де Сигоньяк? Для меня особенно важна тема театра вообще и харьковского ТЮЗа конкретно. Безусловно, не все зрители это будут читать. Но мы возводим нашего «Капитана Фракасса» в надежде на объединение труппы, всех ее поколений артистов. <...>

Харьк. известия. — 2012. — 17 мая. — С. 6.

ВІТАННЯ З НАГОДИ ЮВІЛЕЮ

ТАЛАНОВИТОМУ КЕРІВНИКОВІ, ВИДАТНОМУ ВЧЕНОМУ, ВІДДАНОМУ СПРАВІ
ПЕДАГОГУ, НАШОМУ РЕКТОРУ **ВАСИЛЕВІ МИКОЛАЙОВИЧУ ШЕЙКУ!**

Вельмишановний Василю Миколайовичу!

У ці святкові травневі дні прийміть глибоку вдячність за понад двадцятирічну на посаді ректора копітку працю з удосконалення нашого навчального закладу, за його збереження в складні 90-ті роки, за розквіт у ХХІ столітті.

Як талановитий організатор Ви доклали чимало зусиль, щоб очолювана Вами академія стала унікальним взірцем творчого синтезу найкращих педагогічних традицій та сміливих новаторських ініціатив в ім'я культурного процвітання нашої країни. Завдяки Вашій далекоглядності заклад трансформувався з інституту з двома факультетами в академію, де здійснюють підготовку висококваліфікованих фахівців за тринадцятьма напрямками підготовки та спеціальностями з шести галузей знань на восьми факультетах. Ваша прозорливість сприяла впровадженню в Україні таких нових навчальних спеціальностей, як культурологія, соціальна педагогіка, наукових галузей — культурологія, соціальні комунікації.

Шановний Василю Миколайовичу! Пишаємося Вашим вагомим внеском як ученого в розвиток вітчизняної науки, тим, що Ви брали безпосередню участь у підписанні Болонської декларації, очолюєте Асоціацію культурологів України, а Ваші монографії, підручники, навчальні посібники незмінно користуються попитом серед студентів, учених не лише нашої академії, сприяючи благородній справі професійної підготовки фахівців, людей з високим рівнем громадянської відповідальності. Від усього серця ми вдячні Вам за наукове керівництво та підтримку, завдяки яким академія сьогодні має майже 40 докторів наук, професорів, десятки викладачів з державними почесними званнями народного артиста, заслуженого діяча мистецтв, заслуженого артиста та працівника культури.

Ваші демократичність, людяність сприяли розвиткові студентського самоврядування, обранню студентів у вчену раду академії, делегатами конференції трудового колективу, безпосередній участі студентської групи у вирішенні питань переведення з контрактної форми навчання на державну. Студенти всіх факультетів цінують щосеместрові зустрічі з Вами, вдячні за розуміння їх потреб і проблем.

Викладачі, співробітники, студенти захоплюються Вашими непохитністю та енергійністю в обстоюванні ідеалів, оптимізмом і життєрадісністю, незважаючи на складнощі та соціальні обставини. Завдяки Вашій справедливості та професіоналізму іржа корупції не торкнулася науково-педагогічного колективу академії. Раді, що свій ювілей Ви зустрічаєте в розквіті творчих сил та розмаїтті наукових проектів.

<...>

Ректорат, студрада

Бурсац, узвіз. — 2012. — Травень. — С. 1.

ШЕЙКО ВАСИЛЬ МИКОЛАЙОВИЧ: БІОГРАФІЧНА ДОВІДКА

Шейко Василь Миколайович — доктор історичних наук, професор, заслужений діяч мистецтв України, член-кореспондент Національної академії мистецтв України, дійсний член Української академії наук, Російської гуманітарної академії, Міжнародної академії інформатизації, тривалий час був головою Експертної ради з питань мистецтвознавства ВАК України.

Народився 9 травня 1942 року в м. Охтирка Сумської області. У 1959 році закінчив з відзнакою музичну школу, в 1963 році — Белгородське музичне училище за спеціальністю «Народні інструменти», в 1968 році — Харківський державний інститут культури (за спеціальністю — диригент оркестру народних інструментів, викладач).

У 1971 році закінчив аспірантуру Інституту історії Академії наук СРСР (кандидатська дисертація на тему «Розвиток системи державного управління культурним будівництвом (з історії Наркомосу РРФСР, 1926–1932 рр.)». У 2002 році захистив докторську дисертацію на тему «Історико-культурологічні концепції цивілізаційної еволюції в добу глобалізму (кінець XIX — початок XXI ст.)» у Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна.

Усе трудове життя Василя Миколайовича пов'язане з ХДАК: у 1971–1989 рр. — старший викладач, доцент, професор, завідувач кафедри, декан, проректор з наукової роботи, з 1989 року — ректор. Створив та очолює кафедру історії та теорії культури (з 1986 р.). При безпосередній участі В. М. Шейка в ХДАК було створено також аспірантуру, докторантуру, спецради, введено 10 нових спеціальностей, зокрема 6 мистецьких, за якими готуються магістри, кандидати, доктори наук.

Очолюваний ним навчальний заклад отримав статус академії і став одним з провідних центрів мистецько-культурологічної освіти в Україні.

Завдяки зусиллям В. М. Шейка до академії залучено чимало видатних митців, учених та організовано чимало студентських творчих колективів з багатьох видів та жанрів мистецтв, в яких виховано понад 200 лауреатів міжнародних та всеукраїнських конкурсів і фестивалів. Це і студентський театр народного танцю «Заповіт», і академічний хор, і ансамбль народної музики, і студентський театр естрадної пісні «СТЕП», і фольклорний гурт «Фарби» та десятки інших творчих колективів академії, що відомі своїми численними виступами на кращих концертних майданчиках України, країн Західної Європи, Азії, США тощо.

На базі ХДАК при безпосередній участі Василя Миколайовича проводяться щорічні міжнародні наукові конференції, «круглі столи», фестивалі, серед яких: «Освіта, культура та мистецтво в добу цивілізаційної глобалізації», «Культура та інформаційне суспільство ХХІ століття», «Харків у контексті світової музичної культури» та інші.

Завдяки діяльності В. М. Шейка Харківська державна академія культури — єдина серед вищих навчальних закладів культури України увійшла до складу Європейської асоціації бібліотечно-інформаційної освіти та наукових досліджень EUCLID.

В. М. Шейко — талановитий керівник, авторитетний учений, фундатор і визнаний лідер мистецько-культурологічної школи в Україні, автор понад 360 наукових публікацій, зокрема 30 монографій, підручників, навчальних посібників з питань історії та теорії культури.

Науковий доробок та творча діяльність В. М. Шейка широко висвітлені в спеціалізованих культурологічних виданнях та засобах масової інформації.

Серед основних праць — «Історія художньої культури» (у співавторстві, 1997–2003), двотомне видання «Історія української художньої культури» (1999–2003), двотомне монографічне видання «Культура. Цивілізація. Глобалізація (кінець ХІХ — початок ХХІ ст.)» (2001), «Історико-культурологічні аспекти психоаналізу» (2001), «Історія української культури» (2001), підручник «Організація та методика науково-дослідницької діяльності» (2001, 2002, 2003, 2004), підручник «Історія культури» (2004), монографія «Формування основ культурології в добу цивілізаційної глобалізації (друга половина ХІХ — початок ХХІ ст.)» (2005, у співавторстві), «Вища освіта в країнах Заходу: соціальні та етичні аспекти» тощо.

Василь Миколайович Шейко очолює авторський колектив багатотомного видання з історії світової художньої культури. Як провідний культуролог неодноразово запрошувався для участі в міжнародних конференціях, симпозіумах та читання лекцій у США, Великій Британії, Німеччині, Нідерландах, Данії, Китаї та інших країнах. Є головою Асоціації культурологів України.

Серед його випускників — народні артисти та заслужені діячі мистецтв України, кандидати та доктори наук.

Василь Миколайович є кавалером орденів «За заслуги» І (2007 р.), ІІ (2004 р.) та ІІІ (2002 р.) ступенів. Також нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України, Почесною відзнакою Харківської облради «Слобожанська слава» (2009 р.) та багатьма медалями.

Бурсац. узвіз. — 2012. — Травень. — С. 2.

С. І. Гордєєв

«ЛЕСЬ КУРБАС В КОНТЕКСТІ СВІТОВОЇ ТА ВІТЧИЗНЯНОЇ КУЛЬТУРИ»

— саме під такою назвою 25 лютого у харківському Будинку актора пройшла міжнародна наукова конференція, присвячена 125-річчю від дня народження видатного українського актора, режисера, педагога Леся Курбаса. Із доповідями виступали відомі театрознавці, актори, режисери, культурологи та історики театру. Тут зібралися представники театральної спільноти Харкова, Києва, Львова, Тернополя, США.

Організаторами проведення цього заходу під патронатом Обласного управління культури стали **Харківська державна академія культури**, Національний університет мистецтв імені І. П. Котляревського, Харківське міжобласне відділення Національної спілки театральних діячів України.

Як же проходила підготовка до Курбасівського свята в Харкові і розповідає завідувач кафедри режисури ХДАК, заслужений діяч мистецтв України **Сергій Іванович Гордєєв**:

— Кафедра режисури Академії культури активно займається пропагандою творчості Курбаса в Харкові. На кафедрі є наукова тема, яка присвячена вивченню і творчості Леся Степановича, і його педагогічної спадщини. Хотілося б спочатку звернутися до 1993 року, коли в Харкові відбувся міжнародний театральний фестиваль «Березіль – 93», де вперше і відбулася показна конференція, присвячена творчості Курбаса. <...>

Відтоді ми намагалися продовжувати цю традицію і проводили подібні святкування. Так, 1997 року в Харкові були дні Курбаса і Крушельницького. Ми знову звернулися до конференції, яка дала можливість видати науковий збірник «Леся Курбас. Мар'ян Крушельницький. «Березіль».

Далі йшла цікава дата — це 100-річчя від дня народження видатної української актриси В. М. Чистякової, одної з найкращих учениць Леся Курбаса. У 2000 р. ми також провели конференцію і видали збірник матеріалів, який сьогодні є бібліографічною рідкістю.

2007 рік — міжнародна конференція на честь 120-ліття від дня народження Курбаса. Ми вперше заклали традицію відвідування меморіалу родини Курбаса. <...>

До проведення цього річної ювілейної конференції були залучені фахівці різних культурних та мистецьких закладів нашого міста. Ініціаторами її проведення знову стали викладачі Харківської державної академії культури. Підготовка до свята розпочалася задовго до його проведення, десь за рік. Працювали спільно з Університетом мистецтв ім. І. Котляревського, Обласним управлінням культури, міжобласним відділенням Національної спілки театральних діячів України. До роботи були залучені музеї Харкова (в їхніх фондах зберігаються цінні матеріали, про які ніхто навіть не здогадувався), бібліотеки (бібліотека імені Короленка та бібліотека ХДАК зробили цікаву тематичну виставку книг), а також театр ім. Т. Шевченка з його музеєм та архівами. <...>

<...>

Під час конференції відбулася і презентація бібліографічного покажчика «Творчий спадок Леся Курбаса у ХХІ ст.», над укладанням якого я працював разом із завідувачем бібліографічного відділу бібліотеки ХДАК **Світланою Євсеєнко**. <...>

<...>

Бурсац. узвіз. — 2012. — Травень. — С. 4–5.

С. В. Євсеєнко

ДАРУНОК ХАРКІВСЬКИХ БІБЛІОГРАФІВ

25 лютого 2012 р. виповнилося 125 років з дня народження видатного режисера ХХ ст. Леся Степановича Курбаса.

Бібліографічний покажчик «Творчий спадок Леся Курбаса у ХХІ столітті» підготовлений до цієї славетної дати і містить публікації з 1988 по лютий 2012 рр.

Видання складається з 3-х розділів. У першому розділі «Творча спадщина Леся Курбаса» наведено бібліографічні відомості щодо його праць — статті, лекції, виступи, переклади, драматичні твори.

Другий розділ охоплює всю тематику видань про життєвий шлях, акторську, режисерську, педагогічну діяльність Леся Курбаса, його роль у розвитку театральної справи України, розкрито такі аспекти, як Леся Курбас і кінематограф, Леся Курбас і музика та ін. До цього розділу ввійшли відомості про дисертаційні дослідження та деякі кіно-, теле-, радіопередачі, пов'язані з творчою діяльністю Леся Курбаса.

Основними принципами добору матеріалів для бібліографування були науковість, достовірність, оптимальна повнота. У процесі укладання покажчика використано фонди бібліотеки **Харківської державної академії культури**, Харківської державної наукової бібліотеки ім. В. Г. Короленка, Харківської міської спеціалізованої музично-театральної бібліотеки ім. К. С. Станіславського, бібліотеки Харківського національного університету мистецтв ім. І. П. Котляревського, Харківського гуманітарного університету «Народна українська академія». Також надали інформацію бібліотека Національного університету театру, кіно і телебачення ім. І. К. Карпенка-Карого, Національний центр театрального мистецтва ім. Леся Курбаса, Музей-садиба Леся Курбаса (с. Старий Скалат, Тернопільська обл.), дослідники творчості Л. Курбаса з діаспори В. Ткач (США) та І. Макарик (Канада), театрознавці з Києва, Одеси, Львова. Укладачі щиро вдячні всім за допомогу. Дібраний матеріал свідчить перш за все про багатство фондів бібліотек Харкова. Звертались укладачі до електронних каталогів бібліотек України, Росії, досліджували ресурси Інтернету. Варто наголосити, що у виданні представлено 1290 позицій, більшість з яких супроводжується анотаціями.

У третьому розділі вперше наводяться архівні матеріали, згруповані за назвами установ, архівні фонди яких досліджувалися — Харківського літературного музею, Харківського історичного музею, музею Харківського театру ім. Т. Г. Шевченка. До покажчика ввійшли й матеріали В. М. Чистякової — дружини Леся Курбаса, з особистого архіву С. Гордєєва. Загалом

архівні джерела складають 85 записів. Усі записи супроводжуються анотаціями, інколи дуже детальними, зважаючи на те, що ці матеріали раніше не публікувались і деякі з них складнодоступні. Сподіваємось, що публікація матеріалів з харківських архівів дасть поштовх для подальших досліджень архівних джерел у містах, пов'язаних з життям і діяльністю Леся Степановича Курбаса.

Допомогу фахівців Харкова з підготовки покажчика укладачі сприймають як повагу до творчого генія Леся Курбаса та пошану його пам'яті. Чим далі від нас (у часі) дата народження Л. Курбаса, тим ближче (у просторі) він стає до нас, зокрема і завдяки бібліографічним виданням.

Безпосередньо над укладанням покажчика працювали науковці та фахівці Харківської державної академії культури: завідувач бібліографічного відділу бібліотеки **С. В. Євсеєнко**, бібліограф **О. М. Левченко** та завідувач кафедри режисури, професор, кандидат мистецтвознавства, заслужений діяч мистецтв України **С. І. Гордєєв**. Наукову редакцію здійснив доктор мистецтвознавства, професор **О. І. Чепалов**. Рецензенти видання — доктор філософських наук, професор **М. В. Дяченко**, доктор мистецтвознавства **З. І. Алфьорова**.

Сподіваємося, що покажчик зацікавить театрознавців, бібліотечних фахівців, усіх тих, хто вивчає життя і творчість Леся Курбаса, кому не байдужа його доля, і тих, для кого дослідження його творчості стало сенсом життя!

Бурсац, узвіз. — 2012. — Травень. — С. 6.

Ю. Горобець

«ФУТБОЛЬНЕ МІСТЕЧКО» ГОТУЄ РОЗВАГИ НА БУДЬ-ЯКИЙ СМАК

Під час чемпіонату Європи з футболу 2012 року в харківській фан-зоні можна буде зробити собі креативну футбольну зачіску і тимчасове тату, навчитися варити борщ і ліпити вареники, побути чер-лідером або писанкарем. А ще для фанатів готують різні конкурси і змагання.

<...> Також у різні дні виступлять колективи **Харківської академії культури**, університету мистецтв, академії фізкультури. <...>

<...>

Слобід. край. — 2012. — 2 черв. — С. 15.

О. Рачикова

«МОЯ ПЕРВАЯ РАБОТА». ВЫПУСКНИКИ – 2011: ГОД СПУСТЯ

Вступительная кампания с каждым днем все ближе. Причем не столько к абитуриентам, сколько к их родителям, желающим устроить свое чадо в самый престижный вуз для овладения сверхприбыльной специальностью.

Довольно часто ее выбор зависит от рейтинга того или иного направления в определенном учебном заведении, ведь принято считать, что чем выше конкурс — тем лучше и перспективнее профессия.

Мы совершили небольшой обзор самых популярных гуманитарных, творческих и технических профессий в ведущих вузах Харькова, а также выяснили возможность трудоустройства выпускников по специальности.

<...>

КУЛЬТУРА: УДАР ПО ТЕЛЕВИЗИОНЩИКАМ

Харьковские вузы, выпускающие представителей творческих специальностей, можно пересчитать по пальцам одной руки. К их числу относится и **Харьковская государственная академия культуры**. Как ни странно, самым востребованным в «культурном» вузе оказался менеджмент, где на одно место в прошлом году претендовали... 22 человека!

А среди творческих профессий особое место заняли «Кино-, телеискусство» (с конкурсом 8 человек на место) и «Музейное дело и охрана достопримечательностей истории и культуры» (8,6 человек). Стоимость обучения этим специальностям — 9900 грн. и 6500 грн. соответственно (как на уровне бакалаврата, так и магистратуры).

Трудоустроиться по последней из перечисленных специальностей труда, простите за каламбур, не составляет, однако заработная плата у музейщиков и «охранников» истории и культуры всего около 2000 грн., что не особо греет как карман, так и душу выпускника Академии культуры.

А вот дела с факультетом «Кино-, телеискусства» обстоят иначе. На телевидение хотят попасть многие. Но экран слишком мал для всех желающих, поэтому отделение телевидения и телевизионной деятельности, пользующееся наибольшим спросом среди абитуриентов, часто выпускает не операторов, ведущих и дикторов, а людей, снимающих свадьбы и дни рождения, озвучивающих рекламу или пробующих себя в «Караоке на майдане».

Без работы, конечно, выпускники не остаются, однако для многих из них голубой экран так и остается несбывшейся мечтой.

Выпускница направления «Дикторы и ведущие телепрограмм», которая представилась автору этих строк как Ангелина Сыч, озвучивает рекламные сообщения одного из харьковских супермаркетов. Ее заработная плата — 3500 грн., но своей работой бывшая студентка недовольна. Говорит, не об этом грезила, поступая в Академию культуры. Именно поэтому она и называет себя псевдонимом.

— Когда я наконец-то начну работать на телевидении, начну новую карьеру со старым именем, — признается «Ангелина Сыч».

Более или менее соответствующая специальности работа для выпускников самых востребованных в Академии культуры направлений найдется всегда. Да вот только некоторые абитуриенты, поступающие в этот вуз, имеют настолько хрупкий внутренний мир, что малейшее отклонение в сторону «менее» ими воспринимается как крах мечты.

<...>

Время. — 2012. — 6 июня. — С. 4.

Д. Зеленская

ОСТОРОЖНО: «РУМЫНЫ» ВЕРНУЛИСЬ...

После полуторагодичного перерыва спектакль «Двое бедных румын, говорящих по-польски» вновь в репертуаре «Котелка».

Спектакль был поставлен в 2009 году Екатериной Никифоровой по одноименной пьесе молодого польского драматурга Дороты Масловской. Он стал первой постановкой этого произведения на территории СНГ.

«Дорота Масловская дебютировала как прозаик в семнадцать лет в женском ежемесячном журнале *Twoj styl*, опубликовав страницы своего дневника и победив в литературном конкурсе. На нее сразу свалилась громкая слава писателя и драматурга. Она — настоящий «живой» классик. Масловская нарушила принцип привычной драматургии. Все время она держит зрителя на «голодном пайке». Он пришел на спектакль и готов кого-то полюбить из героев — ведь он привык к этому! — а ему не дают», — считает художественный руководитель театра «Котелок» **Владимир Гориславец**.

Текст самой пьесы в театр принесли работники библиотеки иностранной литературы. «Это наши друзья. Как-то раз они пришли к нам и сказали: «Ребята, вот ваша пьеса!» Так мы впервые и открыли ее для себя», — продолжает Владимир.

<...>

С «Двое бедных румын, говорящих по-польски» театр ездил на гастроли в Киев и Белгород. В прошлом году «Котелок» приглашали на фестиваль «Золотая Маска» в Москву, но за неимением средств (не удалось найти спонсора) спектакль вывезти не удалось. Но актеры уверены: все еще впереди, благо, теперь «Румыны» снова в репертуарном строю и готовы покорять новые театральные и зрительские вершины.

Время. — 2012. — 19 июня. — С. 3.

ЯКИЙ ВНЗ — НАЙКРАЩИЙ?

Перед початком вступної кампанії «Освіта України» публікує рейтинги найвідоміших вищих навчальних закладів України, складені Інститутом інноваційних технологій і змісту освіти МОНмолодьспорту.

Рейтингові таблиці вищих навчальних закладів стали популярними не лише серед абітурієнтів, студентів та їх батьків. Вони поступово починають завойовувати визнання і серед академічної спільноти.

У світовому та європейському освітньому просторі рейтингові системи набули великого поширення та застосування в різних сферах економічної, соціальної, політичної діяльності. Рейтингове оцінювання діяльності вищих навчальних закладів усіх форм власності є невід'ємною складовою національного моніторингу вищої освіти. Ця складова задовольняє попит споживачів ринку освітніх послуг і ринку праці щодо репутації вищого навчального закладу, стимулює змагальність, сприяє активізації участі цільових груп у формуванні сучасних вимог до рівня підготовки фахівців. Адже в університетах народжуються не тільки нові ідеї, засади духовного й економічного зростання держави, а й готується нове покоління компетентних професіоналів, здатних реалізувати їх практично в умовах розбудови соціально орієнтованої економіки.

<...>

ТАБЛИЦЯ 5. РЕЙТИНГОВА МАТРИЦЯ ІДЕНТИФІКОВАНОЇ ГРУПИ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ КУЛЬТУРИ, МИСТЕЦТВА, ДИЗАЙНУ

Назва вищого навчального закладу	Міжнародна активність	Якість контингенту студентів	Якість науково-педагогічного персоналу	Якість наукової та науково-технічної діяльності	Ресурсне забезпечення навчального процесу	Глобальний критерій рейтингу
	Індекси критеріїв рейтингу					ІРІ
	I ₁	I ₂	I ₃	I ₄	I ₅	
Гр. 1	Гр. 2	Гр. 3	Гр. 4	Гр. 5	Гр. 6	Гр. 7
СИСТЕМА	0,200	0,210	0,190	0,200	0,200	1,000
Національна музична академія України імені П. І. Чайковського	0,547	0,435	1,300	0,243	0,267	2,311
<...>						
Харківська державна академія культури	0,397	0,271	0,272	0,205	0,204	1,349
<...>						
Київський національний університет культури і мистецтв	0,147	0,135	0,294	0,069	0,162	0,808

<...>

Освіта України. — 2012. — 25 черв. — С. 1, 9, 12.

КОМАНДА СТУДЕНТОВ ВЫСШИХ ХУДОЖЕСТВЕННЫХ УЧЕБНЫХ УЧРЕЖДЕНИЙ ХАРЬКОВЩИНЫ ОТПРАВИТСЯ НА ДЕЛЬФИЙСКИЕ ИГРЫ

С 6 по 10 июля в Киеве состоится Международный творческий фестиваль «Молодежные дельфийские игры: международная встреча столиц государств-участников СНГ и Европы», который проводится для реализации творческих способностей и гармоничного развития талантливейшей молодежи, сохранения и развития национальных культур.

Во всех номинациях конкурса — фортепиано, скрипка, пение, баян-аккордеон — Харьковщину будет представлять команда студентов высших художественных учебных учреждений области в составе: Екатерина Хоменко (Харьковское музыкальное училище им. Б. М. Лятошинского), Ольга Сидоренко, Марина Семко, Игорь Седюк, Роман Кудря (Харьковский национальный университет искусств им. И. П. Котляревского), **Дарья Бидниченко (Харьковская государственная академия культуры)**.

Напомним, молодежный фестиваль проводится Всеукраинской общественной организацией «Украинский Дельфийский комитет» в соответствии с решением Совета глав правительств государств-участников СНГ от 19 мая 2011 года «Об основных мероприятиях сотрудничества государств-участников Содружества Независимых Государств в области культуры до 2015 года».

Время. — 2012. — 4 июля. — С. 8.

С. Гордеев

ГОСТИ НАШЕГО ФЕСТИВАЛЯ!

Международный театральный фестиваль «Земля. Театр. Дети» — неординарный театральный форум, в котором принимают участие и актеры, и режиссеры, и педагоги, большие и маленькие театралы, любители и профессионалы, одним словом — все те, кто неизменно и бесповоротно влюблен в театр! Мы все уже стали одной большой семьей со своими традициями... Главная из них — собираться всем вместе каждый год в первую неделю июля в «Золотом ключике» на евпаторийском берегу Черного моря, чтобы поделиться своей любовью, показать свой мир искусства, перенять опыт друг друга, чтобы продолжать развиваться и помогать развиваться нашим зрителям. Каждый год наша театральная семья растет и мы всегда рады встречать все новых гостей!

<...>

Сергей Гордеев — художественный руководитель. Режиссер-постановщик студенческого театра «Академия» Харьковской государственной академии культуры, зав. кафедрой режиссуры ХГАК.

<...>

— Титулы и регалии.

— Заслуженный деятель искусств Украины, профессор.

<...>

— Образование.

— Театральное образование — оно бесконечно. Сначала я учился в Ярославском театральном училище на актерском факультете. Затем на режиссерском в Харьковском институте искусств (в настоящее время — Харьковский национальный университет искусств им. И. Котляревского), а позже в аспирантуре Института искусствоведения, фольклора и этнографии им. М. Рыльского АН Украины.

<...>

— Сколько спектаклей на счету?

— Более 50 пьес и более 150 праздников, театрализованных зрелищ, эстрадных номеров и миниатюр.

<...>

— У вас есть спектакли, которые по каким-то причинам вам особо близки?

— Несомненно! И главное в этих спектаклях — тема, созвучная с современностью. Когда ты можешь донести до зрителя что-то очень важное и зал реагирует: плачет, смеется, тогда возникает то единение душ, ради которого зритель и ходит в театр. Такими спектаклями для меня стали «Зачарована Десна» А. Довженко, «Шинель» Н. Гоголя, «Холстомер» Л. Толстого...

<...>

— Любимый персонаж.

— Сашко в «Зачарованной Десне» Довженко.

<...>

— Имена каких драматургов Вы бы назвали в числе лучших?

— Драматургов хороших очень много... Но, конечно, самые близкие всегда те, которых ты ставишь сегодня. Поскольку мы привезли на фестиваль инсценировку, сделанную по рассказу Михаила Рощина «Роковая ошибка», то сами понимаете, его проблематика стала для нас важной отправной точкой в реализации сценической версии этого произведения — он реалист, поднимает важные психологические проблемы, созвучные с реалиями сегодняшней жизни.

<...>

— Какой тактики придерживаетесь в воспитании актеров?

— Я занимаюсь подготовкой режиссеров, в программе обучения которых обязательным предметом является актерское мастерство. Тактика проста: с одной стороны я требую беспрекословного выполнения тех заданий, которые нужны для того, чтобы освоить профессию. С другой — пытаюсь дать им театральную школу. Это — фундамент, который при обязательном этическом воспитании определит успешность дальнейшего развития личности ученика.

<...>

— Должен ли театр быть ориентированным на зрителя, подстраиваться под его интересы?

— Конечно, так как зритель сегодняшний не похож на вчерашнего, и это необходимо учитывать при выборе репертуара. Но при этом идти на поводу, потакать зрителю не нужно. Как завещали наши Мэтры театра — зрителя надо развлекавая воспитывать.

<...>

— Отличается ли публика в зависимости от географических координат?

— Конечно! Режиссеру, выбирающему материал для постановки, всегда необходимо учитывать особенности тех зрителей, которые приходят на встречу с его величеством — Театром, и это во многом определяет залог успеха спектакля.

<...>

— Мечта как драматурга/режиссера.

— Найти хороший драматургический материал, который позволит постановщикам спектакля реализовать свои творческие возможности, выявить свою гражданскую позицию по отношению к тем проблемам, которые волнуют людей сегодня. Вот такой спектакль мы надеемся привезти на наш любимый фестиваль «Земля. Театр. Дети» на следующий год. Возможно, это будет постановка в духе Комедии «Дель Арте», в которой актеры могут по законам жанра не только исполнять острохарактерные роли, но и общаться со зрителем, провоцируя его на откровенный разговор о нашей непростой действительности...

<...>

Антракт [Евпатория]. — 2012. — 7 июля. — С. 8.

ЛАУРЕАТЫ XVII МЕЖДУНАРОДНОГО ФЕСТИВАЛЯ «ЗЕМЛЯ. ТЕАТР. ДЕТИ»

СТУДЕНЧЕСКИЙ ТЕАТР «АКАДЕМИЯ», ХГАК
Г. ХАРЬКОВ, УКРАИНА

Худ. руководитель, режиссер-постановщик — заслуженный деятель искусств Украины, профессор **Сергей Гордеев**.

— Студенческий эстрадный театр Харьковской государственной академии культуры как самостоятельный художественный коллектив впервые был представлен в 1999 году... на фестивале «Земля. Театр. Дети»!

В этом году мы привезли психологическую драму — спектакль «Роковая ошибка» (по мотивам одноименного рассказа Михаила Рощина). Действие разворачивается в столице Советского Союза в 80-х годах прошлого века. Главная героиня — Надежда — это тот очаг, в котором горят прошлое ее родной матери и настоящее приемной. Сюжет вызывает очень много «если бы»: если бы все вернуть обратно, возможно, не было бы той жизни, которая гонится за Надькой и против которой Надежда восстает. Если бы было больше компромиссов, все обернулось бы иначе. Но события идут своим ходом и что ждет Надю в будущем известно только Богу...

<...>

Антракт [Евпатория]. — 2012. — 7 июля. — С. 2.

Г. Швецова-Водка, В. Богатирьев

ТВОРЧА СПАДЩИНА ЛЕСЯ КУРБАСА

У Харкові вийшов у світ бібліографічний покажчик «Творчий спадок Леся Курбаса у ХХІ столітті (до 125-річчя від дня народження)». Укладачі — **С. В. Євсеєнко, С. І. Гордєєв, О. М. Левченко**, науковий редактор **О. І. Чепалов**.

Співробітники бібліотеки і кафедри режисури **Харківської державної академії культури** достойно відзначили 125-річчя від дня народження видатного діяча української культури, театального режисера Леся Курбаса. Ними підготовлений і виданий бібліографічний покажчик, у якому відображено публікації творів Л. Курбаса і літературу про нього за період з 1988 по 2012 р.

<...>

Початкова дата бібліографічного обліку в пропонованому виданні обумовлена тим, що публікації за період 1906–1987 рр. повно відображено в таких виданнях: «Леся Курбас у театральній діяльності, в оцінках сучасників: документи» (Балтимор–Торонто: Смолоскип, 1989) і «Леся Курбас: указатель литературы за 1957–1987 гг. / сост. А. Попов» (Харків: Харк. держ. наук. б-ка ім. В. Г. Короленка, 1988). Увесь наявний матеріал згруповано у три розділи. Перші два розділи традиційні для біобібліографічних покажчиків: у першому відображено твори митця, у другому — літературу про нього. У першому розділі відображено як окремі публікації творів Л. Курбаса з різних видань, так і збірники, в котрих подано великий масив теоретичної спадщини Л. Курбаса.

Матеріали другого розділу згруповано у підрозділи переважно відповідно до їхнього змісту, що, безумовно є корисним для майбутніх користувачів. Виділено 16 підрозділів, зокрема такі: 1. Загальні праці. Біографічні матеріали; 2. Роль Леся Курбаса в розвитку театральної справи України; 3. Леся Курбас і театральні системи початку ХХ ст.; 4. Леся Курбас — актор; 5. Леся Курбас — театральний режисер і педагог; 6. Погляди Леся Курбаса на драматургію; 7. Леся Курбас і художники театру; 8. Леся Курбас і кіно; 9. Леся Курбас і музика; 10. Леся Курбас і літературне середовище його часу; 11. Учні та послідовники Леся Курбаса; 12. Дисертаційні дослідження, пов'язані з творчою діяльністю Леся Курбаса; 13. Вшанування пам'яті Леся Курбаса; 14. Леся Курбас у художній літературі; 15. Кінофільми, теле- та радіопередачі про Леся Курбаса; 16. Леся Курбас і сучасний театральний процес. У двох з цих підрозділів (першому і п'ятому) виділяються ще змістові рубрики. Таке бібліографічне групування значно полегшує пошук інформації з певної теми.

<...>

Зрозуміло, що поділити наявні публікації за їхнім змістом не завжди вдається з абсолютною точністю, тому що в деяких з них розглядаються одночасно кілька питань, або зміст тої чи іншої статті є корисним для висвітлення кількох тем. Тому укладачі покажчика застосували систему посилань: наприкінці того чи іншого підрозділу чи рубрики вказано номери бібліографічних записів тих документів з інших розділів чи підрозділів, які потрібні для висвітлення теми даного розділу. <...>

Особливу зацікавленість викликає третій розділ: «Архівні матеріали про Леся Курбаса». Архівні документи згруповано відповідно до місця збереження, а в межах підрозділів розташовано за хронологією їх датування. До бібліографічних описів багатьох документів додається коротка анотація, що характеризує зміст документа.

Добре пророблений укладачами іменний покажчик, у якому відображені як прізвища авторів (з усіх розділів), так і персоналій, тобто осіб, чії прізвища згадуються в бібліографічних записах. <...>

Як позитивну рису бібліографічного покажчика відзначимо наявність у багатьох бібліографічних записах анотацій, що конкретизують зміст того чи іншого документа.

На нашу думку, бібліографічний покажчик буде корисним для науковців, яких цікавить подальше вивчення творчої, сценічної та теоретичної спадщини Леся Курбаса, викладачів та студентів мистецьких навчальних закладів, майбутніх акторів та режисерів, театрознавців, театральних критиків, театральних педагогів. Творча спадщина Леся Курбаса ще має достатньо загадок, особливо в галузі сценічної педагогіки та режисерської й акторської діяльності, які ще чекають вивчення і практичного освоєння у театральному мистецтві.

Культура і життя. — 2012. — 24 серп. — С. 11.

А. Романюк

ЭТОТ ТУРБУЛЕНТНЫЙ МИР

Что с нами происходит... Почему, как только жизнь только-только начинает «устаканиваться», происходит то кризис, то цветной «переворот», то снова кризис? И почему наши собратья по социалистическому лагерю из Восточной Европы эти же перемены переносят намного легче, чем мы?

Ответы на эти вопросы уже много лет ищет политическая наука. «Від тоталітаризму до демократії та національної державності. Системний аналіз посткомуністичних трансформацій» — над цим дослідженням харьківський політолог **Александр Романюк** працював все минуліше 20 років, будучи і свідетелем, як кою з нас, і учасником, як політичний консультант, і аналітиком, як учений, що відбуваються подій. Унікальність роботи заключається в тому, що він не обмежився лише українськими реаліями, а подивився на процеси в глобальному аспекті.

Охват исторического и политического материала получился огромным.

<...>

Раздел политологии, изучающий переход от авторитаризма к демократии называется транзитологией (лат. transitus переход).

<...>

Политическим преобразованиям в современном мире посвящена обширная научная литература, но общей теории посткоммунистических трансформаций пока нет.

— Пытаясь восполнить пробел, я поставил задачу обобщить на основе системного подхода более чем 20-летний опыт трансформационных процессов на всем посткоммунистическом пространстве в контексте взаимодействия их политических, экономических и культурных факторов, социально- и национально-политических составляющих, внутренних и международных аспектов.

И стало совершенно очевидно, что научные подходы, применяемые к анализу процессов, скажем, в Португалии («революция гвоздик», 1974) в условиях посткоммунистических стран не работают. В странах Южной Европы (Испания, Португалия, Греция) и Латинской Америки переходы осуществлялись от авторитарных режимов к демократическим. А коммунистическое правление — это тоталитарный режим.

<...>

ВАШЕ БЛАГОРОДИЕ, ГОСПОЖА ДЕМОКРАТИЯ...

Александр Романюк рассмотрел различные теоретические модели транзита. Скажем, может быть переход к прямой демократии, как это сделали Польша, Венгрия, Чехословакия. Возможен переход к авторитарному режиму с теоретической возможностью перехода к демократии (Грузия, Казахстан, Азербайджан). Есть модель обратного развития (Беларусь, Узбекистан, Туркменистан), это быстрое возвращение в тоталитарное качество. А наша, украинская модель, циклическая: колебания от авторитаризма к демократии и наоборот. Мы в этом не одиноки. Достаточно взглянуть на Молдову и Армению.

— Какой прогноз для колеблющихся стран?

— У каждой страны свои внутривластные условия и экономические ресурсы. Колебания зависят от противоречий внутри политических элит. Я заметил, что, когда у нас та или иная элитарная группа находится в оппозиции, она берет на вооружение демократические лозунги, с ними приходит к власти и тут же начинает действовать авторитарными методами. Тогда проигравшая элита берет на вооружение демократические ценности. И вот так продолжают колебания.

<...>

Беседу вела Е. Зеленина

Время. — 2012. — 30 авг. — С. 4.

Е. Маслов

СКОРЕЕ — СОРОК ПЛЮС СОРОК

ИЛИ ЧЕТЫРЕ ПО ДВАДЦАТЬ

Но 29 августа **Валентину Юрьевичу Ивченко** стукнуло восемьдесят. И, правду говорят — человеку столько лет — на сколько он себя чувствует, или на сколько он производит впечатление. Для тех, кто не знает Валентина Юрьевича, скажу — эрудиция, острота ума, интеллигентность, ироничность — эти качества присутствуют в нем в таком количестве, что хватило бы на несколько человек. С лихвой.

Творческая биография юбиляра триедина: режиссер, педагог, литератор, Валентин Ивченко как главреж Харьковской музкомедии в семидесятые годы уже прошлого века поставил довольно много оригинальных спектаклей, но один из них — «Венские встречи» — выдержал более 800 встреч со зрителями. Такое получается восьмисотразие к восьмидесятилетию.

Бывшие студенты, которые сами стали теперь умудренными, не стесняются в выражениях. Кто-то говорит, мол учил, не заставляя... Это, замечу, — главное качество настоящего учителя. Кто-то вспоминает, как Валентин Юрьевич — лучше процитирую: «Однозначно и планомерно «растлевал», перекраивая унифицированные «совдепом» мозги, учил нас думать, видеть, слышать». И был «...элегантен, ироничен и мудр, как удав Каа». А преподавал Валентин Юрьевич долго и плодотворно и в **Харьковском институте культуры**, и в Институте искусств, и в Национальной юридической академии... В общем — диагноз ясен — Ивченко заразил своей интеллигентностью, эрудицией, остроумием довольно много студентов, сделав их пожизненно приятными людьми.

<...>

Всю жизнь Валентин Ивченко является пропагандистом польской культуры в различных формах: «...от влияния на своих студентов до личного участия в обучении польскому языку». Так характеризует юбиляра президент днепропетровской областной организации «Центр Польской Культуры им. Кароля Войтылы» Павел Скурский.

В 1992 году Валентин Ивченко перевел книгу Ф. Осендовского «Ленин». Позже принялся за В. Грубинского, В. Копалинского и других хороших польских авторов. Издал свою книгу «Остров Спасения». Перевод книги Р. Брандштаттера «Песни о жизни и смерти Шопена» увидел свет в 2005 году при поддержке Генерального консульства Республики Польша в Харькове, книгу «Библейский круг» Валентин Ивченко издал в 2011 г. небольшим тиражом на гонорары от предыдущих переводов. Кроме того, в Днепропетровске два года назад поставили спектакль «День гнева» по все тому же Брандштаттеру в переводе Ивченко. Недавно юбиляр написал еще историко-культурный опус «80 лет Харьковскому театру музыкальной комедии».

В Польше, кстати, тоже Валентина Юрьевича заприметили. В нынешнем году его выдвинули на премию Transatlantik, которую получают иностранные популяризаторы польской литературы.

В общем, Валентин Юрьевич плодовит и творчески энергичен, не смотря на свои сорок плюс сорок или четыре по двадцать. <...>

Главное. — 2012. — 1 сент. — С. 5.

КНИГА, КОТОРУЮ ЖДАЛИ 20 ЛЕТ

Пятого сентября в галерее «Маэстро» прошла презентация книги **Александра Чепалова** «Записки «призрака оперы» об истории Харьковского национального академического театра оперы и балета имени Н. В. Лысенко с конца XIX века и до наших дней.

В своей монографии Александр Чепалов как театровед исследует творческие биографии выдающихся мастеров сцены театра и оценивает его легендарные спектакли, свидетелем которых он был за тридцать девять лет работы заведующим литературной частью ХНАТОБа. Среди его героев — «архиерей украинского вокального искусства» Иван Козловский, украинский оперный и камерный певец Борис Гмыря, украинский баритон Николай Манойло, драматический тенор Юрий Кипоренко-Доманский и многие другие.

Книга иллюстрирована пятьюстами архивными и современными фотографиями, которые дополняют представление об истории театра и его месте в культуре разных эпох. Всего в монографии 256 страниц.

В книге есть одна замечательная фраза, которая мне кажется очень правильной: «В каждом театре как бы запечатлелся весь театр в целом. Как по капельке берут анализ крови, так и тут — по капельке можно увидеть, что в театре вообще творилось». Эта книга показывает не только то, что происходило с харьковской оперой и балетом, но и то, что происходило в театре десятилетиями, считает Александр Чепалов.

«Записки «призрака оперы» высоко оценили коллеги автора. Так, директор Харьковского театра оперы и балета Любовь Морозко утверждает, что уже более двадцати лет не держала в руках подобного исследования, посвященного истории ХНАТОБа: «Это книга информационная, а не парадно-пафосная. Она позволяет прожить жизнь театра оперы и балета с теми людьми, которые каждый день творили не только его историю, но и историю нашего города, балетного и оперного искусства Украины».

Монография Александра Чепалова уже передана в фонды Харьковской городской специализированной музыкально-театральной библиотеки имени К. С. Станиславского и в учебные библиотеки Харьковского национального университета искусств им. И. П. Котляревского и **Харьковской государственной академии культуры**. Купить ее также можно в галерее «Маэстро».

Время. — 2012. — 11 сент. — С. 3.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

<...>

Додаток 2
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 22 серпня 2012 р. № 602-р
Список
аспірантів вищих навчальних закладів, яким призначено
академічну стипендію Кабінету Міністрів України
на 2012/2013 навчальний рік

<...>

Бурковський Максим Володимирович — аспірант другого року навчання **Харківської державної академії культури**.

<...>

Уряд. кур'єр. — 2012. — 13 верес. — С. 12.

ХАРЬКОВСКИЙ ФЕСТ — ЕДИНСТВЕННЫЙ В МИРЕ!

В преддверии готовящегося в Харькове открытия Шестого международного фестиваля театрального искусства «Живи!» мы обратились с вопросами о его традициях и планируемых новациях этого года к соорганизатору, арт-директору и бессменному ведущему фестиваля (известному харьковчанам по главным ролям в спектаклях вечернего репертуара театра кукол и проекту «Большая разница») Игорю Мирошниченко.

<...>

<...> ...чем порадуете харьковчан в этом году?

— Мы стараемся привозить в родной город самое актуальное в современном театральном искусстве. В этот раз впервые за всю историю существования нас посетит Ереванский государственный театр пантомимы — великолепный коллектив, к созданию которого в свое время имел отношение Марсель Марсо. Лучшей рекламой приезду театра может служить тот факт, что он осуществлен под патронатом президента Армении, а значит он считает, что именно этот театр достоин представлять их культуру в Украине да еще и в день Независимости Армении. Открою секрет: руководитель этого театра **Роберт Цатурян** в 80-е годы учился в **Харьковском институте культуры**, был звездой «Ритм-балета» в музыкальной комедии, работал в Филармонии, и без его пантомим не обошлось ни одно городское мероприятие. <...>

<...>

Харьк. известия. — 2012. — 15 сент. — С. 15.

«МАЙДАНСЕРЫ» ХАРЬКОВА НАСТРОЕНЫ РЕШИТЕЛЬНО

Ровно через неделю, в следующую субботу, 22 сентября, харьковская команда танцоров вновь примет участие в эфире телепроекта «Майданс».

В этот день на главной площади Киева пройдет битва за место в финале, после которой останется всего четыре города из девяти участников полуфинала.

Как сообщила главный администратор команды Наталья Майорова, в Киев харьковчане поедут в составе 312 человек, по условиям организатора проекта — телеканала «Интер». Среди участников студенты академии физкультуры, медицинского университета, педагогического университета, **академии культуры**. Они представят один номер, который, по словам Натальи Майоровой, отличается от всех тех, которые раньше исполняла команда.

«Нас всегда боятся, потому что Харьков — мощный город. У нас были номера, где участвовали около тысячи человек. Но каждый раз нужно повышать планку и удивлять зрителей и жюри. Поэтому мы решили в этот раз быть, так сказать, легкими, с долей шутки», — отметила Н. Майорова.

<...>

Харьк. известия. — 2012. — 15 сент. — С. 15.

Л. Рыбалко

ДЕНЬ РОЖДЕНИЯ ХАРЬКОВСКОЙ ОБЛАСТИ

20 сентября в ХНАТОБе прошли торжества и праздничный концерт в честь Дня Харьковской области. <...>

<...>

После вручения почетных правительственных наград для присутствующих в зале выступил Большой Слобожанский ансамбль песни и танца (художественный руководитель — народный артист Украины, почетный гражданин Харьковской области — **Борис Колногузенко**). <...>

<...>

Харьк. известия. — 2012. — 22 сент. — С. 1, 8.

ВСЕ ВУЗЫ ХАРЬКОВА

«Комсомолка» собрала для абитуриентов 2013 года контакты всех университетов и академий нашего города.

Вуз	Адрес	Телефон приемной комиссии	Официальный сайт
Харьковский национальный университет им. В. Н. Каразина	пл. Свободы, 4	707-52-70	www.univer.kharkov.ua
<...>			
Харьковская государственная академия культуры	Бурсацкий спуск, 4	731-34-97 731-51-05	www.ic.ac.kharkov.ua
<...>			
Харьковский экономико-правовой университет	Пр. Гагарина, 187	720-19-42 720-19-21	www.hepu/edu.ua

Комсом. правда в Украине: харьк. вып. — 2012. — 4 окт. — С. 19–20.

В. Субота

МІСЦЕ ЗУСТРІЧІ — «ПЕЧЕНІЗЬКЕ ПОЛЕ»

На Харківщині відбувся традиційний XI етнофестиваль «Печенізьке поле», започаткований Харківською обласною державною адміністрацією.

З кожним роком його популярність зростає. Якщо в першому святі, що відбулося у 2002 році, взяли участь кілька тисяч відвідувачів, то цього річ — кілька десятків тисяч. Тут була представлена більшість регіонів України.

<...>

Крім великої сцени тут працювало ще вісім концертних майданчиків. Виступи фольклорних колективів, які налічували більше півтори тисячі учасників з різних районів області, своїми піснями створювали атмосферу народного свята. <...> На Печенізькому полі вперше виступив недавно організований професійний Великий Слобожанський ансамбль пісні і танцю на чолі з народним артистом України, професором **Борисом Колногузенком**. У ньому задіяно сто молодих артистів, що вже створили цікаву концертну програму, яку й показали учасникам етнофестивалю.

<...>

Культура і життя. — 2012. — 5 жовт. — С. 10.

А. Анничев

С ЛЮБОВЬЮ К ТЕАТРУ

В Харьковском областном организационно-методическом центре культуры и искусства возобновили работу семинары с руководителями театральных студий районных и областных домов культуры.

<...>

В Харьковской области насчитывается семь любительских театральных коллективов, имеющих почетное звание «народный», два коллектива — звание «образцовый». Но государственные театры имеют в штате специалистов, возглавляющих литературно-драматургические части. Они системно организуют процесс поступления новых пьес и напрямую работают с драматургами, которым выгодно сотрудничество с ними по материальным соображениям. А самодеятельные театры для них с этой точки зрения невыгодны. Поэтому весьма необходимой для

участников семинара явилась тема «Проблема репертуарного дефицита. Преимущества и недостатки современной драматургии». <...>

Тему «Современный театр в поисках новых форм и новых героев» помог раскрыть художественный руководитель авторского театра «Котелок», преподаватель кафедры режиссуры **Харьковской государственной академии культуры Владимир Гориславец**. Беседа сопровождалась видеоматериалами отрывков из спектаклей.

Кстати, в рамках семинара состоялась презентация мудрой книги «Уроки режиссуры», написанной преподавателем актерского мастерства и режиссуры Харьковской академии культуры **Виктором Кузьмичем Гужвой**. Она станет настольным пособием для всех, кто посвятил себя драматическому искусству. Её уникальность в том, что все 286 страниц содержат материал для практического применения в театре, а мысли автора изложены языком понятным, живым и образным.

Время. — 2012. — 11 окт. — С. 7.

Н. Губрий

ФОРМАТ «КУРБАЛЕСИИ» ОСТАЕТСЯ ПРЕЖНИМ

С 19 по 25 октября жители и гости Харькова смогут познакомиться на «Курбалесии» с творчеством молодых талантливых коллективов, посмотреть и оценить их яркие, неординарные спектакли.

Единственный в Украине фестиваль негосударственных театров «Курбалесия» будет проходить в этом году с особым, юбилейным настроением — он 10-й. Ежегодно на протяжении десяти лет из разных государств в харьковский Дом актера съезжаются заядлые театралы, которые не замыкаются в рамках только академических направлений этого вида искусства, а ищут новые оригинальные пути в современном пространстве.

Формат «Курбалесии» остается прежним — это демонстрационные, конкурсные и лабораторные программы.

Ярким событием демонстрационной программы станет представление японского танцовщика Такетеру Кудо, исполняющего экзальтированный танец буто. <...>

Новинкой фестиваля станет уличный проект польского театра «Брама» и студентов театрального факультета Национального университета искусств им. И. П. Котляревского. <...>

Конкурсная программа фестиваля насыщена премьерными спектаклями театров первой столицы. <...>

<...>

Организаторы фестиваля делают попытку расширить традиционный формат «Курбалесии» спектаклями для младшего поколения. Поощряется желание и стремление молодых режиссеров вести диалог с детьми, но только так, как это делают актеры киевского «Театра на Левом берегу» в спектакле «Пассажир в чемодане». <...>

Лабораторная программа будет состоять из конкурса устных рецензий студентов-театроведов из творческих вузов Киева, Львова и Харькова. Пройдут читки пьес современных драматургов молодыми режиссерами — студентами и выпускниками **академии культуры**.

<...>

Время. — 2012. — 17 окт. — С. 7.

А. Быкова

ТЕАТР ШЕВЧЕНКО: 90 ЛЕТ ТВОРЧЕСКОГО УСПЕХА

<...>

31 марта 1922 года легендарный украинский режиссер, актер, драматург Лесь Курбас основал в Киеве театр «Березиль». А уже 7 ноября театр представил зрителям свою первую премьеру, она называлась «Октябрь» и была создана по тексту творческого постановочного коллектива. Спустя четыре года театр переехал в Харьков. И вот тут уже на протяжении 90 лет радуется зрители, как харьковчан, так и гостей города, своими постановками.

<...>

Первый харьковский сезон начался 16 октября 1926 года премьерой спектакля по пьесе Ф. Кроммелинка «Золотое брюхо» в помещении на улице Карла Либкнехта — там, где прежде работал театр им. И. Франко под руководством Г. Юры (сегодня театр находится в том же здании на ул. Сумской, 9).

В те годы на сцене харьковского театра были созданы спектакли «Народный Малахий» (1928), «Мина Мазайло» (1929), «Маклена Граса» (1933), которые получили широкую огласку в Украине.

Почти двадцать лет «Березиль», переименованный в 1935 году в театр им. Т. Г. Шевченко, возглавлял Марьян Крушельницкий. Последователь Леся Курбаса, он создал героико-романтический театр. В 1947 году театр получил звание академического. Тогда же коллективу был присвоен орден Ленина.

<...>

В театре ставили спектакли такие деятели культуры, как Владимир Крайниченко, Виталий Смоляк, Владимир Оглоблин, Феоктист Александрина, Михаил Гиляровский, Владимир Петров, **Игорь Борис** и многие другие выдающиеся режиссеры.

<...>

Харьк. известия. — 2012. — 18 окт. — С. 6.

Е. Волкова

В ВУЗАХ — КИНО И БОНУСЫ

Несмотря на то что до старта вступительной кампании в вузы более полугода, 11-классники уже начали готовиться к предстоящим испытаниям. И чтобы не упустить бюджетное место, школьники записываются на подготовительные курсы. Ведь, кроме дополнительных знаний, которые помогут на ВНО и вступительных экзаменах, довузовская подготовка сулит и бонусы при зачислении.

<...>

На тех факультетах, где бонусные баллы не начисляются, подготовка с университетскими преподавателями тоже играет немаловажную роль. <...> Наши профессора очень рады, когда узнают, что их слушатели поступили. А вот ребята на подкурсах узнают заранее, что такое лекции, практикумы, обретают навыки конспектирования. Ведь привыкнуть к новому режиму очень сложно, а на подкурсах это происходит постепенно, — объясняют в **академии культуры. НА СЦЕНУ И В КИНО!**

<...> «Тем, кто поступает на хореографическое отделение, мы поможем поставить танец и подобрать музыку на творческий конкурс. На подкурсах по телеискусству расскажем о разных видах съемки и ракурсах, а также поможем снять и смонтировать видеоработу для поступления. Конечно же, наш вуз предоставит все необходимое оборудование», — обещают в академии культуры. Будущим актерам здесь подберут басню и монолог; а также помогут с драматическим выступлением. А тем, кто мечтает стать художником, преподаватели «Кулька» не только откроют секреты мастерства, но и подготовят к итоговому конкурсу: специалисты расскажут, как правильно и быстро сделать эскиз скульптуры на бумаге.

<...>

Вуз	Подготовительные курсы	Продолжительность	Стоимость	Преимущества	Контакты
ХГАК	укр. яз. и лит-ра, история Украины, география, история зрелищных искусств, основы телережиссуры, телерепортерства, актерского искусства и др.	6 месяцев	1073–1116 грн за 7–8 предметов	нет	Бурсацкий спуск, 4 тел. 731-15-04

Сегодня. — 2012. — 19 окт. — С. 9.

«ДЖЕРЕЛО НАЦІОНАЛЬНИХ ТРАДИЦІЙ»

5 жовтня 2012 року Київський національний університет культури і мистецтв радо зустрічав відомих фольклористів та мистецтвознавців з усієї України — стартувала Всеукраїнська науково-практична конференція на тему: «Фольклор і народне пісенне виконавство в сучасному соціокультурному просторі України». Ініціаторами цієї науково-мистецької події виступили факультет музичного мистецтва і лабораторія музичного фольклору кафедри фольклору, народнопісенного та хорового мистецтва Київського національного університету культури і мистецтв.

Вітальними словами учасників конференцій зустрів директор Інституту мистецтв КНУКіМ, проректор, кандидат педагогічних наук, заслужений працівник культури України Олександр Іванович Скар. <...>

До учасників і гостей конференції звернулася проректор з наукової роботи КНУКіМ, професор, доктор філологічних наук Антоніна Іванівна Гурбанська.

<...>

Пленарне засідання конференції відбулося в діловій науковій атмосфері: порушувалися та обговорювалися актуальні для сучасної української фольклористики питання побутування і збереження автентичної фольклорної традиції в природному для неї сільському середовищі, питання теорії і практики підготовки фахівців-фольклористів у вишах України, проблеми розвитку молодіжного фольклорного руху і формування репертуарної політики сучасних автентичних, аматорських, самодіяльних і професійних фольклорних колективів.

З доповідями виступали видатні науковці, мистецтвознавці, музиканти-фольклористи, народні та заслужені артисти України, письменники і журналісти. <...> Професор С. Й. Грица наголосила, що проблема підготовки професійних кадрів науковців і практиків-фольклористів — це проблема державного рівня, потрібні уніфіковані програми з фольклору й фольклорних досліджень для навчальних закладів різних рівнів, що сприятиме вихованню нової плеяди молодих українських професіоналів-фольклористів, які пропагуватимуть автентичне і розвиватимуть фольклорне аматорське й професійне мистецтво нашої держави.

Надія Богданівна Брояко, декан факультету музичного мистецтва КНУКіМ, продовжила порушену доктором мистецтвознавства С. Й. Грицею проблематику підготовки фольклористів-музикантів у вишах України у своїй доповіді «Аматорство і професіоналізм у народнопісенному виконавстві: питання термінології і практики». Кандидат мистецтвознавства, завідувач кафедри народного співу і музичного фольклору **Харківської державної академії культури Віра Миколаївна Осадча** розповіла про методику виховання фольклористів і народних співаків у виступі на тему: «Методологічні основи та практика підготовки народного напрямку на досвіді роботи кафедри українського народного співу та музичного фольклору ХДАК (до 20-річчя заснування кафедри)».

<...>

А потім конференція продовжила свою роботу: було проведено круглий стіл «Збереження співочої традиції та методика вивчення фольклору в науково-етнографічному ансамблі» за участі провідних науковців і фольклористів-практиків — керівників дитячих і дорослих фольклорних колективів. <...>

Культура і життя. — 2012. — 19 жовт. — С. 8.

А. Власова

ПОБАЧИТИ МИСТЕЦТВО З-ЗА ЛАШТУНКІВ

Харківський театрознавець **Олександр Чепалов** зафіксував історію жанру в «Записках «привиду опери».

На посаді завідувача літературною частиною Харківського театру опери і балету імені Миколи Лисенка доктор мистецтвознавства Олександр Чепалов працює майже сорок років. Отож замахнутися на книгу, в якій би були зафіксовані найцікавіші моменти історії цього жанру в Харкові, він не лише мав повне право, а й зобов'язаний був це зробити. Свою монографію

Олександр Чепалов назвав «Записки «привиду опери». Де «привид опери», треба розуміти, — це сам автор... Своя людина в театрі, яка водночас стоїть ніби трішки осторонь, за лаштунками, і ретельно занотовує все, що відбувається на сцені.

Часовий діапазон, який охоплює книга, — від кінця XIX століття і до наших днів. Героями «Записок...» стали видатні артисти минулого: Іван Козловський, Борис Гмиря, Микола Манойло, Юрій Кипоренко-Доманський, а також ті, хто збирає аншлаги в Театрі імені Лисенка сьогодні. «Записки...» багато ілюстровані — на 256 сторінках видання вміщено близько півтисячі фотографій. При цьому вона не виглядає аж занадто пафосно — цікаві факти тут викладено компетентно і доступно.

До речі, мистецтвознавчі книги нині — величезна рідкість. Остання, присвячена Харківському театру, була видана понад півстоліття тому. (Серед її авторів був і відомий фізик Кирило Милославський). Тож книга Чепалова заповнила цей інформаційно-бібліографічний пробіл. Вистава, як відомо, живе дуже не довго, а факт її існування, яким скористаються наступні покоління, можна зафіксувати саме в таких виданнях.

Україна молода. — 2012. — 25 жовт. — С. 12.

З. Лялина

ОНИ СОШЛИСЬ НА ХАРЬКОВСКОМ ПАРКЕТЕ

В Харьковском дворце спорта состоялся девятый Международный фестиваль-конкурс бального танца «Кубок Харьковского городского головы». В этом году наш город был удостоен чести провести одновременно и открытый чемпионат Европы любительской Лиги Всемирного совета танца.

Данное масштабное танцевальное событие давно вышло за рамки рядового конкурса. «Кубок городского головы» — это яркое запоминающееся действо с богатой шоу-программой.

<...>

В целом для участия в объединенном турнире зарегистрировались 2100 танцевальных пар, представляющих Израиль, Испанию, Италию, Литву, Молдову, Россию, Украину. Судьями соревнований стали представители Великобритании, Казахстана, России, Франции и Украины.

Среди почетных гостей фестиваля — Генеральные консулы России и Польши, танцевальный гуру, судья телевизионных танцевальных шоу **Алексей Литвинов**.

От имени Харьковского городского головы Геннадия Кернеса участников и судей фестиваля поприветствовал заместитель городского головы по вопросам развития и обеспечения жизнедеятельности города Игорь Терехов. <...>

<...>

Харьк. известия. — 2012. — 30 окт. — С. 4.

Т. Кіч

КІНОДІАЛОГ ПОКОЛІНЬ

ЧИ ЦІКАВЛЯТЬ ДІТЕЙ ПРОБЛЕМИ СТАРИХ?

Що таке любов, мистецтво, творчість, натхнення, самотність, дружба? Виявляється, над цими вічними питаннями здатні замислюватись не тільки дорослі, а й діти. При цьому вони шукають і знаходять власні відповіді й викладають їх у творах мистецтва.

<...>

Плоди творчості дітей збирає і популяризує Харківська Асоціація дитячої екранної творчості «Дитятко». Саме за ініціативи цієї організації кінороботи юних аматорів, що отримали визнання на Міжнародному телевізійному фестивалі «Дитятко», було показано на великому екрані для людей похилого віку — членів клубів активного довголіття. <...>

<...>

«ЩОБ ЛЮДИ ЗАМИСЛИЛИСЬ НАД ВІЧНИМИ ПИТАННЯМИ...»

Свої власні роздуми щодо філософських понять вирішив викласти у відеоесе «Рух 2012» одинадятикласник Олександр Чорнобай. Учень Харківської школи № 72 вже став переможцем міського конкурсу з розвитку шкільних ЗМІ і здобув дві нагороди на IV Міжнародному фестивалі «Дитятко»: спеціальний диплом «за креативне втілення ідеї» від **Академії культури** і міжнародний приз CIFAGE.

— Ідея фільму прийшла спонтанно. Нам у школі повідомили, що в Академії культури проходять семінари, і запросили їх відвідати. Там нам сказали, що проходить міський фестиваль дитячих відеоробіт і я почав думати, — розповідає Олександр. <...> Я занурився в себе, і мені стало цікаво, що люди думають про дружбу, любов, мрію, щастя. Таких питань дуже багато, але люди через сіру буденність не замислюються над ними, вони не живуть, а просто існують. Хотілося спонукати їх, щоб вони замислились над вічними питаннями і знайшли власні відповіді.

Знімав свою кінороботу юний режисер звичайною побутовою камерою. Як акторів запросив учителів, однокласників і знайомих. <...>

СТАРЕНЬКА ТАК І НЕ ДОЧЕКАЛАСЯ ОНУКА В ГОСТІ

Ігровий фільм «Самотність» Дениса Бандури особливо вразив аудиторію, адже в ньому йдеться про самотню літню жінку, яка не дочекалася онука на свій день народження.

— Ідея фільму прийшла після того, як наша сусідка розповіла історію самотньої літньої жінки, — згадує режисер. — В основу сюжету також лягли інші історії з життя. Я об'єднав їх і створив єдину лінію. А фінал зробив драматичним, аби сильніше вразити аудиторію. Я не хочу нікого нікому вчити, хоча лише показати це явище в нашому житті.

<...>

Дениса Бандуру, дарма, що йому 16 років, можна назвати досвідченим режисером. Адже хлопець почав знімати перші відеороботи з шести років. Зараз у його архіві аж 30 робіт у різних жанрах: трилери, комедії, мелодрами. Деякі роботи здобули нагороди на фестивалях.

<...>

<...> Свій професійний вибір хлопець зробив уже давно: мріє вступити на режисерське відділення телебачення і кіно до Харківської державної академії культури.

Слобід. край. — 2012. — 3 листоп. — С. 4.

Л. Рыбалко

ИНВАЛИДНОСТЬ ТАЛАНТУ НЕ ПОМЕХА

Эту простую истину еще раз доказали участники и победители 10-го городского ежегодного смотра-конкурса детей и молодежи с ограниченными возможностями «Маленький Парнас». Все желающие могли посмотреть художественные работы и гала-концерт талантов в Центре культуры Киевского района.

<...>

Смотр-конкурс творчества детей и молодежи с ограниченными возможностями проводил Харьковский центр реабилитации молодых инвалидов и членов их семей «Право выбора» при поддержке Департамента труда и социальной политики, Харьковского областного отделения Украинского фонда культуры, Национальной ассамблеи инвалидов Украины, Глобального детского фонда, Харьковского городского профсоюза трудоспособных инвалидов, объединения актуального творчества «Арт-Маэстро».

<...>

Членами жюри стали харьковский поэт, член национального Союза писателей Украины Виктор Бойко, актеры академического русского театра им. Пушкина, преподаватели из **академии культуры**, училища культуры, харьковский бард Николай Воловик, который не только оценивал выступающих, но и сам вышел на сцену исполнить популярные и свои песни.

<...>

Харьк. известия. — 2012. — 15 нояб. — С. 4.

ФЕСТИВАЛЬ-КОНКУРС УДАЛСЯ

С 16 ПО 18 НОЯБРЯ ХАРЬКОВ ПРИНИМАЛ ПЕРВЫЙ МЕЖДУНАРОДНЫЙ ФЕСТИВАЛЬ-КОНКУРС DANCESONGFEST 2012

В фестивале приняли участие более 300 певцов и танцоров из Украины, России, Беларуси, Азербайджана, Армении, Китая и других стран.

Участники соревновались в эстрадном вокале и хореографии в различных возрастных категориях. Помимо этого, как отметила директор конкурса **Людмила Кудрич**, впервые в Украине на фестивале такого формата появилась номинация для вокалистов и танцоров-профессионалов. В жюри DanceSongFest 2012 вошли известные деятели культуры, в том числе и стран ближнего зарубежья. Председателем жюри у вокалистов стала заслуженная артистка Украины Марина Одольская, а у танцоров народный артист Украины, профессор хореографии **Борис Колногузенко**.

Людмила Кудрич подчеркнула, что уже в первом фестивале-конкурсе удалось реализовать почти все задуманное. «Без помарок не обошлось, но в целом мы смогли воплотить нашу задумку. Я очень благодарна команде профессионалов, которые помогли все организовать», — отметила директор фестиваля.

Харьк. известия. — 2012. — 20 нояб. — С. 5.

Л. Логвиненко

ДУШІ СТОРОНА СЛОБОЖАНСЬКА

У Києві на сцені Національної філармонії України в колонному залі ім. М. В. Лисенка відсвяткував своє 20-річчя театр народної музики України «Обереги». Фрагмент із фольклорного дійства «Якби не ми та не ви...» супроводжувався шквалом аплодисментів.

Відбувся цей концерт у рамках абонементу № 3 «Оркестровий дивосвіт від першоджерел до сучасності» Національного академічного оркестру народних інструментів України під орудою народного артиста України Віктора Гуцала. Власне, абонемент мав підназву «Душі моєї Слобожанська сторона». Мабуть, щоб дати глядачу відчутти слобожанську душу, за ініціативою художнього керівника оркестру В. Гуцала у другому відділенні концерту брав участь Харківський міський театр народної музики України «Обереги», яким ось вже 20 років керує заслужений діяч мистецтв України, композитор **Юрій Алжнев**. З великим успіхом було показано фрагмент із фольклорного дійства «Якби не ми та не ви...». Це 225-а вистава за два десятиліття існування театру! Під шквал аплодисментів столичні глядачі супроводжували заслужених артистів України **М. Колодочку, В. Осипенко, О. Шишкіну, Л. Омельченко**, лауреатів міжнародних конкурсів і фестивалів: **В. Якобишина, Г. Бреславець Я. Климюк, А. Кузему**.

За словами Юрія Алжнева, ця творча спроба об'єднаного виступу на першій сцені України істинно славетного, всесвітньо відомого мистецького колективу — Національного академічного оркестру народних інструментів України та Харківського міського театру народної музики України «Обереги» надає впевненості в тому, що скарбниця традиційної культури Матінки України-Руси є невичерпною, неповторною, невимовно красивою. Адже вона водночас наповнює талановитих носіїв і поповнюється новими здобутками для виховання гідної, високодуховної людини XXI століття.

Главное. — 2012. — 24 нояб. — С. 5.

А. Быкова

ИНТЕРНАЦИОНАЛЬНЫЙ КОНЦЕРТ

Более сотни парней и девушек, которые приехали в Харьков получать высшее образование из других стран, собрались под одной крышей. Их объединил IX Международный фестиваль иностранных студентов, который состоялся в нашем городе.

Прошел фестиваль во Дворце студентов Национального технического университета «ХПИ». На сцене с современными, эстрадными и, конечно же, национальными песнями и танцами перед зрителями выступили студенты из Туркменистана, Таджикистана, Китая, Индии, Вьетнама, Монголии, Марокко, Нигерии, Мадагаскара и многих других стран.

Все они — учащиеся харьковских вузов, таких как Харьковский национальный университет им. В. Н. Каразина, Харьковский национальный медицинский университет, Харьковский национальный автомобильно-дорожный университет, **Харьковская государственная академия культуры**, Харьковская инженерно-педагогическая академия, Национальный технический университет «Харьковский политехнический институт».

Организаторы Международного фестиваля — Харьковская городская общественная организация иностранных студентов и граждан при поддержке Харьковского городского совета, отметили, что сегодня в городе обучаются более 17 тысяч иностранных студентов из 93 стран мира.

Поздравить участников концерта пришел начальник отдела по работе с объединениями граждан Александр Стерин.

«В таком крупном образовательном, научном, культурном центре, как Харьков, проведение подобных фестивалей способствует укреплению дружбы и взаимопонимания между людьми, между народами, а значит, и между странами», — подчеркнул А. Стерин.

Он вручил благодарности харьковского городского головы активистам, общественная деятельность которых связана с укреплением межнационального мира и согласия в Харькове.

Харьк. известия. — 2012. — 27 нояб. — С. 5.

А. Ракіпова

МАЙСТЕР-КЛАС Ю. М. СТОЛЯРОВА

16 листопада о 12:20 в малій актовій залі [ХДАК] відбувся майстер-клас доктора педагогічних наук, професора, головного наукового співробітника наукового центру досліджень історії книжкової культури Академвидавцентру «Наука» Російської академії наук Юрія Миколайовича Столярова. <...>

Лекція була проведена на тему: «Документологія та документ у процесі свого розвитку: від первісного суспільства до надсучасних технологій». Увага приділялася таким ключовим поняттям, як «документ», «документні фуркації», а також «революція», зокрема «науково-технічна революція». Так, Юрій Миколайович акцентував увагу на тому, що революції у зміні інформаційних технологій не існує. Революція за своєю природою — це докорінна зміна, руйнація чогось старого та побудова зовсім нового. В інформаційній же сфері, за словами Ю. М. Столярова, цього немає. Якщо говорити про документ, його зміни, то революції, по суті, не відбулося, цей процес змін можна назвати «фуркацією» (в перекладі з лат. *furgatus* — розподілення). Так, з часом рукописні документи змінилися друкованими, але від рукописних ніхто не відмовився. З'явилися електронні документи, але це не значить кінець книзі як друкованому документу. Під час лекції Юрій Миколайович зосередив увагу ще на багатьох цікавих історичних фактах та підняв чимало проблемних питань.

<...>

Бурсац. узвіз. — 2012. — Листопад. — С. 4.

Е. Шибегутдинов

ПРИГЛАШЕНИЕ ТЕАТРУ «АКАДЕМИЯ»

Від редакції. Студентський театр «Академія» є неодноразовим лауреатом і переможцем всеукраїнських та міжнародних театральних конкурсів і фестивалів. Театр не перестає дивувати своїми творчими надбаннями, сміливими та новаторськими постановками, технічними засобами й спецефектами, акторською майстерністю та сучасною драматургією. Сьогодні студенти режисерської майстерні **С. І. Гордєєва** готуються до участі в новому творчому проєкті. Редакція друкує текст чергового запрошення, яке надійшло на адресу керівника театру.

«Государственное бюджетное учреждение города Москвы «Центр социальных и молодежных программ «Галактика» при поддержке Департамента семейной и молодежной политики проводит учебно-методический фестиваль театрального творчества детских, юношеских, семейных, молодежных театров и театров-студий «Театральный дебют».

Оргкомитет фестиваля имеет честь пригласить студенческий театр «Академия» **Харьковской государственной академии культуры** и лично заведующего кафедрой режиссуры, заслуженного деятеля искусств Украины, профессора Гордеева Сергея Ивановича, г. Харьков (Украина), для участия в конкурсной программе фестиваля и Гала-концерте лауреатов фестиваля. Мероприятия фестиваля проходят с 16 по 18 ноября 2012 года на базе ГБУ ЦСПМ «Галактика» и других концертных площадках г. Москвы.

Все расходы по пребыванию коллектива на фестивале берет на себя приглашающая сторона».

Бурсац. узвіз. — 2012. — Листопад. — С. 7.

I. Куриленко

З ГАЗЕТОЮ З РОКИ

Власне друковане видання мають багато навчальних закладів Харкова, більше десяти з них — лише виші III–IV рівнів акредитації. У **Харківській державній академії культури** своєрідним здійсненням журналістських мрій багатьох студентів і викладачів є газета «Бурсацький узвіз», що з 12 травня 2009 року є офіційно зареєстрованим друкованим засобом масової інформації.

Історія нашої загальноакадемічної газети починається з жовтня 2007 року, коли з ініціативи ректорату, зосібна **Алли Олександрівни Рижанової**, проректора з науково-педагогічної та виховної роботи, побачили світ шпальти газети «Academia». За час свого існування газета дещо змінила свій формат і, що найголовніше, з об'єктивних причин змінила свою назву на «Бурсацький узвіз».

Особливість нашої газети в тому, що вона є передусім літописом найважливіших академічних подій: на її сторінках віддзеркалюються цікаві сторінки студентського життя, повідомляється про участь та перемоги наших студентів у всеукраїнських та міжнародних конкурсах, про їх спортивні, наукові й творчі досягнення тощо. На сторінках газети відображаються репортажі з особливо цікавих та масових молодіжних подій академії, зокрема, щорічні студентські конкурси, спартакіади, літературно-мистецькі вечори, огляди художньої самодіяльності та концерти до святкових дат.

До того ж газета є своєрідним орієнтиром або путівником, що знайомить студентів і викладачів з життям їх рідної академії, її факультетами, спеціальностями. Читачам газети постійно пропонуються нові рубрики, які втілюють важливі і актуальні для нашої академії питання: «Трибуна ректора», «Трибуна проректора», «Трибуна декана», «Академічна зупинена мить», «Учителю, перед іменем твоїм...», «Знай наших», «Ексклюзивне інтерв'ю», «Маршрутами екскурсій», «Спортивні новини», «Поетична творчість» та інші. У цілому, на сторінках газети «Бурсацький узвіз» відображається все, чим жила і живе сьогодні Академія культури, висвітлюються різноманітні проблеми, яскраві факти, знакові події.

<...>

Бурсац. узвіз. — 2012. — Листопад. — С. 8.

A. Журавлев

ТАНЕЦ В УКРАИНЕ И МИРЕ

26 сентября в актовом зале **Харьковской государственной академии культуры** состоялась презентация нового 4-го выпуска журнала «Танец в Украине и мире».

Главный редактор журнала доктор искусствоведения, профессор, член Союзов театральных деятелей и журналистов Украины и Международного Совета танца (CID) **Александр Иванович Чепалов** представил разнообразие тематики журнала, продемонстрировал видеосюжеты, связанные со статьями и интервью, и конечно пригласил к сотрудничеству.

Этот номер журнала посвящен не совсем обычной теме. Условно ее можно обозначить так: «Танец наших дней: культ красоты или отражение противоречий жизни?».

<...>

<...> В этот день презентация журнала совпала еще с одним замечательным событием в культурной жизни Украины. Свет увидела новая книга Александра Чепалова «Записки "призрака оперы"». Книга вышла в издательстве «Золотые страницы». Автор в литературно-художественной форме рассказывает об истории Харьковского национального академического театра оперы и балета имени Н. В. Лысенко с конца XIX века до наших дней. Книга иллюстрирована архивными и современными фотографиями, которые дополняют представление о поступи во времени одного из старейших в Украине театров оперы и балета и его месте в культуре разных эпох.

<...>

Бурсац, узвіз. — 2012. — Листопад. — С. 9.

М. Жарова

НАШИМ ДЕТЯМ НАВЯЗЫВАЕТСЯ МНЕНИЕ ТЕЛЕЗВЕЗД

Гость прямой телефонной линии — директор Харьковской областной библиотеки для юношества **Маргарита Жарова**.

ЛИЧНОЕ ДЕЛО

Маргарита Владимировна Жарова родилась 3 сентября 1960 года в Харькове. В 1981 году закончила **Харьковский государственный институт культуры**.

1981–1988 гг. — методист Центральной городской детской библиотеки Харькова.

1988–1992 гг. — ведущий инспектор управления культуры Харьковской облгосадминистрации.

1992–2001 гг. — заведующая филиалом библиотеки для детей № 36 г. Харькова.

2001–2012 гг. — главный специалист отдела искусств и культурно-просветительской работы управления культуры и туризма ХОГА.

С апреля 2012 года — директор областного коммунального учреждения «Харьковская областная библиотека для юношества».

<...>

«БИБЛИОТЕКУ НУЖНО АДАПТИРОВАТЬ К СОВРЕМЕННОСТИ»

— Добрый день, Максим беспокоит. Маргарита Владимировна, поскольку библиотека для юношества ориентирована именно на молодежь, это, как мне кажется, просто обязывает ее соответствовать современным тенденциям. Получается ли шагать в ногу со временем?

— Я с вами согласна, сегодня классический формат библиотеки нужно адаптировать к современности. Чтобы быть конкурентоспособным, мы должны шагать в ногу со временем. Поэтому с августа этого года у нас кардинально изменилась структура библиотеки, появились новые отделы — проблемно-аналитический, менеджмента, развития библиотек и книги. Я считаю, что сегодня книга и библиотека, как никогда, нуждаются в рекламе и продвижении. Если мы не будем достойно представлять свой культурный продукт, общество не получит информацию о наших возможностях и значении книги в самообразовании и духовном развитии человека. Кроме того, в связи со стремительным развитием технологий у нас создан отдел автоматизации и информатизации библиотек.

Появились новые специалисты, которых ранее в библиотеках не было, — юрист, социолог, психолог. Ведь среди наших читателей есть дети из проблемных семей, склонные к правонарушениям, наркомании, алкоголизму. С этой молодежью и работает наш психолог.

— Мне кажется, что и библиотекарь должен быть в какой-то мере психологом...

— Безусловно. Поговорить с читателем, расспросить, чем он интересуется, порекомендовать книгу, а после прочтения обсудить произведение вместе — это наша работа. Более того, у нас внедрено новое направление деятельности — библиотерапия, когда на опыте главного героя произведения, подобранного сотрудником библиотеки, человек находит решение своей проблемы, выход из трудной жизненной ситуации.

Но, к большому сожалению, современную молодежь расположить к душевной беседе довольно сложно, молодые люди сегодня более замкнуты, не расположены к разговорам по душам.

— Что же читает нынешняя молодежь?

— В основном книги развлекательного характера — фантастику, детективы, журналы о звездах шоу-бизнеса, музыке, животных... Либо же спрашивают литературу по четкому информационному запросу, который сформировали в школе или в вузе.

— А вы хотели бы, чтобы они читали «Войну и мир»?

— Не обязательно. Всеу свое время, я не думаю, что тематика этого произведения будет актуальна и интересна для современной молодежной аудитории. Есть хорошие современные украинские авторы, которые интересно пишут и актуализируют в своих произведениях настоящие человеческие ценности. Можно, конечно, и детективы почитать, но эта литература не формирует человека как личность.

<...>

Веч. Харьков. — 2012. — 4 дек. — С. 4.

Т. Адамович

ШКОЛА ИСКУССТВ: УСПЕХИ ЮНЫХ ТЕАТРАЛОВ

В Харьковской школе искусств № 6 для учащихся театрального отделения за последнее время было проведено более 10 мастер-классов. <...>

По словам педагогов ДШИ № 6, подобные встречи являются для детей, пожалуй, одним из самых увлекательных моментов учебной программы. <...>

На сегодняшний день на отделении театрально-драматического искусства ДШИ № 6 обучается более 80 человек, многие из которых уже могут похвастаться творческими победами и достижениями.

<...>

<...> «Порадовали нас в этом году Алексей Винниченко и **Таисия Тимашева**, которые стали студентами театральных вузов Харькова. Алексей поступил в Харьковский национальный университет искусств им. Котляревского, Таисия — на актерский факультет **Академии культуры**».

<...>

Харьк. известия. — 2012. — 11 дек. — С. 6.

В. Субота

ГОРИЗОНТИ ТВОРЧОГО ПОШУКУ

Міністерство культури України започаткувало творчий проект «Театральна молодь України», презентація якого відбулася у Харківському Будинку актора імені Леся Сердюка Національної спілки театральних діячів України.

Місце проведення було вибрано не випадково. Саме тут для творчої молоді створені усі умови. Охочих організувати недержавні творчі колективи, спробувати себе у постановці уподобаних спектаклів у Харкові чимало. Два місцеві вищі навчальні заклади [**Харківська державна академія культури**, Харківський національний університет мистецтв ім. І. Котляревського] готують акторів і режисерів. На сьогодні у місті працюють шість академічних державних театрів, а «під одним дахом» Будинку актора діють 19 недержавних театрів, котрі мають різний успіх у глядача, але творчою спілкою їм створені рівні умови.

Передовсім, проектом передбачається надати різнобічні можливості для обміну інформацією між творчими театральними закладами різних областей України, пропаганди найкращих досягнень молодіжних творчих колективів, показу найкращих молодіжних вистав та робіт молодих режисерів.

Шляхи реалізації завдань проекту були обговорені начальником відділу театрального мистецтва Міністерства культури України Оленою Воронько за круглим столом «Театральна молодь України: тенденції, перспективи на майбутнє» за участі всіх зацікавлених сторін.

<...>

Учасники проекту відзначили, що вчорашні студенти, а сьогодні молоді спеціалісти в нашій країні вміють масштабно мислити, спираючись на традиції української режисури, шукають нові форми і методи подачі творів як класичної, так і сучасної драматургії, пишуть власні п'єси, беруть участь у міжнародних театральних форумах, не чекають, що їм доля усміхнеться і одного дня вони прокинуться відомими, а прагнуть знайти своє місце в мистецькому житті.

<...>

У сучасних соціально-економічних реаліях діяльність театральних колективів має неординарний характер. У зв'язку з цим заслуговує схвалення прагнення молоді до всіляких експериментів, певної трансформації і модифікації для того, щоб мати змогу залучати нову аудиторію.

— Ми сподіваємося, що започаткований проект «Театральна молодь України» всебічно сприятиме цьому. Об'єднання творчих зусиль, поінформованість, опанування наявного досвіду у цій царині, реалізація власних здібностей — це складові цього складного, але такого українського потрібного суспільству процесу, — підсумувала обговорення Олена Воронько.

Культура і життя. — 2012. — 14 груд. — С. 10.

В ФИЛАРМОНИИ — ГОРНЫЙ ХАРЬКОВ

В понедельник в 19.00 в фойе Харьковской филармонии (Рымарская, 21) состоится презентация 35 работ художника **Александра Швецова**. Большинство картин созданы автором в жанрах портрет и пейзаж. Посетители смогут посмотреть на необычное сочетание горных пейзажей и самобытных харьковских улочек. <...>

Сегодня. — 2012. — 21 дек. — С. 17.

«ДЫХАНИЕ ХУДОЖНИКА»

24 декабря в фойе Харьковской областной филармонии состоится презентация работ харьковского художника **Александра Швецова** «Дыхание».

В экспозицию вошли 35 картин. Большинство работ, представленных на выставке, созданы автором в портретном и пейзажном жанрах. На портретах преимущественно изображена муза художника. Горные пейзажи Армении в сочетании с эмоциональными харьковскими улочками — то, что художнику близко и дорого. Мир в картинах автора — это то, чем он дышит каждый день.

Александр Швецов — художник-самоучка. Он окончил **Харьковскую государственную академию культуры** по специальности режиссер кино и телевидения. Стоит отметить, что художник является активным участником различных харьковских выставок с 2002 года. Его работы находятся в частных коллекциях в Москве, Сирии, Армении, Франции.

<...>

Харьк. известия. — 2012. — 22 дек. — С. 16.

Ю. Коваленко

ТЕАТРАЛЬНАЯ ФОТОГРАФИЯ КАК ИНДИКАТОР ПОДМОСТКОВ

В рамках выставки театральной фотографии «5-я стена» галереей «Мистецтво Слобожанщини» центра культуры и искусства был проведен открытый «круглый стол» на тему «Театральная фотография — документ или искусство?».

Напомним, что сама фотовыставка проходила в Харькове около месяца, и на ней одновременно можно было увидеть работы со всей Украины, из России и Беларуси.

<...> В числе участников «круглого стола» свое компетентное мнение высказали заведующий литературной частью ХНАТОБа, доктор искусствоведения **Александр Чепалов**, заведующий литературной частью театра кукол им В. А. Афанасьева **Александр Стогний**, доцент ХНУИ им. И. П. Котляревского и ХГАДИ Яна Партола, участник конкурса театральной фотографии

Владимир Галоха, фотохудожник Игорь Лаптев, режиссер областного организационно-методического центра культуры и искусства Тамаз Еремин-Гоголадзе и директор театрально-дизайнерского фестиваля «Живи!» Владимир Какурин.

В зале собрались студенты и педагоги двух театральных и художественного вузов города, журналисты и любители театра. Директор галереи В. Лагутина обозначила круг вопросов к дискуссии. Собравшиеся обсудили такие темы: «Какова специфика театральной фотографии. Кому и зачем она нужна. Существует ли в Украине профессия театрального фотографа. Куда делась графа «фотограф» из штатного расписания театров. Какова этика театрального фотографа. Как сохранить и приумножить фотографию как документ сиюминутного искусства театра».

<...>

Харьк. известия. — 2012. — 22 дек. — С. 18.

І. Пирлик

ОФІЦЕРИ ПОКАЗАЛИ НА БАЛІ НЕАБІЯКИЙ ХИСТ І ЛЮБОВ ДО ТАНЦЮ

ЗАЧІСКИ ТА ВБРАННЯ СТВОРИЛИ СВЯТКОВУ АТМОСФЕРУ

175-ти парам цього року випало щастя бути запрошеними на офіцерський бал, що проходив у фешенебельному готелі Kharkiv Palace. <...>

<...>

ТАНГО ТА МАЗАРУКА ВІД ОЛЕКСІЯ ЛИТВИНОВА

На балу офіцери та їхні дружини показали свою вправність у танцях. Майстер-клас для них провів маестро танцю **Олексій Литвинов**.

— Я показуватиму гостям запальне аргентинське танго, потім ми побалуємо народ фокстротом, а в кінці затанцюємо традиційну польку, яку люблять усі офіцери на землі, — розповів напередодні майстер-класу Олексій Литвинов.

На його думку, офіцери мають неабиякий хист і любов до танцю.

— Будь який учитель танців буде в захваті, якщо йому запропонують танцювати з офіцерами, — упевнений Олексій Литвинов.

Так, начальник курсу Харківського національного університету внутрішніх справ, майор міліції Сергій Курштин і його дружина Анжеліка в захваті від танців Олексія Литвинова.

— Ми сьогодні відчуваємо себе справжніми офіцерами поряд зі своїми дружинами. Нам обом хотілося потанцювати, адже це красиво, — каже Сергій Курштин. — Емоції неймовірні, тим паче, що поряд — дружина. І це найголовніше.

Анжеліці танцювати під дудку Олексія Литвинова дуже сподобалося.

— Ми в захваті від майстер-класу, — зізналася вона.

<...>

Слобід. край. — 2012. — 22 груд. — С. 5.

А ТЫ ЗАПИСАЛСЯ В ВИКИПЕДИСТЫ?

Вряд ли кто-то станет спорить о громадном значении Википедии для современного интернет-мира. Без нее мы не смогли бы за считанные минуты узнавать информацию об интересующем нас факте или событии — приходилось бы рыться в книгах. <...>

Не секрет, что Википедия выстроена на правилах самоорганизации. Это значит, что википедисты (интернет-пользователи, сделавшие в статьях Википедии хотя бы одну правку) исправляют ошибки друг друга и тем самым добиваются максимально точного изложения информации. <...>

...«Время» уже писало о встрече википедистов, проходившей в Харькове как раз к юбилею интернет-энциклопедии. Тогда наш журналист рассказывала об особенностях их работы в ресурсе, о тонкостях организации сайта.

Но мало кто знает, что это не просто сообщество единомышленников, это дружный (впрочем — иногда и нет) коллектив.

<...> Зарегистрированных пользователей из Харькова более 300, анонимных участников около 3 тыс. человек, а вот активных (или «патрулирующих» — тех, кто следит, чтобы статьи не портили глупостями) всего несколько десятков.

<...>

Харьковские википедисты частенько собираются на посиделки. Обсуждают недавно вышедшие в «первой столице» книги, энциклопедии и справочники. <...>

<...>

Инициатор вот таких семейных встреч программист Евгений постоянно выискивает харьковских пользователей и предлагает им общаться вживую:

— Когда знаешь, что это не какой-то абстрактный ник, а реальная личность, понять друг друга легче.

Периодически к ним на встречи приезжают википедисты из других городов. А сегодня присоединился кандидат искусствоведения, преподаватель **Харьковской академии культуры Василий Щепакин**, который вскоре тоже может стать активным автором статей. По крайней мере, харьковское сообщество «правщиков» его своим уже признало.

<...>

Время. — 2013. — 17 янв. — С. 11.

Ю. Олександрова

«БОТАНИ» ОКУПУВАЛИ ПАРК ГОРЬКОГО

Гумористичний «Парад ботанів, знайок та заучок», демонстрація прийомів боротьби з «хвостами» та конкурс уболівальників — так 25 січня в Центральному парку культури і відпочинку ім. М. Горького, уперше після його оновлення, студенти Харківщини відзначали день своєї покровительки — святої Тетяни.

Свято стартувало першим в історії студентської столиці України гумористичним «Парадом ботанів, знайок та заучок» Харкова. У ході взяли участь команди «ботанів» і уболівальників найбільших харківських вишів. Після ходи на головному майданчику, біля оглядового колеса, відбулася презентація команд внз. Також студенти взяли участь у веселому флешмобі «ботанів» проти «хвостів».

<...> Найбільш переконливим «ботаном» була команда Харківської національної юридичної академії імені Ярослава Мудрого. Кращу презентацію продемонстрували студенти **Харківської державної академії культури**. <...>

«Ботани» є гордістю кожного вишу, і сьогодні у них є можливість показати свою творчу сторону, — зазначила радник Харківського міського голови Вікторія Лукашова.

За її словами, у святі взяли участь більше ніж 250 студентів 14-ти вищих навчальних закладів міста.

<...>

Слобід. край. — 2013. — 29 січ. — С. 4.

А. Быкова

СО СТУДЕНЧЕСКИМ РАЗМАХОМ: ГУЛЯТЬ ВСЮ НОЧЬ ДО УТРА

КАК НИКОГДА ЯРКО И КРАСОЧНО В НЫНЕШНЕМ ГОДУ В НАШЕМ ГОРОДЕ, ПО ПРАВУ СЧИТАЮЩЕМСЯ СТУДЕНЧЕСКОЙ СТОЛИЦЕЙ УКРАИНЫ, ОТМЕТИЛИ ТАТЬЯНИН ДЕНЬ — ПРАЗДНИК ВСЕХ СТУДЕНТОВ

Впервые торжества прошли в обновленном Центральном парке культуры и отдыха им. Горького. Здесь стартовал первый в истории студенческой столицы Украины юмористический парад «ботанов, знаек и заучек». В параде приняли участие команды «ботанов» и болельщиков крупнейших харьковских вузов. После шествия на главной площадке, возле колеса обозрения, прошла презентация команд вузов. Также ребята приняли участие в веселом флешмобе «ботанов» против «хвостов».

Организаторы праздника не скрывают, что и на этот раз Харьков станет начинателем новой веселой студенческой традиции.

Праздничные мероприятия в городе по случаю дня студента начались во второй половине дня. На главной аллее Центрального парка культуры и отдыха им. Горького прошел первый в истории Харькова праздничный «Парад ботанов, знаек и заучек», в котором приняли участие 14 команд — более 250 студентов.

Переодетые в классический образ студента-заучки ребята с плакатами, воздушными шарами, хлопушками, огромными «зачетками» и студенческими билетами прошли от центрального входа в парк к колесу обозрения.

После шествия на главной площадке прошла презентация команд вузов и флешмоб «ботанов» против «хвостов». Действия участников всех конкурсов оценивало жюри по нескольким номинациям: «Поддержка болельщиков», «Внешний вид ботанов», «Презентация команд».

По результатам конкурсов «Гран-при» получила команда Харьковского государственного университета питания и торговли. <...>

<...> Лучшая презентация была у **Харьковской государственной академии культуры.**

<...>

Харьк. известия. — 2013. — 29 янв. — С. 1–4.

Т. Адамович

КАК РАБОТАЕТ ШКОЛА БУДУЩЕГО? УЗНАЙТЕ В ДЗЕРЖИНСКОМ РАЙОНЕ!

Как будут прививать детям любовь к прекрасному лет так через пятьдесят? Не знаете? А вот преподаватели Харьковской школы искусств № 6 долго размышлять над вопросом не станут. Ведь именно их школу называют сегодня образцом школы будущего. Вот и на днях на их базе прошли открытые уроки для более чем 30 преподавателей-хормейстеров Харькова и области.

Начать творческий семинар решили с занятия «Способы и приемы руководства хорovým детским коллективом». Его провела член Национальной лиги украинских композиторов г. Харькова, лауреат международных и всеукраинских конкурсов Людмила Каменева, чьи музыкальные произведения широко используют в своем репертуаре известные харьковские хоровые коллективы и ведущие солисты города. <...>

Не менее интересным и познавательным стал для гостей открытый урок заведующей вокальным отделом ДШИ № 6 **Анны Шовковой**, в ходе которого педагог продемонстрировала

методы обучения учащихся — как начинающих, так и более опытных. Пока ребята исполняли разученные ими произведения, педагог с увлечением комментировала выступления и делилась с коллегами своими наработками. В шестую школу А. Шовковая пришла в октябре 2010 года, возглавив вокальный ансамбль «Вдохновение», который с успехом выступает на концертных площадках города. <...> До этого она работала в ЦДЮТ № 5, где создала вокальный коллектив, шесть лет творческой жизни которого были ознаменованы участием в районных и городских праздничных мероприятиях, двух десятках фестивалей и конкурсов всеукраинского и международного уровня. В 2009 году их вокальному коллективу было присвоено звание «образцового», многие его воспитанники достигли высокого исполнительского уровня и продолжили учебу в учебных учреждениях культуры.

ОБРАЗЕЦ ДЛЯ ПОДРАЖАНИЯ

Оба урока произвели на присутствующих самые приятные впечатления. <...>

<...>

А. Шовковая — выпускница **Харьковской государственной академии культуры** по специальности «хормейстер». Обучалась в классе вокала заслуженного артиста Украины **К. Г. Шаши**. Была участницей академического хора под руководством заслуженного работника культуры **В. И. Ирхи**, занималась научной работой и была организатором культурно-массовых мероприятий.

Харьк. известия. — 2013. — 14 февр. — С. 6.

А. Быкова

ДВЕ СТОЛИЦЫ УКРАИНСКОГО МАСШТАБА

Национальная телекомпания Украины сняла документальный фильм «Две столицы», в котором речь идет о том, почему в 1919 году именно Харьков стал первой столицей Украины, а спустя 15 лет этого статуса был лишен.

На Первом национальном канале фильм покажут в конце марта. А допремьерный показ прошел в Харьковском национальном университете им. В. Н. Каразина для студентов исторического факультета. После чего «Две столицы» посмотрели в центре современного искусства «ЕрмиловЦентр».

На презентации фильма присутствовали авторы «Двух столиц»: режиссер Ирина Шатохина, ведущий и сценарист фильма, историк, профессор, доктор исторических наук Юрий Шаповал и харьковский журналист **Леонид Мачулин**.

Идея фильма принадлежит журналисту, историку и писателю Леониду Мачулину, который выступает в фильме главным экспертом, комментирует и предоставляет много новой информации о том, почему Харьков приобрел и потерял статус столицы.

«Мы с Юрием прочитали книгу Мачулина «Украинская столица для красного императора» и у нас возникла идея снять документальный фильм, охватывающий события 1919–1935 годов, когда Харьков был столицей Советской Украины», — рассказала И. Шатохина.

По ее словам, для создания фильма авторы использовали редкие кадры кинохроники, которые сохранились в государственном архиве кино-, фотодокументов им. Пшеничного в Киеве.

Но, помимо кинохроники, также съемки современных Харькова и Киева на местах событий, речь о которых идет в фильме.

Как рассказал Ю. Шаповал, с 2008 года они вместе с творческим объединением документальных фильмов Национальной телекомпании Украины работают над циклом документальных фильмов «Украинская мечта», фильмы которого рассказывают о Николае Хвывеле, Михаиле Волобуеве, Владимире Винниченко, Михаиле Грушевском. «Две столицы» — одна из серий цикла.

«Мы не раз слышали от наших зрителей замечание, что, снимая фильмы, мы слишком глупо «копаем», в то время как фильм должен быть более развлекательным, — рассказал Ю. Шаповал. — Но наша главная задача — рассказать об исторических событиях, которые происходили в Украине. Я очень удивился, узнав, что многие даже не догадывались, что Харьков был столицей Украины».

Основываясь на документальных источниках, Л. Мачулин попытался исследовать условия и причины обретения городом статуса столицы Украинской Советской республики.

Автор рассматривает как официальные версии, когда большевики длительное время не могли закрепиться в «буржуазном» Киеве, а пролетарский Харьков, расположенный ближе к Москве, с хорошо развитой индустрией, подходил им больше, так и собственное видение сложившейся ситуации.

Как в книге, так и в фильме авторы рассказывают об основных действующих лицах того времени, которые имели отношение к обретению и утрате Харьковом статуса столицы, в частности действия на этот счет Павла Постышева, советского партийного деятеля, который в 1934 году на заседании ЦК КП(б) сообщил, о намерении перенести столицу снова в Киев, называя такое решение реальным шагом для укрепления и развития Украины, в частности Правобережья.

На допремьерный показ в «ЕрмиловЦентр» пришли не только специалисты по истории, но также рядовые харьковчане, в том числе и молодежь. Мнение о «Двух столицах» сложилось неоднозначное — кто-то придирался к историческим фактам и даже обвинял Л. Мачулина, как автора, в субъективном отношении к истории. Другие же отметили, что фильм очень понятно и доходчиво рассказывает о событиях, важных для истории и развития города.

Как отметил сам Леонид Мачулин, для него очень важно услышать мнение харьковчан, в том числе и студентов-историков, которые просмотрели фильм чуть раньше, ведь история Харькова — это история каждого, кто проживает в нашем городе.

Харьк. известия. — 2013. — 16 февр. — С. 8.

ДВОРЕЦ МАЛЕНЬКИХ ТАЛАНТОВ

<...>

Сегодня невозможно себе представить развитие детского творчества на Харьковщине без коммунального учреждения «Харьковский областной дворец детского и юношеского творчества», который ежедневно посещают сотни маленьких талантов Харькова и области.

Сегодня в 386 кружках Харьковского областного дворца детского и юношеского творчества занимаются 5820 ребят, занятия с которыми проводят 156 педагогов.

<...>

Наибольшей популярностью пользуются музыкальные и хореографические кружки. Например, в самом большом танцевальном коллективе Дворца «Счастливое детство» занимается более 500 детей. Ранее во дворце не была представлена современная хореография, поэтому в сентябре были открыты студия современного балета, а также четыре танцевальные группы президента Украинского совета бального танца **Алексея Литвинова**.

<...>

Харьк. известия. — 2013. — 21 февр. — С. 1.

В. Гурина

«МУЗИ І ДІТИ»: ПЕРЕПУСТКА НА ВЕЛИКУ СЦЕНУ

Сімнадцятий рік поспіль збирає обдаровану юнь відкритий фестиваль-конкурс дитячої творчості «Музи і діти». Вік учасників — від 4-х до 18-ти років, тож, і малеча, і молодь мають можливість продемонструвати свої вокальні та хореографічні таланти.

<...>

Конкурс проводиться за підтримки Дергачівської районної державної адміністрації та районної ради. Журі конкурсу незмінно очолює Ярослав Сорочук — заслужений діяч мистецтв України, головний диригент Харківського академічного театру музичної комедії. У складі журі, яке поділяється при оцінюванні конкурсу вокалу і хореографії: **Володимир Откидач** (доктор мистецтвознавства, професор **Харківської державної академії культури**), Олена Бондар (методист вокально-хорового та музичного жанрів обласного організаційно-методичного центру культури і мистецтв), Лариса Олешко (заслужений працівник культури України, директор Малоданилівської школи естетичного виховання ім. Гната Хоткевича), Олена Апаріна (керівник народного вокального ансамблю «Сузір'я» Палацу студентів НТУ «ХПІ») та інші.

<...>

Для багатьох учасників конкурс «Муза і діти» став щасливим квитком у майбутню професію, першою сходинкою до інших перемог на фестивалях і конкурсах різних рівнів в Україні й не тільки. Мирослава Філіпович, переможниця 1998 року, нині — актриса Київського державного академічного театру «На Липках»; Сергій Олейніков, переможець 2000 року, — випускник Київського інституту культури і мистецтв, зараз працює звукорежисером на студії в Києві; Дмитро Островерх, переможець 2001 року, — керівник народного вокального гурту «Перфоменс» Дергачівського районного будинку культури; **Сергій Должанський**, переможець 2002 року, закінчив Академію культури, відділ естрадного вокалу, зараз має свою студію звукозапису і працює керівником ансамблю Русько-Лозівського сільського клубу...

Слобід. край. — 2013. — 23 лют. — С. 9.

М. Кулик

ХОРЕОГРАФІЧНА ФЕЄРІЯ В ХАРКОВІ

У Харківському академічному театрі музичної комедії мешканці Слобожанщини могли побачити справжнє видовище. Саме там відбувся концерт «Вечір хореографічних мініатюр», учасниками якого стали провідні танцювальні колективи Харкова, лауреати престижних міжнародних конкурсів і навіть гості з-за кордону.

— Такого ще не бачив мистецький Харків за всю свою історію! — запевнив голова харківського відділення Національної хореографічної спілки України, директор і балетмейстер театру народного танцю «Заповіт» **Борис Колногузенко**.

«Тільки один раз!» — ось девіз танцювальної феєрії, концерту «Вечір хореографічних мініатюр». На сцені дивовижним чином поєднувались класичне й народне мистецтво танцю із сучасними напрямками в хореографії. Провідні танцюристи Харкова дивували глядачів не лише неперевершеною технікою, а й неабиякою емоційністю подачі, драматургією. Неначе сама покровителька танцю Терпсихора завітала до зали театру музичної комедії.

За словами директора театру Ігоря Ковалю, учасниками концерту стали найкращі хореографічні колективи нашого міста, серед яких — балет Харківського академічного театру музичної комедії та Великий Слобожанський ансамбль пісні і танцю. Останній, до речі, на початку березня цього року даватиме концерт у столиці Бельгії Брюсселі.

— Цей проект — не перший раз, коли наш театр і Борис Колногузенко (художній керівник і головний балетмейстер Великого Слобожанського ансамблю пісні і танцю. — Ред.) співпрацюємо, — зазначив Ігор Коваль. — Ми дружимо і доволі часто намагаємось порадувати наших глядачів чимось новим і оригінальним. Цього разу це хореографічні мініатюри, тобто, на сцені не більше п'яти танцівників, які не лише показують свій танець, а й створюють динамічне театральне дійство. Захід було організовано трохи більше ніж за місяць, ми мобілізували всі наші сили. Сьогодні на сцені були різнопланові колективи, що представляли весь спектр танців.

Подібне видовище для Харкова — ексклюзивне, адже вперше на театральній сцені можна було побачити окремий вечір, присвячений танцювальним мініатюрам.

— Це дуже оригінальний проект, такого ще ніхто не бачив, адже малі форми танцю зараз рідко, майже ніколи не репрезентуються, тому ми намагалися сьогодні змінити цю традицію. Цей вечір було присвячено тільки танцю в усіх його проявах, — прокоментував Борис Колногузенко.

І дійсно, концерт став різноплановим видовищем: глядачі то поринали в атмосферу народного танцю разом із солісткою Великого Слобожанського ансамблю пісні і танцю Анастасією Кравчук, яка майстерно виконала мініатюру «Веснянка», то ставали свідками справжнього палкого й пристрасного дійства в ритмі танго разом із солістами балету ХАТМК, а то насолоджувалися екзотичною хореографією Азії, з якою їх знайомили закордонні гості Сунь Минмось та Ван Пань Пань, що завітали до нас із далекого Китаю. Дивовижно, але на сцені поруч із визнаними майстрами хореографії, викладачами танцювального мистецтва виступали їхні учні, що на належному рівні показали свої вміння.

<...>

Слобід. край. — 2013. — 26 лют. — С. 3.

ПРЕМИЯ В ЛИЦАХ

<...>

СПИСОК РАБОТ, ПРЕДСТАВЛЕННЫХ НА СОИСКАНИЕ ЛИТЕРАТУРНОЙ ПРЕМИИ
УРАЛЬСКОГО ФЕДЕРАЛЬНОГО ОКРУГА

<...>

55. **Мачулин Леонид Иванович.** Очерки (г. Харьков)

<...>

Большая медведица [Екатеринбург]. — 2012. — Февраль – март. — С. 6–7.

Е. Ковальская

ФЕСТИВАЛЬ «ДИТЯТКО» ГОТОВИТСЯ К ЮБИЛЕЮ

<...>

Впервые Харьков стал столицей детского творчества в 2009 году. С тех пор каждую осень в Харькове на Международный детский телевизионный фестиваль «Дитятко» собираются юные таланты — тележурналисты, сценаристы, режиссеры, мультипликаторы и операторы. За четыре года в фестивале приняли участие 170 студий из 86 городов, поселков и сел Украины, Беларуси и Швейцарии. «Дитятко» проводится под патронатом председателя Харьковского облсовета Сергея Чернова.

<...>

— «Дитятко» — значительное событие и для города, и для его участников, — считает член жюри фестиваля, профессор кафедры социальной педагогики Харьковского национального педагогического университета им. Г. С. Сковороды Екатерина Яресько. <...> Одна из задач нашего фестиваля — донести детские работы до юного и взрослого зрителя, и мы показываем их в школах, вузах, на областном телевидении.

Размышления юных кинотворцов могут изумлять своей серьезностью и глобальностью. 16-летний харьковский школьник Александр Чернобай в прошлом году дебютировал и сразу победил в фестивале «Дитятко», получил диплом от **Харьковской академии культуры** и высокую награду от Международного центра фильмов для детей и молодежи CIFEJ. Европейские специалисты сделали вывод, что у парня есть режиссерские данные, а академия культуры пригласила его посещать курсы в вузе. <...>

<...>

Веч. Харьков. — 2013. — 2 марта. — С. 21.

Л. Рыбалко

ПАРК ГОРЬКОГО ПРИГЛАШАЕТ ПОГУЛЯТЬ 8 МАРТА И НА МАСЛЕНИЦУ

8 и 9 марта ЦПКиО им. Горького порадует всех посетительниц необычной акцией и розыгрышем призов. А 10 числа — большим масленичным шествием «Проводы зимы и встреча весны» начнется харьковская Масленица. Песни, танцы, дискотека, конкурсы блинов, интерактивный квест и, конечно же, торжественное сожжение чучела ожидают харьковчан и гостей города.

<...>

Развлекать посетителей парка в эти дни будут танцевальные и вокальные коллективы Scream of Soul, «Незванные души», «Два кольора», солисты-лауреаты международных фестивалей **Андрей Пиха** и Ирина Гопкалова.

<...>

...Своим мастерством порадуют танцевальные и вокальные коллективы «Талица», «Малинова криниця», «Джерельце», «Слобожаночка», «Обереги», «Рідна пісня», а также солисты **Елена Шишкина**, Яна Ващук и Ольга Янкова.

<...>

Харьк. известия. — 2013. — 7 марта. — С. 2.

ТЕАТРАЛЬНОЕ ОКНО ВО ФРАНЦИЮ

Французские актеры Марк Жаке и Жиль Совестр проведут для студентов театральных вузов Харькова, Николаева и Киева мастер-классы по искусству комедии дель-арте. Они прибыли в Украину по приглашению харьковского Театра на Жуках в рамках проекта «Театральное окно в Европу», который коллектив начал два года назад.

«С 18 по 30 марта французы проведут занятия для студентов шести театральных вузов и колледжей в трех городах. Для всех участников, я уверен, мастер-классы станут незабываемым впечатлением. Мы сами несколько раз участвовали в таких тренингах: это не только познавательно и полезно, но и потрясающе весело», — рассказал «Харьковским известиям» продюсер коллектива Дмитрий Терновой.

Во время занятий студенты познакомятся с персонажами комедии дель арте, их характерами и взаимоотношениями, смогут примерить на себя пластические и речевые характеристики образов, получают навыки работы с масками.

<...>

В Харькове с искусством комедии дель арте смогут познакомиться учащиеся театральных отделений Харьковского национального университета искусств им. Котляревского, **Харьковской государственной академии культуры**. <...>

<...>

Харьк. известия. — 2013. — 21 марта. — С. 7.

ОТ ТАНЦЕВ — К ИТ-ТЕХНОЛОГИЯМ

В последнее время все больше налогоплательщиков предпочитают виртуальное общение с налоговой. Как рассказали «Харьковским известиям» в ГНС в Харьковской области, среди них немало известных людей, например знаменитый хореограф, президент Украинского совета бального танца, участник жюри телешоу «Танцы со звездами», «Танцуют все», «Майданс – 2012» харьковчанин **Алексей Литвинов**. С его именем также связано создание харьковского театра-студии бального танца «Горизонт».

Нынешний визит в налоговую Алексей Литвинов объяснил просто: «Я много времени провожу в заграничных командировках. Для европейцев и граждан США декларировать свои доходы через Интернет является обычной практикой. Это удобно, потому что экономит и время, и средства. Когда я узнал, что такой сервис доступен и в нашей стране, пришел проконсультироваться».

Общаясь с мэтром танца, начальник управления взаимодействия со СМИ и общественностью ГНС в Харьковской области Яна Чуб рассказала о том, что в этом году впервые граждане Украины получили возможность подавать декларацию об имущественном состоянии и доходах в электронном виде.

«Электронный ключ» Алексей Литвинов получил в Центре сертификации налоговой службы за каких-то 15 минут. «Заполнил регистрационную карточку, добавил к нему копии паспорта и идентификационного кода, и вот — я владелец «виртуальной подписи». Буду пользоваться ею в повседневной работе», — пообещал он.

<...>

Харьк. известия. — 2013. — 30 марта. — С. 15.

СВЯТКОВИЙ КОНЦЕРТ ДО 10-РІЧЧЯ ФАКУЛЬТЕТУ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА ЗА УЧАСТЮ НАРОДНОГО ТАНЦЮ «ЗАПОВІТ»

12 квітня 2013 року о 18:00 у великій залі Харківського національного академічного театру опери та балету ім. М. В. Лисенка відбудеться святковий концерт, присвячений 10-річчю факультету хореографічного мистецтва **Харківської державної академії культури**.

Концерт відбудеться за участю володаря Гран-прі Всеукраїнського конкурсу народної хореографії імені П. Вірського Театру народного танцю «Заповіт», директором і хореографом якого є народний артист України, лауреат 17 міжнародних конкурсів, професор, академік, кавалер орденів «За заслуги», «Патріот Вітчизни», «За розбудову України», «Слобожанська слава», «Князя Володимира Великого», «Георгія Побєдоносця», декан факультету хореографічного мистецтва ХДАК, Почесний громадянин Харківської області **Борис Миколайович Колногузенко**.

Треба зазначити, що нещодавно, 22 березня, в Національній музичній академії України імені П. І. Чайковського уже відбувся святковий сольний концерт «Заповіта» на честь 100-річчя цієї ушавленої академії та 10-ї річниці факультету хореографічного мистецтва Харківської державної академії культури. А представляв свій кращий колектив київським глядачам та численним представникам міністерств та творчих закладів ректор ХДАК, заслужений діяч мистецтв України, член-кореспондент Національної академії мистецтв України, дійсний член Української академії наук, доктор історичних наук, професор **Василь Миколайович Шейко**.

Усі хореографічні композиції та народно-сценічні танці півторагодинного концерту «Заповіта» сприймалися глядачами радісно та з захопленням. Щирі оплески, крики «браво» та «молодці» лунали в концертній залі майже після кожного номеру. Виконавський склад студентського театру був такого рівня підготовки та виконавської майстерності, що багато хто після концерту згадував про те, що цілком заслужено театр танцю в 2011 році отримав Гран-прі Всеукраїнського конкурсу народної хореографії імені Павла Вірського.

Своєрідною кульмінацією цього святкового концерту було вручення колективу «Заповіта» вищої Почесної відзнаки нашої країни в галузі хореографічного мистецтва — «Медаль Павла Вірського».

Вручав цю нагороду Герой України, народний артист України і Росії, лауреат державної премії імені Т. Г. Шевченка, академік, професор, генеральний директор і художній керівник Національного заслуженого академічного ансамблю танцю України ім. П. П. Вірського Мировслав Михайлович Вантух. У своїй вітальній промові він відзначив, що харківський «Заповіт» уже 20 років є одним із кращих колективів не лише серед студентських, а й серед професійних ансамблів країни.

Бурсац, узвіз. — 2013. — Березень. — С. 1.

ТВОРЧІ БУДНІ ТА СВЯТА КАФЕДРИ РЕЖИСУРИ

НА ФЕСТИВАЛІ «ТЕАТРАЛЬНИЙ ДЕБЮТ» У МОСКВІ

Студентський естрадний театр «Академія» Харківської державної академії культури побував на фестивалі «Театральний дебют» у Москві. У програмі фестивалю було представлено психологічну п'єсу «Фатальна помилка» за мотивами однойменної повісті Михайла Роцина.

Завдяки натхненній праці студентів та, звісно ж, майстерності педагогів, вистава вийшла на славу і була гідно оцінена мешканцями Москви. Глядач прожив разом із героями драматичну і повчальну історію, яку талановито розповіли зі сцени майбутні випускники режисерської майстерні професора **Сергія Івановича Гордєєва**. <...>

<...> На гала-концерті театр показав один з естрадних номерів «Я на своє личко» та презентував організаторам невеличкий подарунок — харківський торт! Студентський естрадний театр «Академія» Харківської державної академії культури було нагороджено дипломом лауреатів фестивалю, вдячністю та пам'ятною статуеткою.

Отже, якщо на міжнародному театральному фестивалі вистава отримує подібну високу оцінку, це ще раз підтверджує, що харківська театральна школа існує, вона готує та випускає професійних майбутніх режисерів і продовжує традиції Станіславського, який акцентував увагу

на тому, що потрібно виховувати режисера, який би вмів по-справжньому працювати з актором, допомагати йому створювати сценічні образи у всій багатогранності психологічного плану. Тож випускники харківської режисерської майстерні є все-таки не акторами, а режисерами, які успішно опановують акторську майстерність!

<...>

Отже, ім'я Харківської державної академії культури пролунало в Росії з новою силою завдяки керівнику театру — завідувачу кафедри режисури, лауреату міжнародних фестивалів і творчих премій, заслуженому діячеві мистецтв України, професору Сергію Івановичу Гордеєву та викладачам кафедри режисури ХДАК **Олені Олександрівні Бувалець** і **Вікторії Олександрівні Бугайовій**.

ТВОРЧІ ЗАХОДИ В КОНТЕКСТІ ПОДОРОЖІ ДО МОСКВИ І НЕ ТІЛЬКИ...

Сергій Іванович Гордеєв:

— Під час перебування на фестивалі «Театральний дебют» у Москві мені вдалося домовитися про дружнє творче співробітництво Харківської державної академії культури з Московським державним інститутом театрального мистецтва та Театральним інститутом імені Б. Щукіна.

Паралельно з фестивалем я був запрошений на міжнародну конференцію з проблем пластичного виховання актора, де мав можливість поспілкуватися з всесвітньовідомими педагогами з пластики та обговорити важливі питання, пов'язані з проблемами викладання сценічного руху. Тема моєї доповіді («Пластичне виховання актора у театральній школі Леся Курбаса») викликала надзвичайно велику зацікавленість у колег, які не відпускали мене з дискусійного поля протягом 30 хвилин.

Після московської конференції я як випускник Ярославського театрального училища із задоволенням взяв участь в урочистому святкуванні 50-річчя цієї театральної школи, з якою, до речі, наша академія свого часу підписала угоду про творчу співпрацю.

У дні перебування в Москві мені також вдалося бути присутнім на ювілеї режисерського факультету Державного інституту театрального мистецтва, якому виповнилося 90 років. Я побував на майстер-класах багатьох відомих викладачів-режисерів, на науково-практичній конференції, що були присвячені історії факультету, та незабутньому театралізованому вечорі, «капуснику».

А закінчилася насичена творча подорож до Москви участю в XIII Всеросійському семінарі-практикумі театрального мистецтва, що був присвячений 40-річчю кафедри режисури Московського державного університету культури та мистецтв. Я взяв участь в одному із засідань круглого столу, де відомі майстри режисури, масових театралізованих дійств Росії та зарубіжжя ділилися власним професійним досвідом підготовки майбутніх режисерів.

ЯСКРАВЕ НОВОРІЧНЕ СВЯТО В ПАРКУ ІМЕНІ ГОРЬКОГО

Після повернення з Москви за дорученням ректора Сергій Іванович Гордеєв очолив постановочну групу щодо новорічного дійства в міському центральному парку імені Горького, яке відбулося напередодні 2013 року і де були задіяні студенти 2, 4 та 5 курсів та викладачі кафедри режисури — **Олена Олександрівна Бувалець**, **Марина Василівна Островська**, **Володимир Микитович Гориславець**.

Святковий настрій, відчуття свята глядачам дарували студентські колективи кафедр естрадного та народного співу ф-ту музичного мистецтва ХДАК — театр естрадної пісні «СТЕП», фольклорні колективи «Фарби» та «Лада». Студенти разом зі своїми викладачами так весело та енергійно співали та пританцьовували, що сподобалися всім глядачам.

<...>

Бурсац, узвіз. — 2013. — Березень. — С. 7–9.

ВИДЕОИСТОРИЯ: «УНИВЕРСИТЕТ В МОЕЙ ЖИЗНИ»

Ассоциация выпускников, преподавателей и друзей Каразинского университета впервые презентовала уникальный проект под названием «Видеоистория: «Университет в моей жизни».

Мы взяли интервью у известных выпускников Харьковского университета, окончивших наш вуз 50 и более лет назад, а также у многолетних университетских преподавателей, проработавших в университете долгие годы и посвятивших свои жизни служению идеалам просвещения, науки и образования, — рассказывает исполнительный директор Ассоциации Виктория Круглова.

— Цель проекта — открыть неизвестные страницы истории Харькова и Харьковского университета, собрать видеоархив, который позволит будущим поколениям, исследователям исторического пути нашей *alma mater* и ее воспитанников воссоздать картины былого и по-новому оценить роль университета в формировании культурно-образовательной сферы Харьковского региона. <...>

Среди героев видеointервью: доктор исторических наук, кавалер двух орденов княгини Ольги, академик Академии наук высшей школы Украины, выпускница исторического факультета 1957 года Валентина Илларионовна Астахова; кандидат физико-математических наук, профессор кафедры астрономии Каразинского университета, выпускник физико-математического факультета 1957 года Юрий Владимирович Александров; доктор геолого-минералогических наук, профессор кафедры минералогии ХНУ, выпускник геологического факультета 1952 года Петр Васильевич Зарицкий; доктор физико-математических наук, академик НАН Украины, выпускник физико-математического факультета 1945 года Владимир Александрович Марченко; кандидат филологических наук, доцент, выпускница филологического факультета 1949 года Милица Сергеевна Лапина; кандидат филологических наук, профессор Харьковского национального университета искусств, выпускница филологического факультета 1949 года Нина Романовна Логвинова; профессор кафедры искусствования **Харьковской государственной академии культуры**, выпускник филологического факультета 1959 года **Анатолий Зиновьевич Житницкий**... <...>

Было объявлено, что с апреля 2013 года на сайте Ассоциации (<http://alumni.univer.kharkov.ua>) будут постепенно размещаться все видеointервью в полном объеме, и каждый желающий, как далеко бы ни занесла его судьба от родного университета, сможет ознакомиться с редкими воспоминаниями заслуженных питомцев Каразинского университета об *alma mater*.

Труд, безусловно, проделан огромный и, скажем так, практически на энтузиазме. Но на самом деле подобные проекты по силам каждому харьковскому вузу. <...>

В научном мире привыкли судить об авторитете того или иного ученого и его вкладе в науку и образование по количеству опубликованных научных работ, которые известны специалистам и хранятся в библиотеках. Думается, настало время педагогам высшей школы Харькова выходить на широкий информационный простор — в мировое виртуальное пространство. И не только с воспоминаниями, а и с публичными лекциями, которые могут стать украшением интернет-порталов харьковских вузов, привлекая молодежь в большую науку лучше банальной агитации.

Время. — 2013. — 9 апр. — С. 3.

С. Гордеев

БЫТЬ ЗАДЕЙСТВОВАННЫМ ПО ЖИЗНИ

Заслуженный деятель искусств Украины **Сергей Гордеев** — лауреат международных театральных фестивалей и премий в области театрального искусства, профессор, кандидат искусствования **Харьковской академии культуры**, в ознаменование 65-летнего юбилея награжден почетным знаком Харьковского областного совета «Слобожанская слава».

В канун отъезда Сергея Ивановича на очередной фестиваль ваш корреспондент встретился с обладателем сразу трех юбилейных дат.

УЧИТЬСЯ, ЧТОБЫ УЧИТЬ

— Жизнь прекрасна?

— Несмотря ни на что! Прекрасна, потому что 45 из 65 прожитых лет я занимался любимым делом — режиссурой, театральной наукой, а 35 — педагогической деятельностью.

В моем творческом багаже более 150-ти постановок различных видов и форм. Харьковчане помнят и массовые новогодние гулянья в парке культуры им. М. Горького, и празднование Масленицы на площади Свободы, проводимые по инициативе администрации Дзержинского района... И я продолжаю заниматься постановкой городских праздников, концертов, представлений, получающих положительные отзывы и от зрителей, и от руководства Харькова.

— А театр «Академия»?

— Это особая страница моей творческой биографии. Организованный 12 лет назад в стенах Харьковской академии культуры, он объединил студентов режиссерских специализаций, дав им возможность реализовать свои творческие амбиции. За этот период поставлено более 20 спектаклей, творческих программ, презентованных на международных театральных фестивалях в Украине и в России.

— Когда к «Академии» пришло первое творческое признание?

— Это произошло в Евпатории в 2006-м и 2008-м годах на международных молодежных театральных фестивалях «Земля. Театр. Дети», где соответственно два спектакля — по повести Александра Довженко «Зачарованная Десна» и «Принцесса Бландина» Э. Т. А. Гофмана — получили дипломы лауреатов и главные премии за развитие молодежного театрального движения в Украине.

— Ваш новый спектакль?

— «Роковая ошибка» Михаила Рощина. Премьера состоялась в конце прошлого года на сцене Дома актера и была хорошо принята харьковским зрителем. Спектакль побывал в Москве на международном фестивале «Театральный дебют», где был удостоен лауреатского звания и, по мнению жюри, возглавляемого профессором Государственного университета театрального искусства Российской Федерации Александром Бармаком, вошел в тройку лучших спектаклей фестиваля.

— Вы активный участник международного фестивального движения, часто бываете в составе жюри. Это отнимает много времени?

— Конечно, потому что требует глубокого погружения в театральные процессы не только Украины, но и всего мира. При этом необходимо знать и точно определять тенденции, отражающие современный театральный процесс. Буквально на днях я получил приглашение на участие в молодежном фестивале «Будущее театральной России», на котором будут представлены престижные театральные школы Москвы, Санкт-Петербурга и лучшие творческие вузы других городов РФ. В рамках фестиваля состоятся уникальные мастер-классы ведущих мастеров драматического искусства и выдающихся театральных педагогов, таких как Лев Додин, Сергей Женовач, Евгений Князев и Виктор Рыжаков.

— Ваше участие в этом событии?

— С точки зрения профессионального совершенствования самое непосредственное. Фестивали такого уровня дают возможность увидеть, в каком направлении происходит подготовка современного актера драматического театра. Сейчас актуализируется такое мощное понятие, как техника синтетического, то есть универсального актера, воспитанием которого в свое время занимался реформатор украинского театра Лесь Курбас. Особое значение придается пластическому тренингу. Совсем недавно я принимал участие в международной конференции по пластическому воспитанию актера, проходившей в Московском театральном институте им. Б. Щукина. На творческих разработках таких выдающихся театральных педагогов, как Андрей Дроздин, Николай Карпов и Юрий Альшиц (Германия), познакомился с новейшими современными технологиями и методиками по воспитанию актера нового поколения.

Опыт таких фестивалей и профессиональных диалогов дает возможность в своей педагогической практике следовать в ногу со временем.

ПЕДАГОГУ И РЕЖИССЕРУ..

— Когда вами, бывшим артистом, было принято решение посвятить себя режиссуре и педагогике?

— В 1967-м, после окончания Ярославского театрального училища, я начал актерскую карьеру в Харьковском ТЮЗе. Одним из моих ярославских педагогов был харьковчанин,

заслуженный артист России **Всеволод Иванович Цветков**, который в процессе обучения обратил внимание на мои способности к режиссерской профессии. Цветков посоветовал поступить на режиссерское отделение Харьковского института искусств. Последовав его совету, стал студентом курса профессора **Александра Брониславовича Скибневского**. Дипломный спектакль по пьесе «Как я отдыхал» В. Покровского был поставлен мною на сцене Ярославского драмтеатра им. Ф. Волкова. Ну а к педагогической деятельности приступил еще в Ярославском театральном училище, будучи уже режиссером-стажером местного драмтеатра. Затем последовало приглашение на постановку сказки Г.-Х. Андерсена «Принцесса и свинопас» в Харьковском ТЮЗе. После удачного режиссерского дебюта остался в Харькове, начал преподавать основы режиссуры в институте культуры. Из большого педагогического стажа почти два десятилетия являюсь руководителем кафедры режиссуры Харьковской академии культуры. На сегодня мною воспитано более ста профессиональных режиссеров, работающих в Украине, России, Беларуси, Молдове, Франции и США.

— Случайно на сайте заслуженного артиста России Сергея Шибегутдинова обнаружил обращенные к вам строки: «Поздравляю вас с юбилеем! Вы потрясающая личность: педагог, теоретик, организатор, режиссер! Я очень рад, что судьба познакомила нас с вами. Желаю вам оставаться таким же задействованным по жизни!»

— Сергей отправил это послание в день моего рождения. Последние строчки мне особенно приятны и дороги: «...задействованным по жизни!» Потому что жизнь для человека моей профессии есть не что иное, как действие.

— Не менее приятно, видимо, было получить к юбилею и заверение в признании вашей деятельности от председателя национального Союза театральных деятелей Украины Леся Тянука и директора Центра Леся Курбаса в Киеве Нелли Корниенко: «Ви дорогі нам як людина, що долучилася до благородної справи повернення в суспільну свідомість святих імен нашої культури. Ваше дослідження акторського мистецтва Валентини Чистякової і робота над матеріалами бібліотеки Леся Курбаса — інтелектуального підґрунтя його творчості — величезний внесок у скарбницю української культури».

— Таким образом они оценили мой труд, за который я получил Харьковскую муниципальную премию им. Г. Квитки-Основьяненко по итогам прошедшего года за заслуги в области театроведения и театральной критики.

Беседовал А. Анничев

Время. — 2013. — 17 апр. — С. 7.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

ПРО ПРИЗНАЧЕННЯ ДЕРЖАВНИХ СТИПЕНДІЙ ВИДАТНИМ ДІЯЧАМ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВА

Відповідно до Указу Президента України від 10 вересня 2011 року № 906 «Про державні стипендії для видатних діячів науки, освіти, культури і мистецтва, охорони здоров'я, фізичної культури і спорту та інформаційної сфери» ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Призначити державні стипендії видатним діячам культури і мистецтва:

1) довічні, для осіб, які досягли сімдесятирічного віку:

<...>

Відулій Алісі Костянтинівні — 1927 року народження, диригентові Харківського академічного театру музичної комедії.

<...>

м. Київ

15 квітня 2013 р.

№ 212/2013

Уряд. кур'єр. — 2013. — 19 квіт. — С. 13.

ФЕСТИВАЛЬ ЖДЕТ ОТКРЫТИЯ

В конкурсе юбилейного V Международного фестиваля короткометражного кино «Харьковская сирень» будут участвовать 36 фильмов из 17 стран мира. Среди них 21 лента — игровое кино, 7 — документальные фильмы и 8 — анимация.

Всего на конкурсный отбор были присланы 248 фильмов из 33 стран. Это рекордное количество заявок за все 5 лет существования фестиваля. Как отметила начальник управления по делам прессы и информации ХОГА, сопредседатель оргкомитета кинофестиваля «Харьковская сирень» Виктория Маренич, «33 страны — это некая антология для тех, кто планирует делать кино».

<...>

Член селекционной комиссии фестиваля киновед Владимир Миславский выразил надежду, что с каждым годом уровень конкурсных картин кинофестиваля «Харьковская сирень» будет расти.

<...>

В свою очередь другой член селекционной комиссии фестиваля «Харьковская сирень», **Наталья Черкасова**, отметила, что ее очень порадовал факт появления украинских фильмов, созданных при поддержке государства.

«В этом году самые первые работы уже попали к нам на фестиваль. И я считаю, что это очень хороший знак и в дальнейшем украинское кино, благодаря нашему фестивалю, будет заявлять о себе гораздо смелее», — заявила она.

Харьк. известия. — 2013. — 23 апр. — С. 6.

К. Терещенко

ЯК ХАРКІВ'ЯНИ ЖУРІЛИ СВІТОВІ СТРІЧКИ

До конкурсних робіт на фестиваль «Харьковская сирень» висувається декілька вимог: вони мають не перевищувати 30-хвилинний хронометраж, бути композиційно оформленими та зробленими протягом останніх двох років. Думками щодо робіт, поданих на цьогорічний фестиваль, ділилися члени селекційної комісії.

<...>

ПРОРОЦТВО НА ФЕСТИВАЛІ

Два роки тому на III Міжнародному фестивалі короткометражного кіно «Харьковская сирень» слова харківського кінознавця **Наталії Черкасової** стали пророчими. У цьому році шкодувати про відсутність державної підтримки українських стрічок уже непотрібно. На конкурсний відбір потрапили українські короткометражні фільми, зроблені за безпосередньої підтримки держави.

— Цього року перші ластівки вже завітали до нас на фестиваль. І я вважаю, що це дуже хороший знак, і надалі українське кіно завдяки нашому фестивалю заявлятиме про себе набагато сміливіше, — зазначила Наталія Черкасова.

Викладач кафедри телебачення **Харківської державної академії культури** Наталія Черкасова вже вдруге за історію фестивалю входить до селекційної комісії. І ставиться до процесу відбору конкурсних робіт украй серйозно. Фільми, на думку харківського кінознавця, мають відповідати таким характеристикам: мати якісну драматургію, високий образотворчий і звуковий рівень.

— Тут важлива і композиція кадру, і всілякі шуми — тобто, вся атмосфера дуже важлива. У нас ці речі не завжди у виграві. Навіть якщо добра драматургія, то щодо зйомок, монтажу, озвучування треба працювати і працювати, — поділилася інформацією Наталія Олександрівна. — Ми, наприклад, порівнювали польську та українську стрічки, й одразу ж було видно, що картинка різниться за освітленням, озвучуванням. Моменти, які стосуються пост-продакшну, у нас ще є слабким місцем.

Але загальний рівень робіт, що надійшли на конкурс, порадував кінознавця. Незважаючи на те, що європейські стрічки здивували своїм песимізмом, Наталія Черкасова особливо відзначила рівень стрічок з Іспанії та Польщі.

<...>

Слобід. край. — 2013. — 23 квіт. — С. 4.

А. Анничев

«ОТ КЛАССИКИ ДО МОДЕРНА»

В конце минувшей недели выпускники и студенты отделения классического танца Харьковского училища культуры исполняли хореографические миниатюры из классических и современных балетов на большой сцене театра оперы и балета.

Все, что происходило на сцене, доставляло радость почитателям балета, до отказа переполнившим зрительный зал. <...>

Первое отделение было полностью посвящено популярным вариациям из балета «Спящая красавица» Петра Чайковского... <...>

<...>

В заключительной части неизгладимое впечатление произвела хореографическая миниатюра «Путь к совершенству», воплощенная тремя красивыми балеринами — Ириной Ключевой, Еленой Шевцовой и Светланой Калашниковой в талантливой трактовке балетмейстера **Натальи Чиликиной**. Музыка И. С. Баха играл для очаровательных танцовщиц лауреат международных конкурсов пианистов Станислав Калинин, хорошо известный далеко за пределами Украины как первоклассный исполнитель органной музыки.

В завершение не могу не исполнить просьбу участников концерта, пожелавших выразить самые добрые чувства и слова благодарности всем принимавшим участие в создании хореографического праздника: народной артистке Украины С. Кольвановой, заслуженным артистам Украины Л. Марковой и **Л. Маркову**, М. Беззубикову, И. Сурневой, педагогам Н. Замесовой, Т. Иващенко, О. Павленко, Н. Сильвестровой, Л. Егоровой, Н. Чиликиной... Молодцы!

Время. — 2013. — 24 апр. — С. 7.

А. Симоненко

СЯБРЫ В ГОСТЯХ У ДРУЗЕЙ

<...>

В Харьковском национальном академическом театре оперы и балета им. Н. Лысенко состоялось торжественное открытие дней белорусской культуры.

В открытии приняли участие Чрезвычайный и Полномочный Посол Республики Беларусь в Украине В. Величко, заместитель Харьковского городского головы по вопросам развития и обеспечения жизнедеятельности города Игорь Терехов, представители областной власти и дипломатического аппарата Беларуси.

<...>

Открыл вечер Харьковский театр народного танца «Заповіт», а потом для собравшихся выступили творческие коллективы Гомельской области, которые представили свои танцевальные, вокальные и инструментальные номера.

Харьк. известия. — 2013. — 25 апр. — С. 5.

ХАРЬКОВСКАЯ ФИЛАРМОНИЯ ПРИГЛАШАЕТ

<...>

Концертный зал: ул. Рымарская, 21

<...>

15 мая, среда. ВОСКРЕСШАЯ В СЕРДЦЕ ЛЮБОВЬ. Исполнители: М. Маркович (баритон), заслуженная артистка Украины М. Чиженко (меццо-сопрано), заслуженный деятель искусств Украины **А. Скляров**, ансамбль «3+2», художественный руководитель заслуженный деятель искусств Украины И. Снедков. Программа: романсы М. Глинки, А. Бородина, А. Абазы, Н. Харито.

Время. — 2013. — 25 апр. — С. 7.

ДАВАЙТЕ ПОЗДРАВИМ!

9 мая — день рождения ректора **Харьковской государственной академии культуры**, заслуженного деятеля искусств Украины **Василия Николаевича Шейко**...

<...>

Харьк. известия. — 2013. — 9 мая. — С. 2.

И. Борис

ПРЕМЬЕРА — К ЮБИЛЕЮ

Перед Харьковским драматическим театром им. А. С. Пушкина нет памятника, как перед московским Малым — сидящего в кресле русского драматурга-классика Александра Островского. Но у нас есть Театр русской драмы, известный на весь бывший Союз своими театральными традициями, который без премьеры к 190-летию Александра Николаевича никак не мог оставить родной город. Очередная — по мотивам пьесы «Лес» состоялась 27 апреля и 4 мая. Ну а для тех, кто давно в «Лесу» не был, небольшое напоминание, пояснение и... театральные тайны. Уже не классические, сегодняшние.

— Игорь Александрович, — обращаюсь к постановщику премьерного спектакля, декану факультета театрального искусства **Харьковской государственной академии культуры**, режиссеру **Игорю Борису**, — здорово быть режиссером с именем: хочешь, ставь спектакли в Харькове, а хочешь — в Запорожье, хочешь, в украинской драме ставь, а хочешь — в русской. За эту постановку почему взялись?

— Спасибо за добрые слова. Но работаю я, пожалуй, не больше чем любой человек, очень любящий свое дело, то есть, куда зовут с хорошими предложениями, там и работаю. А за «Лес» взялся по нескольким причинам. В сентябре 2012 года на то время художественный руководитель театра им. Пушкина Александр Васильев пригласил меня в театр для того, чтобы я создал этот самый спектакль. Естественно, такое предложение было принято мной, потому что драматургия Островского — это не просто классическая драматургия, это драматургия очень важная в смысле понимания человеческих нравов, морали, я бы сказал, даже человеческой сущности. В ней вскрывается то, что человек в своем поведении имеет два противоположных, как теперь говорят, стандарта. Один — его внешняя сторона: хорошие, красивые слова, лозунги о порядочности, человечности, нравственности, вечных критериях любви, второй — его поступки: настолько низменные и примитивные, что создается впечатление, будто он живет одним днем. Чтобы сегодня схватить кусок желаемого пирога, проглотить его, а завтра — как будет. <...>

— А ваша стилистика не пострадала от новомодных веяний? Говорят, сейчас классика, извините, в классическом же виде не в моде...

— Я понимал, что, создавая спектакль в XXI веке, нужно помнить о нескольких подходах к драматургии классической. В их числе есть полный модерн, то есть уход от драматургии и превращение пьесы в некий современный перформанс из разных направлений... И другой путь — музейный, состоящий в сохранении традиции, манеры разговора героев, употребления слов, характерных для той эпохи и т. д. Я же пошел самым сложным путем, создал некую комедию нравов в форме фольк-гротеска. Этот путь, считаю, сложен потому, что в нём я сам определил тоже два как бы направления, одно — народ, который гуляет, пьет, кутит, второе — купцы, крупные землевладельцы, прародители новых будущих мещан. Вместе они пребывают в посткрепостническом периоде, ведь события происходят в 70-х годах позапрошлого столетия, когда одни люди еще не избавились от ощущения собственного рабства, но уже ощутили свободу, вторые — не забыли своей неограниченной власти над первыми. Вот этот путь между лжекрепостничеством и лжесвободой и виден в спектакле как переходный период между крепостничеством и якобы свободой. Мне показалось, что это современно, потому что то же сейчас происходит и у нас — переходный период. Мы его, правда, растянули на 20 лет и оказались между понятием «рыночные отношения» и понятием «человек и среда обитания» как выбором между ежедневной жизнью в удовольствиях и вечным созиданием, просветительством, нравственностью. <...>

— Игорь Александрович, в труппе с устоявшимися традициями, стилистикой легко было работать?

— Когда я пришел в театр, понял, что должен создавать спектакль как человек, который строит мост, и как архитектор, и как конструктор, и даже как сталевар. Потому что очень трудно войти человеку со своим эстетическим, методическим и актерским мировоззрением в театр, который действительно имеет свои положительные традиции, сложившиеся в течение десятилетий. Поэтому я сразу попытался как бы договориться, дескать, я предлагаю вот такой стиль, жанр, метод, ну а дело коллектива принять или нет то, что я предложил. Что из этого получилось в результате — нужно смотреть из зрительного зала.

— Маэстро, тонкостей «договора» легче добиться от актеров с опытом или от начинающих, скажем, ваших студентов?

— Невозможно сказать определенно, потому что если мастер опытный, лет 30 проработал в театре, он призовет не только свое умение к пониманию, но и жизненный опыт. Молодой же актер скорее будет полагаться на только что приобретенные свежие, подчеркну это слово, знания и наработки, ну и, конечно, пыл и задор. Это примерно как отношение актеров разного возраста ко Дню театра.

— Ой, как интересно! А как разные племена актеров относятся к своему профессиональному празднику?

— Согласен, вопрос этот действительно интересен. Боюсь только ответ не всех заинтересует... День театра — это праздник и зрителей, и всех профессиональных работников, которые работают в учреждениях театрального искусства. Но, к сожалению, это не только праздник, но и вечная проблема театра, с моей точки зрения. Например, понятие «государственные театры». Это бюджетные театры, где государство гарантирует зарплату работникам из своих финансовых возможностей, а не инвесторы, спонсоры, частные предприниматели и т. д. Другой вопрос, что на какие-то спектакли руководители театров находят всевозможные варианты спонсирования. Но эти современные рыночные отношения в театрах создают, я бы сказал, странную ситуацию. С одной стороны, театры освободились от цензуры и могут ставить все, что угодно. С другой стороны, государство, как финансирующая инстанция, должно и может требовать результата: не только результата-количества, но и результата-качества — театрально-художественной основы, или идеологии, если хотите, от каждого театрального коллектива. То есть в чем, на мой взгляд, сегодня должна быть художественная идеология театрального искусства? В том, что мы считаем театр храмом. И так и должно быть. Но слово «храм» несет в себе два смысла: храм как понятие религиозного культа, куда люди приходят общаться с некоей высшей субстанцией — с Богом, Создателем или Высшей Силой в зависимости от конфессии, и когда театр рассматривается как храм. А приходя в театр-храм, люди также общаются. Только здесь все, кто создают спектакль, живые. Таким образом, цель храма театрального не может быть синонимом цели храма культового, потому что вопрос в нем должен быть для зрителей и исполнителей одинаков: что же такое наша реальная жизнь? И вот это понятие «тайна реальной жизни», я думаю, и должно стать основой современного театрального искусства. <...> Думаю, что государственным театральным коллективам стоит сосредоточиваться на понятии «тайны», опираясь на источник информации, то есть драматургию — вне зависимости от исторического времени, пусть это будет Гомер, современный авангард или модерн. Но уровень — уровень! — общения литературного источника и уровень общения театра должен быть очень, очень высоко поднят, чтобы образовать понятие «тайны», до поры до времени не видимой зрителю. Тогда театр и будет отличаться от других учреждений культуры, отдыха и досуга... Все это тоже досуг и отдых, но здесь люди другие цели преследуют, а в театре люди должны преследовать одну-единственную цель — просветительство. Для меня иной цели никогда не было и не будет. Я ведь учился у учеников Леся Курбаса, продолжателей этой традиции, «...театр, — всегда говорил Михаил Полиэктович Верхацкий, ассистент Леся Курбаса, — это открытие невидимой тайны жизни». И вот когда мы достигнем этого уровня, тогда и спрос будет и с театральных работников, и со зрителей, и те, и другие будут просвещать, и просвещаться, и вести за собой, а не только развлекать и развлекаться.

— Но ведь всему этому нужно научить, как вас когда-то научили...

— Думаю, что наши ВУЗы, а я много лет уже работаю руководителем деканата Академии культуры и заведующим кафедрой мастерства актера, работаю с молодыми актерами, режиссерами, педагогами, — в институтах правильно поставлены программы как в нашей Харьковской академии культуры, так и в Университете искусств им. Котляревского. Дети попадают в правильную воспитательную среду и получают профессиональную технико-технологическую

подготовку по проблеме создания спектакля или работы над ролью. Но, попадая после института в структуру, я сейчас не говорю о частных коллективах и антрепризах, в государственные коллективы, они невольно становятся заложниками определенного направления, существующего в каждом театре. Поэтому желательно, чтобы молодые специалисты, приходя в театр, приносили свои художественные идеи, которые могли бы представлять и то, о чем я говорю: поиск ответов на вопрос, что же такое тайна человеческой жизни? Я — человек верующий, верую в то, что это должно происходить, и как бы ни пытались некоторые доказывать то, что репертуарные театры становятся рабами зрителей, — это не так. Театр — не «чего изволите»! Приходите к нам, в наш храм театрального искусства, и мы будем вместе с вами отвечать на вопросы тайны реальной жизни.

<...>

Беседовала Т. Невская

Харьк. известия. — 2013. — 9 мая. — С. 5.

Т. Смольская

САМЫЕ-САМЫЕ ВУЗЫ

«Какие вузы дают самое востребованное работодателями образование?» — на этот вопрос отвечает ежегодный рейтинг вузов «Компас», который мы публикуем. Это проект компании СКМ при участии газеты «Сегодня», и этот рейтинг — единственный в Украине, который опирается на мировую практику, имея в своей основе оценку работодателей и выпускников.

Методика. Шестой год подряд в нем принимают участие вузы, которые готовят специалистов по одному из таких направлений, как «Бизнес — экономика», «Архитектура — строительство», «Право», «IT» и инженерно-технические специальности (другие не оценивались). <...>

<...>

10-е место

Керченский гос. морской технологический ун-т (10)•

<...>

Киевский нац. ун-т культуры и искусств (10)

<...>

Харьковская гос. академия культуры (10)

<...>

Киевский ун-т туризма, экономики и права (10)

<...>

Донецкий ин-т предпринимательства (10)

<...>

•Цифры в скобках — место вуза в прошлом году

Сегодня. — 2013. — 14 мая. — С. 10–11.

И. Зозуля

ХАРЬКОВСКАЯ СИРЕНЬ – 2013

МИШЕЛЬ МЕРСЬЕ УДИВЯТ ВАРЕНИКАМИ, А ДЕМОНЖО ВРУЧИТ ПРИЗ ИМЕНИ СЕБЯ

Гостей юбилейного фестиваля будут угощать блюдами украинской кухни и удивлять аттракционами в парке им. Горького.

РОССИЯН ПОСЕЛЯТ В ПОСЕЛКЕ ЖУКОВСКОГО

На днях в Харькове начнется самое громкое ожидаемое событие весны — V фестиваль короткометражек «Харьковская сирень». В этом году для участия в конкурсе было прислано рекордное количество заявок — 248 фильмов из 33 стран.

В течение месяца телевизионщик и депутат горсовета Константин Кеворкян, кинокритик Владимир Миславский и преподаватель кафедры телевидения ХГАК Наталья Черкасова пересматривали работы, выбирая лучшие.

В итоге на суд жюри будет представлено 36 фильмов из 17 стран, в том числе из Новой Зеландии, Китая, Испании, Аргентины, США, — рассказала сопредседатель оргкомитета фестиваля Виктория Маренич. — Также будут представлены французские и украинские работы — анимационные, игровые и документальные фильмы. Смотреть и оценивать короткометражки прилетит звездный десант из девяти французов и группа российских киношников. <...>

Главной гостьей фестиваля в этом году станет актриса Мишель Мерсье, которая сыграла роль Анжелики в одноименном фильме. <...>

<...>

Комсом. правда в Украине: харьк. вып. — 2013. — 14 мая. — С. 6.

Т. Кіч, І. Пирлик, Х. Островська, Л. Пісня

КОРОТКИЙ МЕТР — ДОВГЕ ЖИТТЯ

СТОРИНКИ ФЕСТИВАЛЮ «ХАРЬКОВСКАЯ СИРЕНЬ»

ФІЛЬМИ ВРАЗИЛИ ЖУРИ

За приз фестивалю — бузкову гілку — боролися 21 ігрова стрічка, 7 документальних і 8 анімаційних фільмів. Викладач кафедри телебачення Харківської державної академії культури **Наталя Черкасова** зазначила, що цього року серед авторів робіт були яскраві представники відомих кіношкіл з усієї Європи, тому селекційній комісії було дуже складно обрати найкраще.

<...>

НАГОРОДИ «ХАРЬКОВСКОЙ СИРЕНИ» РОЗ'ЇХАЛИСЯ СВІТОМ

Під час урочистої церемонії закриття V Міжнародного фестивалю короткометражних фільмів «Харьковская сирень» члени оргкомітету й журі фестивалю нагородили переможців.

Срібну гілку бузку отримали переможці в шести номінаціях: «Кращий ігровий фільм» — Патрік Юрек з Польщі з фільмом «Порожнеча», «Кращий неігровий фільм» — Райлі Льюнг з КНР з фільмом «Більше, ніж морозиво Wong Kwong»; «Краща режисура» — режисер з Великої Британії Ірина Ізмєстєва, яка представила фільм «Картина ідеальна»; «Краща операторська робота» — Мартін Розете (Іспанія) за фільм «Голос»; «Кращий анімаційний фільм» — росіянка Анна Шепілова з мультфільмом «Дощ іде».

За анімаційною нагородою приїхала художник картини Марія Дроздова. Як розповіла «СК» конкурсантка, вона у захваті від Харкова. До речі, фільм, який презентувала Марія Дроздова, намальовано харківськими аніматорами.

Приз у номінації «Кращий сценарій» отримала теж росіянка, Тетяна Будицька, за фільм «Просте жіноче щастя».

Гран-прі фестивалю й золоту гілку бузку отримав фільм «Пуритани» (The Puritans) американського режисера Шона Робінсона (Sean Robinson). <...>

<...>

Цього року на фестивалі також з'явилося кілька нових номінацій. Приз журі «За пошук історичної правди» отримали харків'яни **Андрій Ус і Ольга Белогуб** за фільм «Нешчаслива зірка», а приз журі «Стисліть — сестра таланту» вручили естонцю Анти Наулайнену за роботу «Папуга Пітер Аврелій» тривалістю 92 секунди.

<...>

Слобід. край. — 2013. — 21 трав. — С. 4–5.

МАЙ, СИРЕНЬ И КИНОФЕСТИВАЛЬ...

V Международный фестиваль короткометражного кино «Харьковская сирень» — уже история. Три дня пролетели, как один. Достойнейшие получили награды, все остальные остались с незабываемыми впечатлениями и воспоминаниями.

<...>

ОТКРЫТИЕ

<...>

Началось мероприятие с анимационной короткометражки **Евгения Бойцова**, которая рассказала о жанровой палитре фестиваля. Далее зрителям представили театрализованное 3D-шоу, несколько короткометражек, выступление Большого Слобожанского ансамбля песни и танца под руководством народного артиста Украины **Бориса Колногузенко** и Академического симфонического оркестра под руководством заслуженного деятеля искусств Украины Юрия Янко.

<...>

Председатель жюри «Харьковской сирени», режиссер Владимир Фокин отметил, что уровень харьковского фестиваля за последние годы значительно вырос. <...>

<...>

НАГРАЖДЕНИЕ ПОБЕДИТЕЛЕЙ

Встречи со знаменитостями, презентации новых книг... Все это прекрасно. Но не будем все же забывать, что «Харьковская сирень» — это прежде всего конкурс короткометражных фильмов. И главными здесь остаются участники, которые привезли на суд жюри свои работы. Поэтому самым важным и волнующим стал момент награждения достойнейших в ходе церемонии закрытия фестиваля.

В состав жюри фестиваля вошли: заслуженные артисты России Людмила Гладунко и Борис Токарев, заслуженный артист Украины, актер театра и кино Алексей Колесник, заслуженный деятель искусств России, писатель, драматург, публицист Аркадий Инин, кинокритик Владимир Миславский. Председатель жюри — режиссер, сценарист, член Союза кинематографистов России Владимир Фокин.

Все члены жюри, кстати, отметили высокий уровень работ, отобранных для конкурса. И выбор было сделать не так просто.

<...>

В этом году появилось несколько новых номинаций. Приз жюри «За поиск исторической правды» получили **Андрей Ус** и **Ольга Белогуб** за фильм «Несчастливая звезда» (Украина), а приз жюри «Краткость — сестра таланта» вручили эстонцу Анти Наулайнену (Anti Naulainen) за работу «Попугай Питер Аврелий» («Parrot Peeter Aurelius») длительностью 92 секунды.

<...>

Харьк. известия. — 2013. — 21 мая. — С. 4–5.

3. Петренко

НОЧЬ МУЗЕЕВ ЗАВЕРШИЛАСЬ В ПОЛНОЧЬ

В рамках международной акции «Ночи музеев» харьковчане имели возможность посетить выставки, вечерние экскурсии, вечерние концерты, литературные встречи, перформансы, хэппенинги, мастер-классы и многое другое.

<...>

В Художественном музее впервые за несколько лет экскурсии проводила его директор Валентина Мызгина. Здесь работали выставки «Искусство XX века. Фарфор», «Искусство XX века. Живопись, скульптура 1910–1980-х годов» и многие другие. <...> Также в музее прошли концерты коллективов **академии культуры** и солиста филармонии Артема Бражника.

<...>

Харьк. известия. — 2013. — 23 мая. — С. 4.

Ю. Горобець, І. Гудзь, В. Несенов

БАЛАКЛІЙСЬКОМУ ФЕСТИВАЛЮ ЗАТІСНО В СТАТУСІ РЕГІОНАЛЬНОГО

Учні музичних шкіл, студенти мистецьких вишів і професійні вокалісти Харківської, Донецької, Луганської, Чернігівської областей, Автономної республіки Крим, а також із російського міста старий Оскол і навіть із Пекіна (Китайська Народна Республіка) цими вихідними зібралися в Балаклії. 18 травня в місцевому районному Будинку культури пройшов регіональний фестиваль-конкурс вокальної музики, присвячений пам'яті народної артистки УРСР Оксани Петрусенко. Вітали учасників фестивалю голова Балаклійської райдержадміністрації Іван Столбовий, голова районної ради Степан Масельський і Балаклійський міський голова Олександр Літвінов.

Про високий рівень фестивалю свідчить і склад журі: професор Харківського національного університету ім. І. П. Котляревського Наталія Гребенюк, заслужені артисти України **Олена Шишкіна**, **Вікторія Осипенко**, Людмила Омельченко, **Юрій Данильчишин**, солістка Харківської обласної філармонії, лауреат міжнародних конкурсів і фестивалів Наталія Сидоренко та заступник директора Харківського обласного організаційно-методичного центру культури і мистецтв Любов М'якіннікова.

<...>

Після закінчення конкурсної програми в гала-концерті взяли участь лауреати та дипломанти фестивалю-конкурсу, а також гості фестивалю — заслужені артисти України Олена Шишкіна, Людмила Омельченко, Вікторія Осипенко, Юрій Данильчишин і солістка Харківської обласної філармонії Наталія Сидоренко.

Слобід. край. — 2013. — 25 трав. — С. 4.

Т. Буряковская

ПОСЛЕДНИЕ МАЗАНКИ ХАРЬКОВА

ПОД ТАКИМ НАЗВАНИЕМ ПРОШЕЛ КРАЕВЕДЧЕСКИЙ
КОНКУРС СТУДЕНЧЕСКИХ РАБОТ

<...>

В ТАКОЙ ЖЕ ХАТЕ ЖИЛ СКОВОРОДА

На этот раз внимание участников городского краеведческого конкурса, объявленного этнографическим музеем «Слобожанські скарби» им. Г. Хоткевича НТУ «ХПИ», было направлено на сохранившиеся в черте города традиционные украинские жилища — глиняные хаты-мазанки. Еще совсем недавно, 30–40 лет назад, такие дома в городе были совсем не редкостью. Кажется, мы и не заметили, как стремительно они отошли в прошлое, унося с собой часть образа старого Харькова.

— Идея конкурса «Последние мазанки Харькова» возникла не случайно, — рассказывает директор музея «Слобожанські скарби» Михаил Красиков. — Еще в начале 1920-х годов исследованиями старинной народной архитектуры (в том числе и хат-мазанок) на Харьковщине занимался выдающийся искусствовед Стефан Таранушенко. Удивительно, как в те тяжелые времена он сумел осуществить эту работу, важность которой сложно переоценить. Он сделал прекрасные фотографии, а архитектор Виктор Троценко выполнил обмеры и рисунки отдельных хат, понимая, что время этой архитектуры уходит. Но впоследствии Стефан Андреевич был репрессирован, и после него почти сто лет никто подобными исследованиями не занимался. Два года назад Александром Савчуком был собран и издан под моей научной редакцией большой том работ Таранушенко, в который вошли исследования 1918–1932 годов, в том числе работа «Старі хати Харкова».

А нынешний конкурс продиктован стремлением сохранить для потомков хотя бы визуально образ старого украинского города, который еще сохранился на Ивановке, Новоселовке, Холодной горе и других районах, бывших некогда пригородными слободами. Возможно, это станет началом и более серьезных исследовательских работ.

<...>

— Как много харьковчан приняли участие в конкурсе?

— Около 50 человек. Это студенты НТУ «ХПИ», Академии дизайна и искусств, **Академии культуры**, Художественного училища, учащиеся художественной школы им. И. Репина. Примерно половина работ были внеконкурсными. Их авторы — профессионалы: художники, фотографы, архитекторы. Так, свои работы представили художники Александр Шеховцов, Александр Лысенко, Алла и Галина Хмель, Леонид Золотарев, Наталья Войценья, Юлия Чернуха, Харитон Думбур, фотографы Инна Можейко, Евгений Алексеенко, архитектор Денис Витченко. <...>

Время. — 2013. — 29 мая. — С. 7.

МІЖНАРОДНИЙ СИМПОЗИУМ З ПИТАНЬ КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ У ХДАК

23–24 травня 2013 року **Харківська державна академія культури** уперше в історії нашої країни провела за підтримки Міністерства культури України Міжнародний симпозиум з питань культурно-мистецької освіти. У роботі симпозиуму взяли участь керівники, викладачі, науковці вищих навчальних закладів культури і мистецтв з 10-ти країн світу: України, США, Китаю, Болгарії, Данії, Німеччини, Італії, Росії, Білорусії...

На пленарному засіданні було розглянуто актуальні проблеми освіти, культури і мистецтва, а також сформульовано наукові питання їх подальшого розвитку в контексті формування європейського і світового культурно-освітнього простору.

Детально доповідачі торкнулися теми Болонської системи освіти, що запроваджена сьогодні в мистецьких вишах України, але потребує подальшої розробки та уточнення навчально-методичної документації з мистецьких спеціальностей.

Було піднято також питання підготовки бакалаврів і магістрів в Україні для культурно-мистецьких спеціальностей, які, на жаль, на сьогодні готуються за стандартним шаблоном.

Не можна залишити поза увагою й доповіді, що були присвячені оптимізації навчальних закладів, особливостям культурно-мистецької освіти в Болгарії.

Цікавою була доповідь на тему підприємницького підходу в системі освіти, висвітлена гостем із Данії.

Особливо вирізнявся виступ гостей із Росії, котрий присвячувався мистецтву народного співу. Гості привітали всіх глядачів та учасників народною піснею.

Після закінчення пленарного засідання було проведено «Круглий стіл», модератором якого був сам ректор академії **В. М. Шейко**. Було зосереджено увагу на проблемах та перспективах вищої культурно-мистецької освіти України, розглянуто індивідуалізацію процесу навчання. Також було обговорено проблеми падіння якості освіти, відтоку талановитої молоді з країни та втрати інтересу до культури України.

Невід'ємною частиною симпозиуму був святковий концерт, в якому взяли участь творчі колективи нашої академії, зокрема народний ансамбль танцю «**Заповіт**», ансамбль сучасного танцю «**Естет**», театр народної музики «**Обереги**», ансамбль викладачів кафедри народних інструментів «**ЦимБандо і Ко**» та ін. Неперевершені концертні номери справили неабияке враження на гостей із закордону.

Бурсац, узвіз. — 2013. — Травень. — С. 1.

Я. Зеленская

МАСТЕР-КЛАСС ПО КОМЕДИИ ДЕЛЬ АРТЕ

20–21 марта в нашей академии прошел мастер-класс по актерскому тренингу, который познакомил студентов театрального отделения с практическими азами мастерства актера театра комедии дель арте.

Жарк Жак и Жиль Совестр, два замечательных педагога, приехавших из Франции, провели с нами в общей сложности 6 часов активного незабываемого мастер-класса. Эта встреча стала

возможной благодаря проекту «Театральное окно в Европу», организованному харьковским «Театром на Жуках», и инициативе преподавателя кафедры режиссуры **В. Н. Гориславца**. Замечательно, что в этом году **Харьковская государственная академия культуры** была включена в список проведения тренингов наряду с другими театральными вузами Харькова, Киева и Николаева.

В мастер-классе участвовали студенты и педагоги режиссерского и актерского отделений факультета театрального искусства. <...>

<...>

Бурсац, узвіз. — 2013. — Травень. — С. 4.

Е. Бувалец

«ШИРОКАЯ МАСЛЕНИЦА»

— именно так называлось народное гуляние на главной площади Харькова, которое состоялось в марте этого года. Дзержинский район, как и другие районы города, представил на суд харьковчан свою творческую программу, режиссерами-постановщиками которой стали преподаватели и студенты отделения театрального искусства **ХГАК** во главе с заведующим кафедрой режиссуры, профессором **С. И. Гордеевым**.

Ну какое же народное гуляние без скоморохов! Вот они и начали представление, призывая зрителей принять участие в празднике. <...>

А далее, как в калейдоскопе, одно за другим пошли выступления творческих коллективов академии: фольклорный ансамбль «**Фарбы**» и «**Лада**», народный ансамбль танца «**Заповит**», ансамбль современного танца «**Эстет**», театр эстрадной песни, студенческий театр «**Академия**». Каждый из названных коллективов показал свои лучшие концертные номера. Веселые танцы, песни, шутки скоморохов и клоунов тепло были приняты зрителями. <...>

<...>

Бурсац, узвіз. — 2013. — Травень. — С. 5.

К. Коротка

НІЧ В МУЗЕЇ

18 травня 2013 року в Харкові пройшла традиційна міжнародна акція «Ніч музеїв», присвячена Міжнародному дню музеїв. Історія цього цікавого і незвичайного заходу бере початок ще з 1997 року, коли в Берліні була вперше проведена офіційна акція «Довга ніч музеїв», за якої вхід у музеї міста був безкоштовним, а екскурсії для відвідувачів проводилися протягом усієї ночі. Ця ідея швидко стала популярною в Європі, а згодом і у всьому світі. Сьогодні великі й маленькі музеї традиційно відкривають із самого ранку до пізньої ночі свої двері для відвідувачів, а також готують спеціальні культурні програми: виставки, концерти, спектаклі, авторські екскурсії, майстер-класи, історичні реконструкції.

Цього року Харківський історичний музей уже вдруге бере участь в акції «Ніч музеїв». Для жителів і гостей міста було проведено низку різноманітних заходів. В організації одного з них працівникам музею допомагали студенти та викладачі музейного відділення **Харківської державної академії культури**. Активну участь у проведенні музейного дійства взяли **Каністратенко М. М., Тортіка О. О., Ряполов В. М., Лиман С. І. і Тортіка М. В.**, яка стала ініціатором даного заходу. Допомогали викладачам студенти II і III курсів музейного відділення — **Коротка Карина, Новікова Ганна, Кєпова Дар'я, Задеріхіна Наталя, Шевченко Юлія, Сологуб Максим, Опришко Ігор, Вознюк Владислав, Гросу Максим, Юрченко Олексій**, які відзначилися прекрасною авторською грою і надовго запам'яталися відвідувачам музею.

<...>

Бурсац, узвіз. — 2013. — Травень. — С. 7.

РЕЙТИНГ ВЫСШИХ УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЙ УКРАИНЫ В 2013 ГОДУ — «ТОП – 200 УКРАИНА»

Высшее учебное заведение		Оценка качества научно-педагогического потенциала	Оценка качества обучения	Оценка международного признания	Интегральный показатель деятельности вуза
1	Национальный технический университет Украины «Киевский политехнический институт»	33,60310451	24,01424583	20,00551405	77,6226644
<...>					
152	Харьковская государственная академия культуры	4,410355905	4,258695885	5,842137487	14,51118928
<...>					
200	Кременчугский университет экономики, информационных технологий и управления	1,778088327	1,930960036	5,87011597	9,579164333

Зеркало недели. — 2013. — 1 июня. — С. 11.

В. Сергеева

СЧАСТЬЕ ДЕТАМ

Накануне Дня защиты детей в городском центре реабилитации детей-инвалидов и инвалидов детства «Промінь» прошел праздник «Счастье — это мы!».

Организаторами мероприятия выступили управление труда и социальных вопросов Департамента труда и социальной политики и Городской центр ранней, общей социально-педагогической и трудовой реабилитации детей-инвалидов и инвалидов детства — «Промінь».

Это единственное в Харькове коммунальное учреждение, которое опекает детей и подростков с тяжелой умственной отсталостью и занимается комплексной реабилитацией инвалидов детства.

Сегодня в центре воспитываются 96 детей, которые, как подчеркнула директор «Променя» Наталья Чаплыгина, своим примером доказали, что необучаемых детей нет.

<...>

К празднику дети подготовили концерт, в котором также приняли участие представители армянского культурного центра, клуба активного долголетия «Живи, родник!» и студенты Харьковской гуманитарно-педагогической академии, Харьковского национального университета радиоэлектроники и **Харьковской государственной академии культуры**.

<...>

Воспитанников центра пришла поздравить заместитель Харьковского городского головы по вопросам здравоохранения и социальной защиты населения Светлана Горбунова-Рубан. Она отметила, что задача любого общества состоит в том, чтобы все его члены без исключения чувствовали себя комфортно и защищенно.

<...>

Харьк. известия. — 2013. — 1 июня. — С. 8.

БУДУЩАЯ ЖУРНАЛИСТКА СТАЛА САМОЙ СИЛЬНОЙ ШТАНГИСТКОЙ

Миниатюрная девушка, вес которой меньше 47 килограммов, победила на чемпионате мира по пауэрлифтингу.

Первокурсница **Харьковской государственной академии культуры Мария Ильинская** выиграла чемпионат мира по пауэрлифтингу. Соревнования по жиму штанги лежа проходили в литовском Каунасе. Юная студентка подняла 77,5 кг и стала самой сильной среди девушек в весовой категории до 47 килограммов.

Маша — будущий репортер, живет в общежитии и ведет очень активную жизнь.

— Мы очень горды успехами Маши, ее на кафедре называют «комсомолка, спортсменка и красавица», — смеется замдекана факультета кино- и телеискусства **Анна Куринная**.

Мария первая не только в спорте: девушка учится на отлично, кроме того, возглавляет факультетский студсовет. Успехи не испортили юную чемпионку: ее педагоги говорят, что Ильинская не зазнайка и вместе со всеми охотно участвует в субботниках.

— Мы надеемся, что в будущем она сможет объединить профессию с увлечением — станет, например, автором программы о спорте, — говорят на кафедре.

<...>

Комсом. правда в Украине: харьк. вып. — 2013. — 4 июня. — С. 6.

Т. Адамович

В ХАРЬКОВЕ ПРОШЕЛ ФЕСТИВАЛЬ СОЦИАЛЬНОЙ РЕКЛАМЫ

Около 200 работ (плакаты, аудио- и видеоролики) объединил VII Национальный фестиваль социальной рекламы, открывшийся 31 мая на базе Харьковского регионального института Национальной академии государственного управления при Президенте Украины.

Гостям была представлена экспозиция плакатов самой различной тематики: формирование здорового образа жизни (борьба с курением, пьянством, наркоманией, компьютерной зависимостью), предупреждение насилия в семье, детская беспризорность, одинокая старость, защита животных и многое другое. Главная цель мероприятия, как рассказал один из его организаторов — доктор наук госуправления, декан факультета магистров Владимир Бульба, — привлечь внимание к наиболее острым социальным проблемам в современном обществе, а заодно и задуматься о вариантах их решения. Не зря ведь говорят, что осознание проблемы — уже половина дела. «Идея проведения фестиваля социальной рекламы в Харькове возникла давно. Об этом говорили руководители города, представители науки... Базой для организации фестиваля был выбран наш институт, что тоже не случайно. Ведь именно реклама является значимой составляющей управления». <...>

ЧТОБЫ НЕ ПРОЙТИ МИМО

...К нам обращено лицо маленького мальчика, разделенное белой полосой. Выражение глаз и губ демонстрируют, с одной стороны, грусть, с другой — радость. Может быть так, а может и по-другому... Не ошибись, сделай правильный выбор, сейчас все зависит только от тебя. Внизу подпись: «Брось пить — подари ребенку детство». Эта работа «Детство в подарок» Томашковой Марты из Минска (в конкурсе принимали участие не только жители Украины, но и ближнего зарубежья. — Прим. ред.) получила немало откликов. Не менее интересны и поучительны серии плакатов киевлянки Алины Родионовой «Ребенок — не игрушка, обратно в шкаф не положишь!» и студентов **Харьковской академии культуры Анастасии Кондратьевой** и **Константина Ляхова** «Злая парта», поднимающих проблему одиночества и насилия в семье. «84 % детей скрывают настоящие причины своих травм», — гласит обложка. Если вдуматься в это, становится страшно... <...>

<...>

Харьк. известия. — 2013. — 4 июня. — С. 7.

Т. Невская

НАСТОЯЩИЕ СПЕЦЫ ТОЖЕ ВСТРЕЧАЮТСЯ

Время такое... Конец весны — начало лета, когда выпускниками, абитуриентами, как новыми живительными силами, наполняется наш студенческий город. <...>

Совсем недавно такая, в общем-то, немногочисленная компания собралась в скверике на улице Краснооктябрьской, которую харьковчане не один десяток лет по-прежнему называют Конторской. Рядом со сквером на доме № 5 висит скромная мемориальная доска, напоминающая немногочисленным прохожим о том, что «в этом здании с января 1944 по июнь 1955 г. размещалась Харьковская спецшкола Военно-Воздушных Сил, которая с 1940 года за период ее существования подготовила 1680 будущих военных специалистов». Сейчас в этом здании находятся актерский и режиссерский факультеты **Харьковской академии культуры**, руководство которой любезно пригласило бывших учащихся-хозяев здания провести здесь свою памятную встречу.

<...>

Харьк. известия. — 2013. — 6 июня. — С. 6.

С. Горицвіт

УКРАЇНСЬКЕ ДЕРЕВО БУТТЯ

У калейдоскопі численних художніх вернісажів, якими повсякдень заповнена Одеса, мою увагу привернула виставка «Дивосвіт рідного краю», яку було відкрито 24 травня в обласному центрі української культури. Цю тематичну експозицію задумали й створили разом троє однодумців — Ніна Побережець, Ірина Старченко та Богдан Перегінчук. А єднає їх залюбленість в український епос, фольклор та народне мистецтво. Ідея виставки — вертикальна структура архетипу світового древа (вісь Всесвіту), його поділ на небесний, земний і підземний яруси. Засобами живопису, графіки, скульптури й різьблення по дереву художники населили ці світи безліччю символічних істот. У своїх творах вони відобразили вірування й міфологічні уявлення наших предків, дивосвіт народних легенд, переказів та казок.

<...>

Роботи **Ірини Старченко**, випускниці Харківського художнього училища і тамтешньої **Академії культури**, на перший погляд досить реалістичні. Але у відображенні навколишнього світу живописець вдало передає неподільну єдність людини й природи. Для зображених нею дівчат небо, море й земля не просто довкілля, не фон для портрета, а середовище їхнього життя-буття. Такими є, зокрема, картини «Дівчина-хвиля» та «Дівчина-зима».

Присутні на вернісажі мистецтвознавці дали досить високу оцінку й чудовому задуму художників, і його належному втіленню.

Культура і життя. — 2013. — 7 черв. — С. 12.

В. Субота

«ХАРКІВСЬКИЙ БУЗОК» ЦВІСТИМЕ В США

У Харкові відбувся V Міжнародний кінофестиваль короткометражних фільмів «Харківський бузок».

Для участі в цьогорічному конкурсі було заявлено 248 фільмів із 33 країн. До речі, це рекордна кількість учасників. До перегляду журі спеціальна селекційна комісія відібрала 36 фільмів із 17 країн.

<...>

Усі одноставні в думці, що цей конкурс не був би таким тривалим і популярним, якби не ім'я почесного президента кінофестивалю, відомої французької артистки Мілен Демонжо — доньки харків'янки Клавдії Трубникової. У рамках фестивалю було представлено книгу дочки про матір. Саме Мілен Демонжо доклала багато зусиль для зміцнення авторитету харківського кінофестивалю у світі кіно. На кожен конкурс «Харківський бузок» приїздить чимало відомих

«зірок». Із відбитків їхніх долонь у саду імені Тараса Шевченка закладено цілу Алею почесних гостей фестивалю. Цього року до «першої столиці» завітала Мішель Мерсьє — Анжеліка з відомих французьких кінострічок.

Треба віддати належне — організатори перетворили конкурс у справжнє свято для харків'ян.
<...>

Серед чисельних фестивальних заходів було чимало і таких, які увіковічували пам'ять тих, хто був причетний до виробництва перших кінострічок. І не десь, а саме в Харкові. На вулиці Сумській, на двох сусідніх будинках, цими днями були відкриті меморіальні дошки фотографу Альфреду Федецькому та засновнику Одеської кіностудії, підприємцю Дмитру Харитонову.

«Ці люди вписали червоними рядками свої імена в історію не тільки вітчизняного, а й світового кінематографа. Ми пишаємося, що вони працювали в нашому місті», — сказала співголова оргкомітету фестивалю Вікторія Маренич.

<...>

І все-таки найцікавіша частина кінофестивалю відбувалася в кінотеатрі «Боммер» — одному з перших міських кінотеатрів в Україні, дбайливо відреставрованому спеціально для заходів фестивалю, де журі на чолі з кінорежисером, сценаристом і актором Володимиром Фокіним визначало кращих із кращих.

<...>

Найвищу нагороду Гран-прі й «Золоту гілку бузку» одноставно було вирішено вручити американському режисерові Шону Робінсону за стрічку «Пуритани».

<...>

Спеціальний приз вручила Мілен Демонжо французькому режисерові Стефану Геру за фільм «Контратака 007». Цього року на фестивалі були започатковані й нові номінації. Зокрема, «За пошук історичної правди». У ній перемогли **Андрій Ус і Ольга Белогуб** за фільм «Нещаслива зірка». <...>

<...>

Культура і життя. — 2013. — 7 черв. — С. 11.

А. Чепалов

ВЕСЕЛЫЕ ДЕНЬКИ В ПРОВИНЦИИ

Харьковский академический театр русской драмы им. А. Пушкина представил премьеру спектакля «Усадьба «Пеньки» (режиссер **Игорь Борис** увидел современную проекцию классики в пьесе «Лес» Александра Островского).

Нетрудно себе представить и другой заголовок пьесы великого драматурга, который продолжил бы традицию названий-пословиц «Не было ни гроша да вдруг алтын», «Чужие собаки грызутся — своя не приставай», «На всякого мудреца довольно простоты». Ну, что бы Островскому назвать пьесу «Лес рубят — щепки летят»? Хотя классики, конечно, усматривали проблему не в самом лесе или вишневом саде, а в обстоятельствах, из-за которых их рубят, продают, а после герои плачут...

Театру им. Пушкина после ухода из жизни его многолетнего лидера Александра Барсегяна не очень везло с постановщиками. Первый «блин» репертуарной политики вышел комом — спектакль по пьесе И. Зингера и В. Фридмана «Тойбеле и ее демон» не получился убедительным. Хотя выбор режиссера был безупречен — бывший харьковчанин Александр Михайлов, крепко обосновавшийся в Орле со своим самобытным театром «Свободное пространство».

Второй спектакль поставил главный режиссер Харьковского театра музыкальной комедии Александр Драчев. Это другой режиссерский стиль и пьеса, хорошо известная по репертуару прошлых десятилетий — «Двери хлопают» француза М. Фермо. Жанр — среднее арифметическое из комедий характеров и положений. Но опять что-то не сложилось...

Наконец, третий спектакль, «Лес», попросили сделать бывшего (еще до прихода А. Жолдака) главрежа Театра им. Т. Шевченко Игоря Бориса. Считается, что его специфика — украинская классика (можно вспомнить «Украденное счастье» с великолепным Леонидом Тарабаринным в роли Мыколы Задорожного). Но и «Три сестры» Чехова на той же березильской сцене были поставлены Борисом глубоко и вошли в «золотой фонд» театра. Ему же принадлежит инициатива

створення нової (через десятки років після Леся Курбаса) режисерської лабораторії «Березиль», завдяки якій багато молоді постановники отримали путівку в життя. К шкоду, така ситуація не характерна для Театру російської драми, де майже всі (70 з 80 поставлених за 35 років спектаклів) шлі і йдуть понині в режисурі Александра Барсеяна.

Постановки Ігоря Бориса належать тій же театральній епохі. Но наскільки іншою виглядає естетика молодшого колеги Барсеяна! На сцені все час щось відбувається, мизансцени обрастають деталями, «аккомпаніючими» монологам і діалогам головних персонажів. Акторську статую і манерну декламацію тексту режисер намагається прервати.

Правда, достоїнства стають недоліками, коли порушується принцип композиційного відбору — занадто частими і часом необов'язковими виглядають в партитурі спектакля пісенки, романси і музикальні цитати. Не завжди переконують «концертні» виходи дворни в маєтку «Пеньки», то задають точний темп ритму спектаклю, то збивають його до монотонних повторів. Тем не менше, в трьохгодинному представленні є моменти і драматичного напруження, і комічної несуровності (не забудемо, що «Лес» по жанру — комедія).

<...>

Возвращаясь к теме режиссерской преемственности в Харькове, легко найти закономерность в успехе «Леса» И. Бориса. Ведь все творческие инновации в театральной жизни первой столицы пока что идут от березильской сцены. Это подтвердил Игорь Борис множеством постановок (увы, преимущественно вне Харькова), а в родном городе — его младшие коллеги из Театра им. Т. Шевченко, подхватившие «бациллу» фантазийного Андрея Жолдака, но обойдясь без его провокационных крайностей. Это по сей день играющие актеры Александр Ковшун с удачными постановками в ТЮЗе, Степан Пасичник, создавший свой неординарный театр «P.S.», и любитель эксцентрических парадоксов Эдуард Безродный. Наконец, это (снова, увы, бывший) главреж шевченковцев Александр Аркадин-Школьник, создавший себе репутацию постановщика комедий, но этим жанром по рукам не связанный.

<...>

День. — 2013. — 14 июня. — Режим доступа: <http://www.day.kiev.ua/ru/article/kultura/veselye-denki-v-provincii>

І. Пирлик

ПРО ПОЧЕСНИХ ГРОМАДЯН ХАРКІВЩИНИ НАПИСАЛИ КНИГУ

У Харкові презентували восьмий том серії книг «Жизнь замечательных людей». До нього увійшли біографії скульпторів, художників, економістів. <...>

Члени клубу «ЖЗЛ Харківщини» («Жизнь замечательных людей Харківщини») зібралися 13 червня у приміщенні Національної академії правових наук України з нагоди виходу нового, уже восьмого тому серії «Современная ЖЗЛ Харківщини», що називається «Славные имена». Книгу присвячено життю і діяльності почесних громадян Харківської області: академіка Міжнародної академії інформаційних технологій Олега Бакланова, кандидата економічних наук Марини Вишневіської, заслуженого художника України, скульптора Сейфаддіна Гурбанова, заслуженого будівельника України Сергія Євеля, заслуженого художника України Віктора Ковтуна, професора, народного артиста України **Бориса Колногузенка**, голови Харківської організації ветеранів України Олексія Котляревського. <...>

— Традиції, які закладені клубом, — готувати видання із серії «Современная ЖЗЛ Харківщини» — це феноменальний випадок в історії України. Буваючи в інших регіонах, нічого подібного я не бачив. Це заслуга усіх членів клубу і тих людей, які проявили таку важливу ініціативу, — сказав під час засідання член клубу ЖЗЛ, почесний громадянин Харківської області, голова постійної комісії Харківської обласної ради з питань розвитку місцевого самоврядування, адміністративно-територіального устрою, регламенту, етики та депутатської діяльності Микола Тітов.

<...>

Слобід. край. — 2013. — 18 черв. — С. 8.

«ПРЕМЬЕРНЫЙ» ВЕЧЕР

Кому каникулы, а кому и работа. Для воспитанников Харьковской детской школы искусств № 6 начало лета — горячая пора. Не так давно учащиеся отделения театрально-драматического искусства представили на сцене Харьковского областного театра для детей и юношества сразу три премьеры. Несколько постановок, сыгранных в один вечер, стали творческим отчетом юных лицедеев за 2012–2013 учебный год.

Это спектакль «Наташкины фантазии» по произведению Н. Носова «Приключения Незнайки и его друзей». Спектакль по мотивам пьесы А. Уставщикова «Королевство счастья» и спектакль «Синяя птица» по одноименной пьесе Мориса Метерлинка. Кстати, все работы участвовали в областном фестивале «Дивосвіт країни театралії», две из них — «Наташкины фантазии» и «Синяя птица» стали лауреатами.

<...> Своеобразным сюрпризом в этот вечер явилась еще одна творческая работа детско-юношеского театра «Minimore» — музыкальная композиция «Военные хроники глазами детей», посвященная 70-летию освобождения Харькова от немецко-фашистских захватчиков. <...>

Среди почетных гостей, которые пришли познакомиться с новыми наработками учащихся и педагогов ДШИ № 6, были заслуженные деятели искусства, представители руководства города, депутаты. <...>

<...>

Ребята также приветствовали начальник отдела учреждений культуры Департамента культуры Харьковского горсовета Людмила Резцова, режиссер Харьковской филармонии Тамара Ганусова, директор ДШИ № 6 Валентина Сальникова и другие.

«Взят хороший старт, — отметил заслуженный деятель искусств Украины, кандидат искусствоведения, завкафедрой режиссуры **Харьковской государственной академии культуры Сергей Гордеев**. — Теперь вам надо удержать эту планку и добиваться более высоких результатов».

<...>

Харьк. известия. — 2013. — 20 июня. — С. 5.

ПРОЩАЙ, АКАДЕМИЯ!

В минувшее воскресенье в **Харьковской государственной академии культуры** состоялись торжества по случаю выпуска специалистов 2013 года.

В этом году академию окончили 961 студент. Из 522 специалистов и магистров 201 получили дипломы с отличием, 41 выпускник рекомендован к поступлению в аспирантуру. Получили дипломы и 422 бакалавра, 60 из них — с отличием.

Выпускников искренне поздравил ректор **Василий Шейко** — заслуженный деятель искусств Украины, член-корреспондент Национальной академии искусств Украины, полный кавалер ордена «За заслуги», доктор исторических наук, профессор. В напутственном слове он отметил, что уже сегодня более 50 % руководящих должностей сферы культуры и искусства в Украине занимают выпускники академии, и пожелал нынешним выпускникам творческой самореализации: на практике, в науке, образовании, менеджменте.

С теплым напутствием к выпускникам обратилась заместитель директора Департамента культуры и туризма облгосадминистрации Татьяна Горовых. Она выразила надежду, что молодые дипломированные специалисты приложат все свои знания и умения, полученные в академии, в дело развития культуры и искусства в Украине.

Со словами благодарности от имени выпускников к своим преподавателям обратились магистр культурологии **Юлия Бойко** и магистр кино-, телеискусства **Ян Цзянь**.

Изюминкой празднования стала новая традиция передачи выпускниками на вечное хранение в академии «Капсулы времени», куда они заложили: пароль к входу в Wi-Fi на факультете кино-, телеискусства, расписание занятий, конспект, будильник и студенческий билет.

Харьк. известия. — 2013. — 2 июля. — С. 1.

ПЕРВЫЙ ДЕНЬ КАМПАНИИ — В КОРИДОРАХ ПОЧТИ ПУСТО

ГОСЗАКАЗ В ВУЗАХ ХАРЬКОВА НА 2013-Й

Университетам в будущем учебном году заказали подготовить меньше историков, ракетостроителей, хореографов и журналистов, а вот спасателей за госсчет наберут больше на треть.

Вуз, специальность	Объемы госзаказа		Разница
	2013	2012	
<...>			
Харьковская государственная академия культуры			
Театральное искусство	18	20	-2
Кино-, телеискусство	15	15	0
Хореография	30	35	-5
<...>			

Сегодня. — 2013. — 2 июля. — С. 8.

НАЦІОНАЛЬНА СИСТЕМА РЕЙТИНГОВОГО ОЦІНЮВАННЯ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ – 2013

Міністерство освіти і науки України разом з Інститутом інноваційних технологій і змісту освіти продовжує апробацію Національної системи рейтингового оцінювання діяльності вищих навчальних закладів.

Національна система рейтингового оцінювання є складовою моніторингу вищої освіти. Позиціонує в системі управління як інструмент, призначений для налагодження ефективного соціального партнерства та суспільної відповідальності цільових груп за забезпечення якості вищої освіти.

<...>

Упродовж останніх років в системі вищої освіти застосовується значна кількість систем рейтингового оцінювання вищих навчальних закладів. Слід підкреслити, що всі рейтинги у певній мірі заслуговують на увагу. Адже кожний рейтинг орієнтований на конкретні цілі, цільові групи користувачів, має власну змістовну складову, методологію та методику визначення рейтингу.

Проте, рейтинг Міністерства освіти і науки має певні особливості та відмінності, а саме:

Систему формують усі вищі навчальні заклади III–IV рівнів акредитації незалежно від форм власності, підпорядкування, програм підготовки за напрямами та спеціальностями.

Система враховує певні ключові рекомендації Берлінських принципів ранжування вищих навчальних закладів. Система рейтингу відкрита, прозора та доступна всім суб'єктам ранжування, розробникам та користувачам і ніхто не має права перекривати вільний до нього доступ.

Рейтинг формується на підставі первинної інформаційної бази, що надається суб'єктами ранжування, базується в основному на статистичних даних і підлягає контролю якості.

Змістовна складова системи ранжування ґрунтується на рейтингових індикаторах, які формують структуру критеріїв рейтингу за основними напрямами діяльності: «Міжнародна активність», «Якість контингенту студентів», «Якість науково-педагогічного потенціалу», «Якість наукової та науково-технічної діяльності», «Ресурсне забезпечення».

Глобальний критерій рейтингу є інтегральний рейтинговий індекс, який визначається як сума індексів критеріїв. Чим більший вимір інтегрального рейтингового індексу, тим краща позиція вищого навчального закладу на рейтинговій шкалі. Змістовні складові критеріїв формуються на основі результатів діяльності вищого навчального закладу та його потенціалу.

<...>

Ранжування вищих навчальних закладів III–IV рівнів акредитації здійснювалося за результатами їх діяльності та потенціалом 2011/2012 навчального та 2012 календарного років. <...>

Результати рейтингу представлено в рейтингових матрицях ідентифікованих груп вищих навчальних закладів (табл. 1-11), у яких наведено кластери рейтингового оцінювання за шкалою успішності, досконалості, конкурентоспроможності, індекси критеріїв, інтегральні рейтингові індекси та ранг позиціонування вищого навчального закладу на рейтинговій шкалі.

<...>

ТАБЛИЦЯ 5. РЕЙТИНГОВА МАТРИЦЯ ІДЕНТИФІКОВАНОЇ ГРУПИ

КУЛЬТУРА, МИСТЕЦТВО, ДИЗАЙН							
Умовні позначення позиціонування ВНЗ на рейтингових шкалах індексів критеріїв та ІРІ відносно системи							
Назва вищого навчального закладу	Міжнародна активність	Якість контин- генту студентів	Якість науково- педагогічного персоналу	Якість наукової та науково-технічної діяльності	Ресурсне забезпе- чення навчального процесу	Глобальний критерій рейтингу (ІРІ)	
	Індекси критеріїв рейтингу					ІРІ	Ранг
	І ₁	І ₂	І ₃	І ₄	І ₅		
Гр ₁	Гр ₂	Гр ₃	Гр ₄	Гр ₅	Гр ₆	Гр ₇	Гр ₈
СИСТЕМА	0,1980	0,2079	0,1881	0,1980	0,2079	1,000	
Київський інститут музики ім. Р. М. Глієра	1,8177	0,4811	0,5654	0,0556	0,4239	3,3438	1
<...>							
Харківська державна академія культури	0,5287	0,3995	0,3687	0,3369	0,2077	1,8414	5
<...>							
Львівська національна академія мистецтв	0,3051	0,2019	0,3085	0,0856	0,1541	1,0552	17

Освіта. — 2013. — 3–10 лип. — С. 4–5.

Ш. Сулейманова

ЭКСПЕРТНОЕ ЖЮРИ: МЫСЛИ ВСЛУХ

Замечательные семь дней фестиваля пролетели на одном дыхании — это было красочно и неповторимо, талантливо и невообразимо! «Путешествие в сказку» свершилось на глазах у всего города и его гостей, которые окунулись вместе с нами в сказочную атмосферу.

За все время в рамках фестиваля «Земля. Театр. Дети» прошло 32 спектакля, которые были оценены жюри двух категорий, одним из составов было экспертное жюри, члены которого судили и хвалили работы конкурсантов... <...>

<...>

Сергей Гордеев — заведующий кафедрой режиссуры **Харьковской государственной академии культуры**, кандидат искусствоведения, профессор, заслуженный деятель искусств Украины, член Национального союза театральных деятелей Украины, г. Харьков (Украина):

«Для меня нынешний фестиваль «Земля. Театр. Дети», как, впрочем, и все предыдущие, это место, где можно поговорить о самом главном — о детском творчестве. И можно говорить так откровенно, как больше, пожалуй, нигде.

В течение целой недели участники фестиваля могли посмотреть самые разные спектакли, которые и являются для зрителей способом познания самого себя, а через самого себя и окружающей жизни, человеческих отношений. Познать — значит испытать некое эмоциональное потрясение, удивиться. Таким потрясением для меня и для тех, кто видел спектакль «Оскар и Розовая дама», стала судьба десятилетнего мальчика, который в самый трагический момент в своей жизни проявил удивительное мужество, дал юным зрителям урок высокого духовного и нравственного уровня.

Конечно, фестиваль «Земля. Театр. Дети» позволяет глубоко погрузиться в театральный мир, увидеть развитие выразительных средств не только «взрослого» театра, но и детского театрального творчества. При этом необходимо знать и точно определить тенденции,

отражающие современный театральный процесс. Хорошо, что в рамках фестиваля состоялись уникальные мастер-классы педагогов театральных вузов, «Золотого ключика» и самых выдающихся театральных преподавателей. На фестивале интересно работал и экспертный совет.

Фестивали такого уровня дают возможность увидеть, в каком направлении происходит подготовка детей, которые в будущем станут актерами. Опыт профессиональных диалогов о сценическом творчестве дает возможность основателям коллективов в своей практике следовать в ногу со временем. Хорошо, что на вашем фестивале, как ни на одном другом, очень много интересных «синтетических» спектаклей, где сплетаются творческая музыка и хореография. С уверенностью могу сказать, что участие в фестивале такого уровня — это путь на профессиональную сцену». <...>

<...>

Антракт [Евпатория]. — 2013. — 7 июля. — С. 4.

Ю. Ладнова

НАУЧАТ ПЕТЬ ДАЖЕ БРЕВНО

<...>

Петь я не умела с детства, даже школьные педагоги никогда не давали мне не только сольных, но и хоровых партий. Когда же узнала, что в Днепропетровске существует единственная в стране школа, где обещают обучить вокалу любого человека, в любом возрасте, ушам своим не поверила. Потому решила протестировать методику на себе. Автор разработки — выпускница Днепропетровского музыкального училища им. Глинки и **Харьковской государственной академии культуры Евгения Карельская** разработала ее более 10 лет назад.

<...>

ИСКАТЬ ГОЛОС

Чтобы понять масштаб работы, автор методики Евгения Карельская подыграла на синтезаторе и попросила спеть «Ой, цветет калина». Я впервые спела без смешков и передергиваний целый куплет. «Слух есть, голоса нет. Будем искать! Это не самый тяжелый случай», — резюмировала педагог.

<...>

<...> Когда занятие началось, подумала, что меня обманули и пригласили на класс по йоге: мне предложили выполнять дыхательные упражнения вместе с немислимыми скручиваниями и наклонами. <...>

Но эффект от, казалось бы, странных упражнений не заставил себя долго ждать: после третьего занятия я осознала, как контролировать звуки. По словам педагога, в музыкальные школы изначально берут одаренных людей, а на остальных автоматом ставят клеймо бездарей, что неправильно, ведь в человеке главное — желание работать, а не просто демонстрировать то, что дано от природы. Исходя из личного опыта, могу сказать, что сорвать овалы друзей и знакомых можно через полгода тренировок.

<...>

«В три с половиной года я впервые села за фортепиано, с 14 лет учу петь других, — рассказывает Евгения Карельская, — опыт подтверждает: петь, попадать в ноты можно научить любого, нужно только подобрать правильную методику». <...>

С помощью специальных дыхательных упражнений Карельская помогает выпустить природный голос и побороть страхи. «Именно комплексы мешают человеку выйти на сцену и спеть во весь голос. Когда он этому учится, то появляется не только такой полезный навык, как выработка командного голоса, иногда очень круто меняются судьбы людей», — рассказывает преподаватель.

<...>

Сегодня. — 2013. — 8 июля. — С. 10.

ЯКИЙ ВНЗ НАЙКРАЩИЙ?

НА ПОЧАТКУ ВСТУПНОЇ КАМПАНІЇ «ОСВІТА УКРАЇНИ» ПУБЛІКУЄ РЕЙТИНГИ ВНЗ УКРАЇНИ

Міністерство освіти і науки України спільно з Інститутом інноваційних технологій і змісту освіти продовжує апробацію Національної системи рейтингового оцінювання діяльності вищих навчальних закладів.

Національна система рейтингового оцінювання є складовою моніторингу вищої освіти. Інформація, яку отримує університет за результатами рейтингу, дає можливість визначити сильні і слабкі сторони власної діяльності.

Ключовим моментом є результативність діяльності університету, яка визначається якістю випускників і їх працевлаштуванням, професійною компетентністю й рівнем кваліфікації, конкурентоздатністю, мобільністю та захищеністю на ринку праці.

Критерій «Міжнародна активність» оцінює позицію університету в процесах інтернаціоналізації вищої освіти через систему 20 рейтингових індикаторів.

Критерій «Якість контингенту студентів» визначає мотивацію, здібності й здатність студентів здобувати якісну вищу освіту і забезпечити власну конкурентоспроможність на ринку праці.

Критерій «Якість науково-педагогічного потенціалу» оцінює кадрові ресурси університету, що забезпечують якість навчально-виховного процесу в поєднанні вищої освіти з наукою й технологіями і надання студентам якісних освітніх послуг.

Критерій «Якість наукової та науково-технічної діяльності» оцінює результативність запровадження принципово нових наукових досліджень, обґрунтованої та послідовної апробації сучасних науково-педагогічних технологій, раціональних та ефективних підходів до організації наукової та інноваційної діяльності.

Критерій «Ресурсне забезпечення» визначає потенціал вищого навчального закладу та його відповідність вимогам забезпечення якості вищої освіти.

<...>

ТАБЛИЦЯ 5. РЕЙТИНГОВА МАТРИЦЯ ІДЕНТИФІКОВАНОЇ ГРУПИ

КУЛЬТУРА, МИСТЕЦТВО, ДИЗАЙН							
Умовні позначення позиціонування ВНЗ на рейтингових шкалах індексів критеріїв та ІРІ відносно системи							
Назва вищого навчального закладу	Міжнародна активність	Якість контингенту студентів	Якість науково-педагогічного персоналу	Якість наукової та науково-технічної діяльності	Ресурсне забезпечення навчального процесу	Глобальний критерій рейтингу (ІРІ)	
	Індекси критеріїв рейтингу					ІРІ	Ранг
	I ₁	I ₂	I ₃	I ₄	I ₅		
Гр ₁	Гр ₂	Гр ₃	Гр ₄	Гр ₅	Гр ₆	Гр ₇	Гр ₈
СИСТЕМА	0,1980	0,2079	0,1881	0,1980	0,2079	1,000	
Київський інститут музики ім. Р. М. Глієра	1,8177	0,4811	0,5654	0,0556	0,4239	3,3438	1
<...>							
Харківська державна академія культури	0,5287	0,3995	0,3687	0,3369	0,2077	1,8414	5
<...>							
Львівська національна академія мистецтв	0,3051	0,2019	0,3085	0,0856	0,1541	1,0552	17

Освіта України. — 2013. — 8 лип. — С. 6–7, 10–11.

ПРИЕЗЖАЙТЕ В ХАРЬКОВ УЧИТЬСЯ

О том, что Харьков — столица студенчества, говорили не единожды. И вновь этот факт подтверждается. Министерство образования и науки обнародовало рейтинг вузов Украины. Лучший технический, юридический и аграрный вузы страны находятся в нашем городе.

Информация МОНа, как никогда, актуальна во время вступительной кампании. Так уж повелось, что в последнее время абитуриенты спешат подать документы сразу в несколько вузов, не оставляя без внимания самые престижные.

А, как сообщает официальный сайт министерства, главным признаком престижности того или иного заведения остается результативность деятельности, которая определяется качеством выпускников и их трудоустройством на рынке труда. А также профессиональной компетентностью и уровнем квалификации.

Рейтинг, который был составлен МОН, основывается на нескольких критериях. Это международная активность, качество контингента студентов, качество научно-педагогического потенциала, качество научной и научно-технической деятельности и ресурсное обеспечение.

Также список разбит на несколько направлений.

В направлении «Классические университеты» Харьковский национальный университет им. Каразина занимает второе место (после Киевского).

Лидирующие позиции занял Харьков в категории «Технические университеты», где лучшим стал Харьковский национальный университет радиоэлектроники, на втором месте — Национальный аэрокосмический университет «Харьковский авиационный институт» им. Жуковского, на третьем — Национальный технический университет «Харьковский политехнический институт».

<...>

По направлению «Педагогические, гуманитарные и спортивные вузы» 7-й стала Харьковская государственная академия физкультуры, Харьковская гуманитарно-педагогическая академия заняла 10-е место, а Харьковский национальный педагогический университет им. Сковороды — 14-е.

Еще одну бронзовую медаль получил наш город и в категории «Культура, искусство, дизайн», где третьей стала Харьковская государственная академия дизайна и искусств, 5-е место — у **Харьковской государственной академии культуры** и 7-е место — у Харьковского национального университета искусств им. Котляревского.

<...>

Харьк. известия. — 2013. — 11 июля. — С. 6.

П. Алдошин

АКТЕР «ТЕАТРА 19» ХОЧЕТ ПОЕХАТЬ НА ГАСТРОЛИ С «ЛЯПИСОМ ТРУБЕЦКИМ»

В Харькове имя **Павла Алдошина** на слуху. Актер, музыкант, автор-исполнитель, а теперь еще и фотограф — и все в одном лице. Весной Павел решил заняться фототуризмом — вместе с музыкантом Сергеем Бабкиным и Со отправился в тур-поддержку альбома «Сергеевна».

Итогом фототуризма стало открытие первой персональной выставки Алдошина «Вокруг Сергеевны». В нее вошли снимки из гастрольной жизни музыкантов, а также фотографии со съемок клипа «Возьми меня».

<...>

— Вы профессионально занимаетесь и театром, и музыкой, и фотографией. Как пришли к последнему?

— Фотографировать я начал раньше, чем играть в театре, писать и исполнять песни, еще в **институте культуры** — это был «ФЭД». Мне его подарил наш педагог по сценречи **Наталья Николаевна Литвиненко**. Вот это, наверное, и были первые снимки, когда я снял свою группу, ребят, с которыми вместе учился.

— Как отбирали фотографии для этой выставки? Советовались ли с Сергеем Бабкиным?
— Нет, к счастью или к сожалению — уж не знаю. Выбирал по ощущениям. Сначала я фиксирую композицию, свет, эмоции. Смотрю, вызывает ли кадр какие-то чувства. Всего в экспозицию вошло 50 снимков, а на сайте у Бабкина, думаю, выставим полную версию.

<...>

— Театр — синтез разных искусств. Как вам помогает фотография в театре и театр в фотографии?

— Я смотрю на фотографию через театр. Он придает глубину.

<...>

Веч. Харьков. — 2013. — 13 июля. — С. 20.

Е. Павленко

ЭКВАТОР ВСТУПИТЕЛЬНОЙ КАМПАНИИ: МОЛОДЕЖЬ ИДЕТ В ПЕРЕВОДЧИКИ И МЕНЕДЖЕРЫ ПО ТУРИЗМУ

<...>

ЭКОНОМИСТЫ ОСТАВИЛИ ПОЗАДИ ИНЖЕНЕРОВ

Вступительная кампания – 2013 приблизилась к экватору: в вузах уже определились с топовыми факультетами. Самой популярной специальностью в харьковских университетах, как и в прошлые несколько лет, остается экономика.

<...>

АБИТУРИЕНТАМ ИНТЕРЕСНО ВСЕ НОВОЕ

Страсть к туризму — еще одна «фишка» абитуриентов 2013-го года.

В ХНУ на одно бюджетное место специалиста по международным экономическим отношениям и туризму претендуют 36 человек. Конкурс на специальность «Туризм» в **академии культуры** тоже велик — примерно 30 человек на место. Там популярность туризма объясняют новой направленности.

— Когда мы в свое время открыли специальность «Музейное дело», на нее тоже был ажиотаж, — говорят в приемной комиссии вуза.

Здесь надеются, что через пару лет абитуриенты чаще будут поступать на хореографию и актерское мастерство — традиционные специальности для этого вуза.

<...>

Комсом. правда в Украине: харьк. вып. — 2013. — 17 июля. — С. 5, 8.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 3 липня 2013 р. № 474-р

<...>

Список

аспірантів вищих навчальних закладів, яким призначено академічну стипендію Кабінету Міністрів України на 2013/14 навчальний рік

<...>

Манько Світлана Борисівна
державної академії культури

аспірантка другого року навчання **Харківської**

<...>

Уряд. кур'єр. — 2013. — 23 лип. — С. 12–13.

Я. Тарасенко

15 ПОПЫТОК ДЛЯ ВУЗНИКОВ ЗНАНИЙ

До вступительной кампании осталось чуть больше недели. Большинство выпускников уже определились с вузами и сдали свои документы. У других еще остаются несколько неиспользованных попыток.

<...>

Те, кто сдал документы, сегодня не отрывают глаз от конкурсных списков на сайте vstup.info. И ждать поступающим осталось не долго. 1 августа обнародуют предварительные списки абитуриентов.

<...>

ТРИ СПИСКА НАДЕЖДЫ

Ажиотажа на творческие специальности нет, за исключением «Рекламы и связей с общественностью» социологического факультета Каразинского университета. В **Государственной академии культуры** в фаворитах не хореография и актерское мастерство — традиционные специальности для этого вуза, а «Туризм» — примерно 39 человек на бюджетное место. <...>

<...>

Время. — 2013. — 24 июля. — С. 1, 3.

И. Зозуля

МОЛОДЕЖЬ ДЕЛАЕТ СТАВКУ НА ФИЛОЛОГИЮ, ТУРИЗМ И ТАМОЖЕННОЕ ДЕЛО

В четверг вузы Харькова обнародовали первые списки абитуриентов, рекомендованных к зачислению на госбюджет.

ЛИДЕР ГОНКИ — УНИВЕРСИТЕТ ИМ. КАРАЗИНА

Старейший вуз города по количеству поданных заявлений традиционно входит по стране в десятку лидеров. В этом году университет им. В. Н. Каразина, где от абитуриентов зарегистрировали 31991 обращение, оказался на 8-й ступени рейтинга министерства образования.

<...>

АБИТУРИЕНТЫ ПОШЛИ КОСЯКОМ

Аншлаг в этом году и в **Академии культуры**. Сотрудники учебного заведения прямо-таки не нарадуются, что абитуриенты пошли к ним «косяком».

— При том, что на первый курс можем принять всего 640 человек, желающих обучаться в четыре раза больше, — подчеркнула зам. ответственного секретаря приемной комиссии Харьковской академии культуры **Татьяна Брагина**.

Причем, если в прошлые годы экс-школьники стремились стать в основном менеджерами, то сейчас повально идут на «туризм». Конкурс здесь просто зашкаливает — 44 человека на место.

<...>

Комсом. правда в Украине: харьк. вып. — 2013. — 2–8 авг. — С. 8.

Е. Боженко

ПРЕДАНЬЯ СТАРИНЫ ГЛУБОКОЙ...

В ВЕРХНЕМ САЛТОВЕ ОБНАРУЖИЛИ АРТЕФАКТЫ, КОТОРЫХ НЕ НАХОДИЛИ ЗА СТО
ЛЕТ РАСКОПОК

Приезжая в Верхний Салтов, археологи нередко наталкиваются на следы деятельности охотников за древними артефактами.

<...>

Не стал исключением и этот сезон. Правда, на этот раз «черные» археологи невольно помогли «белым»: по какой-то причине они совсем немного не докопали до находок, ставших сенсационными.

<...>

Верхнесалтовский катакомбный могильник относится ко временам существования Хазарского каганата (8–10 век до н. э.). Здесь похоронены представители аланов — северокавказского племени, переселенного хазарами на нашу территорию. Могильник был открыт в 1900 году учителем местной сельской школы Василием Бабенко. За 100 лет (с перерывами) было раскопано около 900 катакомбных захоронений. В последние годы здесь работает объединенная экспедиция Харьковского исторического музея и исторического факультета ХНУ им. В. Н. Каразина.

«ЧЕРНЫЕ АРХЕОЛОГИ» ОСНАЩЕНЫ ЛУЧШЕ ПРОФЕССИОНАЛОВ

Археологи говорят: все чаще на археологических памятниках они сталкиваются со следами деятельности «черных археологов». Добыча древних артефактов сегодня — это хорошо отлаженный бизнес: есть заказчики, есть организаторы, есть исполнители... И есть свободный рынок, где скифский наконечник можно купить за 1–2 доллара, бронзовые серьги салтовской культуры — за 200 долларов, а древний сосуд — от 20 до 500 у. е. в зависимости от возраста, состояния и сложности орнамента.

— Археолога, в отличие от мародера с лопатой и миноискателем, интересует не вещь сама по себе, а то, где и как она найдена, как она располагалась по отношению к другим предметам памятника. Именно таким способом можно извлечь максимум информации для реконструкции истории, — рассказывает доктор исторических наук и археолог с 39-летним стажем **Александр Тортика**. — И подчас вещь, которую «черный археолог» выбросит, поскольку она не пользуется спросом на рынке, для нас представляет большую ценность, чем какое-нибудь украшение. Но при одном условии: если она найдена в комплексе с другими вещами. Для археолога важно все, включая глубину, на которой эта вещь найдена.

А «черные археологи» просто «вырывают» древние предметы из общего контекста, и большая часть информации, которую они несут, утрачивается — остается просто красивая древняя штучка, которой приятно похвастаться перед друзьями. Они губят часть памятника, обнажая культурный слой. Это катастрофа, но в условиях этой катастрофы нужно постараться спасти то, что осталось. В этом плане, наверное, нужен какой-то контакт с ними. Если есть возможность вырвать из рук «черных археологов» какие-то вещи и понять, где и при каких условиях они были найдены — то нужно это делать... Это снижает вред, который они наносят науке, — говорит Александр Александрович.

— Каждый археологический памятник уникален, он — сложный артефакт, который должен быть исследован комплексно. Археологи XXII века наверняка будут лучше нас оснащены и, следовательно, они смогут сделать гораздо более весомые выводы, чем сегодня можем сделать мы. И наша задача — оставить им как можно больше нетронутых памятников разных эпох и разных культур. Это не значит — не копать сегодня вообще; это значит — сберечь памятники от варварского разрушения, ибо тот, кто приходит на памятник с металлоискателем и лопатой и попросту грабит его, иного названия, как варвар и мародер, не заслуживает, — убежден ученый. — У нас археология финансируется по остаточному принципу. И сегодня «черные археологи» оснащены гораздо лучше профессионалов: они приезжают на джипах, у них современные приборы, они даже вооружены. Здесь должны быть действия со стороны государства. Государство должно воспитывать своих граждан в уважении к собственному прошлому, наказывая за варварское отношение к памятникам. В Европе, кстати, невероятно жесткое законодательство по этому поводу.

<...>

Время. — 2013. — 7 авг. — С. 7.

ГДЕ «ДЕШЕВЛЕ» ДИПЛОМ?

<...> В департаменте образования и науки Харьковской облгосадминистрации проанализировали стоимость обучения в вузах города.

<...> **Харьковская государственная академия культуры:** самые недорогие специальности — «Социальная педагогика», «Музейное дело» — 6 тыс. 500 грн., самая дорогая — «Кино- и телеискусство» — 12 тыс. 500 грн. <...>

Харьк. известия. — 2013. — 14 авг. — С. 2.

СЛОБОЖАНСКИЙ АНСАМБЛЬ СТАЛ АКАДЕМИЧЕСКИМ

Большой Слобожанский ансамбль песни и танца был создан распоряжением губернатора Михаила Добкина весной 2011 года, а в декабре того же года уже показал себя миру, выступив на сцене Харьковского театра оперы и балета им. Н. В. Лысенко. И уже спустя два года за профессионализм и творческие достижения ансамбль стал академическим.

Если быть абсолютно точным, приказом Министерства культуры Украины от 26 июля 2013 года Большому Слобожанскому ансамблю песни и танца за весомый вклад в развитие национального музыкального и хореографического искусства был предоставлен статус академического.

Огромный творческий коллектив из сотни артистов, включающий танцевальную труппу, хор и оркестр, появился в истории Харьковщины впервые. Созданный в марте 2011 года на базе двух коллективов — ансамбля народного танца «Заповіт» и народного хора «Жайвір» — под управлением художественного руководителя, народного артиста Украины **Бориса Колногузенко**, ансамбль стал визитной карточкой области...

Первое выступление состоялось в мае 2011 года на юбилейном вечере епископа Харьковского и Богодуховского Никодима. После успешного дебюта ансамбль выступил на концертах, посвященных Дню Победы и Дню Харькова, на международном саммите по развитию туризма и на двух Всеукраинских этнофестивалях «Печенізьке поле».

5 декабря 2011 года в Харьковском национальном театре оперы и балета им. Н. В. Лысенко состоялась премьера концертной программы ансамбля.

В июне 2012 года коллектив победил во всех номинациях народной хореографии на Международном конкурсе хореографического искусства «Одеські перлини».

Харьк. известия. — 2013. — 22 авг. — С. 6.

ВЫШИВКА БЕЛЫМ ПО БЕЛОМУ НАПОЛНЕНА МАГИЧЕСКИМ СМЫСЛОМ

Областной организационно-методический центр культуры и искусства представил выставку народного костюма «Этноэволюция».

<...> Цель проекта — показать, насколько актуальными могут быть народные традиции современных украинцев.

<...>

Экспонаты старинной одежды для проекта предоставили харьковские коллекционеры и учреждения культуры области. Два редких экспоната из коллекции кандидата искусствоведения, профессора, доцента **Харьковской государственной академии культуры Веры Осадчей**.

— Мне очень нравится не только фактура полотняных вещей, но и их энергия, тепло, жизненная информация, исходящая именно от домотканого полотна, — говорит Вера Осадчая. — Коллекционные сорочки далеко не всегда яркие: они, скорее, утонченные, наполненные художественным содержанием.

Старинные, исконно слобожанские сорочки, которые Вера Осадчая решила показать харьковчанам на «Этноэволюции», тоже «информационные»: им уже больше века, обе сделаны из конопляного стебля и вышиты белым по белому. Одна сорочка родом из Валковского района. На рукавах узор в виде свастики.

— Те, кто не изучал этнографию, этнокультурологию, считают, что этот знак связан с символикой фашизма, — отмечает Вера Осадчая. — На самом деле этому знаку много тысячелетий, он встречается во всех культурах мира. Изначально свастика представляла собой активную очистительную энергию, которая дает возможность светлому духу осветить пространство, занятое темным духом. Свастика — древний знак счастья, символика с таким орнаментом означает пожелания добра, поэтому она использовалась на свадебных сорочках.

Второй экспонат появился в коллекции искусствоведа от старинных вышивальщиц из Балаклеевского района. Он интересен тем, что отражает представления вышивальщиц о красоте.

Сорочка тоже вышита в основном белым по белому и лишь немного на подоле — красными и черными нитками.

— Как рассказали женщины из фольклорного коллектива Балаклеевского района, настоящая сорочка должна быть вышита только белым по белому, — подчеркивает Вера Осадчая. — Узор белым по белому больше наполнен магическим смыслом: он исходит из реального цвета ткани. Сорочка интересна тем, что ее узор на рукавах представляет стилизованное древо жизни, своеобразный рукав-календарь, на котором исследователи насчитали 365 или 366 дырочек по количеству дней в году. Было бы очень здорово, если бы в гардеробе у наших современниц кроме купленных в магазинах красивых платьев или нарядов от кутюр был бы парадный костюм в этническом стиле с использованием натуральных материалов и натурального кроя.

Веч. Харьков. — 2013. — 31 авг. — С. 21.

ГАЛАКТИКА «СТУДЕНЧЕСТВО – 2013»

Как никогда, красочно, ярко и захватывающе прошел 1 сентября на площади Свободы праздник Дня знаний и посвящения в студенты.

<...>

Стоит сказать, что до того, как состоялся общегородской праздник на главной площади города, во всех вузах прошли свои торжества. Тепло и сердечно принимала первокурсников в дружную студенческую семью **Харьковская государственная академия культуры**. Как и подобает вузу, собирающему в своих стенах самую талантливую молодежь практически со всей Украины, посвящение в студенты стало настоящим театрализованным праздником. Своим уже приобретенным мастерством делились со вчерашними абитуриентами старшекурсники различных факультетов академии. Ну и по традиции напутственные слова ректора — заслуженного деятеля искусств Украины, члена-корреспондента Академии искусств Украины, полного кавалера ордена «За заслуги», профессора **Василия Шейко**: «Знания, как и здоровье, нельзя купить за деньги. Вы пришли сюда за знаниями. И вы сделали правильный выбор. Потому что наша академия, будучи еще институтом, была второй в Советском Союзе по уровню подготовки работников культуры и единственной в Украине, имевшей сеть филиалов. Из наших стен вышли десятки деятелей культуры и искусств, прославивших и сегодня прославляющих Украину. Уверен, своей учебой, своим трудом вы добьетесь того, чтобы быть достойными их последователями». Надо сказать, что и на площади колонна академии культуры была одной из самых красочных.

Парадную колонну каждого вуза возглавляли ректор и представители профессорско-преподавательского состава. <...>

Затем от имени руководителей высших учебных заведений первокурсников поздравили председатель Совета ректоров вузов **III–IV уровней аккредитации**, ректор **каразинского университета** Виль Бакиров и ректор Юридической академии Украины Василий Таций. Затем руководители вузов также расписались в книге «Летопись харьковского студенчества», в которую уже третий год подряд заносят имена всех студентов, как бы удостоверяя то, что первокурсники стали полноценными студентами харьковской галактики знаний.

А потом... Потом грянул студенческий галактический бал...

Харьк. известия. — 2013. — 3 сент. — С. 1, 5.

А. Симоненко

ПЕЧЕНЕЖСКОЕ ПОЛЕ: ВОЗРОЖДЕНИЕ НАРОДНЫХ ТРАДИЦИЙ

Середина сентября на Харьковщине традиционно окрашена ярким культурным событием, которого с нетерпением целый год ждут поклонники народного творчества: в эту субботу на живописном берегу Печенежского водохранилища уже в 12-й раз пройдет один из крупнейших в Восточной Украине этнографических фестивалей «Печенежское поле – 2013».

Итак, уже послезавтра около ста тысяч почитателей народных талантов со всей Украины и ближнего зарубежья окунутся в атмосферу украинского народного праздника, который уже давно приобрел поистине национальные масштабы.

А накануне директор Департамента культуры и туризма Харьковской облгосадминистрации Дмитрий Кузнецов рассказал, что все организационные и подготовительные мероприятия уже завершены. Он заметил, что к фестивалю начали готовиться с октября прошлого года, работа началась с отбора творческих коллективов. На этот раз выступят артисты ХНАТОБа им. Н. Лысенко, которые покажут фрагмент «Половецких плясок» из оперы «Князь Игорь», выступят Большой Слобожанский ансамбль песни и танца [под руководством **Бориса Колногузенко**] и представители слобожанского казачества. <...>

<...>

Харьк. известия. — 2013. — 12 сент. — С. 5.

В. Субота

РЕНЕСАНС КУЛЬТУРЫ ХАРКОВА

У рамках нещодавно затвердженої Харківською обласною радою програми підтримки культури і туризму регіону до 2018 року триває масштабна реконструкція культурологічних закладів.

2013 рік став першим в історії закладів культури Харківської області, коли фінансування здійснюється на основі бездефіцитного бюджету.

<...>

...Були віднайдені фінансові ресурси і для створення Великого Слобожанського ансамблю пісні і танцю, художнім керівником і головним хореографом якого став народний артист України **Борис Колногузенко**. Цей проект відразу став успішним. І нещодавно Міністерство культури України надало цьому колективу статус академічного.

— Реалізація Програми сприятиме: задоволенню потреб населення в культурних послугах, суттєвому підвищенню якості дозвілля, забезпеченню повноцінного функціонування закладів культури, збереженню унікальності культури Харківщини, популяризації культурної спадщини, — сказав заступник голови Харківської облдержадміністрації Євген Савін.

Культура і життя. — 2013. — 13 верес. — С. 14.

Д. Зеленская

ДОМ СЕРЕБРЯКОВОЙ В ХАРЬКОВЕ ТРЕБУЕТ РЕМОНТА

В Харькове прошла первая Международная научная конференция «Серебряковские чтения», посвященная памяти известной художницы. Организаторами мероприятия выступили Неформальное общество друзей Зинаиды Серебряковой и Харьковский художественный музей.

На конференцию приехали ученые из разных городов Украины, России, Бельгии и Люксембурга. <...>

<...>

ДВОР ДОМА СЕРЕБРЯКОВОЙ ПРИГЛЯНУЛСЯ КОНКУРСАНТАМ

Устойчивый интерес к харьковскому наследию Зинаиды Серебряковой появился у горожан несколько лет назад. Этому во многом способствовало организованное музеем «Слобожанські скарби» культурологическое движение «Харьковские дворики» и проведенный среди студентов одноименный краеведческий конкурс. По условиям конкурса нужно было узнать историю какого-нибудь дворика, сфотографировать его и, по возможности, зарисовать.

— Я подсказал своей студентке Светлане Пилипенко в качестве объекта двор дома Серебряковой — и она сделала совместный проект со студентом из академии культуры **Максимом Стагивко**. <...> ... — рассказывает Михаил Красиков. <...>

Веч. Харьков. — 2013. — 5 окт. — С. 21.

ПОЭТИЧЕСКИЙ ПОРТРЕТ МИРОВОГО ТЕАТРА

В книгу «Всегда театр», составленную сотрудником Харьковской специализированной музыкально-театральной библиотеки Валентиной Петровой, вошли стихи разных поэтов, посвященные артистам, а также многочисленным направлениям театрального искусства.

<...>

Харьковский раздел увлекает ностальгическими воспоминаниями тех, кто еще помнит давно сошедшие со сцены пьесы и, конечно же, будет полезен молодым театроведам в их исследовательской работе.

Интересные, а порой неожиданные встречи произойдут с артистами разных театров, но уже не на театральных подмостках, где мы привыкли их видеть, а с поэтами — заслуженными артистами Украины Оксаной Стеценко, Николаем Воротняком, артистами Анатолием Коньковым и Анатолием Подорожко.

Своими воспоминаниями о легендарном театральном отделении на Сумской 34 на страницах сборника делится Евгений Романов, профессор Национального университета им. В. Н. Каразина. <...>

О «Гримере», «Суфлере» и «Мастере эпизода» рассказывает харьковский поэт Зиновий Вальшонок. Известным режиссерам, воспитанным в театральном вузе, Адольфу Шапиро и Якову Кренделю посвящает свои стихи профессор **Харьковской академии культуры Анатолий Житницкий**.

Вильям Шекспир, Александр Пушкин, Борис Слуцкий, Игорь Северянин, Яков Апушкин, Роберт Рождественский, Максим Рыльский собрались в одной компании с Руджиеро Леонкавалло, Осипом Мандельштамом и Дмитрием Ленским, чтобы поговорить высоким слогом о Его величестве Театре, высказать по его поводу мысли столь же разные, как и каждый из них.

Отличное пособие для наших режиссеров, которое должно занять достойное место на книжной полке читающих и думающих заведующих литературно-драматургической частью всех без исключения театров.

Время. — 2013. — 8 окт. — С. 7.

В. Субота

АРХЕОЛОГІЧНИЙ БУМ НА СЛОБОЖАНЩИНІ

Харківські археологи підбивають підсумки польового сезону нинішнього року. Він видався багатим на сенсаційні знахідки. На території Харківської області розташовано 4563 пам'ятки археології, з яких 14 мають національне значення. Це стани, поселення, міста, різноманітні фортифікаційні пункти, поховання, кургани, ґрунтові або курганні могильники.

<...>

На Верхньосалтівському катакомбному і Металівському ґрунтових могильниках працювала об'єднана експедиція фахівців Харківського історичного музею, Харківського національного університету ім. В. Каразіна та **Харківської державної академії культури** на чолі із завідувачем відділу археології історичного музею Віктором Аксьоновим. Результати розкопок виявилися сенсаційними. У Металівському могильнику знайшли два військових поховання з конем і збройним набором.

— Цікавим видався пояс воїна з бронзовою бляхою візантійського типу, — розповів Віктор Аксьонов. — Подібні бляшки можна було знайти лише в Криму.

Археологам вдалося відкопати ще й поховальну камеру з предметами побуту, які лежали поруч з останками жінки. Такої знахідки тут не було впродовж останніх ста років. Бронзові сережки з позолотою, бронзова гривня — шийна прикраса, вісім браслетів і сім перснів на руках, 10 бронзових амулетів на поясі. У головах лежала сумочка з намистом, бронзовим люстерком і трьома бронзовими дзеркальними гудзиками, глечик і ніжка ягняти (за звичаєм того часу, небіжчиків обов'язково забезпечували їжею й питвом). Найцікавішим стало намисто зі скляних і сердолікових намистин, десять срібних арабських монет VII — кінця VIII ст. н. е. Стільки монет одночасно тут ще не знаходили.

<...>

Культура і життя. — 2013. — 18 жовт. — С. 5.

ЄВРОКУЛЬТУРНИЙ ПРОРИВ СЛОБОЖАНЩИНИ

Пропозиції науковців увійдуть до «дорожньої карти» розвитку культури Харківської області, а всі культурні здобутки, усі традиції, притаманні кожному району області, будуть збережені. Такі перші підсумки Форуму «Слобожанщина — європейська культурна столиця», який пройшов учора в **Харківській державній академії культури**.

У заході взяли участь заступник голови Харківської обласної державної адміністрації Євген Савін, директор Департаменту культури та туризму облдержадміністрації Дмитро Кузнецов. Також на форумі були присутні відомі науковці та директори провідних культурних закладів міста й області.

<...>

На форумі було зазначено, що для ефективної реалізації гасла «Слобожанщина — європейська культурна столиця» необхідно активізувати гастрольні тури та запрошувати відомих культурних діячів Європи для виступів у Харкові та області, представникам громадськості регіону брати участь у грантових програмах і культурних обмінах, запрошувати європейські товариства до участі у брендових харківських фестивалях, а також організовувати та втілювати спільні культурні проекти.

Слобід. край. — 2013. — 24 жовт. — С. 4.

В. Рожок

Я МРІЮ ПЕРЕТВОРИТИ АКАДЕМІЮ НА ХРАМ МИСТЕЦТВА

У культурному житті України — історична подія: провідний навчальний заклад — Національна музична академія імені П. І. Чайковського відзначає своє 100-річчя.

Володимир Рожок — ректор Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського, диригент, педагог, громадський діяч, доктор мистецтвознавства, професор, народний артист України. Його ім'я — одинадцятье в переліку видатних керівників цієї музично-освітньої установи.

<...>

— Як до вас прийшла любов до музики, де вдихнули першу ноту життя?

— Моя мама, Галина Кузьмівна, співала в церковному хорі, була солісткою. <...>

У дитинстві я добре співав, танцював. Батько гарно грав на баяні. <...> Власне, вся сім'я була співуча. І коли приїхали до села з музичного училища та поцікавилися, хто має таланти, то всі одногласно сказали: «Володя Рожок». І мене запросили після восьмого класу вступати до Ніжинського музичного училища. Але ж нот я не знав, музичної школи у нас не було. Конкурс в училище був чоловік десять на місце. Я взяв баяна, щось зіграв з батькової науки. А коли запитали, що співатиму, виконав із репертуару Євгенії Мірошниченко «Соловей». І коли я співав, хтось із комісії почав мені акомпанувати. Зрештою, поставили п'ятірку. Закінчив училище з відзнакою. Добре оволодів фортепіано. Після того вступив до **Інституту культури** в Харкові. Потім був Харківський державний інститут мистецтв ім. І. Котляревського, аспірантура... Далі почалося творче життя.

<...>

У Харкові чудові педагоги, яким завдячую: Костянтин Греченко, Юрій Кулик, Людмила Карпова... Багато було теоретиків, у яких я вчився, зростав і прагнув досягати вершин мистецьких.

ВІВАТ, АКАДЕМІЯ!

— Володимире Івановичу, сьогодні Національній музичній академії імені П. І. Чайковського сто років. Вам є чим пишатися, адже із закладом пов'язано чимало знаменних сторінок української музики.

<...>

<...> Роль академії у часі нинішньому також дуже вагома. Національна музична академія України імені П. І. Чайковського була і залишається однією з найбільших музично-освітніх

установ Центральної та Східної Європи. Тут зосереджено потужний науково-творчий потенціал фахівців. Ми готуємо вокалістів, композиторів, артистів оркестру, диригентів хору, режисерів музичного театру тощо. Без академії немислимий розвиток сучасної української культури.

<...>

Культура і життя. — 2013. — 25 жовт. — С. 6–7.

В. Цыгулев

В ИСТОРИЧЕСКОМ МУЗЕЕ ШКОЛЬНИКАМ РАЗРЕШАТ ПОИГРАТЬ В ПОДПОЛЬЩИКОВ

Гость «Прямой телефонной линии» — директор Харьковского исторического музея **Владимир Цыгулев**.

<...>

ЛИЧНОЕ ДЕЛО

Владимир Анатольевич Цыгулев родился 4 января 1950 года в поселке Купянск-Узловой Харьковской области. В 1968–1970 гг. проходил срочную службу в рядах Советской армии. В 1969 г. окончил Харьковское музыкальное училище, в 1974 г. — **Харьковский государственный институт культуры**. С 1976 по 1985 год работал ответственным секретарем правления Харьковской городской организации общества «Знание», с 1985 года по 1998-й был директором Харьковского государственного академического украинского драматического театра имени Т. Г. Шевченко, затем возглавлял ОКП кинотеатр «Россия» и с 2003 г. до сегодняшнего дня является директором Харьковского исторического музея. Заслуженный работник культуры Украины.

<...>

Веч. Харьков. — 2013. — 29 окт. — С. 4–5.

Л. Рыбалко

РОДОМ ИЗ ДЕТСТВА

2 ноября в Доме культуры «Харьковского подшипникового завода» пройдет 2-й Всеукраинский фестиваль детских, молодежных театральных коллективов «Лимонад» им. Марка Энтина.

Свое мастерство покажут больше 250 участников из 20 детских, юношеских и молодежных любительских театральных коллективов и студий Харьковщины, Донецка, Лисичанска, Краматорска и Луганска. <...>

<...>

«Фестиваль назвали «Лимонад», потому что этот напиток родом из детства, все мы оттуда, — рассказал режиссер фестиваля Дмитрий Рябченко. — Участники, организаторы, жюри — все выпускники харьковского режиссера, сценариста, преподавателя **Харьковской государственной академии культуры Марка Энтина**. Называя фестиваль его именем, мы хотели почтить его память.

<...>

Оценивать юные дарования будут профессионалы: кандидат искусствоведения, доцент, замдекана факультета кино-, телеискусства **ХГАК Анна Куринная**, заведующая отделением кино- и телеискусства Краматорской школы искусств № 3 Галина Антонова, член Национального союза театральных деятелей Украины и член Международного союза деятелей театров кукол Сергей Плуталов, главный художник Харьковского академического театра музыкальной комедии Тарас Шигимага.

«То, что фестиваль назван в честь М. Энтина, — неслучайная случайность, — отметила председатель жюри А. Куринная. — В 2014 году академии культуры исполняется 85 лет, поэтому вдвойне приятно, что этот замечательный режиссер работал в нашем вузе. Все желающие получат удовольствие от общения с миром театра детей. Надо заметить, что это одна из самых сложных театральных форм, и работать с детьми сложнее, чем со взрослыми».

Харьк. известия. — 2013. — 31 окт. — С. 7.

«FORTISSIMO»: X МІЖНАРОДНИЙ КОНКУРС-ФЕСТИВАЛЬ

З 21 по 26 березня у м. Харкові пройшов X Міжнародний конкурс-фестиваль «Fortissimo», який відзначив свій десятирічний ювілей. Десять років для музичного конкурсу — це ціле життя, зі своїми проблемами та перемогами, хвилюваннями та радістю. Недарма конкурс отримав таку назву, як «Fortissimo», що символізує найвищу силу, упродовж десяти років оберігає та підтримує конкурс.

Історія «Fortissimo» почалась у 2002 році. <...>

Конкурс-фестиваль «Fortissimo» — це подія, де збираються музиканти різних шкіл і напрямів, це один із конкурсів-фестивалів, де молодь отримує шанс шляхом важкої конкурентної боротьби досягти найвищих позицій на музичній сцені.

Цього року участь у конкурсі брали понад 150 учасників з 9 держав: України, Росії, Білорусії, Австрії, Німеччини, Польщі, Ізраїлю, Словаччини та Китаю. До складу журі конкурсу-фестивалю «Fortissimo» увійшли відомі діячі культури, науки і освіти в Україні і за кордоном: Кузнецова О. А. (Україна) — голова журі, доктор філософії, професор, зав. кафедрою музично-інструментальної підготовки ХНПУ імені Г. С. Сковороди..., Монастирський В. Н. (Ізраїль) — професор Єрусалимської академії музики і танцю, заслужений артист Росії...; Тарнавська Е. (Польща) — професор консерваторії імені Ф. Шопена у Варшаві, член «ЕРТА» Польщі...; Тургель С. Г. (Білорусь) — декан фортепіанного і композиторсько-музикознавчого факультету, доцент кафедри спеціального фортепіано Білоруської державної академії музики; Коляса-Гладікова М. (Польща) — лауреат міжнародних конкурсів, доктор мистецтва, доцент Академії музики (м. Кельц)...; Заїка П. В. (Україна) — перший заст. голови НВМС, заслужений діяч мистецтв України, віце-президент Національного музичного комітету України Міжнародної музичної ради ЮНЕСКО...; Кручаєва А. (Словаччина) — доктор філософії, магістр мистецтва, член Асоціації піаністів-педагогів у Словаччині «ЕРТА»; Цуркан Л. Г. (Україна) — заслужений діяч України, професор, завідувачка кафедри сольного співу Харківського національного університету мистецтв імені І. П. Котляревського, лауреат Всеукраїнського конкурсу вокалістів...; Янко Ю. В. (Україна) — директор, головний диригент і художній керівник Харківської обласної філармонії, заслужений діяч мистецтв України; **Склярів О. Д.** (Україна) — заслужений діяч мистецтв України, професор, член Асоціації піаністів-педагогів України Ukr. «ЕРТА», член Національної Всеукраїнської музичної спілки, завідувач кафедри фортепіано та теорії музики **Харківської державної академії культури...**

<...>

За період існування цього конкурсу-фестивалю склалися певні традиції, вони тривають і підтримуються його організаторами, це і творчі зустрічі, які цього року проводилися в залі Харківської консерваторії: соліст Білоруської державної філармонії А. Я. Сікорський; а також цікавими були майстер-класи: доцента М. В. Воротного (Санкт-Петербург); доцента С. Г. Тургеля (Мінськ), професорів О. Д. Склярова, О. А. Кузнецової, Л. Г. Цуркан (Харків); М. Коляси-Гладікової (Польща).

<...>

Укр. музична газета. — 2013. — Жовтень – грудень. — С. 4, 9.

ДУХОВНА АТМОСФЕРА АКАДЕМІЇ, В ЯКІЙ СТОРІЧЧЯ ЗАЛИШИЛИ СВІЙ СЛІД

...Харківська державна академія культури... Мало хто знає, що саме велична історична споруда головного корпусу академії подарувала назву спуску, по якому щоденно проходять тисячі харків'ян, що її історія охоплює майже три століття і що саме тут колись викладав видатний український просвітитель, філософ і письменник кінця XVIII століття Григорій Савич Сковорода. Отже, як усе починалося, який шлях становлення та розвитку пройшла наша академія?

Як сповідує історія, у 1722 році у місті Белгороді єпископ Єпифаній Тихорський створив духовну школу для майбутньої еліти суспільства — політиків, державних і військових діячів, священників тощо. За ініціативи князя М. Голицина цей навчальний заклад у 1726 році був переведений до Харкова. Саме так і розпочалася історія Харківського духовного колегіуму, який на

той час був першим вищим навчальним закладом на Слобожанщині і який створив усі умови для відкриття в нашому місті в 1805 році Університету. Серед навчальних дисциплін, які викладалися в колегіумі, були богослов'я, філософія, поетика, риторика, церковнослов'янська, давньогрецька, латинська, сучасна російська, німецька та французька мови, історія, географія, математика, фізика тощо.

У 1729 році при духовній семінарії була організована початкова школа для дітей-сиріт (переважно священнослужителів), так звана бурса, місце розташування якої спочатку називали Семінарською горою, площею, вулицею, Бурсацькою площею, провулком, а згодом Бурсацьким узвозом, де в будинку під № 4 через 200 років і розпочала своє життя Академія культури...

Офіційною датою створення Харківської державної академії культури вважається 10 вересня 1929 року, коли Раднарком України на своєму засіданні прийняв рішення про реорганізацію факультету політосвіти Харківського інституту народної освіти в окремий Інститут політосвіти. З 1939 р. він називався Харківський державний бібліотечний інститут, в 1964 р. був реорганізований у Харківський державний інститут культури і лише в 1998 році став Харківською державною академією культури.

З плином часу наш вищий навчальний заклад еволюціонував та розвивався. Створювалися нові факультети: документознавства та інформаційної діяльності, бібліотекознавства та інформатики, культурології, музичного мистецтва, хореографічного мистецтва, театрального мистецтва та кіно-, телемистецтва, Центр безперервної освіти, Центр міжнародної освіти і співробітництва. Прикметно, що тенденція відкриття нових спеціальностей і факультетів в академії збереглась і до сьогодні. Сучасне життя вимагає нових фахівців, тож цього навчального року вперше здійснювався набір студентів на новоутворений факультет управління та бізнесу (колишній факультет менеджменту).

Ми, студенти і викладачі, пишаємося своєю Alma mater, її особливою духовною атмосферою, в якій сторіччя залишили свій слід.

Цього року Академія культури святкує свій 84-й рік народження. Тож вітаємо увесь творчий колектив із цими святковими осінніми днями і бажаємо успіхів, добра, наукових і творчих досягнень, гідних викладача, науковця, студента, співробітника Академії!

Бурсац. узвіз. — 2013. — Жовтень. — С. 1.

ВІДЛУННЯ ТЕАТРАЛЬНИХ СПОГАДІВ СТУДЕНТСЬКОГО ТЕАТРУ «АКАДЕМІЯ»

Студентський естрадний театр «Академія» Харківської державної академії культури побував цього літа на фестивалі «Земля. Театр. Діти» у сонячній Євпаторії. Участь у цьому щорічному святі дитинства, сповненому казкової атмосфери, вже стала доброю традицією для артистів театру та його художнього керівника, завідувача кафедри режисури, кандидата мистецтвознавства, професора, заслуженого діяча мистецтв України, члена Національної спілки театральних діячів України **Сергія Івановича Гордєєва**.

<...>

Сергій Іванович Гордєєв, член експертного журі фестивалю:

— Для мене цьогорічний XVIII Міжнародний фестиваль «Земля. Театр. Діти», як, до речі, і всі попередні, — це місце, де можна поговорити про найголовніше — про дитячу творчість. І можна говорити так відверто, як, мабуть, ніде більше.

<...>

Театр «Академія» ХДАК цього року представив у програмі фестивалю національно-колеритну виставу «У неділю рано зілля копала...» за мотивами одноіменної повісті О.Кобилянської. Ця яскрава постановка була виконана студентами-режисерами під керівництвом завідувача кафедри режисури, заслуженого діяча України С. І. Гордєєва та викладача курсу **В. О. Бугайової**. Підготовка вистави тривала майже рік, на пошуки яскравого сценічного рішення було витрачено неймовірні зусилля. Кожен учасник як режисер свого епізоду, як сценарист, актор, освітлювач, бутафор-декоратор провів велику роботу, спрямовану на створення цілісності вистави та втілення образу, розкриття метафоричності та стилістичних особливостей автора.

Пошуки постановників були пов'язані також із сценографічним рішенням, в якому органічно поєдналися елементи психологічного та умовного театру. Сама вистава увібрала щирі переживання героїв «по Станіславському» та метафоризм сценічного середовища, що йде від театральної традиції, пов'язаної з «методом перетворення» Леся Курбаса.

Вистава, неочікувано для творців, вийшла дуже колоритною за формою, змістом та різноманітними акторськими роботами, а також яскравою сценографією, мелодичністю гуцульського діалекту, насиченою фольклорними мотивами музичного оформлення, в основу якого покладено західноукраїнські пісні та мелодії.

Як виявилось, зусилля, витрачені майбутніми режисерами та їх наставниками, не були марними: радою експертів, у складі якої були майстри театру та досвідчені театральні педагоги, студентський театр «Академія» був відзначений високим званням лауреата за професійність та збереження і розвиток національних традицій засобами театрального мистецтва. Тому можна гордовито сказати, що наш студентський театр «Академія», який уже не вперше бере участь у фестивалі «Земля. Театр. Діти», і на цей раз знову переконав учасників та гостей фестивалю у серйозному ставленні до театральної справи. Побажаємо «Академікам» творчого натхнення, подальших успіхів та цікавих нових проєктів!

Бурсац. узвіз. — 2013. — Жовтень. — С. 2–3.

НАШ ГІСТЬ — ВІДОМИЙ ВЧЕНИЙ ЕПШТЕЙН

19 вересня **Харківську державну академію культуру** відвідав відомий філолог, філософ та культуролог, професор теорії культури і російської літератури Університету Еморі (м. Атланта, Сполучені Штати Америки) та Даремського університету (Великобританія), засновник та керівник Центру гуманітарних інновацій (м. Дарем, Великобританія), автор понад 20 книг і 600 статей та есе Михайло Епштейн.

У рамках візиту у великій актовій залі професор прочитав для викладачів, наукових співробітників, докторантів, аспірантів і студентів академії відкриту лекцію на тему: «Релігія після атеїзму: нові можливості теології». Значну увагу під час лекції було приділено висвітленню ряду питань: які нові можливості на сучасному етапі відкриваються перед теологією? як релігійна картина світу вбирає в себе відкриття сучасної науки і чому технічний прогрес не спростовує, а закріплює аргумент буття Бога?

Також у рамках візиту М. Н. Епштейн презентував свою нову книгу — «Релігія після атеїзму: нові можливості теології», над якою він працював близько 30 років. Ця книжка, за словами професора, стане цікавою для тих читачів, які цікавляться сучасними напрямками релігійної думки в її взаємозв'язку з наукою та світською культурою.

Бурсац. узвіз. — 2013. — Жовтень. — С. 10.

ВІТАЄМО З ПЕРЕМОГОЮ ЛАУРЕАТА ВСЕУКРАЇНСЬКОГО КОНКУРСУ ПРОФЕСІЙНИХ ЧИТЦІВ

Нещодавно в Ялті відбулася урочиста церемонія нагородження переможців XVII Всеукраїнського конкурсу професійних читців імені Лесі Українки. За підсумками двох турів конкурсу членами журі були визначені переможці.

Так, володарем Гран-прі стала студентка III курсу акторського відділення факультету культури і мистецтв Львівського національного університету ім. І. Франка Марія Проскурняк. Перша премія була присуджена Анастасії Логвін, студентці IV курсу акторського відділення Київського національного університету театру, кіно і телебачення ім. І. К. Карпенка-Карого.

Другу ж премію виборов **Олексій Семенніков**, студент IV курсу факультету театрального мистецтва нашої академії.

<...>

У конкурсі брали участь 15 читців, які змагалися у двох турах. У першому конкурсанті виконували твори Лесі Українки, у другому — українську класичну та сучасну поезію та прозу.

Читців оцінювало професійне журі, до складу якого ввійшли провідні фахівці в галузі українського театрального мистецтва, видатні майстри художнього слова, викладачі сценічної мови культурно-мистецьких вишів, а також представники Національної спілки театральних діячів України. Голова журі — народна артистка України, заступник голови НСТД України Раїса Недашківська.

<...>

Бурсац, узвіз. — 2013. — Жовтень. — С. 11.

НА ИТАЛЬЯНСКИЙ ЛАД

Сегодня вечером на сцене Театрально-концертного центра (в малом зале ХНАТОБа) состоится беспрецедентный гала-концерт «Дирижеры итальянской оперы» — на одной сцене выступят сразу несколько прославленных дирижеров из Италии, России и Украины, которые будут по очереди выходить на сцену. А руководить они будут Молодежным академическим симфоническим оркестром «Виртуозы Слобожанщины».

Итальянский дирижер, профессор Миланской консерватории Даниэль Аджиман приехал в Харьков заранее, несколько дней он занимался с МАСО «Виртуозы Слобожанщины», украинскими дирижерами и вокалистами. Маэстро Аджиман руководит проведением международного мастер-класса дирижеров итальянской оперы.

<...>

По словам **Алисы Видулиной**, первой в истории Украины женщины-дирижера, специалиста с многолетним стажем работы и преподавания, которая также принимает участие в гала-концерте, этот мастер-класс очень полезен для молодежи, потому что «у дирижеров различных стран разная техника, даже разный подход к исполнению одного и того же произведения».

Харьк. известия. — 2013. — 2 нояб. — С. 10.

А. Симоненко

«DANCESONGFEST – 2013»

В конце минувшей недели в Харькове в киноконцертном зале «Украина» прошел уже Второй Международный фестиваль-конкурс «DanceSongFest – 2013». В отличие от прошлогоднего в этом году в фестивале приняли участие в два раза больше танцоров и певцов.

По словам одного из организаторов фестиваля — доцента кафедры эстрадного пения **Харьковской государственной академии культуры Людмилы Кудрич**, конкурсный отбор прошел среди 600 участников в возрасте от 3 до 60 лет. Это были гости из Германии, России, Беларуси, Азербайджана, Армении, Таджикистана и Украины. Победители в различных номинациях и возрастных категориях получили возможность выступить в гала-концерте. Также им вручили памятные дипломы и подарки.

Конкурсанты соревновались в следующих номинациях: народный вокал, джазовый вокал, классический танец, народный танец, бальный танец и современная хореография.

Отличительной чертой «DanceSongFest – 2013» стало обязательное исполнение профессиональными вокалистами песен известного украинского композитора Игоря Поклада, который наблюдал за конкурсантами в режиме онлайн и мог оценить их потенциал и исполнительские навыки. Кроме того, впервые на конкурсе выступили джазовые вокалисты.

В компетентное жюри «DanceSongFest – 2013» вошли заслуженные и народные артисты, лауреаты международных конкурсов Украины, Беларуси, Германии, Молдовы, Таджикистана. Председателем судейской коллегии стал президент Украинского совета бального танца **Алексей Литвинов**. По его словам, харьковский конкурс объединил творческих людей из многих стран. Кроме того, участники фестиваля не только общались друг с другом, но и посещали различные семинары-практикумы и мастер-классы.

Организаторы фестиваля-конкурса «DanceSongFest – 2013» — Департамент по делам семьи, молодежи и спорта, управление по делам семьи и молодежи Харьковского городского совета,

Харьковский городской центр досуга молодежи, Департамент культуры и туризма Харьковской облгосадминистрации, **Харьковская государственная академия культуры**, Национальный союз хореографов Украины, благотворительный фонд поддержки талантливых детей и молодежи «Жар-птица», телеканал «1+1».

<...>

Харьк. известия. — 2013. — 5 нояб. — С. 6.

А. Чемеринський

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ В ГАЛИЧІ

У Галичі проведено Міжнародну наукову конференцію «Галич і Галицька земля державо-творчих процесах України». Організаторами заходу стали Міністерство культури України та Національний заповідник «Давній Галич».

Цього року конференція проходила з нагоди 1115-ої річниці з першої письмової згадки про Галич та 1025-річчя Хрещення України–Русі.

Учасників конференції привітали генеральний директор Національного заповідника «Давній Галич» Олександр Береговський, територіальний представник з питань охорони культурної спадщини та переміщення цінностей Міністерства культури України Лідія Максимяк, начальник управління культури, національностей та релігій Івано-Франківської облдержадміністрації Володимир Федорак, заступник голови Галицької районної державної адміністрації Людмила Сівецька та поет, літературний і художній критик з Москви Григорій Певцов. <...>

У роботі конференції взяли участь представники Львівської національної галереї мистецтв ім. Б. Возницького, Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника, Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президенті України, Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки (м. Луцьк), **Харківської державної академії культури**, Хмельницького обласного краєзнавчого музею <...>

<...> За результатами конференції видано збірник матеріалів та ухвалено резолюцію.

Культура і життя. — 2013. — 22 листоп. — С. 11.

О. Вертіль

ДИРЕКТОР СУМСЬКОГО ОБЛАСНОГО АКАДЕМІЧНОГО ТЕАТРУ ДРАМИ ТА МУЗИЧНОЇ КОМЕДІЇ МИКОЛА ЮДІН: «КОНЦЕРТ- ВИСТАВА ВВІБРАВ НАЙКРАЩЕ З НАШОГО ДОРОБКУ ЗА ВІСІМ ДЕСЯТИРІЧ»

Три святкових концерта-вистави Сумського обласного академічного театру драми та музичної комедії імені М. С. Щепкіна, що відзначав своє 80-річчя, пройшли за повного аншлагу. Їх переглянули майже 2,5 тисячі сумчан та гостей міста.

<...>

ДОСЬЄ «УК»

Микола Юдін. Народився 1954 року в місті Путивль на Сумщині. Закінчив **Харківський державний інститут культури**. Член кількох творчих спілок України. Лауреат міжнародних та всеукраїнських фестивалів мистецтв. Заслужений діяч мистецтв України.

Уряд. кур'єр. — 2013. — 6 листоп. — С. 20.

«ДОРОЖНЯ КАРТА» РОЗВИТКУ КУЛЬТУРИ

У Харківській державній академії культури відбувся форум «Слобожанщина — європейська культурна столиця».

У ньому взяли участь провідні науковці та керівники закладів культури області. Працівники культурної сфери та митці доповнили існуючу «дорожню карту» розвитку культури в регіоні, яка увійшла до загальної програми розвитку культури і туризму Харківщини на наступні чотири роки.

— В області створюється реєстр культурно-мистецького життя регіону, в якому кожен захід має логічне продовження в наступних подіях як у масштабах окремого району, так і регіону в цілому. Всі культурні здобутки ми дбайливо зберігаємо і примножуємо. І в цьому процесі нам важлива думка науковців, — відзначив заступник голови Харківської облдержадміністрації Євген Савін.

На думку віце-губернатора, Харківщина є в повній мірі європейським культурним центром, маючи досвід успішної реалізації проектів як європейського, так і світового рівня. Всі культурологічні заклади області спроможні плідно співпрацювати з аналогічними європейськими структурами. <...>

<...>

Аби всі культурологічні і мистецькі заклади мали вагомні результати, влада Харківщини вирішила перш за все зміцнити їхню матеріально-технічну базу, чому сприяє сформований на нинішній рік бездефіцитний бюджет розвитку сфері культури.

<...>

Культура і життя. — 2013. — 8 листоп. — С. 4.

Л. Бойко

«ГАЛИЧ І ГАЛИЦЬКА ЗЕМЛЯ В ДЕРЖАВОТВОРЧИХ ПРОЦЕСАХ УКРАЇНИ»

7–8 листопада в Національному заповіднику «Давній Галич» відбулася міжнародна наукова конференція «Галич і Галицька земля в державотворчих процесах України». Науковці з Києва, Львова, Харкова, Рівного, Луцька, Івано-Франківська, Галича, а також з Москви (РФ) обговорювали питання, пов'язані з місцем Галицького князівства та його столиці у вітчизняній історії, роллю Галицької землі у світових процесах.

Відкриваючи захід, генеральний директор — науковий керівник Національного заповідника «Давній Галич» Олександр Береговський наголосив, що наукові конференції такої тематики проводять у Галичі щорічно, науковці роблять свій внесок у розбудову нашої держави, утвердження України в європейській спільноті. Символічною є емблема цього річного заходу: розквітлий хрест, оточений зірками Євросоюзу.

З привітаннями до учасників конференції звернулися територіальний представник Департаменту культурної спадщини Міністерства культури України Лідія Максим'як, начальник управління культури, національностей та релігій Івано-Франківської ОДА Володимир Федорак. Цікаві доповіді виголосили доктор історичних наук Олександр Головка (м. Київ), кандидат історичних наук, завідувач відділу археології Національного заповідника «Давній Галич» Тарас Ткачук, молодший науковий співробітник Львівської національної галереї мистецтв ім. Б. Возницького, мистецтвознавець Христина Береговська, кандидат історичних наук, доцент кафедри музеєзнавства та пам'яткознавства **Харківської державної академії культури Олена Жукова**, історик, начальник управління культури, національностей та релігій ОДА Володимир Федорак, кандидат історичних наук, доцент кафедри релігієзнавства і теології Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника Ігор Коваль, поет, літературознавець, член Спілки письменників м. Москви (РФ) Григорій Певцов та ін.

<...>

Галичина. — 2013. — 12 листоп. —

Режим доступу: <http://www.galychyna.if.ua/publication|society/galich-i-galicka-zemlja-v-derzhavotvorchikh-procesakh-ukr/>

С. Галаур

ФЕСТИВАЛЮ ВСІ ЛІТА ПОКІРНИ

Справжнім святом пісні й танцю став II Міжнародний фестиваль-конкурс «DanceSongFest – 2013», який відбувся у Харкові. Він зібрав понад 600 талановитих людей віком від 3 до 60 років з України, Німеччини, Росії, Білорусі, Азербайджану, Вірменії і Таджикистану.

Як розповіла засновник фестивалю доцент кафедри естрадного співу **Харківської державної академії культури Людмила Кудрич**, цього року в творчому заході взяло участь удвічі більше танцюристів і співаків, ніж торік. Вони змагалися в номінаціях: народний вокал, джазовий вокал, класичний танець, народний танець, бальний танець і сучасна хореографія. Переможці отримали змогу виступити на гала-концерті, їм вручили пам'ятні дипломи і подарунки.

Характерною рисою нинішнього фестивалю «DanceSongFest – 2013» стало, за словами Людмили Кудрич, обов'язкове виконання професійними вокалістами пісень відомого українського композитора Ігоря Поклада, який спостерігав за конкурсантами в режимі онлайн і міг оцінити їхній потенціал і виконавські навички. Також уперше на конкурсі виступили джазові вокалісти.

Уряд. кур'єр. — 2013. — 14 листоп. — С. 16.

Е. Волкова

20 ЧАРЛИ ЧАПЛИНОВ И СТИПЕНДИЮ НА КЛУБ

<...>

В воскресенье харьковчане отпразднуют самый молодежный праздник — День студента, который будет полон забавных конкурсов и звездных выступлений. Так, с 15:00 в эпицентре событий окажется парк Горького: на главной сцене позитивным настроением на весь день зарядят финалисты телепроекта «Фабрика звезд – 4» Соня Сухорукова и «Голоса країны» **Артем Верещака**, а также кавээнщики из команды «Университетская, 16». Спортсменов наверняка удивят чемпионы мира по муай-тай, воркаутеры и паркурщики, которые приготовили для студентов массу сложных трюков и приемов.

<...>

Сегодня. — 2013. — 15 нояб. — С. 9.

Ю. Олександрова

МОЛОДЬ ПОВЕРТАЄТЬСЯ У 20-ТІ

Цього року студенти Харківщини відзначають свій День у ретро-стилі, за прикладом фільму «Великий Гетсбі». <...>

Святковий концерт, присвячений Дню студента, цієї неділі розпочнеться о 15.00. Першими виступлять фіналісти телепроекту «Фабрика зірок – 4» Артем Солошин і Соня Сухорукова. Студентів міста також привітають володарі кубків Харківської відкритої міської молодіжної ліги КВК — команда «Університетська, 16», фіналіст телепроекту «Голос країни» **Артем Верещака**, танцюристи з танцювальних центрів Turbo та All stars dance centre, чемпіони світу з муай-тай зі спортивного клубу «Сафарі» та бійці зі змішаних бойових мистецтв зі спортивного клубу Top Team, воркаутери з команди BarStylers і паркурщики.

<...>

Слобід. край. — 2013. — 16 листоп. — С. 13.

ПАМ'ЯТИ МАСТЕРА

Сегодня, 19 ноября, в галерее «Костюринский переулок» откроется выставка памяти художника-монументалиста Александра Поступного.

Как сообщили в галерее, имя Александра Поступного известно не только в Украине, но и во многих европейских странах, а также в США. Актер и художник родился и учился в Харькове, в **Харьковском институте культуры** по специальности «режиссер».

С 1990 года был постоянным участником городских, всеукраинских и международных выставок. В 1995 году стал членом Национального союза художников Украины.

Работы автора, написанные преимущественно на религиозную тематику, находятся в частных коллекциях России, США, Канады, Германии, Греции, Франции, Великобритании, Австрии.

А. Поступный был отмечен Почетной грамотой Кабинета Министров и Благодарностью Президента Украины за весомый вклад в развитие национального изобразительного искусства. И награжден орденом Князя Владимира III степени.

<...>

Харьк. известия. — 2013. — 19 нояб. — С. 6.

Т. Адамович

ФЕСТИВАЛЬ, КОТОРЫЙ ОБЪЕДИНЯЕТ

В Харькове состоялся X Международный фестиваль иностранных студентов. Для нашего города проведение подобных мероприятий уже стало доброй традицией, с каждым годом оно собирает все больше и больше участников и поклонников.

Нынешний фестиваль проходил во Дворце студентов НТУ «ХПИ». В нем принимали участие иностранные студенты Харьковского национального университета им. В. Н. Каразина, Харьковского национального медицинского университета, Харьковского национального автомобильно-дорожного университета, **Харьковской государственной академии культуры...**, Национального технического университета «Харьковский политехнический институт» и других вузов города. В целом фестиваль объединил представителей 20 стран мира. <...> От имени Харьковского городского головы Геннадия Кернеса собравшихся приветствовал начальник отдела по работе с объединениями граждан Александр Стерин. Он отметил, что в нашем городе проводится около 50 фестивалей с участием иностранных студентов. Но именно этот завоевал особую любовь харьковчан, поскольку дает возможность узнать и понять культуру разных народов, объединяя молодежь из разных стран.

<...>

Харьк. известия. — 2013. — 26 нояб. — С. 6.

А. Костюкова

ШЛЯХОМ ТРАДИЦІЙ

Сьогодні, 30 листопада, відбудеться святкування знакового ювілею — фольклорному науково-дослідницькому гурту «Муравський шлях» 30 років!

<...>

Незмінною візиткою «Муравського шляху», знаного як у нас, так і далеко за межами України, — є високий професіоналізм. Він проявляється у дбайливому ставленні до відтворення того звукоідеалу, виконавського еталону, що притаманний нашим учителям — носіям традицій (бабусям і дідусям). Саме вони донесли багатство народнопісенної культури до своїх спадкоємців. Збереження традицій у нетрадиційний час початку XXI сторіччя є тією високою етичною місією, на яку, як мені здається, орієнтується «Муравський шлях».

У рамках ювілейного святкування відбудеться концерт-зустріч творчих колективів України та Росії у малому залі Харківського оперного театру ім. М. Лисенка. З цим поважним ювілеєм гурт «Муравський шлях» збираються поздоровити колективи-побратими з усієї України та з-за кордону...

<...>

<...> Молода генерація продовжувачів традиційного співу представлена молодіжними фольклорними гуртами «Мережка», «Вербиченька», «Стежка», «Таліца», «Фарби», «Лада», «Слобожаночка».

<...>

Харьк. известия. — 2013. — 30 нояб. — С. 10

К. Терещенко

ЕКСКУРСІЯ ЗА ЛАШТУНКИ ТУ

Іноді ціла телерадіокомпанія може перетворитися на екскурсійний майданчик, а її працівники — на справжніх гідів.

Цієї суботи на екскурсію до Харківської обласної телерадіокомпанії потрапили слухачі Школи юного журналіста при Департаменті масових комунікацій Харківської облдержадміністрації. Як створюють телевізійні програми, яким чином вони транслюються в ефірі, які технології в цьому задіяно та що конкретно робить кожний учасник цього процесу — все це, від а до я, мали змогу не тільки почути, а й побачити на власні очі майбутні журналісти.

<...>

За словами кінознавця, викладача факультету кіно-, телемистецтва **Харківської державної академії культури Наталії Черкасової**, більшість молоді, яка йде займатися журналістикою, обирає саме тележурналістку. Але мрії майбутніх телезірок, за словами Наталії Черкасової, не завжди збігаються з реальністю.

— Для телевізійного журналіста дуже важливо не тільки вміти писати, а й добирати картинку, відеоряд і бачити, як це правильно виглядатиме на екрані, — каже викладачка. — Дуже важливо розуміти, що журналістика — це не робота з 9 до 18 години з вихідними, це цілодобова творча зайнятість.

Наталія Черкасова порадила всім, хто прагне стати на нелегкий шлях тележурналістики, багато читати та багато дивитись, аналізуючи при цьому прочитане та побачене. Також фахівець вважає за корисне відвідувати подібні курси (на зразок Школи юного журналіста) та брати участь у різних телевізійних програмах — як практиканти або просто спостерігачі за процесом.

Слобід. край. — 2013. — 3 груд. — С. 5.

С. Чепижный

СМЕСЬ «ФРАНЦУЗСКОГО С НИЖЕГОРОДСКИМ»

Смотреть иные киевские телеканалы стало не вмоготу. Хочешь узнать новости или посмотреть тематическую передачу, и на первых же минутах нарываешься на безграмотную речь. <...>

<...>

ДЫШАТЬ БЕСШУМНО И ТАКТ НЕ ОТБИВАТЬ

В советское время каждая теле- и радиоккомпания имела свой дикторский цех, и внутри него за грамотностью речи следили с особой тщательностью. Издавались специальные словари для подготовки к эфиру. <...>

<...>

АНТИСЛОВАРЬ ПУБЛИЧНОГО ЧЕЛОВЕКА

Однако пришли новые времена, и в 90-е годы дикторы с актерским образованием уступили место в эфире журналистам и ди-джеям. Идеально грамотная, но интонационно казенная речь прошлых времен уступила место более живой, но убегающей от требований словаря. Особенно это стало заметно тогда, когда на телевидение и радио пришли те, кто в школе учился в эпоху часто менявшихся программ по языкам и литературе. Корреспондент «Времени» пообщался с теми, кто изучает современную языковую ситуацию и готовит будущих работников эфира.

Владимир Миславский, киновед, телеведущий, преподаватель кафедры медиа-коммуникации Харьковского национального университета им. В. Н. Каразина: <...> В советское время

очень жестко следили за правильностью речи не только дикторов и ведущих, но и гостей телепрограмм. <...> В 90-е годы некоторые харьковские телеканалы привлекали специалистов, которые обучали начинающих тележурналистов правильному произношению. Одним из таких специалистов был **Петр Иванович Гаврилюк**, ныне профессор Театральной академии в Петербурге. В настоящее время это очень редкая практика и результат, как говорится, налицо».

Татьяна Логинова, зав. кафедрой телерепортерского мастерства **Харьковской государственной академии культуры**: «У студентов, которые приходят на специальность «телевидение», словарный запас зачастую крайне низкий. И его приходится нарабатывать. В течение первого года обучения наши студенты создают анτισловари, состоящие из сленговых слов, разрушительных словарных форм и неправильных ударений. Каждый семестр в нем добавляется не менее 400 неправильных слов (по двести — русских и украинских). Цель нашего обучения — достаточный словарный запас и грамотность к четвертому курсу.

По моему мнению, эта ситуация — следствие бытовой языковой среды. И главное — многие студенты ничего практически не читают, с трудом могут сконцентрироваться на любом тексте больше 140 знаков. Еще одна особенность нашего времени — постоянная языковая путаница у студентов и выпускников. Люди не чувствуют, где начинается украинский и кончается русский язык и наоборот».

Александр Михилев, доктор филологических наук, заведующий кафедрой истории зарубежной литературы и классической филологии филологического факультета Харьковского национального университета имени В. Н. Каразина: «Ситуацию с грамотностью в СМИ и других публичных сферах считаю угрожающе опасной. Публичная речь все менее отвечает нормам языковой культуры. Неполадки в языке — это неполадки в сознании.

<...>

Чтобы ситуация начала меняться к лучшему, должна появиться государственная политика овладения языком во всех сферах, включая ТВ, радио и интернет. И, конечно, должна происходить особая работа с публичными людьми, чтобы в их среде говорить безграмотно было бы постыдно, непристойно».

Конечно, возврата к тем временам, когда человек у микрофона должен был подбирать интонацию и бесшумно дышать, увы, не предвидится. Но грамотная речь в эфир может вернуться, если об этом будут заботиться не только преподаватели профильных вузов, но и руководители СМИ, редакторы и коллеги.

Время. — 2013. — 6 дек. — С. 7.

А. Анничев

«ПРОГРЕСС ВЕДЕТ ПЛАНЕТУ ОТ КНИГИ К ИНТЕРНЕТУ»

— под таким девизом в Харьковской музыкально-театральной библиотеке им. К. С. Станиславского прошла встреча с общественностью города, посвященная знаковому для этого коллектива событию — созданию современного интернет-центра.

<...>

ИЗ ДОСЬЕ «ВРЕМЕНИ»

Харьковская городская специализированная музыкально-театральная библиотека им. К. С. Станиславского создана в 1955 г. Ее основатель — доктор искусствоведения, профессор **Валерий Николаевич Айзенштадт**.

Сегодня библиотека — уникальный культурный центр, привлекающий оригинальными интерьерами, располагающий удобными для работы читальными залами, выставочными площадями и концертным залом.

Фонд библиотеки составляет более 160 тысяч изданий, в том числе 33 тысячи нот и 12 тысяч аудио- и видеозаписей. Ежегодно книжный фонд пополняется двумя тысячами экземпляров.

Библиотека общедоступна, ее читателями являются работники культуры и искусства, руководители коллективов художественной самодеятельности, студенты, преподаватели специальных учебных заведений, многие другие жители Харькова и даже иногородние.

Библиотека проводит творческие вечера, концерты, презентации, художественные выставки, участниками которых являются как профессиональные авторы-харьковчане, так и гости из других городов Украины, ближнего и дальнего зарубежья. Библиотека активно сотрудничает с творческими союзами и общественными организациями Харьковщины.

Традиционно здесь проходят праздник детской музыки им. М. Карминского «Хрустальный ангел», художественная выставка выпускников Харьковского художественного училища, фестиваль детского творчества «Весна, Радость, Свет».

Время. — 2013. — 11 дек. — С. 7.

Ю. Олександрова

ВЕЛИКИЙ СЛОБОЖАНСЬКИЙ АНШЛАГ

Новий 2014 рік гордість Харківщини — Великий академічний Слобожанський ансамбль пісні і танцю — розпочне гастрольями в Івано-Франківську.

Сьогодні Великий академічний Слобожанський ансамбль пісні і танцю готується до нових гастролей і конкурсів. Що чекає колектив у 2014 році, розповів художній керівник колективу **Борис Колногузенко**.

— У 2014 році нас готові прийняти Івано-Франківськ, Донецьк, Кіровоград, Одеса. У січні наш колектив на запрошення адміністрації Івано-Франківської області виступить з концертами в цьому регіоні, а 22 січня — у День соборності України — у нас там буде сольний концерт, — повідомив він.

Зараз колектив також готується до другого зонального туру найбільшого хореографічного конкурсу ім. Павла Вірського. У ньому беруть участь усі професійні колективи України, і відбудеться захід у лютому в Харкові. У березні — виступ у Белгороді, у квітні — великий гала-концерт з Василем Зінкевичем у Києві. За словами Бориса Колногузенка, улітку колектив ансамблю чекає гастрольний тур Росією та Болгарією. А ще — участь у двох міжнародних танцювальних фестивалях: «Варнське літо» (Болгарія) і «Європа без кордонів», який відбудеться в Польщі та Німеччині.

Наприкінці листопада 2013 року Загальнонаціональна рейтингова компанія оцінювала досягнення творчих колективів України. Великий академічний Слобожанський ансамбль пісні і танцю увійшов до топ-15 кращих підприємств мистецтв України. До першої п'ятірки ввійшли національні театри, саме їх було відзначено золотими медалями. Харків'яни посіли 12-те місце. Їх творчі роботи за 2012–2013 рр. відзначено бронзовою медаллю.

Слобід. край. — 2013. — 12 груд. — С. 7.

А. Макаренко

ПРИЗНАЛИСЬ ХАРЬКОВУ В ЛЮБВИ В ФОТОГРАФІИ

<...>

Девушка, которая всюду упирается и до слез не хочет покидать Харьков, — такими необычными снимками **Анастасия Белозерова** рассказала о любви к родному городу. И теперь девушка надеется, что ее признание разместят в первой столице вместо обычной рекламы, а яркие принты помогут горожанам полюбить родные пенаты.

Студентка второго курса **Харьковской государственной академии культуры** фотографией увлекается меньше года, но давно хотела создать проект, посвященный родному городу. Когда же девушке предложили принять участие в киевском фестивале рекламы, идея нашла свое воплощение. До завершения приема работ участников оставалось мало времени, но, заручившись поддержкой товарищей, Настя успела воплотить свои идеи, которые рождались прямо на ходу. «Многие делают снимки, которые рекламируют город, фотографируют достопримечательности. Мы решили: почему бы не создать их в таком юморном стиле», — рассказала Белозерова. Сама фотосессия длилась неделю, бессонные ночи ушли на обработку снятого материала. С дизайном

принтов Насте помог «коллега» по вузу — студент академии культуры **Константин Ляхов**, который сейчас проходит практику в Амстердаме. «Он мне рассказывал, как на самом деле трудно уезжать из Харькова, даже ненадолго. Это и мой родной город, здесь все знакомо. Я даже не знаю, смогла бы когда-нибудь его покинуть — уехать из Харькова было бы очень тяжело», — призналась Белозерова. Свой фотопроjekt она назвала «Город, из которого не хочется уезжать».

<...>

Сегодня. — 2013. — 13 дек. — С. 9.

А. Макаренко

СОВМЕЩАЕТ ПАРКЕТ И ФОТО

Хореограф **Павел Демченко** может удивить зрителя не только на паркете. Вторая страсть парня, который окончил **академию культуры** и больше десяти лет занимается постановкой танцев, — фотография. Павел создавал номера для различных концертов, конкурсов, игр КВН, съемок клипов, рекламы, в Украине и за рубежом. Несколько лет хореограф даже ставил танцевальные номера для фигуристов, при этом сам ни разу не стоял на коньках, а недавно собрал собственную балетную труппу.

Однажды в его энергичную творческую жизнь вошло еще одно увлечение — фотография.

<...>

Серии ретроснимков появились в рамках сотрудничества с харьковской актрисой **Элен Броше**. Артистов ее театра Павел снял во время перформанса живого действия. «Снимки в стиле нэпа и вечеринок Гетсби я делал не просто как сторонний фотограф, а также был участником этой игры, выступая в роли ретро-фотографа с огромной серебряной тарелкой», — рассказал Демченко. <...>

<...>

Сегодня. — 2013. — 16 дек. — С. 9.

КАК ОТПРАЗДНОВАТЬ НОВЫЙ ГОД, ЧТОБЫ ПОНРАВИТЬСЯ ЛОШАДИ?

Во вторник, 24 декабря, с 16.00 до 17.00 по телефону 760-47-01 на ваши вопросы ответит **Татьяна Александровна Логинова**, заведующая кафедрой телерепортерского мастерства **Харьковской государственной академии культуры**, заслуженный работник культуры Украины.

Как отмечали Новый год предки Слобожанщины? Какие особенности празднования харьковчане позаимствовали в Европе и на Востоке? Чем отличается празднование Нового года в разных уголках Украины? Как встречают Новый год в других странах? Почему в новогоднюю полночь японцы начинают смеяться, а греки приносят, идя в гости, камень? В каких странах Новый год празднуют с елкой и Дедом Морозом? Как отмечают год Синей деревянной лошади на ее родине — в Китае?

Веч. Харьков. — 2013. — 19 дек. — С. 3.

ТЕПЕРЬ — АКАДЕМИЧЕСКИЙ

Большой Слобожанский ансамбль песни и танца признан лучшим предприятием года в отрасли культуры и искусства.

Большой Слобожанский ансамбль песни и танца [художественный руководитель **Б. Н. Колногузенко**] уже является визитной карточкой Харьковской области. За короткий период своей творческой жизни ансамбль представлял песенное и хореографическое искусство Украины в странах СНГ и дальнего зарубежья, принимал участие в днях культуры Украины в Израиле и России, стал победителем во всех номинациях Международного конкурса хореографического искусства 2012 года.

«Приказом министра культуры Украины Большому Слобожанскому ансамблю песни и танца присвоен статус «академического». По итогам единой общегосударственной рейтинговой оценки 2013 года Большой академический Слобожанский ансамбль песни и танца признан лучшим предприятием года в отрасли культуры и искусства», — сообщил заместитель председателя Харьковской ОГА Евгений Савин.

Харьк. известия. — 2013. — 31 дек. — С. 7.

ДЕД МОРОЗ ШАГАЕТ ПО ГОРОДУ

В Центральном парке культуры и отдыха им. М. Горького прошло торжественное открытие новогодней елки и домика Деда Мороза.

<...>

... Торжественное открытие главной новогодней елки состоялось в Дзержинском районе. Праздник прошел возле ТЦ «Призма» по инициативе и при поддержке народного депутата Украины Валерия Писаренко. Вместе с Дедом Морозом и Снегурочкой дети района зажгли на елке праздничные огни и с аниматорами, конфети-кругляшками станцевали под веселые новогодние песни. В праздничной программе также приняли участие коллективы художественной самодеятельности экономического и медицинского университетов, **академии культуры**, творческие коллективы района. <...>

Харьк. известия. — 2013. — 31 дек. — С. 2.

ПОКАЖЧИК ПЕРСОНАЛІЙ

- Авдєєв О. 14
Айзенштадт В. М. 179
Акименко О. 12
Акіньшина Т. 31
Акулов П. 13
Алдошин П. 160
Алжнєв Ю. Б. 121
Алфьорова З. І. 32, 105
Аніщенко А. П. 80
Баранов В. І. 16
Бідниченко Д. 108
Білогуб О. А. 145, 146, 153
Білозерова А. 180
Бойко Ю. 155
Бойцов Є. 146
Бондаренко А. 14
Борис І. О. 20, 66, 82–84, 84–86, 95, 117,
142–144, 153
Брагіна Т. М. 162
Бреславець Г. М. 17, 28, 121
Броше О. А. 181
Брусенцев В. О. 41
Бувалець О. О. 46, 136
Бугайова В. О. 44, 97, 136, 171
Булах Т. Д. 41
Бурковський М. В. 113
Бухтіярова О. 15
Василенко В. 14
Васюра П. М. 40
Верещака А. О. 48, 176
Відуліна А. К. 16, 57, 73, 75, 139, 173
Вознюк В. 149
Вороніна-Дерев'янка А. 26
Гаврилюк П. І. 179
Гаврюшенко О. А. 15
Гітін В. Г. 89
Глаголін О. Б. 89
Гладких А. В. 16
Гордєєв С. І. 34, 37–39, 42–47, 65, 80, 97, 103,
105, 108–110, 122, 135, 137–139, 149, 155,
157, 171
Гориславець В. М. 106, 116, 136, 149
Городовенко В. С. 16
Гринько Я. 65
Гросу М. 149
Гужва В. А. 116
Гусейнова І. 34
Давидова І. О. 62, 64
Данильчишин Ю. М. 147
Двойченкова О. Я. 53
Демченко П. 181
Дем'янова М. 12
Должанський С. 132
Дорожко О. Є. 16
Доценко О. 30
Дрига К. 26
Дровлієнко Г. 101
Дудніков М. М. 16
Дяченко М. В. 105
Ентін М. А. 169
Євсеєнко С. В. 80, 104, 105, 110
Єсауленко В. 15
Жарова М. В. 124
Житницький А. З. 137, 167
Жукова В. П. 70
Жукова О. В. 175
Задеріхіна Н. 149
Задоя П. 15
Закарлюка А. 46
Зіненко А. 66
Іваненко І. 30
Іванов В. Г. 16
Івченко В. Ю. 89, 112
Ільїнська М. 151
Ірха В. І. 130
Каністратенко М. М. 15, 41, 149
Карельська Є. 158
Каспарова К. 46
Кєпова Д. 149
Кікоть А. А. 97
Клочан Ю. В. 15, 41
Ковач Ю. І. 16
Ков'ярова О. В. 18
Колногузенко Б. М. 12, 21, 25, 26, 52, 54, 68,
71, 114, 115, 121, 132, 135, 146, 154, 164,
166, 180, 181
Колодочка М. І. 121
Кондратьєва А. 151
Коновалова І. Ю. 41
Королькова Т. 98
Коротка К. 149
Косарева І. 13
Кролевець Є. В. 61
Кудрич Л. В. 121, 173, 176
Курінна Г. В. 51, 55, 57, 59, 151, 169
Кучин П. З. 98
Кушнарєнко Н. М. 15, 41, 62, 64, 81
Лаптев О. О. 48

- Ларін Є. М. 16
 Левченко О. М. 105, 110
 Лиман С. І. 149
 Литвиненко Н. М. 160
 Литвиненко О. О. 41
 Литвинов О. І. 21–24, 49, 56, 58, 71, 72, 119, 127, 131, 134, 173
 Литвинов О. І. 16
 Лісневський В. П. 15
 Лісовська О. 14
 Логінова Т. О. 179, 181
 Лосієвський І. Я. 70
 Лошкарьова Л. 46
 Ляхов К. 151, 181
 Макарова І. І. 26
 Максимовська Н. О. 80
 Манько С. Б. 161
 Марков Л. В. 26, 88, 94, 141
 Мачулін Л. І. 87, 130, 133
 Миронюк Д. 26
 Мінаков В. С. 17, 101
 Мірошніченко В. С. 41
 Мірошніченко О. В. 26
 Набоков Р. Г. 97
 Нарожна В. 65
 Насонова К. Ю. 41
 Настаченко К. О. 46
 Настаченко О. О. 50
 Низовий М. А. 64
 Новікова Г. 149
 Ольховський Т. 89
 Онішко Г. 13
 Опришко І. 149
 Осадча В. М. 118, 164
 Осипенко В. В. 121, 147
 Остапенко Д. І. 67–68
 Островська К. В. 15
 Островська М. В. 44, 46, 136
 Откидач В. М. 16, 131
 Павленко А. 46
 Павленко В. І. 26
 Павленко Я. О. 26
 Павлов Є. О. 55, 58
 Персидський Ю. В. 16
 Пилипенко К. 14
 Пікулик В. М. 16
 Піха А. І. 133
 Піхуля Т. 26
 Погребняк Я. 26
 Подорлова В. Ф. 10, 73, 76
 Пономаренко В. О. 16
 Рижанова А. О. 15, 41, 78, 79, 123
 Різник В. Е. 9, 26
 Рожок В. І. 52, 59, 168
 Романенко С. Ю. 16
 Романюк О. І. 111
 Ряполов В. М. 51, 149
 Савицька О. В. 25, 40
 Семенніков О. 172
 Семенова Н. М. 41
 Сєдих В. В. 64
 Сизенко Д. 26
 Ситченко К. В. 26
 Сищенко С. В. 15, 41
 Скибневський О. Б. 139
 Склярів О. Д. 75, 141, 170
 Сологуб М. 149
 Соляник А. А. 6, 15, 62, 64
 Старченко І. 152
 Стативко М. 16, 166
 Стунгуров Е. В. 16
 Тишевська Л. Г. 41
 Тімашева Т. 125
 Ткаченко О. 12
 Тодорова Є. М. 64
 Торбовська Л. Ф. 15
 Тортіка М. В. 149
 Тортіка О. О. 50, 149, 163
 Ус А. В. 145, 146, 153
 Філіпова Л. Я. 15, 89–93
 Харитонова В. Ф. 73, 76
 Хендрік О. Ю. 26
 Хітушко К. 26
 Холодна М. 14
 Царьков В. 101
 Цатурян Р. 114
 Цвєтков В. І. 139
 Цигічко Н. Ю. 12
 Цигульов В. А. 169
 Цицирєв В. М. 87
 Цомає О. Г. 15
 Чемеровський Ф. 10
 Чепалов О. І. 9, 18, 24, 25, 58, 105, 110, 113, 118, 123, 126
 Чепеленко В. В. 16
 Черкасова Н. О. 30, 77, 96, 140, 144, 145, 178
 Чілікіна Н. О. 22, 141
 Шаша К. Г. 130
 Швецов О. О. 11, 60, 98, 126
 Шевченко Ю. 149
 Шейко В. М. 6, 15, 19, 29, 41, 62, 64, 78, 79, 81, 95, 99–102, 135, 142, 148, 155, 165
 Шемаєва Г. В. 64
 Шишкіна О. А. 121, 134, 147
 Шовкова А. 129
 Шолуха Н. Є. 41
 Юдін М. М. 174
 Юрченко О. 149
 Юха П. П. 26, 28
 Яковенко П. 26
 Ян Цзянь 155
 Янина-Ледовська Є. В. 9, 26

ПОКАЖЧИК ТВОРЧИХ КОЛЕКТИВІВ ХДАК

- «Академія», студентський театр під кер. **С. І. Гордєєва** 6, 38, 42, 43, 45, 46, 64, 96, 108, 109, 122, 135, 138, 149, 171
- «Біг-Бенд», джазовий оркестр 6
- «Гільце», фольклорний ансамбль ХДАК 100
- «ЕКМАТЕДОС», експериментальна майстерня театральних досліджень під кер. **І. О. Бориса** 6, 84
- «Естет», ансамбль сучасного танцю 6, 9, 26, 32, 100, 148, 149
- «Заповіт», театр народного танцю під кер. **Б. М. Колногузенка** 6, 12, 19, 24, 25, 52, 68, 100, 102, 132, 135, 141, 148, 149, 164
- «Зарина», фольклорний гурт 6
- Камерний оркестр ХДАК 30
- «Лада», фольклорний гурт під кер. **О. А. Шишкіної** 136, 149, 178
- «Магніфіка», джазовий ансамбль студентів та випускників ХДАК 6, 16
- «Співаймо», фольклорний гурт 6
- «СТЕП», студентський театр естрадної пісні під кер. **Л. В. Кудрич** 6, 100, 102, 136
- «Стожари», ансамбль народної музики 6, 25, 40, 100
- «Фарби», фольклорний гурт під кер. **Г. М. Бреславець** 6, 100, 102, 136, 149, 178
- «ЦимБандо і Ко», ансамбль викладачів кафедри народних інструментів 6, 40, 148
- «SYMBOL STREAM», ансамбль 6

ПОКАЖЧИК ПЕРІОДИЧНИХ ВИДАНЬ, МАТЕРІАЛИ З ЯКИХ ВИКОРИСТАНО У ВИДАННІ

- Антракт 45, 46, 109, 110, 158
- Большая медведица 133
- Бурсацький узвіз 12, 15, 16, 26, 27, 28, 41, 42, 43, 44, 63, 64, 65, 66, 78, 79, 80, 81, 102, 103, 104, 105, 122, 123, 124, 135, 136, 148, 149, 171, 172, 173
- Вечерний Харьков 10, 18, 25, 32, 36, 39, 44, 48, 56, 88, 125, 133, 161, 165, 166, 169, 181
- Время 10, 17, 22, 23, 30, 31, 39, 40, 47, 49, 58, 66, 72, 74, 75, 77, 88, 106, 108, 112, 113, 116, 128, 137, 139, 141, 148, 162, 163, 167, 179, 180
- Галичина 175
- Главное 17, 20, 56, 89, 97, 112, 121
- Голос України 20
- День 67, 154
- Еженедельник 2000 62, 93
- Зеркало недели 24, 34, 150
- Камертон 9
- Комсомольская правда в Украине 48, 115, 145, 151, 161, 162
- Культура і життя 54, 60, 68, 70, 75, 76, 84, 94, 111, 115, 118, 126, 152, 153, 166, 167, 169, 174, 175
- Новости Чугуева 11
- Областная газета 87
- Освіта 100, 157
- Освіта України 107, 159
- Сегодня 44, 61, 97, 99, 117, 126, 144, 156, 158, 176, 181
- 7Я 50
- Слобідський край 11, 19, 22, 29, 31, 32, 33, 35, 36, 37, 38, 40, 51, 52, 55, 57, 59, 60, 69, 71, 77, 95, 105, 120, 127, 129, 132, 133, 140, 145, 147, 154, 168, 176, 178, 180
- Україна молода 28, 119
- Українська музична газета 53, 170
- Урядовий кур'єр 21, 48, 113, 139, 161, 174, 176
- Харьковские известия 18, 21, 25, 29, 30, 32, 36, 38, 50, 52, 53, 54, 57, 58, 61, 66, 71, 73, 77, 82, 84, 86, 94, 96, 98, 100, 101, 114, 117, 119, 120, 121, 122, 125, 126, 127, 129, 130, 131, 134, 140, 142, 144, 146, 150, 151, 152, 155, 160, 163, 164, 165, 166, 169, 173, 174, 177, 178, 182
- Хлібороб 35

ЗМІСТ

Від укладачів	3
Харківська державна академія культури: модерні здобутки та перспективи (В. М. Шейко, М. М. Каністратенко, Н. М. Кушнарєнко)	4
2011	9
2012	75
2013	128
Показчик персоналій	183
Показчик творчих колективів ХДАК	185
Показчик періодичних видань, матеріали з яких використано у виданні	185

Довідкове видання

ВІВАТ, АКАДЕМІЄ!

ВИПУСК 6

(2011–2013)

ДАЙДЖЕСТ

Укладачі:

Світлана Василівна Євсеєнко
Олена Миколаївна Левченко

Під редакцією

Світлани Василівни Євсеєнко

Коректор

Світлана Василівна Євсеєнко

Комп'ютерний набір

Олена Миколаївна Левченко

Комп'ютерна верстка

Олена Миколаївна Левченко
Наталія Юріївна Васильєва

Художнє оформлення

Олена Миколаївна Левченко
Наталія Юріївна Васильєва

Віддруковано з оригінал-макета у друкарні “Тім Пабліш Груп”
61135, м. Харків, просп. Гагарина, 129, тел. (057) 755-38-01
e-mail: tpgtim@gmail.com, www.tpg.in.ua

Підписано до друку 26.05.2014. Формат 70x100.16.
Гарнітура «Times». Папір для мн. ап.
Друк ризограф. Ум. друк. арк. 21,62. Обл. вид. арк. 20,8.
Наклад 100 пр. Зам. №